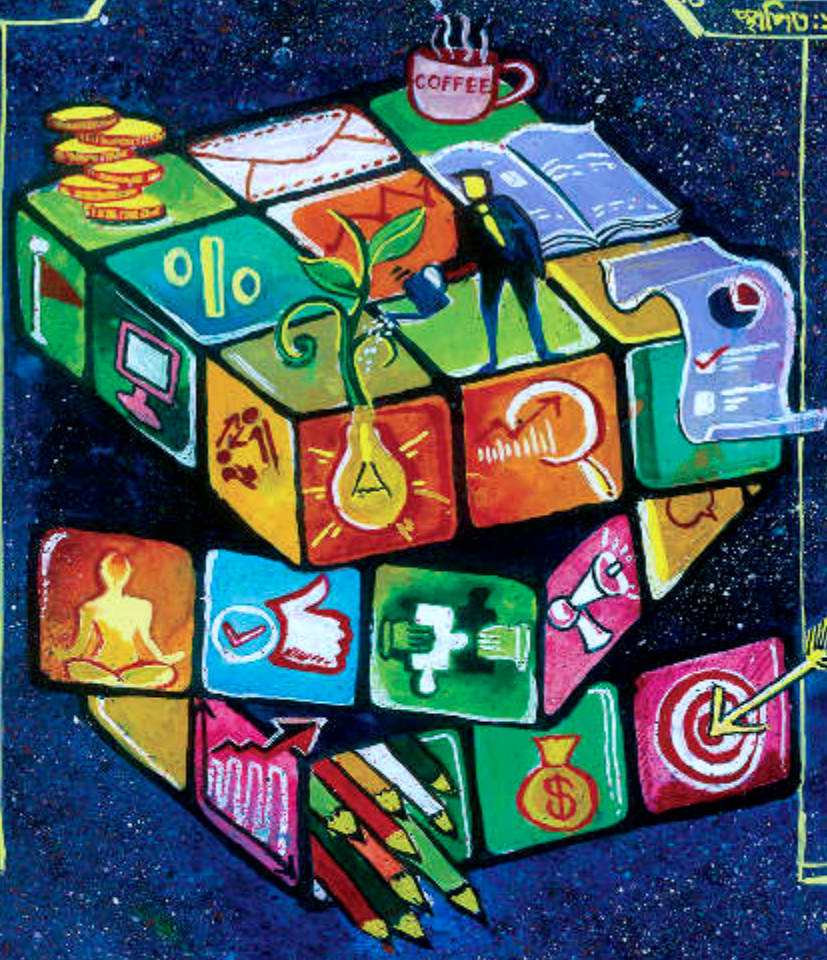

ডিব্রুগড় হনুমানবক্স সূর্যমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়
বার্ষিক মুখপত্র

বাণিজ্য দর্পণ

৫৯ তম সংখ্যা : ২০২২-২৩

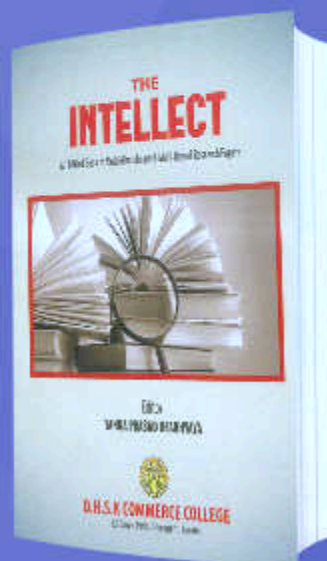
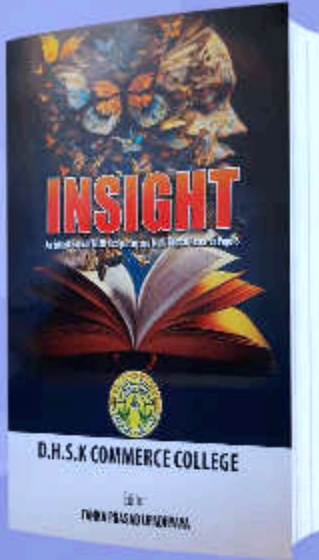

তত্ত্বাবধায়ক
ড° বিদিশা মহন্ত

সম্পাদক
পূজা ঘোষ

মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা প্ৰকাশিত গ্ৰন্থ

উত্ৰগা

“মহাবিদ্যালয়ৰ আন্দোলনে উদ্ভাসিত হোৱা
ন-পুৰণি অমূল্য স্বৰ্ণ-স্বৰ্ণীৰ স্বাতন্ত্ৰ।”

VISION AND MISSION

OF THE COLLEGE

■ Vision

- Making commerce education accessible to all sections of the society.
- Teach, guide and motivate the students by providing quality education.
- Inculcate the spirit of co-operation and healthy competition amongst the students.
- Mould the students towards creativity and excellence with dedication, devotion and discipline.
- Ensure physical, mental and moral growth and development of the students.
- Assist in character building by cultivating human and ethical values in the students.
- Synthesise the traditional and modern teaching tools for capacity building through all round development of the students.
- Facilitate, encourage and spread education for women empowerment.

■ Mission

- The mission of D.H.S.K. Commerce College is to promote learning by both students and faculty to achieve excellence in education.

COLLEGE AT A

GLANCE

- Year of Establishment : 1960
- Affiliation Dibrugarh University
- Stream : Commerce
- Courses offered : B.Com. & M.Com
- Principal : Dr. K. M Bhagwati
- No of Student : 1600
- NAAC – B Grade
- ISO Certified

মহাবিদ্যালয়ৰ সংগীত

আমি পোহৰ গান গাম
হেঁপাহৰ কৰণি ভৰাই
জ্ঞানৰ মানিকেৰে বিকাশৰ সোপান সাজিম
আমি পোহৰৰ গান গাম।

ত্যাগেৰে সেৱাৰ মালিতা ৰচিম
সাহসেৰে শকতিৰ কঠীয়া সিঁচিম
সুন্দৰ সত্যৰ অমল অনলত
সাধনাৰ শলিতা জ্বলাম
আমি পোহৰৰ গান গাম।

মৈত্ৰীৰে জয়দ'ল সাজি অসমীৰ
কলচী খাপিম সমন্বয়ৰ।
পূৰ্বাচলত মহাভাৰতৰ, আমাৰ অহংকাৰ
অপাৰ গৰিমা বহু শতিকাৰ
ধৰাত আমিহে বিলাম
আমি পোহৰৰ গান গাম।

অবিৰত যাত্ৰাত আমাৰ উলাহ
নু-পুৰুষৰ সপোন-হেঁপাহ
প্রজ্বলিত শিখা লৈ আমি আগুৱাম
আমি পোহৰৰ গান গাম।

কথা : ড° ভূপেশ ভাগৱতী,
বিভাগীয় সুৰবৰী আৰু সহযোগী অধ্যাপক,
বাণিজ্য বিভাগ তথা স্নাতকোত্তৰ মহলাৰ সমন্বয়ক,
ডি.এইচ. এচ. কে. বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়

সুৰ : ভুবন গগৈ, বিশিষ্ট সংগীত-শিল্পী তথা
সৰস্বতী বিদ্যা মন্দিৰ ডিব্ৰুগড়ৰ শিক্ষক

DR. KHANINDRA MISRA BHAGAWATI
PRINCIPAL

আলোচনী সম্পাদনা সমিতি

২০২২-২৩

DR. KHANINDRA MISRA BHAGAWATI
President

DR. SWAPNA NATH
Advisor

DR. NABAJYOTI DUTTA
Advisor

DR. IPSITA BHATTACHARYYA
Advisor

MR. LUKU MORANG
Advisor

MRS. BHARATI LALUNG
Advisor

MS. NAZRANA HAQUE
Advisor

DR. BIDISHA MAHANTA
Prof. In-Charge

MS. PUJA GHOSH
Editor

ছাত্র একতা সভার বিষয়ববীয়া সকল

২০২২-২৩ বর্ষ

ABHISHEK SHARMA
President

BRISHOP DEB
Vice President

APURBA BASUMATARY
Union Secretary

SANJU PAUL
Asst. Union Secretary

PUJA GHOSH
Magazine Secretary

NIKITA GOGOI
Welfare & Cultural Secretary

ABHILEKH KAUSHIK
Games Secretary

ROHIT YADAV
Gymnasium Secretary

SOUBHIK GANGULI
Boys' Common Room
Secretary

NIKHITA MOHAN
Girls' Common Room
Secretary

বাণিজ্য দৰ্পণ

ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সূৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ
৫৯তম প্ৰকাশ (উনযষ্ঠিতম সংখ্যা) ২০২২-২৩ বৰ্ষ

Banijya Darpan

Dibrugarh Hanumanbux Surajmal Kanoi Commerce College Magazine
59th Edition | 2022-23

আন্তৰিক শুভেচ্ছাবে

.....
.....

তত্ত্বাৱধায়ক :
ড° বিদিশা মহন্ত

সম্পাদক :
পূজা ঘোষ

The Annual College Magazine of D.H.S.K. Commerce College, 2022-23
Edited by Puja Ghosh; Faculty-in-Charge : Dr. Bidisha Mahanta (Asstt. Professor, Dept. of Economics)
& Published by D.H.S.K. Commerce College Student Union, 2022-23

বাণিজ্য দৰ্পণ

Banijya Darpan

বেটুপাতৰ নেপথ্যত

- নিৰন্তৰ উৎকৃষ্টতাৰ দিশে ধাৰমান ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সূৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়।
- জোনাকী বাটেৰে বাট বোলা কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়।
- ছয় দশকজোৰা সোঁৱৰণীৰে অহৰহ প্ৰজ্ঞাৰ সাধনাত ব্ৰতী কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়।

EDITORIAL BOARD

Dr. Khanindra Misra Bhagawati
President

Dr. Swapna Nath
Advisor

Dr. Nabajyoti Dutta
Advisor

Dr. Ipsita Bhattacharyya
Advisor

Luku Morang
Advisor

Bharati Lulung
Advisor

Nazrana Haque
Advisor

Dr. Bidisha Mahanta
Prof.-in-Charge

Puja Ghosh
Editor

সম্পাদনা সমিতি

ড° খনীন্দ্ৰ মিশ্ৰ ভাগৱতী
সভাপতি

ড° স্বপ্না নাথ
উপদেষ্টা

ড° নৰজ্যোতি দত্ত
উপদেষ্টা

ড° ইপ্সিতা ভট্টাচাৰ্য্য
উপদেষ্টা

লুকু মৰাং
উপদেষ্টা

ভাৰতী লালুং
উপদেষ্টা

নাজৰানা হক
উপদেষ্টা

ড° বিদিশা মহন্ত
তত্ত্বাৱধায়ক

পূজা ঘোষ
সম্পাদক

প্ৰথম পৃষ্ঠাৰ বেটুপাতৰ শিল্পকৰ্ম : পূজা ঘোষ, স্নাতক পঞ্চম যান্মাসিক
বেটুপাত পৰিকল্পনা : পূজা ঘোষ, স্নাতক পঞ্চম যান্মাসিক
অংগসজ্জা : ড° বিদিশা মহন্ত, পূজা ঘোষ
চিত্ৰায়ন : পূজা ঘোষ, স্নাতক পঞ্চম যান্মাসিক
প্ৰচ্ছদ সজ্জা : সুমন ছেত্ৰী
ৰঙীণ পৃষ্ঠা সজ্জা : সুমন ছেত্ৰী / ডিজাইনাৰ গ্ৰাফিক্স, ডিব্ৰুগড়
ডি.টি.পি. আৰু অলংকৰণ : ডিজাইনাৰ গ্ৰাফিক্স, ডিব্ৰুগড়
প্ৰকাশক : ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সূৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ
ছাত্ৰ একতা সভা, ২০২২-২৩ বৰ্ষ
মুদ্ৰণ : ডিজাইনাৰ গ্ৰাফিক্স, এইচ. এচ. ৰোড, ডিব্ৰুগড় - ৭৮৬০০১
ফোন নং : (০৩৭৩) ২৩২২১২১, ৮৪০২৮ ৬১৩৪৩

ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মা
Dr. Himanta Biswa Sarma

सत्यमेव जयते

মুখ্যমন্ত্রী, অসম
Chief Minister, Assam

দিছপুৰ

চি এম এছ. ৭/২০২৩/১০৪২

১৯ কাতি, ১৪৩০ ভাস্কৰাব্দ

০৬ নৱেম্বৰ, ২০২৩ ইং

শুভেচ্ছাবাণী

ডিব্ৰুগড় হনুমান বক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী 'বাণিজ্য দৰ্পণ' প্ৰকাশৰ বাবে দিহা কৰা হৈছে বুলি জানিবলৈ পাই মই সুখী হৈছোঁ।

বিদ্যার্থীসকলেই দেশৰ ভৱিষ্যত। বিদ্যার্থী সমাজৰ মানসিকতা, চিন্তা-চেতনা আৰু কৰ্মৰাজিয়ে অকল ব্যক্তিগত জীৱনকে প্ৰভাৱিত কৰে তেনে নহয়, সমগ্ৰ ৰাষ্ট্ৰৰ সামগ্ৰিক স্বৰূপ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে। শিক্ষা জীৱনৰ ভাল ফলাফলে সুন্দৰ জীৱন গঢ়াৰ পথ প্ৰশস্ত কৰে। কিন্তু আনুষ্ঠানিক শিক্ষাৰ ফলাফলেই যে জীৱনৰ গতিপথৰ নিৰ্ণায়ক হ'ব, সেই কথাও শুদ্ধ নহয়। ইতিহাসৰ পাতত এনে বহু ব্যক্তি আছে যিসকল আনুষ্ঠানিক শিক্ষা ব্যৱস্থাত সফল নহৈও জীৱনত অতি উচ্চ শিখৰত জিলিকি আছে। আমেৰিকাৰ বিশিষ্ট লিখক, বিজ্ঞানী বেঞ্জামিন ফ্ৰেঙ্কলিন কোনো উচ্চ শিক্ষাৰে শিক্ষিত নাছিল। মাত্ৰ দহ বছৰ বয়সতে তেওঁ স্কুলীয়া জীৱন সমাপ্ত কৰি ঘৰতে অংক শিকি তাৰ পিছত ফৰাচী, ইটালীয়ান, স্পেনিছ আৰু লেটিন ভাষা আয়ত্ত কৰি বিশ্বৰ এগৰাকী শ্ৰেষ্ঠ লেখক হিচাপে পৰিগণিত হোৱাৰ উপৰি বিজ্ঞানৰ আৱিষ্কাৰক হিচাপে নিজৰ নাম ইতিহাসৰ পাতত লিপিবদ্ধ কৰি থৈ গৈছে। এই কথা মনত ৰাখি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে নিজৰ ভিতৰত লুকাই থকা সম্ভাৱনাক আৱিষ্কাৰ কৰি কঠোৰ পৰিশ্ৰমেৰে তেনে দিশত আগুৱাই গৈ জীৱনক সাৰ্থক কৰাৰ প্ৰয়াস চলাব লাগিব।

জীৱনটোক সাৰ্থক ৰূপত গঢ়িবলৈ আনুষ্ঠানিক শিক্ষাৰ উপৰি কিছু অধিক আয়ত্ত কৰাৰ প্ৰয়োজন। সফলতা যেনেকৈ জীৱনৰ আশীৰ্বাদ, ব্যৰ্থতাও তেনেকৈ জীৱনৰ অভিশাপ নহয়। ব্যৰ্থতা বা আশা কৰা ধৰণে ফলাফল লাভ নকৰাটো জীৱনৰ বাবে এক শিক্ষাহে। নিয়মীয়াকৈ অধ্যয়ন কৰিও পৰীক্ষাত প্ৰথম স্থান অধিকাৰ কৰিব নোৱাৰাটো জীৱনৰ এক অভিজ্ঞতাহে। আমি জীৱনৰ ব্যৰ্থতাসমূহ কেনেদৰে গ্ৰহণ কৰো, সেইবোৰৰ পৰা কি শিক্ষা লওঁ আৰু প্ৰত্যাহ্বানসমূহ কেনেদৰে মোকাবিলা কৰো তাৰ ওপৰতে জীৱনৰ গতি বহু পৰিমাণে নিৰ্ভৰ কৰে। জীৱনটোক অসাধাৰণ ৰূপত গঢ়িব খুজিলে প্ৰচলিত ধ্যান-ধাৰণাতে আবদ্ধ নাথাকি চিন্তা আৰু কামত কিছু অতিৰিক্ত আয়তন যোগ দিব লাগিব।

মই ডিব্ৰুগড় হনুমান বক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰকাশ পাবলগীয়া বাৰ্ষিক আলোচনীখনৰ সফল প্ৰকাশ কামনা কৰিলোঁ।

(ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মা)

ৰগোজ পেণ্ড

মন্ত্ৰী

শিক্ষা, জনজাতি পৰিক্ৰমা (ভৈয়াম)
খিলঞ্জীয়া আৰু জনজাতীয় বিশ্বাস আৰু
সংস্কৃতি (সংগ্ৰহালয় আৰু পুথিভঁৰাল
সঞ্চালকালয়)

সংগেহে জয়ন্তে

ব্লক - বি, তৃতীয় মহলা,
জনতা ভৱন, দিশপুৰ,
গুৱাহাটী - ৭৮১০০৬
দূৰভাষ : ০৩৬১-২২৩৭০২৩
৯৯৫৪৭০৩৮২৫

শুভেচ্ছাবাণী

মই জানিবলৈ পাই সুখী হৈছোঁ যে ডিব্ৰুগড় জিলাৰ বাণিজ্য শিক্ষাৰ অগ্ৰণী শিক্ষানুষ্ঠান ডিব্ৰুগড় হনুমানবল্লী সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী “বাণিজ্য দৰ্পণ” প্ৰকাশৰ দিহা কৰা হৈছে।

মহান দাৰ্শনিক চক্ৰেটিছে কৈছিল-

“জ্ঞান হৈছে স্বৰ্গীয় বস্তু, জ্ঞান নাথাকিলে মানুহ সুখী হ'ব নোৱাৰে।”

শিক্ষা আৰু জ্ঞানৰ দ্বাৰাই আমাৰ বুদ্ধিমত্তা প্ৰসাৰিত হয়। শিক্ষা হৈছে জ্ঞান আহৰণৰ শ্ৰেষ্ঠ মাধ্যম, ইয়াৰ অবিহনে এখন সুন্দৰ তথা সুস্থ-সবল সমাজ গঢ় দিয়াটো অসম্ভৱ। এনে এক কাৰণতে ডিব্ৰুগড়তো বাণিজ্য শিক্ষাৰ অনুষ্ঠান গঢ় দিয়াৰ বাবে বহুকেইগৰাকী ব্যক্তিয়ে আশাশুধীয়া প্ৰচেষ্টা চলাইছিল আৰু ১৯৬০ চনত এই মহাবিদ্যালয়খন স্থাপন কৰা হৈছিল। উত্তৰ-পূব ভাৰতৰ প্ৰথমখন পূৰ্ণাংগ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় ৰূপে মহাবিদ্যালয়খনে বাণিজ্য শিক্ষাৰে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক একোজন সফল ব্যক্তি আৰু নাগৰিক হিচাপে প্ৰতিষ্ঠিত কৰিছে।

মই “বাণিজ্য দৰ্পণ” বাৰ্ষিক আলোচনীৰ সম্পাদনা সমিতিৰ সদস্যসকলক তেওঁলোকৰ এই প্ৰয়াসৰ বাবে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰাৰ লগতে স্মৃতিগ্ৰন্থখনে পাঠকৰ সমাদৰ লাভ কৰিব বুলি আশা কৰিছোঁ। ডিব্ৰুগড় হনুমানবল্লী সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত আন্তৰিকতাৰে কামনা কৰিলোঁ।

(ডাঃ ৰগোজ পেণ্ড)

অধ্যাপক জাহ্নবী গগৈ, পিএইচ.ডি.
অধ্যাপক, শ্ৰীশ্ৰী অনিৰুদ্ধদেৱ আসন
ভাৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপক, চ্যু-কা-ফা আসন, বুৰঞ্জী বিভাগ
ভাৰপ্ৰাপ্ত উপাচাৰ্য

ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়
ডিব্ৰুগড় | পিন-৭৮৬০০৪ | অসম
দূৰভাষ : ০৩৭৩-২৩৭০২৩৯
ইমেইল : vc@dibru.ac.in

শুভেচ্ছা বাণী

উজনি অসমৰ ডিব্ৰুগড় নগৰৰ কেইগৰাকীমান বিশিষ্ট দূৰদৰ্শী শিক্ষাবিদৰ অক্লান্ত
প্ৰচেষ্টাৰ ফলশ্ৰুতিত বিগত ১৯৬০ খ্ৰীষ্টাব্দত জন্ম লাভ কৰা ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স
সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়খনেই হৈছে উত্তৰ-পূব ভাৰতৰ প্ৰথমখন পূৰ্ণাংগ
বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়। উল্লেখযোগ্য যে ইতিপূৰ্বে বিগত ১৯৪৫ খ্ৰীষ্টাব্দতে সন্ধিয়াৰ
শাখাত ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সুৰজমল কানৈ মহাবিদ্যালয়ত মধ্যৰতী পৰ্যায়ৰ বাণিজ্য
শাখাৰ শ্ৰেণীসমূহ আৰম্ভ কৰা হৈছিল আৰু বৰ্তমানৰ মহাবিদ্যালয় ভৱনটোৰ
আধাৰশিলা স্থাপন কৰিছিল ভাৰতৰ তদানীন্তন বিত্ত মন্ত্ৰী মোৰাৰজী দেশাই ডাঙৰীয়াই।

বিগত বৰ্ষসমূহৰ দৰে এইবাৰো ঐতিহ্যমণ্ডিত মহাবিদ্যালয়খনৰ বাৰ্ষিক আলোচনীখন
প্ৰকাশৰ পথত বুলি জানিবলৈ পাই আমিও স্বাভাৱিকতে আনন্দিত হৈছোঁ। আমি আশা
ৰাখিছোঁ যে পূৰ্বৰ সংখ্যাসমূহৰ দৰেই মানবিশিষ্ট ভিন্নধৰ্মী লেখা, বহুমূলীয়া তথ্য-পাতি
আদিৰে সু-সমৃদ্ধ হৈ এইবাৰৰ আলোচনীখনো অতি সুন্দৰকৈ প্ৰকাশ পাব পাঠকৰ
সমাজখনেও প্ৰকাশটিক সাদৰেৰে গ্ৰহণ কৰিব।

প্ৰয়াসটিৰ সৈতে জড়িত হৈ থকা সদৌটিলৈকে আমাৰ আন্তৰিক অভিনন্দনৰ লগতে
শুভ কামনা জনাইছোঁ।

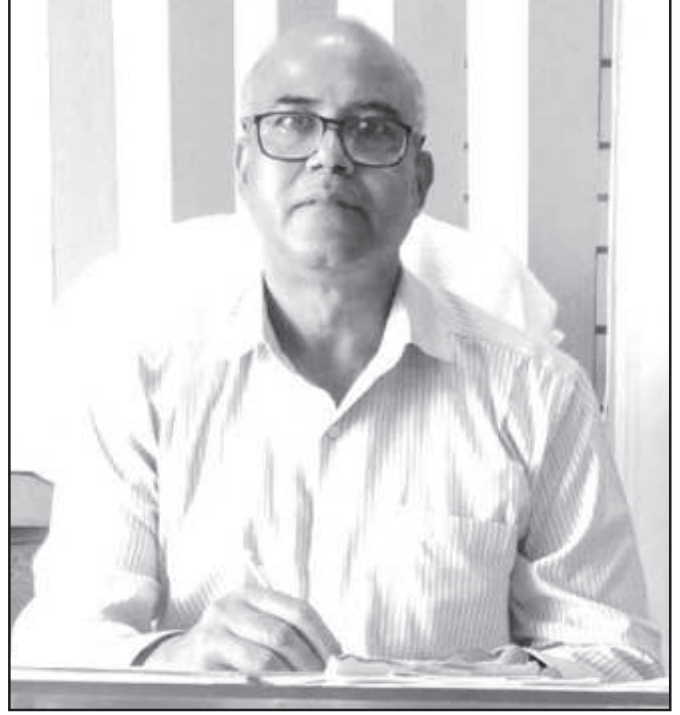
দিনাংক : ৩০ নৱেম্বৰ, ২০২৩

জাহ্নবী গগৈ
(জাহ্নবী গগৈ)

অধ্যক্ষৰ

মেজৰ পৰা

বাণিজ্য দৰ্পণৰ ৫৯তম সংখ্যা ২০২২-২৩ শিক্ষা বৰ্ষত সম্পন্ন হোৱা বুলি জানি আনন্দিত হৈছোঁ। সমগ্ৰ উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলৰে প্ৰথম পূৰ্ণাংগ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় হিচাপে এই মহাবিদ্যালয়ে ইতিমধ্যে বাণিজ্য শিক্ষাৰ পথাৰখনত শক্তিশালী ৰূপত প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰি মানৱ সম্পদ গঢ় দিয়াত ব্ৰতী হৈ আছে। শিক্ষাই সামগ্ৰিকভাৱে ব্যক্তি এজনৰ জীৱনত বিভিন্ন ধৰণে প্ৰভাৱাশ্বিত কৰিব পাৰে আৰু জীৱনৰ ভিন্-ভিন্ পৰিস্থিতিত নিজকে যোগ্য বুলি প্ৰতিপন্ন কৰাত সাহস তথা সহায় প্ৰদান কৰে। অধ্যয়নৰ লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে ভিন ভিন সৃষ্টিমূলক প্ৰতিভাৰ গঢ় দিয়াটো বৰ্তমান সময়ত অতি প্ৰয়োজনীয়

য়েন অনুভৱ হ'ব ধৰিছে। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ প্ৰতিভা বিকাশৰ বিভিন্ন উপায় সমূহৰ ভিতৰত মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী হ'ল এক অন্যতম উপায় যাৰ দ্বাৰা সৃষ্টিমূলক, চিন্তামূলক আৰু কলামূলক প্ৰতিভাৰ বিস্তাৰ আৰু প্ৰসাৰৰ ভেটি নিৰ্মাণ কৰাৰ প্ৰয়াস কৰি পৰৱৰ্তী সময়ত এক পৈণত ৰূপত প্ৰাপ্তি কৰিব পাৰে।

মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বাবে এহাতে কবিতা, গল্প, কলা আৰু আন লিখনি সৃষ্টিৰ এক কঠিয়াতলি। তেনেদৰে মহাবিদ্যালয়খনিৰ সকলো সমস্যাৰ বাবে ইয়াৰ এক সুকীয়া স্বীকৃতি থাকে যাৰ মাধ্যমত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ জ্ঞানৰ উত্তৰণত সহায় কৰাৰ প্ৰয়াস আৰু প্ৰতিফলন ঘটে।

মই দৃঢ়বিশ্বাসী 'বাণিজ্য দৰ্পণ'ৰ ৫৯তম সংখ্যাটোৱে লিখনি, তথ্য আৰু সমলৰ সমাহাৰেৰে ভূমুকি মাৰি সকলোৰে আকাংক্ষা পূৰণ কৰাত সফল হ'ব।

মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী এখন শৈক্ষিক কাৰ্যক্ৰমৰ বাধ্যবাধকতা তথা আন বাধা অতিক্ৰমি নিৰ্দিষ্ট শিক্ষা বৰ্ষত প্ৰকাশ কৰি পাঠকৰ হাতত দিব পৰাটো এক ডাঙৰ প্ৰত্যাহ্বান কিন্তু ই এক দায়িত্ব। আলোচনী সম্পাদক পূজা ঘোষ আৰু তত্ত্বাৱধায়ক ড° বিদিশা মহন্তই সম্পাদনা-সমিতিৰ সকলো সদস্যৰ সহযোগত সফলতাৰে পাঠকৰ হাতত 'বাণিজ্য দৰ্পণ' তুলি দিব পৰাটো বৰ আনন্দৰ কথা। এই সুযোগতে আলোচনী সম্পাদক পূজা ঘোষলৈ শলাগ জনাই তত্ত্বাৱধায়ক ড° বিদিশা মহন্ত আৰু সম্পাদনা সমিতিৰ সকলো সদস্যলৈ কৃতজ্ঞতা জনালোঁ।

ড° খনীন্দ্ৰ মিশ্ৰ ভাগৱতী

অধ্যক্ষ

ডিঃ হঃ সুঃ কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়

ডিব্ৰুগড়

তত্ত্বাবধায়কৰ কলম

মৰমৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল, আমি যি সময়ছোৱাত বাস কৰিছো সেয়া বৰ কঠিন সময়। চাৰিওফালে আমাক বিভ্ৰান্ত কৰিব পৰা আমাৰ মনযোগ টানি নিব পৰা অলেখ যতন। এনে পৰিস্থিতিত একাগ্ৰ হৈ নাথাকিলে, নিজৰ লক্ষ্য স্থিৰ কৰি লৈ সুচিন্তিত ভাবে আগ নাবাঢ়িলে জীৱনত সফলতা লাভ কৰিব নোৱাৰি। কিন্তু সফল লোক কোন? আৰ্থিক ভাবে স্বচ্ছল জীৱন এটা লাভ কৰিলেই মানুহ সফল হয়নে।

জীৱনত টকা পইচাৰ নিশ্চয়কৈ প্ৰয়োজন আছে।

কিন্তু পইচাৰ লগতে আমাক কিছুমান অন্য আনুষংগিক বস্তুও লাগিব। সেইবোৰে নিৰ্ণয় কৰিব আমাৰ জীৱন সমৃদ্ধিশালী হয়নে নহয়। আৰ্থিক উন্নতিৰ লগতে সহমৰ্মিতা, সহানুভূতি, মৰম, দয়া, মানৱীয়তা আদি হৃদয়বৃত্তিৰে মানুহ 'সফল মানুহ' হয়। জীৱনত প্ৰকৃত মানৱ হ'বলৈ শিকিবা। তেহে নিজৰ লগতে আন দহজনৰ প্ৰতিও সহায়ৰ হাত আগবঢ়াব পাৰিবা। প্ৰত্যেক মানুহৰে জীৱন এক উদ্দেশ্য থকা উচিত। সেই উদ্দেশ্যই মানুহক সফলতাৰ উচ্চ শিখৰলৈ লৈ যায়।

তোমালোকৰ এতিয়া শিকাৰ সময়। জীৱন গঢ়াৰ সময়। জীৱন গঢ়াৰ কমাৰশাল স্বৰূপ এই মহাবিদ্যালয়ত কটোৱা কালচোৱা তোমালোকে যিমান পাৰা সিমান সদব্যৱহাৰ কৰিবলৈ চোৱা। নিয়মীয়াকৈ শ্ৰেণীত উপস্থিত থকাৰ উপৰিও মহাবিদ্যালয়ত অনুস্থিত যিকোনো অনুষ্ঠানত উপস্থিত থাকিবলৈ যত্ন কৰিবা। তদুপৰি সমান্তৰাল ভাবে তোমালোকে বিভিন্ন পাঠ্যক্ৰমৰ জ্ঞান আহৰণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিবা। মনত ৰাখিবা এই সময়ছোৱাত তোমালোকে যি শিক্ষা আহৰণ কৰিবা সেই শিকনি গোটেই জীৱনজুৰি তোমালোকৰ সংগী হৈ ৰ'ব। সেয়া লাগে বিনামূলীয়া হওক বা নিয়মানুৱৰ্তিতাই হওক, সভা পৰিচালনাই হওক বা নেতৃত্ব দিব পৰা গুণেই হওক, আনক সহায় কৰা মনোবৃত্তিয়েই হওক বা ন্যায়ৰ হকে মাত মাতিব পৰা গুণেই হওক।

মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখন তোমালোকৰ প্ৰতিভা কৰ্ষণৰ থলী। নিজৰ সৃষ্টিশীলতা আৰু সৃজনীশক্তি লেখনিৰ জৰিয়তে তোমালোকে প্ৰকাশ কৰিব পাৰা। প্ৰকৃততে আলোচনীখন তোমালোকৰ সামূহিক দৃষ্টিভংগীৰ প্ৰকাশ। জীৱন জগত সম্পৰ্কে তোমালোকৰ অভিজ্ঞতা আৰু মনোভাৱৰ এক দাপোন বা দৰ্পণ স্বৰূপ এই আলোচনীখন। সেয়ে আলোচনীখন সকলোৱে পঢ়িবা। আৰু নিজেও লিখিবলৈ চেষ্টা কৰিবা। যিসকলে আলোচনীখন নিজৰ লেখাৰে সুন্দৰ কৰি তুলিছা তেওঁলোক অভিনন্দন জনাইছোঁ। তোমালোক সকলোৰে ভাল হওঁক।

কৃতজ্ঞতা :

মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় ড° খনীন্দ্র মিশ্র ভাগৱতী চাৰক দিহা পৰামৰ্শৰে আলোচনীখন প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত সৰ্বতোপ্ৰকাৰৰ সহযোগিতা আগবঢ়োৱাৰ বাবে আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। বাণিজ্য দৰ্পণৰ সম্পাদনাৰ লগত জড়িত মাননীয় ড° স্বপ্না নাথ, ড° নৱজ্যোতি দত্ত, ড° ইন্দিতা ভট্টাচাৰ্য, লুকু মৰাং, ভাৰতী লালুং আৰু নজৰানা হকলৈ আলোচনী বিভাগৰ তৰফৰ পৰা অনিঃশেষ কৃতজ্ঞতা থাকিল। আলোচনী সম্পাদক পূজা ঘোষলৈ থাকিল আন্তৰিক ধন্যবাদ। নিজ নিজ লেখাৰে আলোচনীখন সমৃদ্ধ কৰা সকলো ব্যক্তিকে আমি অভিনন্দন জনাইছোঁ। আপোনালোকৰ বাণী সাধনা অবিৰত হওক।

পৰিশেষত আলোচনীখনত হ'ব পৰা সকলো সম্ভাৱ্য ভুল ত্ৰুটিৰ বাবে মাৰ্জনা বিচাৰি আপোনালোকৰ সমুখত নতজানু হৈছোঁ।

জয়তু ডিব্ৰুগড় হনুমানবন্ধ সূৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়।

বিদিশা মহন্ত

ড° বিদিশা মহন্ত

তত্ত্বাবধায়ক

(আলোচনী বিভাগ)

ডিঃ হঃ সুঃ কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়

ডিব্ৰুগড়

আলোচনী সম্পাদকৰ কলম

“When we look in the mirror, we should focus on our potential, not our limitations.”

দক্ষিণ আফ্ৰিকাৰ প্ৰথম কৃষগংগ ৰাষ্ট্ৰপতি আৰু নাগৰিক অধিকাৰৰ নায়ক নেলছন মেণ্ডেলাই তেওঁৰ আত্মজীৱনী “Long walk to freedom”ত এই উক্তিৰ দ্বাৰা আত্ম-আৰোপিত সীমাবদ্ধতাক এৰি সৃষ্টিশীল চিন্তাধাৰা আৰু প্ৰতিভা বিকাশৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিবলৈ আহ্বান জনাইছে। অৰ্থাৎ তেওঁ কব বিচাৰিছে যে দাপোন এখনে কেৱল আমাৰ বাহ্যিক ৰূপেই নহয়, আমাৰ অন্তৰ্নিহিত সৌন্দৰ্য আৰু শক্তিকো প্ৰতিফলিত কৰে। আমি সেই শক্তিক সবলীকৰণৰ উৎস হিচাপে লৈ জীৱন যাত্ৰাত আগুৱাই যোৱা উচিত। জীৱন পথত নিজেই নিজৰ দাপোণ হৈ বেয়াটোক এৰি ভালটোক সাৰটি সপোনৰ অন্বেষণত আমি আগবাঢ়িব লাগে।

“সাহিত্য হৈছে এখন সমাজৰ দাপোন” সাহিত্য জীৱনৰ ব্যাখ্যা, জীৱনৰ সমালোচন আৰু ব্যক্তিত্বৰ প্ৰকাশ। সেয়ে সাহিত্যত এটা জাতিৰ দোষ-গুণ আদি প্ৰতিবিম্বিত হয়। এনেকৈয়ে আওপকীয়াকৈ সাহিত্যই এটা জাতিক নিয়ন্ত্ৰণ কৰি থাকে। উঠি অহা ছাত্ৰ সমাজে সমাজত বৰ্তমান মুকলি মূৰীয়াকৈ চলি থকা দুৰ্নীতিৰ বিৰুদ্ধে গৰজি উঠক, সাহিত্যৰ মাধ্যমেৰেই সমাজখন নিকা কৰক তাৰ বাবে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সাহিত্য চৰ্চাৰ প্ৰতি ৰূপ বঢ়াবলৈ স্কুল-কলেজৰ আনুষ্ঠানিক প্ৰচেষ্টাৰ গুৰুত্ব মন কৰিবলগীয়া। সাহিত্যৰ দ্বাৰাহে মানৱ সভ্যতাক বিশ্লেষণ কৰিব পাৰি। এটা ভাষাত যিমনেই পুথি, আলোচনী আদি প্ৰকাশ পায়, সিমনেই সেই ভাষাৰ সাহিত্যৰ দিগন্ত প্ৰসাৰিত হয়। কোনো এটা শিক্ষানুষ্ঠানৰ আলোচনীখনে হয়তো কোনো মহৎ সাহিত্যিকৰ জন্ম দিব নোৱাৰিব পাৰে, কিন্তু ই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সুপ্ত হৈ থকা অনুভূতিবোৰ জাগ্ৰত কৰি মহৎ সাহিত্যিক হোৱাৰ স্বপ্নত সাহস আৰু প্ৰেৰণা যোগায়। সেয়েহে, প্ৰয়োজন হয় একোটা শিক্ষানুষ্ঠানৰ একোখনি আলোচনীৰ, য’ত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে নিজেই নিজৰ প্ৰতিভা বিকাশৰ সুবিধা পায়।

ডিব্ৰুগড় হনুমানবন্ধ সূৰ্যজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ বাণিজ্য দৰ্পণ এইখন মহাবিদ্যালয়ৰ কলেজীয়া জীৱনৰ এক অপৰিহাৰ্য অংগ। য’ত মহাবিদ্যালয়খনৰ সৃষ্টিশীল সম্ভাৱনা আৰু প্ৰতিভা প্ৰতিফলিত হয়। ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ ৫৯ সংখ্যক আলোচনীৰ সম্পাদনাৰ গুৰুদায়িত্ব লৈ মই আলোচনীখন যাতে সৰ্বাংগ সুন্দৰ হয় তাৰ বাবে যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা কৰিলো। পিছে কিমান নিখুঁত আৰু সুন্দৰকৈ উলিয়াব পাৰিছোঁ সেই বিচাৰৰ ভাৰ পাঠক-পাঠিকাসকলৰ হাততহে। সম্পাদনা সমিতিৰ সকলো সদস্যৰ যথেষ্ট কষ্টৰ বিনিময়ত এটি সংখ্যা পাঠকলৈ আগবঢ়াই দিয়া যায়, তৎস্বত্বেও কিছু ভুল-ভ্ৰান্তি ৰৈ যাব পাৰে, এই দোষ সম্পাদক হিচাপে মই শিৰপাতি লৈ পাঠকৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিছোঁ।

সম্পাদকৰ দায়িত্ব গ্ৰহণৰ পৰাই সহায় আৰু দিহা-পৰামৰ্শ দি অহা অধ্যক্ষ ড° খনীন্দ্ৰ মিশ্ৰ ভাগৱতী ছাৰ, তত্বাৱধায়ক ড° বিদিশা মহন্ত বাইদেউৰ ওচৰত মই চিৰকৃতজ্ঞ হৈ ৰ'লোঁ। আলোচনীখন প্ৰকাশত উৎসাহ যোগোৱা সম্পাদনা সমিতিৰ ড° স্বপ্না নাথ বাইদেউ, ড° নৱজ্যোতি দত্ত চাৰ, ড° নৱজ্যোতি দত্ত চাৰ, ড° ইন্দিৰা ভট্টাচাৰ্য বাইদেউ, ভাৰতী লালুং বাইদেউ, লুকু মৰাং চাৰ আৰু নজৰাণা হক বাইদেউ তথা মোক প্ৰতি মূৰ্ত্ততে সহায়ৰ হাত আগবঢ়োৱা প্ৰতি গৰাকীলৈ মোৰ সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম তথা ধন্যবাদ নিবেদিছোঁ। আলোচনীখনৰ সৌষ্ঠৱ বৰ্দ্ধনৰ বাবে যিসকলে নিজৰ অমূল্য সময় খৰচ কৰি লেখা প্ৰস্তুত কৰিলে, সকলোকে আন্তৰিক ধন্যবাদ জনাই আপোনালোকৰ কলমৰ সৃষ্টিশীল যাত্ৰা যুগজয়ী হোৱাৰ কামনা কৰিলোঁ। অসমৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়, মাননীয় শিক্ষামন্ত্ৰী মহোদয় আৰু ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচাৰ্য মহোদয়ে আলোচনীখনৰ বাবে শুভবাৰ্তা প্ৰেৰণ কৰাৰ বাবে মই আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। একাধিক বন্ধু-বান্ধৱীয়ে পৰোক্ষ অথবা প্ৰত্যক্ষভাৱে এই আলোচনী প্ৰকাশত যি সহযোগিতা আগবঢ়ালে তাৰ বাবে সকলোৰে প্ৰতি মৰম যাচিলোঁ।

শেষত মই আশাবাদী যে মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী 'বাণিজ্য দৰ্পণ'ৰ সমাগত ৫৯ সংখ্যাটো মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ প্ৰতিভা বিকাশৰ এক দাপোণ স্বৰূপ হৈ সৰ্বাংগসুন্দৰ ৰূপত প্ৰকাশ পোৱাৰ লগতে সকলোৰে দ্বাৰা সমাদৃত হব।

ধন্যবাদ,

জয়তু কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় আলোচনী
জয়তু কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা।

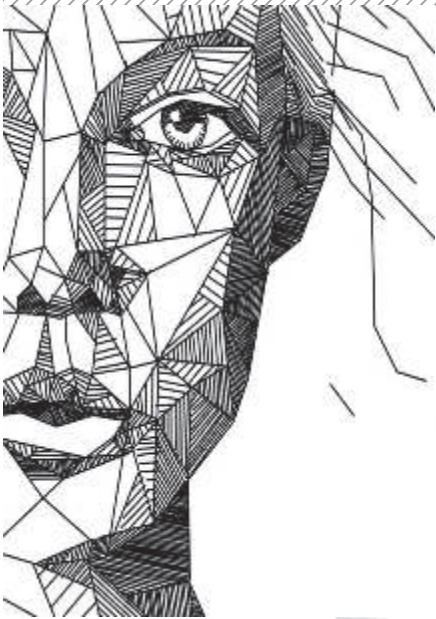
পূজা-ঘোষ
পূজা ঘোষ
সম্পাদক
ডিঃ হঃ সুঃ কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়
ডিব্ৰুগড়

বাণিজ্য দৰ্পণ

ডিব্ৰুগড় হনুমানবন্ধু সূৰজমল কানৈ
বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ
বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ

৫৯তম প্ৰকাশ (উনষষ্টিতম সংখ্যা)
২০২২-২৩ বৰ্ষ

বিষয় বি ন্যা স

জীৱন জীৱন বৰ অনুপম

- মনস্তাত্ত্বিক মূলধন | ১৫ | ড° খনীন্দ্র মিশ্ৰ ভাগৱতী
- Books You Must Read : "The Secret" By Rhonda Byrne | ১৮ | Dr. Kasturi Saikia
- From Polymath to Perseverance : The Journey of Finding My True Calling | ১৯ | Abhilekh Kaushik
- সময় ব্যৱস্থাপনা | ২১ | কৰিণা গগৈ
- The Triumphant Expedition : From a Simple College Girl to a Unit Leader | ২২ | Riktika Dey
- My Step Towards Leadership Journey | ২৪ | Swaraj Chakraborty

অ'মোৰ আপোনাৰ দেশ

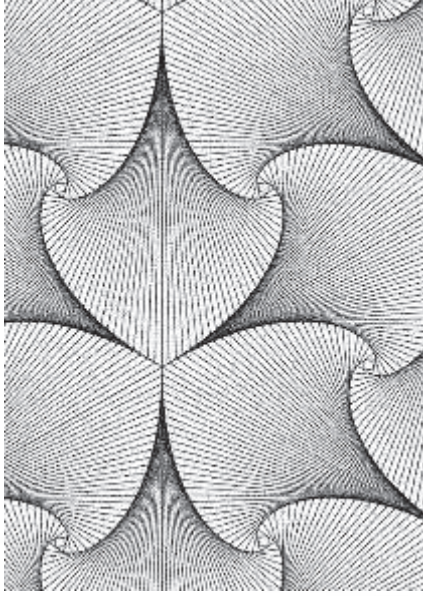
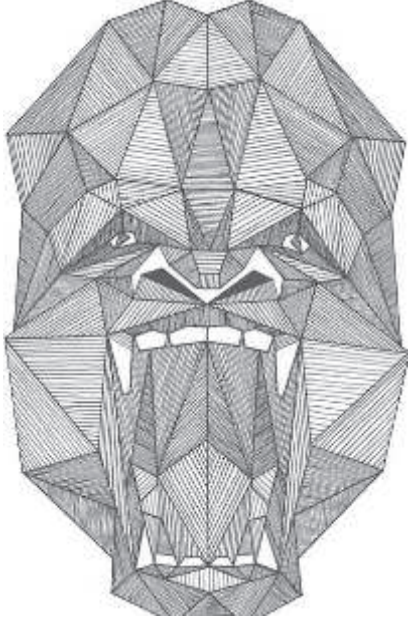
- আত্মনির্ভৰশীল অসম : প্ৰগতি, প্ৰত্যাহ্বান আৰু সংস্কৃতি | ২৬ | ৰুদ্ৰীপ দুৱৰা
- হেঁপাহৰ মাজুলী : এটি পৰিচিতি | ২৭ | কস্তুৰী বৰ্মন
- অসমৰ থলুৱা খাদ্য | ২৮ | হিমা বৰুৱা

মহা মহা পুৰুষৰ চানেকিৰে জীৱনৰ

- Lachit Borphukan : The Lesser Known Indian Warrior | ৩০ | Anamika Pachani
- এজন সমাজসেৱক হিচাপে উদ্যোগপতি ৰতন টাটা | ৩২ | সৌৰভ গগৈ
- Adi Dassler : Founder of Adidas | ৩৩ | Khusboo Choudhari

এনে বহু যাত্ৰাৰ শেষ মোৰ দেশ

- Crypto Currency – a look through Fiat Currency in India | ৩৪ | Keshabananda Haloi
- Digital India : A Positive Step | ৩৬ | Piya Chatterjee
- Indian culture | ৩৯ | Subhankar Das
- India's Unified Payments Interface (UPI) | ৪১ | Subhankar Das
- ভাৰতীয় শাস্ত্ৰীয় সংগীত | ৪৩ | পূবালী চাংমাই

মৰুভূমি আহে লাহে লাহে মাহে মাহে

- Plastic Pollution : The Way Forward | 88 | Snehasis Das
- Mass Media and Environment | 89 | Diti das
- Climate Change & Disaster Risk Reduction : Making Sustainability a Way of Life | 89 | Chiranjib Sonowal

স্বাস্থ্য অমূল্য ধন

- সূৰ্য নমস্কাৰ আৰু চন্দ্র নমস্কাৰৰ উপযোগিতা | ৫৩ | কৰিণা গগৈ

লোককথা লোকবিশ্বাস

- Manasa Mangal : Weaving the Tapestry of Bengali Folklore and Literature | ৫৪ | Arkopriya Singha

বিজ্ঞানে আনিব জোৱাৰ

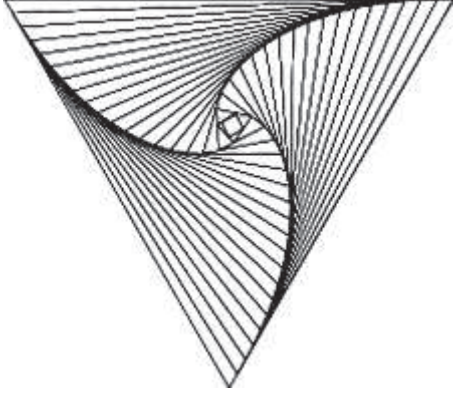
- Chandrayaan 3 | ৫৬ | Riya Halder
- Let's Talk About Cinema | ৫৮ | Subhankar Das
- 5G Technology | ৬১ | Avinash Kumar Thakur

গল্প আৰু শিল্প

- যাত্ৰা | ৬৩ | বিদিশা মহন্ত
- এমুঠি অনুগল্প | ৬৬ | মৈত্ৰেয়ী ভৌমিক বৰুৱা
- Unfinished Bloom : A Tale of Rose and Tulip | ৬৭ | Pratham Routh
- The Awakening of a Dream | ৬৯ | Neha Pandey
- ভয়েই ভূত | ৭২ | দীপাশ্বিতা হাজৰিকা
- সময় | ৭৪ | ৰিকি লালুং
- এটা সপোনৰ অভিমুখে... | ৭৫ | হিমা বৰুৱা
- দুখীয়া কোন? | ৭৯ | চিমৰাণ বেগম

কবিতা মোৰ দুখৰ ঋতুৰ এপাহি খৰিকাজঁই

- Peace Vs Preference | ২০ | Riya Banik
- That Dark Room | ৩১ | Neha Pandey
- Love's Path : "Where Dreams Come True" | ৩৮ | Pratham Routh
- Perfume | ৪০ | Riya Halder
- Behind the Veil | ৪২ | Anamika Pachani
- Baba | ৫২ | Brishob Deb
- Unknown Love | ৮০ | Swaraj Chakraborty
- Durga's Cry | ৮২ | Pratham Routh
- A Desire for Vrindavan | ৮৩ | Pratham Routh

- Our College | ৮৪ | Dhiraj Agarwal
- Balance Sheet of Your Life | ৮৫ | Jeet Paul
- Where's My Shore? | ৮৫ | Ayushmita Dey
- Me | ৮৬ | Priyanshi Paul
- Little Too Much | ৮৭ | Kunal Saha
- Journey of a Chicken | ৮৮ | Dhubaraj Chiring
- The Perpetual Cadence of The Vast Sea | ৮৯ | Gaurav Kejriwal
- Life Feels Beautiful! | ৯০ | Neha Pandey
- May Be | ৯০ | Shriti Saikia
- Life's Voyage | ৯১ | Chirag Sharma
- Mother | ৯১ | Aqeel Shahjee
- Wake Up Behula | ১০৪ | Archita Biswas

উদ্যমী হওঁ আহক

- Frugal Innovations or 'Desi Juggad' in the Light of Self-Reliant India | ৯২ | Pankaj Sahu
- The Role of Failure in Entrepreneurship : Turning Setbacks into Success | ৯৬ | Bidisha Gogoi
- The Lean Startup Method : Building a Business on a Budget | ৯৮ | Ridhi Agarwal

আয়কৰৰ নানা কথা

- Section 44 AD : A Boon or A Curse | ১০০ | Jeet Paul
- Section 80 C : A Boon for Middle-Class Taxpayers | ১০২ | Archita Biswas
- Section 10 Composition Scheme : A Boon for the Indian Indirect Tax System | ১০৩ | Pranab Deb

পৃথিৱী আমাৰ ঘৰ

- Memories of Manali | ১০৫ | Shreya Goswami
- A Report on the Educational Tour to Asia's Largest Dry Fish Market in Jagiroad | ১০৭ | Swarnata Shill

লক্ষ্য সেয়ে হওক পূৰ্ণতাৰ

- Role of Internal Complaints Committees in Higher Educational Institutions | ১১০ | Dr Anita Baruwa
- Innovation and Technology for Gender Equality and Women Empowerment | ১১৫ | Anisha Sonowal
- LGBTQIA+ | ১১৭ | Subhankar Das

যৌৱন যৌৱন সৃষ্টিৰ মৌৱন

- The Graduation Life | ১২১ | Abhishek Sharma
- Types of Friends During College Life | ১২২ | Brishop Deb
- Forever and Always!! | ১২৩ | Diya Paul
- Understanding Love Philosophy | ১২৪ | Nowas Kispota
- My Journey with K Drama | ১২৫ | Riya Halder

এই পৃথিৱী ক্ৰীড়াংগন

- Cricket : The Heartbeat of India | ১২৬ | Shreya Goswami
- Inter Collee Kabaddi - Our Journey | ১২৮ | Sneha Kar
- Inter College Kho Kho Experience | ১২৯ | Sangita Kumari

বহুজন হিতায় বহুজন সুখায়

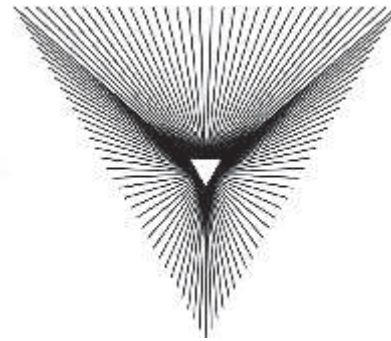
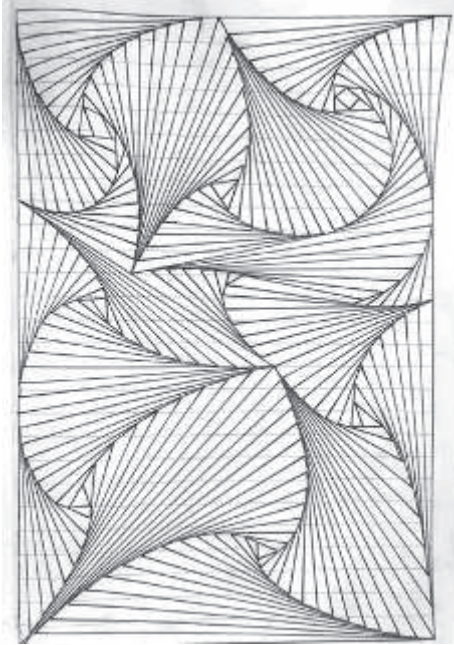
- Blood Donation Camp Success Story | ১৩০ | Swaraj Chakraborty
- NSS – A Journey Unforgotten | ১৩১ | Sasanka Paul
- Not Me, But You | ১৩২ | Sanjay Biswas
- My Experience in the Field of NCC | ১৩৩ | Bitaki Dihinigia
- A Cadet's Dream | ১৩৪ | Uddipan Baruah

বিদ্বান পূজ্যতে সৰ্বত্ৰে

- বিদ্যা মহাৰত্ন | ১৩৫ | ৰোহন গগৈ
- National Education Policy 2020 and Higher Education Program | ১৩৬ | Anamika Pachani

অন্যান্য

- ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিষয়ববীয়াৰ প্ৰতিবেদন | ১৩৮ - ১৫৯
- বাতৰিৰ শিৰোনামত কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় | ১৬০

মনস্তাত্ত্বিক মূলধন

• ড° খনীন্দ্র মিশ্র ভাগৱতী

মনস্তাত্ত্বিক মূলধন (Psychological Capital)ৰ অৰ্থ হ'ল ব্যক্তি এজনৰ আভ্যন্তৰীণ সম্পদ, যিয়ে ব্যক্তিজনক কঠিন পৰিস্থিতিৰ মুখামুখি হোৱাত সহায় কৰে। লগতে, ইতিবাচক দৃষ্টিভঙ্গীৰে মানসিক বিকাশত বৰঙণি যোগাই তেনে প্ৰতিকূল পৰিস্থিতিও সহজে পাৰ কৰাৰ সাহস প্ৰদান কৰে।

মনস্তাত্ত্বিক মূলধনক আমি আমাৰ কুশল (Well being)ৰ এক ভাণ্ডাৰ হিচাপেও গণ্য কৰিব পাৰোঁ। কোনো এজন ব্যক্তি যদি এই মূলধনৰ গুৰুত্বৰ প্ৰতি সজাগ হয় বা ইয়াৰ ভূমিকাৰ প্ৰতি সচেতন, তেতিয়াহলে বেংকত থকা সঞ্চয়ৰ নিচিনাকৈ নিজৰ হাতত থকা এই সম্পদৰ দ্বাৰা জীৱনৰ ঘাত-প্ৰতিঘাতৰ মুখামুখি হ'ব পৰাৰ মানসিকতাৰে আগবাঢ়ি যাব পাৰে। সামগ্ৰিকভাৱে ক'বলৈ গলে আমাৰ আৰ্থিক স্থিতি প্ৰতিফলিত হয় হাতত থকা বিভিন্ন ধৰণৰ জমা, বিনিয়োগ আৰু আন সম্পত্তিৰ দ্বাৰা আৰু আমি কোনো আৰ্থিক সমস্যাৰ সন্মুখীন হলে সমৰ্থবান বুলি মনটোক পতিয়ান নিয়াব পাৰোঁ বা কিছু পৰিমাণে হলেও সমস্যাৰ সমাধান কৰিব পাৰোঁ। ঠিক তেনেদৰে মনস্তাত্ত্বিক মূলধনৰ অধীনত ব্যক্তি এজনৰ যিবোৰ আভ্যন্তৰীণ সম্পদ থাকে, সেইবোৰেও কোনো কঠিন সময়ত বা প্ৰত্যাহ্বানমূলক পৰিস্থিতিত মুখামুখি হোৱাৰ সহায় কৰে। এনেদৰে চাবলৈ গ'লে ব্যক্তি এজনৰ যেনেদৰে বিত্তীয় সম্পদ থাকে বা থকাটো বিচৰা হয় ঠিক তেনেদৰে মনস্তাত্ত্বিক সম্পদো থাকে বা থকাটো যুগুত। বিত্তীয় সম্পদে যিদৰে বিত্তীয় সমস্যাৰ সমাধানত সাহস প্ৰদান কৰে, একেদৰে মনস্তাত্ত্বিক সম্পদেও কঠিন পৰিস্থিতিত সাহসেৰে মুখামুখি হোৱাত ব্যক্তি এজনক সহায় কৰে।

এইখিনিতে এটা কথা মনত ৰখা উচিত হব যে মনস্তাত্ত্বিক মূলধনে কিন্তু কোনোধৰণে মানসিক অসুস্থতাৰ পৰিচয় নিদিয়, বৰঞ্চ ই সাধাৰণভাৱে প্ৰত্যেক ব্যক্তিকে মাজত থকা আভ্যন্তৰীণ সম্পদবোৰৰ কথাহে উনুকিয়ায়; যিবোৰে ব্যক্তিজনক কঠিন পৰিস্থিতিৰো মুখামুখি হোৱাত সহায় কৰে।

আমাৰ দৈনন্দিন জীৱনৰ আশা, ফলপ্ৰসূ-ক্ষমতা, স্বাভাৱিক অৱস্থালৈ প্ৰত্যাবৰ্তন কৰা আৰু আশাবাদ - এইবোৰৰ প্ৰতিটোৱেই হ'ল আমাৰ মনস্তাত্ত্বিক মূলধনৰ একো একোটা গুৰুত্বপূৰ্ণ অংশ আৰু ইটোৰ লগত সিটোৰ পাৰস্পৰিক সম্পৰ্ক থকা এক বিষয়। এইখিনিতে মনস্তাত্ত্বিক মূলধনৰ বিভিন্ন উপাদানসমূহৰ চমু বিৱৰণ দাঙি ধৰা হ'ল :

- ১) আশা (Hope) - ভৱিষ্যতে কিবা এটা পোৱাৰ পৰিকল্পনা আৰু তাক পোৱাৰ যি ইচ্ছা, তাকে আশা বুলি ক'ব পাৰি। বিভিন্ন অধ্যয়নৰ পৰা এইটো প্ৰতীয়মান হৈছে যে আশাৰ এক যোগাত্মক শক্তি আছে, যিয়ে মানুহক মানসিকভাৱে সুস্থ ৰখাৰ লগতে মানসিক অসুস্থতাৰ পৰা দূৰত ৰাখিব পাৰে। আশা নাথাকিলে হতাশা বা নিৰাশাই মানুহক ভাৰাক্ৰান্ত কৰিব পাৰে। আনধৰণে ক'বলৈ গলে আশাই আমি বিচৰা ভৱিষ্যতৰ দুৱাৰ মুকলি কৰে। ইয়াৰ উপৰি আশাই ইচ্ছাশক্তি জাগ্ৰত কৰি সেয়া পূৰণৰ পথ চিনাক্ত কৰাৰ লগতে, লক্ষ্যত উপনীত হোৱাৰ পথত থকা বাধাসমূহ অতিক্ৰম কৰাৰ পথ নিৰ্ণয়তো সহায় কৰে।
- ২) ফলপ্ৰসূ ক্ষমতা (Efficacy) - কোনো এটা কাম কৃতকাৰ্যতাৰে পৰিচালনা বা সম্পন্ন কৰাৰ যি সক্ষমতাৰ প্ৰয়োজন, সেয়া থকা বুলি বিশ্বাস ৰাখি আগবাঢ়ি যোৱাক ফলপ্ৰসূ ক্ষমতা বুলি ক'ব পাৰি। ই হ'ল ব্যক্তি এজনৰ নিজৰ সক্ষমতাৰ ওপৰত থকা বিশ্বাস, যিয়ে প্ৰয়োজনীয় সকলো চেষ্টা প্ৰয়োগৰ জৰিয়তে কৃতকাৰ্যতাৰে উদ্দেশ্যত উপনীত হোৱাত সহায় কৰে। অৰ্থাৎ, ফলপ্ৰসূ ক্ষমতা ব্যক্তি এজনৰ ব্যক্তিগত সক্ষমতাৰ লগত জড়িত নহয়। বৰঞ্চ, কোনো এটা কাম বা লক্ষ্যত উপনীত হোৱাকৈ নিজৰ সক্ষমতাৰ ওপৰত থকা বিশ্বাসৰ কথাহে কয়। ইয়াৰ দ্বাৰা ব্যক্তিজনে নিজকে প্ৰস্তুত কৰি আগবাঢ়ি যাব পাৰে। ফলপ্ৰসূ ক্ষমতাৰ দ্বাৰা ব্যক্তি এজনে নিজৰ আকাংক্ষিত লক্ষ্যত উপনীত হোৱাৰ বাবে জীৱনৰ বিভিন্ন সময়ত বিভিন্ন ভূমিকা পালন কৰি নিজৰ আশাত উপনীত হ'ব পৰাকৈ বিশ্বাস, সাহস আৰু ক্ষমতা লাভ কৰে।
- ৩) স্বাভাৱিক অৱস্থালৈ প্ৰত্যাবৰ্তন (Resilience) - জীৱনৰ বিভিন্ন সময়ত আমি কিছুমান প্ৰতিকূল পৰিস্থিতি বা হতাশাৰ মুখামুখি হ'ব লগীয়া হ'ব পাৰে। এনে পৰিস্থিতিত পুনৰ স্বাভাৱিক অৱস্থালৈ প্ৰত্যাবৰ্তন কৰি নিজৰ লক্ষ্যত উপনীত হৈ আশা পূৰণ কৰাটো জৰুৰী। তাৰ বাবে স্বাভাৱিক অৱস্থালৈ প্ৰত্যাবৰ্তন কৰিব পৰা গুণ থকাটো দৰকাৰ। আনধৰণে ক'বলৈ গলে স্বাভাৱিক অৱস্থালৈ প্ৰত্যাবৰ্তন কৰাৰ ক্ষমতা হ'ল এক দক্ষতা, যাৰ সহায়ত ব্যক্তি এজনে আত্মবিশ্বাসেৰে বিভিন্ন বাধা তথা প্ৰতিকূল পৰিস্থিতিত নিজকে শক্তিশালী কৰি স্বাভাৱিক ভাৱেই আগবাঢ়ি যোৱাৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰেৰণা লাভ কৰে।
- ৪) আশাবাদ (Optimism) - ই হ'ল মানসিক ইচ্ছা আৰু যোগাত্মক ফলপ্ৰাপ্তিৰ বাবে থকা প্ৰত্যাশা, যিয়ে ব্যক্তি এজনৰ মানসিক আৰু শাৰীৰিক স্বাস্থ্যত যোগাত্মক প্ৰভাৱ পেলায়। আশাবাদে এজন ব্যক্তিক নিজৰ জীৱনটো সহজ আৰু চাপমুক্ত কৰি ভৱিষ্যতৰ বাবে এক যোগাত্মক দৃষ্টিভংগী লৈ আগবাঢ়ি যোৱাত সহায় কৰে। ইয়াৰ উপৰি বিভিন্ন প্ৰতিকূল অৱস্থাতো সুযোগ বা সুবিধাৰ সন্ধান আছে বুলি জীৱনটো আগবঢ়াই লৈ যোৱাৰ বাবে আশাবাদে ব্যক্তিক অনুপ্রাণিত কৰে বুলি বিভিন্ন অধ্যয়নৰ পৰা জনা গৈছে। আশাবাদে মানুহৰ জীৱনৰ সন্তুষ্টিৰ স্তৰ প্ৰভাৱান্বিত কৰিব পাৰে। লগতে, ব্যক্তি এজনক যোগাত্মক দৃষ্টিভংগীৰে আগবাঢ়ি গৈ নিজৰ জীৱন যাত্ৰাত সফল হোৱাতো অৰিহণা যোগাব। আশাবাদে ব্যক্তি এজনৰ কি নাই, কি আছে; তাৰ ওপৰতহে গুৰুত্ব দিয়াৰ বাবে অনুপ্রাণিত কৰে আৰু প্ৰত্যেককে অনাগত দিনৰ বাবে সাহস যোগাব পাৰে। এইখিনিতে আমি আশাবাদী মানুহৰ দৃষ্টিভংগী আধাভৰ্তি পানীৰ গিলাচ এটাৰ ওপৰত কৰা মন্তব্য বা ধাৰণাৰ লগত ৰিজাব পাৰোঁ। আশাবাদী মানুহে গিলাচটোত আধা পানী থকা দেখিলে আধাভৰ্তি গিলাচ বুলি ভাবি ল'ব। আনহাতে, আন বহুতে সেই একেটা গিলাচক গিলাচটোৰ আধা পানী নাই বুলি ধৰি ল'ব। মুঠতে আশাবাদে ব্যক্তি এজনক যিকোনো পৰিস্থিতিত যথাসম্ভৱ ভাল ফল বা নিজৰ অনুকূলে সম্ভাৱ্য ফল লাভ কৰিব পৰাকৈ সাহস দি আগবাঢ়ি যোৱাত সহায় কৰে। মনস্তাত্ত্বিক মূলধন গঠন কৰাটো প্ৰত্যেকজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰী বা ব্যক্তিৰ বাবেই প্ৰয়োজন। কাৰণ, সামগ্ৰিকভাৱে ই মানুহৰ মানসিক স্বাস্থ্য, অত্যাধিক উত্তেজনা, দুঃশিচন্তা আদিৰ নিচিনা বিষয়সমূহৰ লগত মুখামুখি হোৱাত সহায় কৰে। নিম্নলিখিত ধৰণেৰে, আমি যদি নিজকে আগবঢ়াই নিব পাৰো তেতিয়াহ'লে আমি লাহে লাহে মনস্তাত্ত্বিক মূলধন

গঠনৰ প্ৰক্ৰিয়াত নিজকে জড়িত কৰিব পাৰিম।

অতি সাধাৰণভাৱে ক'ব গ'লে তলত দিয়া ধৰণেৰে আমি মনস্তাত্ত্বিক মূলধনৰ সৃষ্টি কৰাৰ প্ৰচেষ্টা কৰিব পাৰোঁ —

- ১) মনোযোগ আৰু সজাগতাৰে যোগাত্মক দৃষ্টিভংগী গঢ়ি তোলা।
- ২) সাঁচা অৰ্থত উপনীত হ'ব পৰাকৈ লক্ষ্য স্থিৰ কৰা।
- ৩) নিজৰ লক্ষ্যত উপনীত হ'ব পৰাৰ জোখেৰে দক্ষতা আৰু জ্ঞান আহৰণ কৰা।
- ৪) নিজক যোগাত্মক দৃষ্টিভংগীৰ বিক্লেষণ কৰাৰ এক অভ্যাস গঢ়ি তোলা আৰু অবিৰত প্ৰচেষ্টাৰ দ্বাৰা নিজৰ দৃষ্টিভংগীৰ উদ্ভাৱণ ঘটোৱা।
- ৫) যেতিয়াই কোনো অনাকাঙ্ক্ষিত পৰিস্থিতিৰ মুখামুখি হোৱা যায়, তেতিয়াই কোনখিনি নিজৰ নিয়ন্ত্ৰণৰ সেয়া নিৰ্ধাৰণ কৰি সংগীৰ পৰা শিক্ষা লৈ আগবাঢ়ি যোৱাৰ বাবে মন দৃঢ় কৰা।
- ৬) নিজৰ পৰিয়াল, বন্ধুবৰ্গ আৰু পৰামৰ্শদাতাৰ এক শৃংখল বনাই সহায় বা উপদেশলৈ আগবাঢ়ি যোৱাৰ চেষ্টা কৰা। এনেদৰে, কিছুমান ক্ষেত্ৰত মনোযোগ আৰু গুৰুত্ব প্ৰদান কৰি আমি মনস্তাত্ত্বিক মূলধন আয়ত্ব কৰি জীৱনৰ গতিপথ ত্বৰান্বিত কৰিব পাৰোঁ।

আমি যদি আমাৰ জীৱনত মনস্তাত্ত্বিক মূলধনৰ প্ৰয়োজন অনুভৱ কৰিব পাৰোঁ, তেতিয়াহ'লে আমি প্ৰত্যেকেই বিভিন্ন সমস্যাৰ সন্মুখীন হৈও এক যোগাত্মক দৃষ্টিভংগীলৈ সুন্দৰভাৱে জীৱন কটাব পাৰোঁ। এতিয়া কথা হ'ল, ইয়াৰ প্ৰয়োজনীয়তা ক'ত বা কিয় এই মূলধনৰ প্ৰয়োজন? ইয়াৰ উত্তৰত আমি ক'ব পাৰোঁ যে মনস্তাত্ত্বিক মূলধনে আমাক বিভিন্নধৰণে সহায় কৰে বা আমাৰ মানসিকতাত বিভিন্নধৰণে প্ৰভাৱ পেলাব জীৱন যুঁজত আগবাঢ়ি যোৱাত সহায় কৰে। যথা :

- ১) অৰ্থপূৰ্ণ জীৱন যাপনত সহায়।
- ২) নিজৰ সম্ভাৱনীয়তাসমূহৰ উপলব্ধি কৰাত সহায়।
- ৩) যোগাত্মক দৃষ্টিভংগীৰে জীৱনৰ ঘাত-প্ৰতিঘাতৰ অৱশ্যন্তৰিতাৰ মুখামুখি হোৱাত সহায়।
- ৪) মানসিক সম্ভৃষ্টি বৃদ্ধি কৰাত সহায়।
- ৫) জীৱনত সন্মুখীন হোৱা বেয়া দিনৰ পৰা ভাল দিনলৈ প্ৰত্যাবৰ্তন কৰাত সহায়।
- ৬) আত্মবিশ্বাস বৃদ্ধি কৰি জীৱন যুদ্ধত শক্তিশালী ৰূপত থিয় হোৱাত সহায়।

এনেদৰে মনস্তাত্ত্বিক মূলধনে এজন ব্যক্তিক বিভিন্ন পৰিস্থিতিত নিজৰ ভূমিকা পালন কৰাত সহায় কৰিব পাৰে। এজন নেতা হিচাপে, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী হিচাপে, কৰ্মচাৰী হিচাপে বা সাধাৰণ ব্যক্তি হিচাপে সকলোৰে বাবে মনস্তাত্ত্বিক মূলধনৰ প্ৰয়োজনীয়তা বা গুৰুত্ব আছে। এই মূলধনে সামগ্ৰিকভাৱে মানসিক স্বাস্থ্যত বিশেষভাৱে প্ৰভাৱ পেলায় আৰু যোগাত্মক দৃষ্টিভংগীৰ প্ৰসাৰ ঘটাই দীৰ্ঘকালৰ বাবে ব্যক্তিৰ উন্নয়ন সাধন কৰিব পাৰে।

প্ৰসংগ :

<http://www.mindtools.com>
<http://positivepsychology.com>
<http://www.researchgate.com>
<http://www.acadenia.edu>

(লেখক ডিঃহঃসুঃ কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ)

'The Secret' Quotes

"Decide what you want.
Believe you can have it.
Believe you deserve it.
Believe it's possible for you."

BOOKS YOU MUST READ : "THE SECRET" BY RHONDA BYRNE

• Dr. Kasturi Saikia

"The Secret" by Rhonda Byrne is a transformative self-help book that explores the concept of the law of attraction. The central idea of the book revolves around the power of positive thinking and the influence of one's thoughts on shaping one's reality. Byrne asserts that the universe responds to the energy and vibrations sent out by individuals, and by focusing on positive thoughts and feelings, one can attract positive experiences into their life. "The Secret" delivers a message of empowerment, encouraging readers to take control of their thoughts and emotions to create positive change in their lives. The book is written in simple and accessible language, making the concepts easy to understand for a broad audience. The principles outlined in the book can be applied to various aspects of life, including relationships, health, wealth, and personal well-being. Byrne provides practical tips and exercises to help readers implement the law of attraction in their daily lives, fostering a more positive mindset. One common criticism of "The Secret" is that it oversimplifies complex issues and challenges by attributing them solely to one's thoughts. The book lacks scientific evidence to support the claims made about the law of attraction, which may make it challenging for some readers to fully embrace the concepts. While the book encourages personal empowerment, it may inadvertently place too much responsibility on individuals for their life circumstances, potentially neglecting external factors. Some critics argue that the book places too much emphasis on material success as a measure of happiness and fulfillment.

"The Secret" has gained widespread popularity and has inspired many readers to adopt a more positive and optimistic outlook on life. Its principles have motivated individuals to set goals, visualize success, and embrace a mindset of abundance. However, it's important for readers to approach the book with a critical mindset, recognizing that the law of attraction is a philosophical concept rather than a scientifically proven fact. The impact of the book largely depends on an individual's openness to its ideas and their willingness to apply them in their own lives.

The writer is Asst. Professor, Deptt. of Business Management, DHSKCC.

FROM POLYMATH TO PERSEVERANCE: THE JOURNEY OF FINDING MY TRUE CALLING

• Abhilekh Kaushik

Once upon a time, I was what some might call a polymath. It seemed that whatever I turned my hand to, I excelled at. While this might sound like a blessing, it turned out to be quite the opposite.

Growing up, I dabbled in a wide range of activities, from academics to sports to music. It was as if I had a natural talent for picking up new skills, and I thrived on the challenge of mastering each one. However, this versatility came with a downside - I couldn't decide what I truly wanted to pursue in life. I was a jack of all trades but a master of none.

One thing that made me stand out, though, was my way of talking. I had a unique manner of speaking that often became the target of jokes and mockery. While it hurt at times, I didn't let it deter me from chasing my dreams.

In the 10th grade, I decided to prove my mettle on the national stage. I joined the Kabaddi team and earned a spot in the Nationals. The doubters and mockers were silenced as I displayed my prowess on the field. It was a sweet victory, and it gave me the confidence to pursue a career in Kabaddi.

After completing my 10th grade, I moved to a different city to hone my Kabaddi skills. Everything seemed to be falling into place, but then disaster struck. I suffered a severe leg injury that shattered my dreams. The pain of the injury was nothing compared to the crushing blow it dealt to my career in Kabaddi. I spiraled into depression, feeling lost and purposeless.

During this darkest period, I also experienced a breakup, which added emotional turmoil to the challenges I was already facing. Yet, I didn't give up. I knew I had to overcome my indecision.

After enduring the most challenging phase of my life, I embarked on a journey of progress and self-discovery. During this period, I achieved a significant milestone. I won the

college election and became the Games Secretary, responsible for promoting sports and organising events on campus. It was a role that allowed me to channel my passion for sports into something meaningful.

With this newfound sense of purpose, I decided to venture into Wushu Sanda, a martial art that intrigued me. Within just three months of dedication and unwavering perseverance, I became a district gold medalist and a state silver medalist in Wushu Sanda. My hard work paid off, and I was offered the opportunity to represent Assam in the Nationals. However, I hesitated. The old doubts and uncertainties resurfaced, leaving me conflicted about my career path.

Yet, I didn't give up. I knew I had to overcome my indecision. With newfound determination, I embarked on a journey of self-discovery. I delved deep into my inner thoughts and aspirations, slowly untangling the web of confusion that had held me captive for so long.

Now, I stand here, having conquered my demons and with a clear vision for my future. I am working relentlessly to achieve a dream that I hold close to my heart, a dream that I'm not yet ready to disclose.

In the end, my polymathic abilities may have led me down a winding and tumultuous path, but they also instilled in me the resilience to overcome adversity and the courage to chase my true calling.

Peace Vs Preference

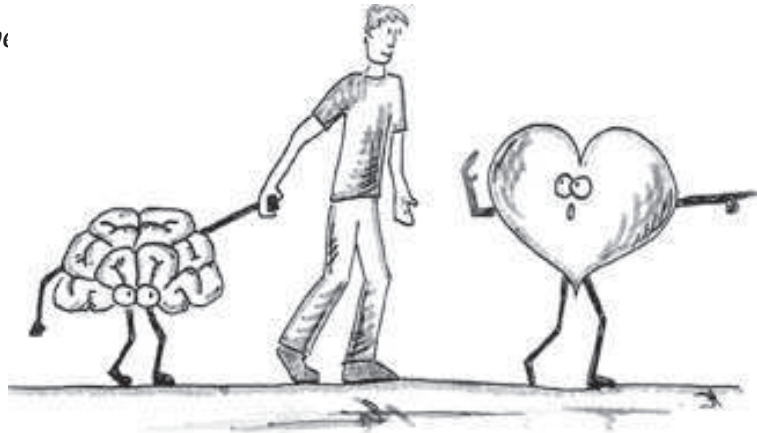
• **Riya Banik**

*In search of peace, we often roam,
Through stormy seas and treacherous foam,
But why seek it in other's view,
When it lies within, pure and true?*

*In valuing our peace, we find our power
A force that can endure and flower,
A light that shines amidst the night,
Guiding us with a steadfast might.*

*So let us not falter or be swayed,
By the opinions of those afraid,
But let our spirits soar and soar,
As we cherish our own inner core.*

*Don't let the noise drown out your voice,
Make a stand, make your choice,
For in the end, what truly matters,
Is the peace within, that never shatters.*

সময় ব্যৱস্থাপনা

• কৰিণা গগৈ

বেঞ্জামিন ফ্ৰেংকলিনে কৈছে, “The lost time is never found again.”

পৃথিৱীত এটাই বস্তু আছে, যি সকলোৰে ওচৰত সমানকৈ আছে। সেয়া হৈছে সময়। বিল গেটছৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ৰাস্তাই-ঘাটে অনাই-বনাই ঘূৰি ফুৰা মানুহজনৰ ওচৰতো সমানেই সময় আছে। কিন্তু প্ৰশ্ন হ’ল, সময় সকলোৰে বাবে সমান থকা সত্ত্বেও কিয় কিছুমানে জীৱনত সফল হ’ব পাৰিছে আৰু আন কিছুমানে নিৰৰ্থক জীৱন জীয়াই আছে? অৱশ্যে

ইয়াত ‘সফলতা’ শব্দটোৱে কেৱল ধন ঘটাৰ কথাকে বুজোৱা নাই। সফলতাৰ অৰ্থ ‘জীৱন সাৰ্থক হোৱা’।

জীৱনৰ এই সাৰ্থকতাৰ আঁৰত থকা মূল উপাদানেই হৈছে সময়ৰ সৎ ব্যৱহাৰ। আমি সকলোৰে সময়ৰ সৎ ব্যৱহাৰৰ কথা সততে কৈ থাকোঁ যদিও আমি খুব কমেইহে ইয়াক কাৰ্যত পৰিণত কৰোঁ। এইখিনিতে সময়-ব্যৱস্থাপনাৰ কথাটো আহি পৰে। দৈনন্দিন জীৱনৰ সকলো কাম নিয়াৰিকৈ কৰি যোৱাৰ আঁৰতো সময়ৰ সৎ ব্যৱহাৰৰ কথা আছে। বিখ্যাত আমেৰিকাৰ লেখক ষ্টিফেন আৰ. ক’ভেই কৈছে, “The Key is in not spending time, but in investing it.” সময় আমাৰ ওচৰত যিমনেই নাথাকক কিয়, তাক আমি কেনেদৰে ব্যৱহাৰ কৰোঁ; সেয়াহে আচল কথা।

সময়ৰ মূল্য যিয়েই বুজিছে, সিয়েই জীৱনত সন্তুষ্টি লাভ কৰিব পাৰিছে। বৰ্তমান সময়ত সময়-ব্যৱস্থাপনাৰ অলেখ কৌশল আছে। এই ক্ষেত্ৰত আমি লক্ষ্য নিৰ্ধাৰণ, সুশৃংখলাবদ্ধতা, আইজেনহাৰাৰ মেট্ৰিক্স (Eisenhower Matrix), মানসিক চাপ ব্যৱস্থাপনা, পম’ড’ৰ (Pomodoro) ইত্যাদি বহুতো কৌশলৰ কথা উল্লেখ কৰিব পাৰোঁ। অৱশ্যে, বৰ্তমানৰ প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ যুগত নানা ধৰণৰ সময়-ব্যৱস্থাপনাৰ কৌশল উদ্ভাৱন হৈছে। প্ৰত্যেক ব্যক্তিয়ে এই কৌশলসমূহ আয়ত্ত্ব কৰা উচিত।

অসমীয়াত এযাৰ কথা আছে, “সময়ৰ টিকনি সদায় আগফালে উৰে।” সময়ৰ লগত খোজ মিলাই চলিলেহে সময়ৰ সঠিক ব্যৱহাৰ হৈছে বুলি ক’ব পাৰি।

এক কথাত ক’বলৈ গ’লে, সময়-ব্যৱস্থাপনাই জীৱনৰ গতি নিৰ্ধাৰণত এক অনন্য ভূমিকা পালন কৰে। ইয়াৰ অবিহনে জীৱন যাপন কৰাৰ কোনো আনন্দই নাথাকিব।

THE TRIUMPHANT EXPEDITION : *from a Simple College Girl to a Unit Leader*

• Riktika Dey

Hello, ladies and gentlemen, here is a short experience of a simple college girl. Third June, 2022 is the date worth remembering for this girl. Hold on! Hold on! You shall get to know this girl soon. Before that, I would like to introduce you all to the old version of this girl prior to 3rd June, 2022.

Have you all ever noticed people with zero self confidence, full of nervousness yet full of undiscovered talents? This messy combination is a pillar of defeat and nothing else. The Protagonist of this writing piece was the one with this worst combination prior to the mentioned date. But now, the same person takes the microphone at the podium without preparation and full of confidence in her eyes. Doesn't it sound strange? The reasons behind this drastic change are determination and willingness. In this fast paced and competitive world we are forgetting to calculate or measure the mental growth in ourselves and are complaining to God for not acceding. Well, success is a long term process and improvement is one of the elements of the mentioned process. And that improvement will come with the willingness to realise and eliminate the loopholes within us. Nervousness and shyness is a natural process due to the sympathetic

nervous system which sends impulses to glands and its common for every individuals. Knowing this fact and allowing nervous system to dominate and rule over you will take you near the worst combination I have previously stated.

The Protagonist here was about to step forward towards this mismatched combination.

Meanwhile, the National Service Scheme had taken the front seat and trusted her arm. 3rd June, 2022 was the date on which she had been assigned with the responsibility of taking charge of the NSS Unit, DHSKCC. Now lets delve into the current scenerio of her progress, she is doing through NSS. The girl is not going to give details regarding the NSS activities that she and the other volunteers undertake. The reasons being – You can see the works of Nss unit on the later pages in the magazine. Moreover, the protagonist's love for NSS is infinity and beyond and whatever she could achieve through NSS cannot be summed-up in a single sheet of paper. The achievements are not materialistic but something which cannot be measured. For instance - Kindness, Confidence, Gratitude, Progress, Determination and Perseverance.

Namaste! The Protagonist of this writing piece is none other than me, the Student Incharge

of NSS unit, DHSKCC Miss Riktika Dey, a B.Com 5th Semester Student and a proud NSS Volunteer. My pen is not letting me stop writing because there are so many things to share with you all but not possible for the barrier of word limit.

At last, I would like to attach a small message for the one who is reading the document and the upcoming generation who shall read this – Whatever you do, you have to keep moving forward. Leadership is all about moving forward and helping your fellow mates to move forward. The entire unit is a family and the progress of each and every volunteer contributes to the overall development of NSS Unit, DHSKCC. Now that the

end of my leadership journey is nearby, I request the junior volunteers of our unit to explore and take initiatives for the upliftment of the unit as well as for our college. My leadership skills got more enhanced due to our respected Principal Sir, Dr. Khanindra Misra Bhagawati Sir, all the senior professors of our college, NSS Programme Officer Dr. Ajit Goswami Sir and ofcourse all the volunteers of our unit. I am sure enough that the unit has so many RIKTIKAs and even more talented than her. Come forward and lets take our unit to the skyscrappers and not let it fall.

That's all for this piece

Dhanyabad, Thankyou, Jai Hind.

MY STEP TOWARDS LEADERSHIP JOURNEY

• Swaraj Chakraborty

Leadership is often described as a transformative experience that challenges individuals to rise above their limitations and make a positive impact on their communities. One such transformative period in my life occurred when I was chosen as the National Service Scheme (NSS) leader. The honor of being selected for this role not only filled me with immense pride but also brought about a series of goosebumps-inducing moments that forever changed my perspective on leadership, service, and personal growth.

The first Goosebump inducing moment came when the announcement was made, and I

was chosen as the NSS leader. The moment was filled with a mix of emotions, excitement, joy, and a sense of responsibility. It was a validation of my abilities and a recognition of my commitment to service. As the announcement echoed through the room, a surge of energy coursed through my veins, and I knew I was about to embark on a remarkable journey.

The Responsibility and impact with the title of NSS leader came with great responsibility. The realization of the impact I could make on the lives of others sent shivers down my spine. I understood that I had been entrusted with the task of leading a team of passionate volunteers

dedicated to serving the community. The weight of this responsibility motivated me to strive for excellence in my leadership role, as I knew that the success of our initiatives would depend on my ability to inspire and guide others.

One of the most Rewarding aspects of being a NSS leader was witnessing the enthusiasm and dedication of the team members. Seeing the spark in their eyes when they wholeheartedly embraced the projects we undertook together was truly inspiring. It was during these moments that I felt a surge of collective energy and goosebumps running up my arms. The passion and commitment of the team was contagious, and together, we achieved incredible results that positively impacted the lives of those we served.

No leadership journey is free of challenges. From logistical hurdles to team dynamics, we encountered numerous obstacles along the way. However, it was during these challenging moments that I truly felt the depth of my own

growth and resilience. The goosebumps I experienced during these times were not just from the adrenaline rush of facing difficulties, but also from the realization that I was becoming a better leader and a more resilient individual. Overcoming these challenges together with my team only strengthened our bond and amplified the impact we could create.

Being chosen as the NSS leader was an experience that evoked goosebumps at every turn. It was a period of immense personal growth, where I learned the true meaning of leadership, service, and the strength of a united team. The moments of joy, responsibility, inspiration, and overcoming challenges left an indelible mark on my life. This journey instilled in me a deep sense of purpose and a lifelong commitment to making a positive difference in the Unit. As I reflect on that transformative period, I am grateful for the experience that reminded me of the power of leadership and the transformative potential within me.

আত্মনিৰ্ভৰশীল অসম : প্ৰগতি, প্ৰত্যাহ্বান আৰু সংস্কৃতি

• ৰুদ্বীপ দুৰৰা

ভাৰতৰ উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ এখন ৰাজ্য অসম বৈচিত্ৰ্যময় সংস্কৃতি, পৰম্পৰা, খাদ্য আৰু প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্যৰ ভূমি। শেহতীয়া বছৰবোৰত ৰাজ্যখনে নিজৰ অৰ্থনীতি, আন্তঃগাঁথনি আৰু নিজৰ অন্যান্য সাংস্কৃতিক ঐতিহ্য সংৰক্ষণৰ লক্ষ্যৰে আত্মনিৰ্ভৰশীলতাৰ বাবে চেষ্টা কৰি আহিছে।

প্ৰগতি আৰু অৰ্থনৈতিক বৃদ্ধি : বিশেষকৈ কৃষি, উদ্যোগ, পৰ্যটন আদি বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত অসমে উল্লেখযোগ্য অগ্ৰগতি লাভ কৰি আহিছে। ৰাজ্যখন চাহ উৎপাদনৰ বাবে পৰিচিত। ৰাজ্যখনৰ অৰ্থনীতিত এই চাহৰ এক উল্লেখযোগ্য অৱদান আছে। ইয়াৰ উপৰি অসমৰ চহকী জৈৰ বৈচিত্ৰ্যই বহনক্ষম পৰ্যটনৰ সুযোগ প্ৰদান কৰিছে। ইয়াৰ ভূ-প্ৰকৃতি আৰু বৈচিত্ৰ্যময় বন্যপ্ৰাণীয়ে দৰ্শনাৰ্থীক আকৰ্ষণ কৰে।

চৰকাৰে উদ্যোগীকৰণ আৰু বিনিয়োগক সক্ৰিয়ভাৱে প্ৰসাৰিত কৰি ৰাজ্যখনত ব্যৱসায়ৰ বাবে অনুকূল পৰিবেশ গঢ়ি তুলিছে। ‘মেক ইন আছাম’ৰ দৰে পদক্ষেপ আৰু বিভিন্ন ঔদ্যোগিক নীতিয়ে উৎপাদন আৰু তথ্য প্ৰযুক্তিকে ধৰি ৰাজ্যৰ বাহিৰৰ বিভিন্ন ক্ষেত্ৰৰ উদ্যোগসমূহক ৰাজ্যখনত বিনিয়োগ কৰিবলৈ উৎসাহিত কৰিছে।

প্ৰত্যাহ্বান আৰু পথ অৱৰোধ : প্ৰগতিৰ পিছতো অসমে আত্মনিৰ্ভৰশীলতাৰ পথত কেইবাটাও প্ৰত্যাহ্বানৰ সন্মুখীন হৈছে। বিশেষকৈ গ্ৰাম্য অঞ্চলত আন্তঃগাঁথনি উন্নয়ন এতিয়াও অগ্ৰাধিকাৰৰ বিষয় হৈয়েই আছে। সমাজৰ সকলো শ্ৰেণীৰ বাবে গুণগত স্বাস্থ্যসেৱা, শিক্ষা আৰু মৌলিক সুবিধা নিশ্চিত কৰাটো বহনক্ষম বৃদ্ধিৰ বাবে অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ।

আন এটা প্ৰত্যাহ্বান হৈছে জলবায়ু পৰিৱৰ্তনৰ প্ৰভাৱ কম কৰা আৰু বহনক্ষম পৰিৱেশগত পদ্ধতি নিশ্চিত কৰা। বানপানী আৰু গৰাখহনীয়াৰ দৰে প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগৰ সন্মুখীন হোৱাৰ বাবে ৰাজ্যখনত পৰিৱেশ অনুকূল ব্যৱস্থা গঢ়ি তোলাৰ সমান্তৰালভাৱে বিভিন্ন দুৰ্যোগৰ সৈতে মোকাবিলা কৰাৰ প্ৰস্তুতিৰ ওপৰতো গুৰুত্ব দিয়াটো প্ৰয়োজনীয়।

সংস্কৃতি আৰু ঐতিহ্য সংৰক্ষণ : অসমে ইয়াৰ বৈচিত্ৰ্যময় সাংস্কৃতিক টেপেষ্ট্ৰীৰ বাবে গৌৰৱ কৰে। ৰাজ্যখনৰ বিভিন্ন খিলঞ্জীয়া জনগোষ্ঠীসমূহৰ প্ৰত্যেকৰে নিজা পৰম্পৰা, ভাষা, উৎসৱ আদি আছে। এই সাংস্কৃতিক ঐতিহ্যৰ সংৰক্ষণ আৰু প্ৰচাৰ কৰাটো এটা জৰুৰী প্ৰসংগ। ইয়াৰ দ্বাৰা জনসাধাৰণৰ মাজত ঐক্য গঢ়ি তোলাটোও অতি প্ৰয়োজনীয়।

পৰম্পৰাগত কলা, শিল্পকলা, নৃত্য, সংগীত আদিক চৰকাৰীভাৱে নথিভুক্ত আৰু প্ৰচাৰ-প্ৰসাৰৰ প্ৰয়াস কৰাটো পৰিলক্ষিত হৈছে। অসমৰ বৰ্ণাঢ্য সাংস্কৃতিক ঐতিহ্যক বহল পৰিসৰত দৰ্শকৰ সন্মুখত প্ৰদৰ্শনৰ বাবে চৰকাৰীভাৱে বিভিন্ন সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান আৰু উৎসৱৰ আয়োজন কৰা হয়।

সামৰণিত ক’ব পাৰি যে চৰকাৰ আৰু জনসাধাৰণৰ উভয়েৰে ঐক্যবদ্ধ প্ৰচেষ্টাৰে অসমে নিজৰ চহকী সাংস্কৃতিক উত্তৰাধিকাৰক লালন-পালন কৰি আত্মনিৰ্ভৰশীল ভৱিষ্যতৰ পথ প্ৰশস্ত কৰিব পাৰে।

হেঁপাহৰ মাজুলী : এটি পৰিচিতি

• কল্পৰী বৰ্মন

নদীৰ মাজত থকা ডাঙৰ চাপৰি বা দ্বীপক অৰ্থাৎ নদী এখনৰ দুটি বোৱতী সঁতিৰ মাজত থকা ভূখণ্ডকে আভিধানিকভাৱে 'মাজুলী' বুলি কোৱা হয়। 'গিনিজ বুক অৱ ৱৰ্ল্ড ৰেকৰ্ড'ত মাজুলীক বিশ্বৰ সৰ্ববৃহৎ নদীদ্বীপ হিচাপে স্বীকৃতি দিয়া হৈছে। মাজুলী অসমৰ এটি সোণসেৰীয়া পৰিচয়। মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ আৰু মাধৱদেৱৰ উদ্যোগৰ সত্ৰসমূহ লৈ মাজুলী মহাপুৰুষীয়া বৈষ্ণৱ ধৰ্ম আৰু সত্ৰীয়া সংস্কৃতিৰ পীঠস্থান। পূৰ্বতে যোৰহাট জিলাৰ এটি মহকুমা হিচাপে অন্তৰ্ভুক্ত মাজুলীক ২০১৬ চনৰ ২৭ জুনত তদানীন্তন মুখ্যমন্ত্ৰী সৰ্বানন্দ সোণোৱালে ৰাজ্যখনৰ ৩৩ সংখ্যক জিলা হিচাপে ঘোষণা কৰাত মাজুলী ভাৰতৰ প্ৰথমখন নদীদ্বীপ জিলা হিচাপে স্বীকৃত হয়।

সত্ৰ : মাজুলীৰ পৰিচয় দিওঁতে সত্ৰৰ কথা উল্লেখ নকৰাকৈ এয়া আধৰুৱা হৈ ৰব। মাজুলীত থকা সত্ৰসমূহৰ জৰিয়তে সমগ্ৰ ৰাজ্যখনতে এক সাংস্কৃতিক তথা আধ্যাত্মিক পৰিৱেশ বিৰাজমান হৈ আছে। দক্ষিণপাট সত্ৰ, গড়মূৰ সত্ৰ, আউনীআটা সত্ৰ, কমলাবাৰী সত্ৰ, বেঙনাআটা সত্ৰ আৰু চামগুৰি সত্ৰ মাজুলীত অৱস্থিত সত্ৰসমূহৰ অন্যতম।

শৰতকালীন ৰাস উৎসৱৰ আকৰ্ষণীয় উদ্যাপন মাজুলীৰ উত্তৰ-কমলাবাৰী, গড়মূৰ আদিকে ধৰি বিভিন্ন সত্ৰৰ এক উল্লেখনীয় পৰম্পৰা। মাজুলীৰ আনবোৰ সৰু-বৰ সত্ৰতো বাৰ্ষিক ৰাস উৎসৱ পালন কৰা হয়। ৰাজ্যৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত ৰাসলীলা উদ্যাপন কৰা হয় যদিও মাজুলীৰ ৰাসৰ উন্মোদনাই সুকীয়া। বিভিন্ন জিলাতকৈ মাজুলীত কেইবাদিনীয়াতকৈ পতা আটক-ধুনীয়া ৰাসলীলাৰ মঞ্চাভিনয়ৰ গৰিমা পৃথক। শৰৎ কালত শ্ৰীকৃষ্ণৰ ৰাসলীলাৰ এই পৰম্পৰাগত অভিনয় মাজুলীত যথার্থতে বৰ

সুন্দৰকৈ উপস্থাপন কৰা হয়।

আউনীআটা সত্ৰত পুৰণি শিল্প, অলংকাৰ আদি সংৰক্ষণ কৰি ৰখা হৈছে। আনহাতে, কমলাবাৰী সত্ৰৰ নাও শিল্প পৰ্যটকৰ বাবে আকৰ্ষণৰ কেন্দ্ৰবিন্দু। মাটি আখৰা, ওজা পালি, সত্ৰীয়া নৃত্য আদিৰ চৰ্চাৰে দক্ষিণপাট সত্ৰইও সত্ৰীয়া সংস্কৃতিৰ ঐতিহ্য অক্ষুণ্ণ ৰাখিছে।

মাজুলীত প্ৰতি বছৰে প্ৰশাসনৰ উদ্যোগত আয়োজিত 'মাজুলী মহোৎসৱ'ত পৃথিৱীৰ বিভিন্ন দেশৰ পৰা অহা লোকসকলৰ সন্মুখত মাজুলীৰ লগতে সমগ্ৰ অসমৰ কলা-সংস্কৃতিৰ প্ৰদৰ্শন কৰা হয়।

মাজুলীখন আমাৰ বাবে এক সম্পদ। মাজুলীৰ বুকুত লুকাই থকা আমাৰ বৰ্ণিল সংস্কৃতিৰ তাত্ত্বিক কথাবোৰৰ সমান্তৰালকৈ মাদকতাপূৰ্ণ কলা-সংস্কৃতিৰ প্ৰদৰ্শনে আমাৰ জাতীয় সত্ৰক বিশ্বৰ আন প্ৰান্তৰ লোকসকলৰ মাজত যোগাত্মকভাৱে পৰিচিত কৰোৱাত সক্ষম হৈছে। বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ সহায়স্থানে মাজুলীক পৰম্পৰা আৰু ঐতিহ্যক বাৰেবৰীয়া কৰি তুলিছে। প্ৰতিদিনে সত্ৰীয়া গীত-মাত, খোল-তাল, নাচ-গান, ভাওনা-সবাহ আদিৰ অনুশীলন তথা পৰিৱেশন; সুদূৰৰ মিচিং গাঁৱৰ পৰা সততে ভাঁহি অহা মিচিং গাভৰুৰ ঐনিতমৰ সুৰ আদিয়ে মাজুলীৰ জনজীৱন মুখৰিত কৰি ৰাখে।

সৰুৰে পৰা নদীদ্বীপৰ মাজুলীৰ সত্ৰ আৰু থলুৱা গ্ৰাম্য জীৱনৰ প্ৰাচুৰ্যৰ আভাসৰ বিষয়ে জ্যেষ্ঠসকলৰ মুখত শুনাৰ পাছত এই কথাবোৰে আমাৰ সকলোৰে বুকুতো সিঁচি যায় মাজুলীলৈ যোৱাৰ, মাজুলীক প্ৰাণভৰি চোৱাৰ উন্মোদনৰ এক সুকীয়া হেঁপাহ। পৰ্যটকসকলেও মাজুলীৰ বিনন্দীয়া পৰিৱেশ দেখি বাৰুকৈয়ে প্ৰভাৱিত হৈছে। তদুপৰি, গাঁৱলীয়া জনজীৱনৰ মোহে বিশেষকৈ বিদেশী পৰ্যটকৰ মন বাৰুকৈয়ে মুগ্ধ কৰি তোলে। মাজুলীলৈ যাত্ৰা কৰাটো যেন এক সাঁচিপতীয়া, সোণালী ৰং বোলোৱা পত্ৰ পঠনৰ আমেজৰ দৰে! মাজুলী মানেই যেন এক বিৰল মাদকতাৰ আশ্বাদন! আমাৰ হৃদয়ত যেন এটি আত্মিক হেঁপাহৰ বিচ্ছুৰণ!!

অসমৰ থলুৱা খাদ্য

• হিমা বৰুৱা

অসমীয়া মানুহৰ খাদ্য বুলিলে ঘাইকৈ ভাতকে বুজোৱা হয়। কোনো এখন ঠাইৰ খাদ্যাভ্যাস কেনে হ'ব পাৰে, সেই কথা তিনিটা প্ৰধান কথাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। প্ৰথমটো হ'ল ভৌগোলিক পৰিৱেশ আৰু জলবায়ু, দ্বিতীয়টো হ'ল খেতি-বাতি কৰিবৰ বাবে সহজ আৰু সহজতে হোৱা কৃষিজাত দ্ৰব্য আৰু তৃতীয়টো হ'ল মানুহৰ স্বাস্থ্য আৰু ৰুচি। ভৌগোলিক পৰিৱেশে জলবায়ুক যেনে ধৰণে গঢ় দিয়ে, তেনে ধৰণৰ জলবায়ুৰ উপযোগী খাদ্যও প্ৰয়োজনীয় হৈ পৰে। অসম গ্ৰীষ্ম আৰু শীত দুয়োটাৰে প্ৰকোপিত অঞ্চল। সেইবাবে ইয়াত আমিষ আৰু নিৰামিষ, উভয় প্ৰকাৰৰ খাদ্যই সমানে প্ৰয়োজন হয়। আনহাতে অসম মৌচুমী জলবায়ুৰ অন্তৰ্গত অঞ্চল।

ধান ঘাইকৈ তিনিবিধ আছ, শালি আৰু বাও। এই তিনি প্ৰকাৰৰ ভিতৰত বিশেষকৈ শালি ধান কেইবা প্ৰকাৰৰো আছে। ভাতৰ উপৰি ধানৰ পৰাই কৰা চিৰা, মূৰি, আঁঠে, বোকা চাউল বা কোমল চাউল, ছৰুম, পিঠাগুৰি, সান্দহ আদি অসমীয়া প্ৰিয় জলপান তৈয়াৰ কৰা হয়। পিঠাগুৰিৰ পৰা তিলপিঠা, ঘিলা-পিঠা, খোলা চপৰীয়া পিঠা, টেকেলি পিঠা, ফেনী পিঠা, ভাত পিঠা, টোপোলা পিঠা, সুতুলি পিঠা আদি অনেক পিঠা তৈয়াৰ কৰা হয়। জা-জলপান আৰু বিভিন্ন উৎসৱ-পাৰ্বনত অসমীয়াৰ খাদ্য-তালিকাত ফলমূলৰ ব্যৱহাৰো আছে।

অসমৰ খাদ্যৰ এক বিশেষ উল্লেখযোগ্য আৰু প্ৰিয় উপকৰণ হ'ল 'খাৰ'। খাৰ সাধাৰণতে কলগছৰ পৰা কৰা হয়। এই খাৰ সাধাৰণতে কাতি মাহত তৈয়াৰ কৰি বছৰটোলৈ সাঁচি ৰখা হয় আৰু প্ৰয়োজনমতে খাৰৰ সময়ত আন পাচলি আদিত

দি জুতি লগাকৈ ৰন্ধা হয়। খাৰলি আন এবিধ অসমীয়া মুখৰোচক খাৰুৱা খাদ্য উপকৰণ। ৰঙা বা বগা সৰিয়হ বাটি তাত খাৰ, নিমখ আদি মিহলাই কলপাতৰ টোপোলাত দুদিনমান বান্ধি ৰ'দত দি খাৰলি খোৱাৰ বাবে উপযোগী কৰি তোলা হয়। কাছদি হ'ল বটা বা খুন্দা সৰিয়হেৰে তৈয়াৰী এবিধ অসমীয়া মুখৰোচক টেঙা খাদ্য উপকৰণ। সৰিয়হ বটাৰ লগত কাছদিত সাধাৰণতে আম ব্যৱহাৰ কৰা হয়। চকল-চকলকৈ কটা আম ৰ'দত অলপ শুকুৱাই লৈ সৰিয়হ বটা, মিঠাতেল, মা-মচলা আদিৰ সৈতে মিহলাই ভালদৰে সানি ৰ'দত শুকুৱাই ল'লেই কাছদি হৈ পৰে।

বিবিধ প্ৰকাৰৰ তিতাও অসমীয়া খাদ্য তালিকাৰ অন্তৰ্গত। এইবোৰৰ ভিতৰত তিতা কেৰেলা, শোকোতা, বেতগাজ, শেৱালি ফুল আদি উল্লেখযোগ্য। তিতা সাধাৰণতে নিৰামিষভাৱেহে ৰন্ধা হয়। মাছ, মাংস, কণী আদিৰে তিতা আঞ্জা খোৱাৰ প্ৰথা অসমত প্ৰচলন নাই। মাছৰ টেঙাৰ উপৰি বিবিধ শাক-পাচলিৰে ৰন্ধা টেঙা আঞ্জাও অসমীয়াৰ প্ৰিয় খাদ্য। সেইদৰে কচুশাকৰ টেঙা, জ্বলা, পাতত দিয়া; আলু, কঁঠালগুটি পুৰি খোৱা; বিবিধ শাক-পাচলিৰ ভাজি, নানান মছলাজাতীয় উপকৰণ দি ৰন্ধা আঞ্জা আদি অসমীয়া প্ৰিয় ব্যঞ্জন।

আজিকালিৰ আচাৰৰ দৰে খৰিচা, থেকেৰা, বগৰীগুৰি, বুটৰ গুৰি, কাছদি, খাৰলি, সৰিয়হ বটা আদি অসমীয়া ভাতৰ পাতৰ কাষত দিয়া জুতি লগা উপকৰণ। বাঁহৰ গাজ খুন্দি বা পিহি তৈয়াৰ কৰা খাদ্যৰ এবিধ জুতিলগা উপকৰণ হ'ল খৰিচা। বাঁহৰ পৰা প্ৰস্তুত কৰা খৰিচাৰ প্ৰস্তুত প্ৰণালীও স্থানভেদে সুকীয়া সুকীয়া। সামান্য টেঙা সোৱাদৰ এই খৰিচা সাধাৰণতে তেল, লোণ সানি কেৱল ভাতৰ সৈতে খাবলৈ বা আঞ্জাবিশেষক

সোৱাদ কৰিবলৈও ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

‘মাহ কৰাই’ মাটিমাহ আৰু ভজা চাউল মিহলাই বিশেষ ধৰণেৰে প্ৰস্তুত কৰা এবিধ মুখৰোচক খাদ্য। মাহ কৰাইৰ বাবে পোনতে মাটিমাহ আৰু তিল ধুই ব’দত শুকুৱাই তাৰ সৈতে বৰা চাউল মিহলি কৰি গোলক গুলোৱাকৈ ভজা হয়। কোনো কোনোৱে মাহ কৰাই গুৰি কৰিও খায়। এনে গুৰিৰ লগত জুলীয়া গুৰ মিহলালে অধিক জুতিলগা হয়।

‘আমৰলিৰ টোপ’ - সাধাৰণতে ব’হাগ বা ৰঙালী বিহুত খোৱা হয়। মাঘ বিহুৰ দৰে খাদ্যৰ আড়ম্বৰতা নাথাকে যদিও অসমীয়া জাতীয় নতুন বৰ্ষক আদৰাৰ এই সময়ত আন নীতি-নিয়মৰ লগতে আমৰলি পৰুৱাৰ টোপ খোৱাটোও পৰম্পৰাগতভাৱেই চলি আহিছে। অসমকে ধৰি দক্ষিণ-পূৱ এছিয়াৰ কেইবাখনো ঠাইত আমৰলি পৰুৱাৰ টোপক খাদ্য

হিচাপে গ্ৰহণ কৰে। আমৰলি পৰুৱাৰ টোপ অতি উচ্চ প্ৰ’টিনসম্পন্ন খাদ্য বুলি ইতিমধ্যে প্ৰমাণিত হৈছে।

অসমীয়া খাদ্যবস্তুৰ লগত চিকিৎসাবিদ্যাও জড়িত হৈ আছে। অসমীয়াৰ খাদ্য তালিকাৰ বহু উপকৰণ এহাতে যেনেকৈ খাদ্য, আনহাতে তেনেকৈ ঔষধো! ৰোগ নিৰাময় আৰু প্ৰতিৰোধত এইবোৰ সহায় কৰে। ভেদাইলতা, শুকনতি, মানিমুনি, পনৌনোৱা, হেলেচি, মাটিকাঁদুৰি, নেফাফু, কুঁজি থেকেৰা, মদাৰৰ পাত আদি ঔষধি গুণযুক্ত খাদ্য। সম্প্ৰতি খাদ্যবস্তুৰ অভাৱ, আধুনিক সভ্যতাৰ প্ৰভাৱ, গোলকীকৰণ মানুহৰ ৰুচি আৰু জুতিৰ পৰিৱৰ্তনে অসমীয়া খাদ্য-তালিকাৰো দ্ৰুত পৰিৱৰ্তন সাধিছে। ৰন্ধন প্ৰণালীলৈও নানা পৰিৱৰ্তন আহিছে। ফলশ্ৰুতিত অসমীয়া মানুহৰ খাদ্যাভ্যাসৰো বহু পৰিৱৰ্তন ঘটিছে।

LACHIT BORPHUKAN : THE LESSER KNOWN INDIAN WARRIOR

• Anamika Pachani

“Dexot Koi Momai Danger Hahai.” As said by the great war hero of Assam- Lachit Borphukan, it continues to instill patriotism in us even today. However Borphukan's courage our valour in the war field is known in mostly to Assam. He is not celebrated across India like other war heroes such as Chhatrapati Shivaji, Maharana Pratap etc. Further, we have always read about the glory of Mughals in the India History books, but the fact that the Mughals failed to conquer Assam and the North-east is rarely mentioned.

Borphukan was born on November 24, 1622 to Momai Tamuli Borbarua, commander-in-chief of the Ahom army. The first Mughal invasion of Assam happened in 1615, seven years before Borphukan was born. After receiving education in humanities, military skills and the scriptures, he served as 'Sola Dhar Barua', private secretary to the Ahom king, He later held various positions such as 'Ghora Barua' (in-charge of the royal stable), commander of Simulgarh Fort and 'Dholakaxoria Barua' (superintendent or royal household gurads) of king Chakradhwaj Singha.

King Chakradhwaj Singha appointed Borphukan as the Commander of the Ahom army in August, 1667. On November 4, 1667 Borphukan's soldiers recaptured Guwahati from the Mughals. Because of the hilly terrain surrounding, Guwahati, it was a strategic location

to fight the Mughals Borphukan established his military headquarters at Itakhuli in the heart of modern Guwahati, on the southern banks of the Brahmaputra.

Alarmed by the losses, Mughal king Aurangzeb sent a large army under the command of Raja Ram Singh to regain Guwahati. Borphukan knew it would be impossible to defeat this army, especially the cavalry in the open plains. As the Mughal army's weakest point was naval preparedness, Borphukan waited for the monsoons. But his king got impatient and asked him to launch an attack. Consequently, the battle of Alaboi was fought on 1669 and the Ahoms lost 10,000 soldiers in a single day.

Borphukan spent the next two years re-grouping his army. He restored to guerrilla warfare and decided to launch a counter-attack. He built several mud embankments in Guwahati to halt the movement of the Mughal army, particularly the cavalry. The objective of this was to force them to take the river route. One such embankment was to be built in Agiathuli near Guwahati. Borphukan ordered his soldiers to

complete the work within twenty-four hours. His maternal uncle was the supervisor of the project. At midnight, Borphukan came to inspect the work and found soldiers asleep. His maternal uncle reasoned that the soldiers were extremely tired. The next moment Borphukan beheaded his uncle saying that his maternal uncle is not more important than the country. Such love for one's motherland inspired the soldiers. They completed the embankment within the night.

The Ahom army planned to take on the Mughals at Saraighat, where the Brahmaputra was at its narrowest, the point ideal for naval defence. Meanwhile, Borphukan had fallen seriously ill. In the first phase of the Saraighat, battle, the Mughals had the upper hand and the Ahoms began retreating.

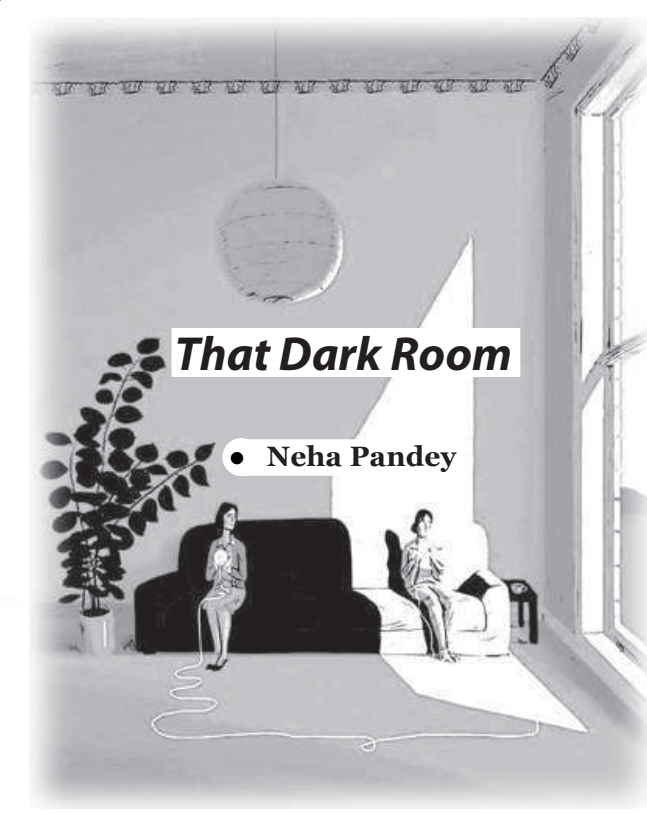
When the news reached Borphukan, he emerged from his sick bed and against the advice of physicians led his soldiers from the front. His presence had electrifying effect on his army. The Ahom warships began to attack the Mughal navy

from all sides. Lachit Borphukan was victorious. The Mughal were forced to retreat from Guwahati.

Lachit Borphukan died in 1672. His remains are at the Lachit Maidam constructed in the same year by King Udayaditya Singha at Hoolungapara, sixteen km from Jorhat. But he will always remain immortal and his ideals will continue to inspire generations.

On November 24 each year, Lachit Divas is celebrated throughout Assam to pay tribute to his heroic deeds and to celebrate the victory of the Assamese army at the Saraighat battle. The best cadet from the National Defence Academy is awarded the Lachit Borphukan gold medal. It was first instituted in 1999, following an announcement by General VP Malik, saying the medal would inspire defence personal to emulate Borphukan's heroism and sacrifices.

Heartfelt tributes to the legendry General Lachit Borphukan who defeated the invading Mughal army. Salute to the brave, patriotic, great Indian warrior!

*Tears in her eyes.
Secrets in that room
Only that pillow knows
How much she has been through.
Physically and mentally
Its breaking her apart
If clothes were the only reason
what did the shoulders
with schoolbags did wrong?
Those eyes that follow
everywhere she goes
Judged her often
And that broke her more
Little by little
with every step she took
she fought against the world
which included her home too!
Why can't we just
Support them as humans, so she
could life live life outside that dark room.*

এজন সমাজসেৱক হিচাপে উদ্যোগপতি ৰতন টাটা

• সৌৰভ দাস

সন্মানীয় ভাৰতীয় উদ্যোগপতি তথা সমাজসেৱক ৰতন টাটাই সমাজৰ সেৱা প্ৰতি গভীৰ দায়বদ্ধতাৰ জৰিয়তে সমাজত এক সুকীয়া চিন ৰাখিবলৈ সক্ষম হৈছে। ভাৰতৰ অন্যতম বৃহৎ আৰু পুৰণি সংঘবদ্ধ টাটা গ্ৰুপৰ প্ৰাক্তন অধ্যক্ষ হিচাপে ৰতন টাটাই কৰ্পৰেট সম্পদৰ বৃহত্তৰ মংগলৰ লাভৱানৰ হকে গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিছে।

ৰতন টাটাৰ দানশীল প্ৰচেষ্টাৰ মূল শিলাস্তম্ভ হৈছে টাটা ট্ৰাষ্ট। কুৰি শতিকাৰ আৰম্ভণিৰ পৰাই উত্তৰাধিকাৰ থকা এই ট্ৰাষ্টসমূহ বিভিন্ন খণ্ডৰ সামাজিক উন্নয়নক আগুৱাই নিয়াত সহায়ক হৈছে। টাটা ট্ৰাষ্টে বিভিন্ন শিক্ষানুষ্ঠান স্থাপন তথা বৃত্তিমূলক প্ৰশিক্ষণ কাৰ্যসূচীৰ পৃষ্ঠপোষকতা কৰাৰ জৰিয়তে অগণন ব্যক্তিৰ সামাজিক আৰু আৰ্থিক অৱস্থাৰ উত্তৰণ ঘটোৱাত সক্ষম হৈছে।

স্বাস্থ্য সেৱা হৈছে ৰতন টাটাৰ সামাজিক পদক্ষেপৰ আন এটা কেন্দ্ৰবিন্দু। কৰ্কট ৰোগৰ চিকিৎসাত উৎসৰ্গিত কলকাতাৰ 'টাটা মেডিকেল চেণ্টাৰ' বিশ্বমানৰ স্বাস্থ্যসেৱাৰ সুবিধাযোগ্য এক

সেৱাৰ উদাহৰণ। ইয়াৰ উপৰি, এই ট্ৰাষ্টিক অপুষ্টিৰ পৰা আৰম্ভ কৰি অনাময়লৈকে বিভিন্ন সমস্যাৰ সৈতে মোকাবিলা কৰি বিভিন্ন সামূহিক স্বাস্থ্য কাৰ্যসূচীৰ প্ৰসাৰত সক্ৰিয় হৈ অহা দেখা গৈছে। গ্ৰাম্যাঞ্চলৰ লোকসকলৰ জীৱিকাৰ উত্তৰণৰ লক্ষ্যৰেও এই ট্ৰাষ্টে বহুতো প্ৰকল্প আৰম্ভ কৰিছে।

এই প্ৰচেষ্টাসমূহে দেশৰ এক বৃহৎসংখ্যক জনগণক বহনক্ষম কৃষি পদ্ধতিৰ পৰা দক্ষতা বিকাশৰ কাৰ্যসূচীলৈকে আদি কৰি আত্মনির্ভৰশীলতাৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় সঁজুলি আৰু জ্ঞান প্ৰদান কৰি জীৱন আৰু জীৱিকাৰ উত্তৰণৰ পথ দেখুৱাই দিছে।

অসমৰ হিতাৰ্থে টাটা ট্ৰাষ্ট আৰু অসম চৰকাৰৰ যুটীয়া উদ্যোগত ছখন কৰ্কট ৰোগৰ চিকিৎসালয় স্থাপনৰ উপৰি নতুনকৈ সাতখন কৰ্কট ৰোগৰ চিকিৎসালয়ৰ আধাৰশিলা স্থাপনে অসমক উচ্চ পৰ্যায়ৰ স্বাস্থ্যসেৱা আৰু কৰ্কট ৰোগৰ চিকিৎসাৰ এক কেন্দ্ৰলৈ উন্নীত কৰিছে। ২০২৩ চনৰ ২৮ এপ্ৰিলত ডিব্ৰুগড় কেন্সাৰ হস্পিটেল'ৰ উদ্বোধনী অনুষ্ঠানত ৰতন টাটাই কৈছিল, “আজি অসমৰ ইতিহাসত এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ দিন। আগতে ৰাজ্যখনত উপলব্ধ নোহোৱা কৰ্কট ৰোগৰ চিকিৎসাৰ বাবে উচ্চ পৰ্যায়ৰ স্বাস্থ্যসেৱাৰ সুবিধা ইয়ালৈ অনা হৈছে। কৰ্কট ৰোগ কোনো ধনী মানুহৰ ৰোগ নহয়।” ডিব্ৰুগড়, কোকৰাঝাৰ, বৰপেটা, দৰং, তেজপুৰ, লখিমপুৰ আৰু যোৰহাটত টাটা গ্ৰুপৰ অংশগ্ৰহণেৰে এই কেন্সাৰ চিকিৎসালয়সমূহ নিৰ্মাণ কৰা হৈছে।

ভয়াবহ প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগৰ সময়ত ৰতন টাটা আৰু টাটা গ্ৰুপে ধাৰাবাহিকভাৱে দ্ৰুত আৰু দয়ালু সঁহাৰি প্ৰদৰ্শন কৰি আহিছে। সাহায্য সামগ্ৰী প্ৰদান কৰা, আন্তঃগাঁথনি পুনৰ নিৰ্মাণ কৰা বা আৰ্থিক সহায় আগবঢ়োৱাই হওক; সংকটত পৰা জনসমূহক সহায় কৰাৰ বাবে টাটা পৰিয়ালৰ অৱদানে সামাজিক দায়বদ্ধতাৰ গভীৰ অনুভূতি প্ৰতিফলিত কৰে। সমাজৰ বহনক্ষম উন্নয়ন, সমাজৰ প্ৰত্যাহ্বান সৃষ্টি কৰা মূল কাৰকসমূহ চিহ্নিত কৰি তাৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ আদিও ৰতন টাটা আৰু তেওঁৰ প্ৰতিষ্ঠানে গ্ৰহণ কৰা অন্যতম পদক্ষেপ। টাটা গ্ৰুপৰ বিশাল সম্পদ আৰু বিশেষজ্ঞতাৰ সহায় লৈ সামাজিক প্ৰভাৱৰ বাবে উদ্ভাৱনীয়মূলক আৰ্হিৰ এগৰাকী পথ প্ৰদৰ্শক হিচাপে ৰতন টাটা আমাৰ বাবে এক আদৰ্শ হিচাপে পৰিগণিত হৈছে।

টাটা ট্ৰাষ্ট আৰু বিভিন্ন পদক্ষেপৰ জৰিয়তে ৰতন টাটাই অগণন ব্যক্তিৰ জীৱনৰ মান উন্নত কৰাই নহয়, দায়িত্বশীল কৰ্পৰেট নাগৰিকত্বৰ বাবেও এক আৰ্হি নিৰ্ধাৰণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। ৰতন টাটাৰ সামাজিক দায়বদ্ধতা বিভিন্ন উদ্যোগ খণ্ডৰ নেতাসকলৰ বাবেও এক প্ৰেৰণা। আনৰ মংগল সাধন কৰাৰ চিন্তাৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হ'লে বাণিজ্য তথা উদ্যোগ খণ্ডই সমাজত কি ধৰণেৰে গভীৰভাৱে যোগাত্মক প্ৰভাৱ পেলাব পাৰে ৰতন টাটা ইয়াৰ উৎকৃষ্ট উদাহৰণ।

ADI DASSLER : FOUNDER OF ADIDAS

- Khusboo Choudhari

Some of today's biggest brands started with humble beginnings and no one embodies this better than Adidas : founder Adolf "Adi" Dassler.

Dassler's shoemaking career began in a small town in Bavaria, Germany where Adi Dassler and his brother Redolf Dassler, started a

business creating athletic footwear that would enhance performance of and provide athletes with a competitive edge. While there were plenty of shoemakers at that time, Dassler was committed to standing out in the market by gathering feedback from athletes about what they looked for in a shoe what pain points can be improved on, and how they felt about his early models.

This feedback allowed Dassler to craft an athletic shoe that was highly valued by his customers and gave him legitimacy when he registered in the same year the first shoe with the soon to become signature Adidas three stripes was registered.

Dassler's vision to create the best shoe for athletes proved itself in 1954 when the German national football team won the world cup final against the Hungarians while wearing the new model of Adidas leats. "Their unbelievable victory would be heard around the world for decades to come. It made Adidas and its founder a household name on football pitch everywhere." Since then, Adidas has grown into an international brand known for high quality athleticwear.

Throughout his career, Adi Dassler's relentless pursuit of excellence made Adidas a global sports giant. His emphasis on equality, functionality and collaboration with athletes set a precedent for the entire industry, Adi Dassler's secret to success has an additional personal ingredient. He met with athletes, listened carefully what can be improved or even invented to support their needs.

Adi Dassler a man who turned his passion for sport and footwear into a global phenomenon that still shapes the sporting world today.

CRYPTO CURRENCY – A LOOK THROUGH FIAT CURRENCY IN INDIA

• Keshabananda Haloi

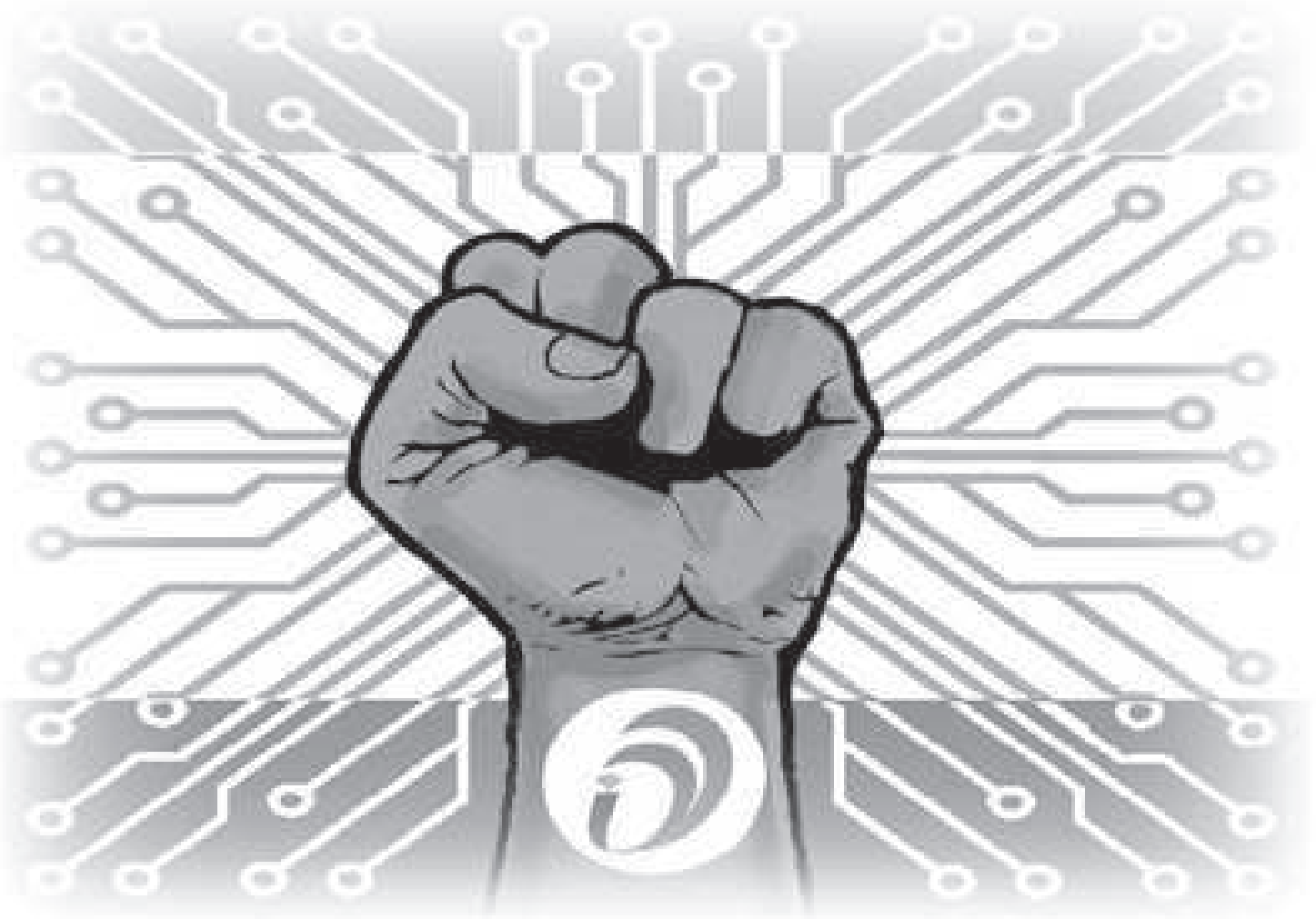
Crypto means hidden or secret. But a crypto currency is a type of digital currency which relies on cryptography, usually alongside a proof-of-work scheme, in order to create and manage the currency. It is a decentralized network of one-to-one computer nodes working in sync that creates and verifies transactions of transfer of said currency within the network. This new system has been adopted by private business wishing to transact quickly and efficiently over the internet without the help of credit cards, online payments or associating any banking documents. With the help of this currency any business house are able to setup an account and accept payment within minutes along-with customers from all over the world to purchase goods and services across borders. These characteristics of crypto currency provide a built in mechanism where building a trust between seller and buyer can be established

without the need for a third party i.e. bank or financial institution to act as an escrow. Hence, the cost will be low in case of transfer for the buyer and lower the risk of fraud for the seller, because this type of transfer is irreversible. These Crypto Currencies are not controlled by any central entity and are not subject to any local jurisdiction, and therefore are able to transact freely across borders without the need of any due diligence preformed by any entity in order to approve or reject anyone from using said Crypto Currency. A Businessman in USA wishing to accept payment from India for any goods or services rendered needs to establish a merchant account with a third party provider that will grant him/her the ability to charge his customers. His customers must also register with the third party provider to obtain a way to pay for said products or services. Although services such as online transactions exist in the

marketplace; they are not suitable for many businessman or Buyers located anywhere in the world. As many businessmen and consumers do not have established banking systems in place, and therefore do not qualify for an online payment account. The high cost and fraud associated with accepting payments online discourages many businessmen and buyers from using these services. Crypto Currencies offer a secure low cost fast solution that provides an account to anyone, anywhere, anytime. A survey was done by Shaik Shakeel Ahamad, Madhusoodhnan Nair and Biju Varghese and according to them a typical transaction of funds between two Crypto Currencies accounts cost less than \$0.05 regardless of the amount being transferred. So if any businessman decides to transfer \$1,000.00 internationally via online to another businessman, the cost to the businessman will be approximately 3% or \$30. Online payment will charge approximately 3.9% or \$39. The cost through a Crypto Currency is still only \$0.05 or less. And the funds transferred by a Crypto Currency account to the businessman will not be subject to any chargeback or fraud. Crypto currencies are physical pre-computed files utilizing a public key / private key pairs generated around a specific encryption algorithm. The key assigns ownership of each key pair, or 'coin,' to the person who is in possession of the private key. These key pairs are stored in a file named 'wallet.dat,' which resides in a default hidden directory on the owner's hard drive. The private keys are sent to users using dynamic wallet addresses generated by the users engaged in transactions. The destination payment address is the public key of the crypto currency key pair. There is a finite amount of each crypto coin available on the

network, and value of each unit is assigned based on supply and demand, as well as the fluctuating difficulty levels required for mining each coin. The wallet.dat file is the most important file of the crypto currency software architecture, as that is where the physical cryptographic private key file is stored. Much like cash, if a user loses their wallet.dat file, or has it stolen, the crypto currency is lost. The decentralized nature of open source protocol ensures that the control of the network remains in the hands of the users. Transactions are dependent on participants in the network, and the user responsible for the security of their own finances and data, without the need for reliance on third parties such as banking institutions. There are different types of crypto currencies. But the first crypto currency to emerge was Bitcoin (BTC), based on the SHA-256 algorithm used through block-chain. Blockchain technology can be used to create a permanent, public, transparent ledger system for compiling data on sales, tracking digital use and payments to content creators. This virtual commodity was conceptualized in a whitepaper written in 2009 by a pseudonymous author who went by the name Satoshi Nakamoto. The central government will not allow crypto currency as a legal tender in India. This means that we cannot go to a restaurant, have a meal and pay in crypto currency. Similarly, we cannot go to a bank and ask for our crypto currency to be converted into rupees. The Reserve Bank of India (RBI) is expected to issue the digital coin that will be regulated by the central bank. The Crypto currency and Regulation of Official Digital Currency Bill, 2021, will aim to regulate the crypto currencies in the country. There is a need of crypto currency in India, but in the same way government should make some arrangement to replace the fiat currency to crypto currency.

The writer is Asst. Professor, Deptt. of Accountancy, DHSKCC.

DIGITAL INDIA : A POSITIVE STEP

• Piya Chatterjee

“It is not the strongest of the species that survives, nor the most intelligent that survives. It is the one that is the most adaptable to change.” The necessity of adaptation to the dynamic environment is explained wisely in the given quoted lines by Charles Darwin. ‘Change is the only constant’ as the saying goes, India decided to advance their technological prospects in the similar way other advanced economies like USA, China, etc has done. In this regard, Digital India campaign was launched on 1st July, 2015 by Prime Minister Narendra Modi. The campaign was launched with core motive of providing

government services electronically through the enhancement of the digital infrastructure of India. It also aimed at providing high speed internet connectivity to the rural population. Digital India initiative was a watershed in the modernization and urbanization of rural areas in India. This massive campaign was a major breakthrough in the tremendous upliftment of the living standard of the citizens . This campaign has supplemented other schemes like Make in India, Bharat Net, etc. Some of the facilities provided through this initiative are Bharat Net, Digital locker, e-Education, e-Health, e-Sign, e-Shopping and

National Scholarship Portal, etc. It focuses on e-Governance and upliftment of the digitally backward segments. The program is financed by an estimated budget of Rs. 1,13,000 crore for an impactful transformation of the various workings in the different sectors. Global investors like Sundar Pichai, Satya Nadella, Elon Musk have supported this program. This program is encouraged with its motto - "Power To Empower". Digital India program has so far proved to be a productive step taken by the Indian government which has shown many favorable outcomes till date. Digitalization is the new trend that every civilization has to incorporate. "India has seen a dream of Digital India. From latest science to latest technology, everything should be available at the tip of one's finger," Honorable Prime Minister Narendra Modi has clarified the goal of this program in the given quoted lines.

The Digital India campaign impacted the various components of Indian environment and so far the outcomes are positive. Indian infrastructure saw a tremendous growth after the launch of this program. The constant efforts made to achieve the nine pillars of this plan led to an all-round growth on multiple fronts. Agriculture which is the primary economic activity and accounts a major portion of GDP has been highly benefited by digitalization. Through imparting adequate digital literacy and training farmers were able to earn better returns from their produce, construct a virtual ecosystem and accommodate substantial savings for future reinvestment purpose, etc through various digital platforms like BharatNet, e-Nam, Agrimarket, etc. According to the economic survey, the share of agriculture in GDP has reached almost 20% for the first time in the last seventeen years making a sole bright spot in GDP performance during financial year 2020-2021. The economic infrastructure has gone through an impressive transformation leading to reduction in cost of operation and better catering of services. Around 12,000 rural post offices have

been linked digitally. Digitalization of banks has allowed customers to avail benefits of ATMs, cashless transactions reducing the risk of carrying cash everywhere, circulation of fake currency and to avoid errors, etc. Cashless transactions increased to 22% in October 2016 as compared to October 2015, which means Indian population is including the usage of digital money more now. Google committed to provide broadband connectivity to 500 railway stations in India. Microsoft agreed to provide broadband connectivity to 500,000 villages in India. The rate of foreign investment has skyrocketed since the implementation of Digital India program. Foreign direct investment flows into India rose to 13% in 2020 due to investments in Digital India. Such huge investments were made specially in the IT sector and e-commerce sector. Top CEOs from India and abroad committed to invest Rs.224.5 lakh crore in this campaign. Qualcomm announced an investment of US \$150 million in Indian startup and Oracle plans to invest in 20 states. Digital India program made the country an attractive investment hub for prospective investors. Economical prospects looks bright under this initiative too. According to Analysts, The Digital India plan could boost GDP upto \$1 trillion by 2025. The e-commerce sector is flourishing tremendously due to Digital India plan. Adopting digital methods in various operations of business has led to low operational cost and more convenience to customers. This has led to increase in e-commerce revenue by more than 25% to 30% per year. There has been a total growth of 51% in e-commerce. E-commerce is the new means of conducting business by eliminating the traditional ways. The social features of Indian society have gone through a trademark evolution leading to a much needed improvement in the various constituents of society and in its workings. All these should be credited to the implementation of Digital India plan. The upgradation of Indian social life is the result of the digital transformation of

various social spheres. The advancement of social infrastructure has not only resulted in better standard of living but also rectification of the possible loopholes in them. Businesses have become more enlightened to impart better goods and services as customers are becoming more vigilant with the help of digital means. The major parts of social infrastructure like hospitals, schools, communication, etc has undergone an electronic modification. Digital literacy has helped to eradicate the obstacle of absence of faculties and schools in villages through virtual classrooms. Digital learning has resulted in better understanding, development of analyzing streak and evaluation abilities. Digital literacy is working on bridging the gap between rural and urban literacy rates. Digital literacy trains the ample human resources to convert them into assets for the nation. It seeks to train 10 million people for IT sector jobs through platforms like e-sampark, etc. Some 60-65 million jobs could be created by 2025 along with 28,000 seats in BPOs uprooting the problem of unemployment. Digitalization has boosted the speed of legal administration. The communication of legal matters to the public can be done in an instant ensuring reliable feedback mechanism through portals like MyGov.in. Thus, maintaining a healthy relation between public and government eradicating corruption and black money. The environmental changes occurring due to this plan is also favorable. It has reduced the carbon footprint, decreased waste management, fuel and paper consumption. It promotes greener ecosystems and workplaces. In a nutshell, Digital India is a multiple objective campaign trying to make the country technologically advanced. It is an agathokakological concept but with required measures any unwanted effects can be minimized. It also contributes to national savings. The plan with its continued pursuit is gaining more confidence, cooperation and coordination with each passing day.

Love's Path : "Where Dreams Come True"

• **Pratham Routh**

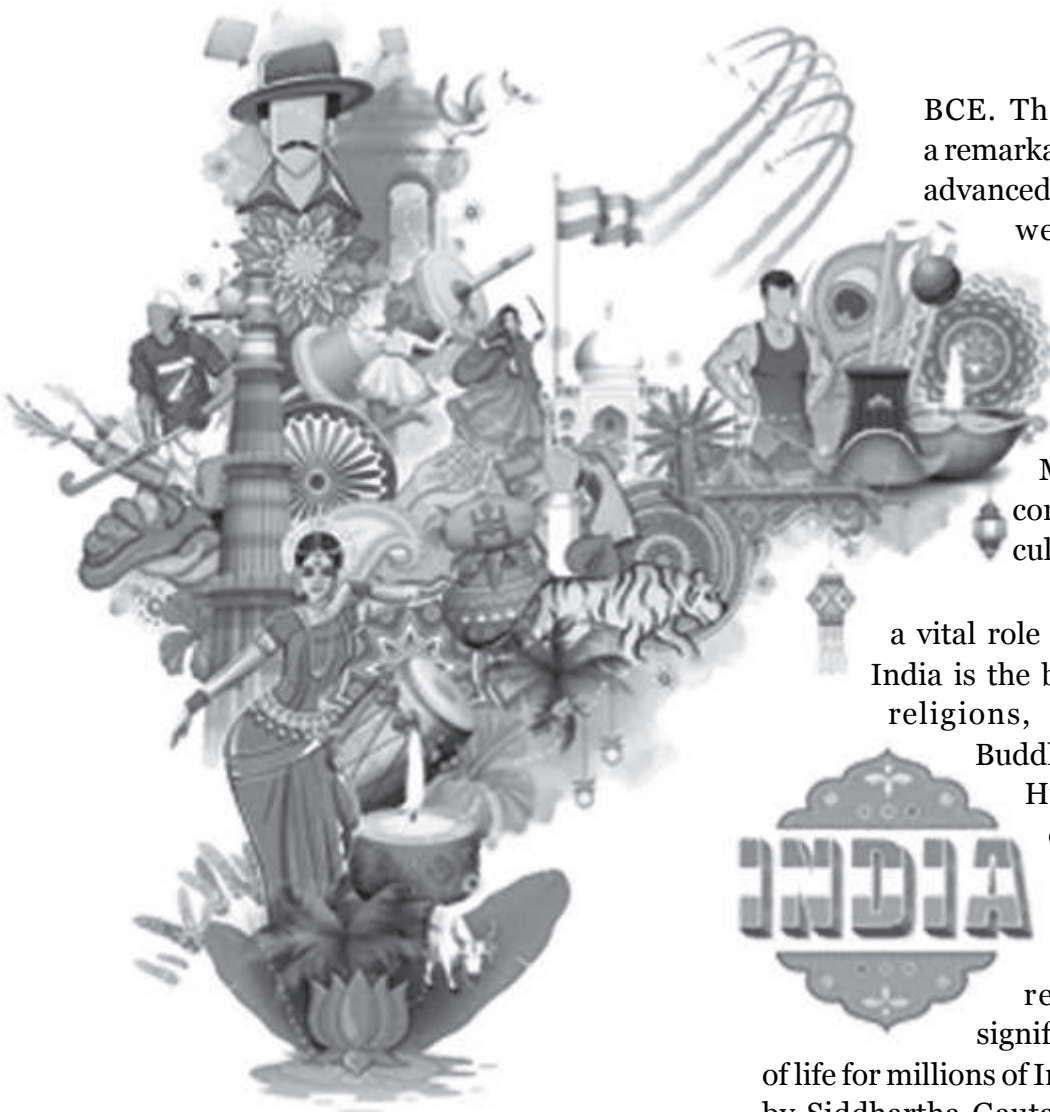
*When we walk together, querida,
Our world evolves as fantasy,
A place where dreams take flight and soar
And all our troubles set us free.*

*Your hand in mine, our steps in time,
Our warmth, a treasure to behold,
We'll dig for riches in the earth,
And share the wealth, both new and old.*

*I'll give to you my precious gems,
My heart and soul, my very being,
And in return, I'll touch your hand
And feel your love, forever freeing.*

*Our love is like a garden, of happiness,
Where flowers bloom and butterflies dance,
And every moment spent with you
Frames a desire of a precious second chance.*

*Let us walk this path of love,
And share our joys and sorrows too,
For in each other's arms we'll find,
A world where dreams and love comes true.*

INDIAN CULTURE

● Subhankar Das

Indian culture is one of the oldest and most diverse cultures in the world, spanning thousands of years and shaped by a rich tapestry of historical, religious, and social influences. The phrase “Unity in Diversity” refers to India as a diverse nation where people of many religions coexist while maintaining their distinct customs. It is a mosaic of customs, traditions, languages, arts and rituals that have been passed down through generations, creating a vibrant and colorful society.

One of the defining features of Indian culture is its ancient history, dating back to the Indus Valley Civilization, which flourished around 2500

BCE. The civilization showcased a remarkable urban planning system, advanced drainage and sanitation, as well as evidence of early writing systems.

Subsequently, India saw the rise and fall of various empires, including the Maurya, Gupta and Mughal dynasties, each contributing to the country’s cultural heritage.

Religion has always played a vital role in shaping Indian culture. India is the birthplace of several major religions, including Hinduism, Buddhism, Jainism and Sikhism.

Hinduism, with its pantheon of gods and goddesses, sacred texts like the Vedas and Upanishads, and the concept of karma and reincarnation, has significantly influenced the way

of life for millions of Indians. Buddhism, founded by Siddhartha Gautama or Buddha, advocates non-violence and compassion. Its impact can be seen not only in India but also in other parts of Asia.

Also, many foreign religions are present in India as well. These foreign religions include Abrahamic religions. The Abrahamic religions in India certainly are Judaism, Christianity and Islam. Consequently, the presence of so many diverse religions has given rise to tolerance and secularism in Indian culture.

Talking about the language, India is blessed with a wide range of languages used. Each state has its own language. According to the Census of India of 2001, India has 122 major languages and 1599 other languages.

One of the most beautiful aspects of Indian culture is its celebration of festivals. There are numerous festivals throughout the year, reflecting

the cultural diversity of different regions. Diwali, the festival of lights, is one of the most widely celebrated festivals in India. It signifies the victory of light over darkness and is marked by the lighting of lamps, exchanging gifts and bursting of fireworks. Holi, the festival of colors, is another joyous celebration where people smear each other with colored powders, signifying the victory of good over evil and the arrival of spring.

Indian cuisine is renowned for its exquisite flavors and aromatic spices. Each region of India boasts its unique culinary traditions and specialties. From the rich and creamy curries of the north to the spicy and flavorful dishes of the south, Indian cuisine is a delightful amalgamation of taste and tradition.

Indian culture also encompasses a wide range of traditional arts, including music, dance, painting, and sculpture. Classical music, with its intricate melodies and rhythmic patterns, has a deep-rooted history and various styles. Classical dance forms like Bharatanatyam, Kathak and Odissi are known for their grace and expressive storytelling. Indian painting and sculpture have

evolved over centuries and are evident in ancient cave art, intricate temple carvings and Mughal miniatures.

Family and community play a central role in Indian culture. Respect for elders, close-knit family ties and a sense of interconnectedness are values deeply ingrained in the Indian way of life. The Joint family system is the prevailing system of Indian culture. The family members consist of parents, children, children's spouses and offspring. All of these family members live together.

India is the birthplace of yoga and meditation, which have gained global popularity for their physical, mental, and spiritual benefits. Traditional Indian medicine, known as Ayurveda, is a holistic healing system that uses natural remedies to promote overall well-being.

In conclusion, Indian culture is an enchanting blend of ancient traditions and contemporary influences. Despite modernization and globalization, Indian culture has managed to retain its essence and continues to captivate people with its richness and charm.

Perfume

• Riya Halder

*You are the aroma,
I am the air.
When we mix up,
The smell is fair.*

*When odour captures me,
You emerge as the saviour.
My perfume, in your presence,
I am blessed by something pure.*

*You are my essence, you are my grace.
You are my scent, my eager embrace.*

INDIA'S UNIFIED PAYMENTS INTERFACE (UPI)

• Subhankar Das

India's Unified Payments Interface (UPI) real-time payments system has been a game changer for the subcontinent. In a nutshell, UPI has transformed how Indians make payments, allowing them for the first time to easily transfer money instantly from one bank account to another, from a customer to a business or between individuals.

UPI was introduced on 11th April, 2016. It was developed by the National Payments Corporation of India (NPCI) which was established by the Reserve Bank of India (RBI) and Indian Banks Association (IBA).

In the roughly seven years since it was launched, UPI has accrued 260 million users in a

population of 1.4 billion and been a decisive factor in India's embrace of cashless payments, thanks to its ease of use and interoperability.

Security has always been a concern in the realm of digital transactions, and UPI addresses this through its robust security framework. Two-factor authentication, biometric recognition, and UPI PINs ensure that only authorized users can initiate transactions. Furthermore, the creation of Virtual Payment Addresses (VPAs) allows users to transact without revealing their actual bank account details, adding an extra layer of security.

India is making significant strides in expanding the network of its digital payment

systems like RuPay, UPI, etc. globally, with Europe being among the latest regions to accept India's payment systems. The biggest selling point for UPI internationally is that it could both accelerate and reduce the cost of cross-border transactions to and from India, the world's top remittances market.

UPI's success has also sparked interest in other countries seeking to modernize their payment systems. Several countries have expressed admiration for the UPI model and are considering implementing similar systems to foster digital financial inclusion and enhance economic growth.

Union Minister Ashwini Vaishnaw said on February 13 that India has signed memoranda of understanding (MoUs) with 13 countries that want to adopt the UPI for digital payments.

Recently, India and France have agreed to use UPI in France. In the coming days, it will begin from the Eiffel Tower, which means Indian tourists will now be able to pay in rupees. UPI will be able to do away with cumbersome forex cards and avoid the need to carry cash to spend.

Similarly, MoU was signed by two auspicious countries i.e. India and UAE on July 15, 2023. This will lead to reduction of transaction costs and decline in the settlement time for both India and UAE. Now, India could easily and effectively use this mechanism to pay for imports of oil and other components. Where India used dollars for its payment procedure, now India can pay with the help of Indian Rupees. This would become beneficiary for the importers and exporters of both India and UAE as it will enable the development of INR-AED in the Foreign Exchange Market.

India's Unified Payments Interface (UPI) hit a record of 9 billion transactions worth ¹ 14 trillion (US\$180 billion) in May 2023. The number of monthly UPI transactions rose over 58% year-on-year in May, making it the highest volume and value ever recorded.

All over the world, we will see that just a handful of companies have monopolised the digital ecosystem. It is only in India that we have created a system which is open and free for all.

Behind the Veil

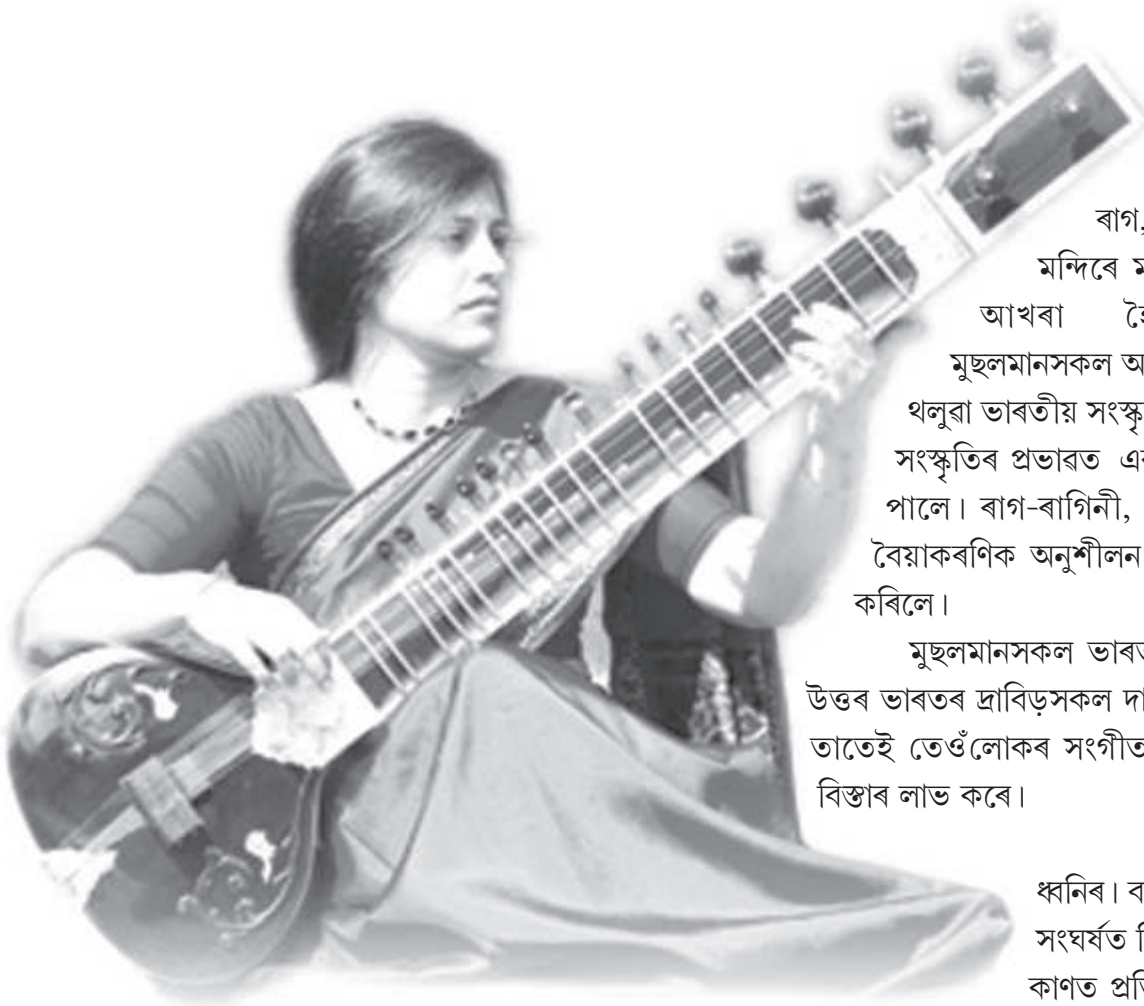
• **Anamika Pachani**

*A face fully covered in public!
Mysterious cues for onlookers;
Her hopes and disappointments
Her sorrow and euphoric moments.*

*To achieve her aims,
To serve the society,
To guide other for the good,
What were her dreams?*

*Forcing her within the four walls;
Only marriage and motherhood!
Whippings and bruises,
What else has she endured?*

*Give wings to her dreams,
Allow her to breathe in fresh air.
Let her step out of the door.
Let her unveil.*

ভাৰতীয় শাস্ত্ৰীয় সংগীত

• পূবালী চাংমাই

ভাৰত এখন অতি প্ৰাচীন সুসভ্য দেশ। এই দেশত বিচিত্ৰ ভাষা-সংস্কৃতি আৰু উন্নত চিন্তা-চৰ্চা আদিম যুগৰে পৰা চলি আহিছে। দ্ৰাবিড়, আৰ্য, মংগোলীয় তথা আদিবাসীৰ সংমিশ্ৰণত এই দেশৰ বিশাল সংগীত সংস্কৃতিৰ ভেঁটি গঢ় লৈ উঠিছে। অতি প্ৰাচীন কালত দ্ৰাবিড়, মংগোলীয় আৰু আধ্যাত্মিক আৰ্যসকলে গীত-নৃত্য বাদ্যৰ চৰ্চা কৰিছিল।

আৰ্যসকলে দিনতে জাতি গান, গ্ৰাম বাগ, প্ৰবন্ধ গান আদি হৈছিল। মন্দিৰে মন্দিৰে গীত-নৃত্য-বাদ্যৰ আখৰা হৈছিল। কালক্ৰমত মুছলমানসকলে আমাৰ ভাৰতবৰ্ষলৈ আহে। থলুৱা ভাৰতীয় সংস্কৃতিয়ে তেওঁলোকৰ ভাষা-সংস্কৃতিৰ প্ৰভাৱত এক অভিনৱ ৰূপত প্ৰকাশ পালে। বাগ-বাগিনী, বিভিন্ন বাদ্যযন্ত্ৰ, নৃত্যৰ বৈয়াকৰণিক অনুশীলন এই যুগতে প্ৰসাৰ লাভ কৰিলে।

মুছলমানসকলে ভাৰতলৈ অহাৰ আগে আগে উত্তৰ ভাৰতৰ দ্ৰাবিড়সকলে দাক্ষিণাত্যলৈ আঁতৰি যায়। তাতেই তেওঁলোকৰ সংগীত-সংস্কৃতিয়ে নিজস্বভাৱে বিস্তাৰ লাভ কৰে।

সংগীত সৃষ্টিৰ মূলতে ধ্বনিৰ। বায়ুৰ আঘাত বা দুটা বস্তুৰ সংঘৰ্ষত যি কম্পন সৃষ্টি হৈ আমাৰ কাণত প্ৰতিধ্বনিত হয় তাকে ধ্বনি বোলে। যি সংগীত ধৰ্মীয় শাস্ত্ৰৰ শাৰীত ধৰা হয়, যি বিলাক গান বা বাজনা ব্যাকৰণৰ নিয়মিত আবদ্ধ, যি বিলাক সংগীত প্ৰাচীন কালৰে পৰা লোক সকলে গৱেষণা কৰি ৰচনা কৰিছে, যি বিলাক সংগীতত মানুহে ভগৱানৰ অস্তিত্ব অনুভৱ কৰে, যি বিলাক সংগীতে নৱৰসৰ সন্ধান কৰিব পাৰে। তেনে সংগীতেই হ'ল শাস্ত্ৰীয় সংগীত।

কথিত আছে যে আৰ্য মুনি অগস্ত্যই দাক্ষিণাত্যলৈ গৈ আৰ্য্যভাষা সংগীতৰ ধাৰা প্ৰৱৰ্তন কৰে। সংগীতৰ ধাৰাৰ ক্ষেত্ৰত বিশাল ভাৰতবৰ্ষক দুটা ভাগত ভাগ কৰা হৈছে। উত্তৰ ভাৰতত প্ৰচলিত ধাৰাটোক হিন্দুস্তানী সংগীত পদ্ধতি আৰু দক্ষিণ ভাৰতত প্ৰচলিত ধাৰাটোক দাক্ষিণাত্য বা কৰ্ণাটকী সংগীত পদ্ধতি বুলি কোৱা হয়।

PLASTIC POLLUTION : THE WAY FORWARD

• Snehasis Das

Plastic was introduced in our life as durable and sturdy material to make our life easy. Unfortunately, in the beginning, we had not imagined the adverse effects of plastic that how it will turn into a hazardous product in the future. As of today, plastic pollution has become a global environmental problem where plastic waste enters and accumulates in the environment, causing harm to wildlife and ecosystems. Eliminating plastic waste from our ecosystem becomes more daunting issue because plastic is a material that is not meant to break down and remains as it is in the environment affecting the life on the planet. The solid build of plastic makes it impractical to decompose it biologically in the environment.

In the long-term, plastic pollution leads to severe issues in plants, animals, and humans. The adverse effects of Plastic Pollution are:

1. It causes Air Pollution, especially when plastic burns. Burning of plastic products releases harmful toxins in the air that pollutes the atmosphere. When organisms breathe in contaminated air, they are easily prone to various health issues like respiratory problems.

2. It causes Land Pollution. Massive garbage debris in the dumping zone. It contains various hazardous contaminants that seep into the soil, causing land pollution. These harmful toxins decrease the quality of soil by reducing the level of nutrients found in the soil.

3. It causes health issues in Marine Animals. The majority of plastic waste is not recycled and ends up in landfills or the natural environment, where it can take hundreds of years to decompose.

As of 2015, approximately 6.3 billion tonnes of plastic waste had been generated. Out of which, 9% were recycled, 12% were incinerated and 79% were accumulated.

Among all the harmful effects of plastic pollution, plastic waste afflicts mostly the marine life. At least 14 million tons of plastic end up in the ocean every year, and plastic makes up 80% of all marine debris found from surface waters to deep-sea sediments. Marine species ingest or are entangled by plastic debris, which causes severe injuries and death.

Looking into the harmful effects of Plastic Pollution, it becomes extremely important to act upon eliminating plastic waste from our ecosystem. As the properties of plastic makes it impossible to completely vanish plastic waste from our environment, so we have to find solutions to

prevent the plastic pollution in the environment and ways to reduce our plastic footprint.

One of the best strategy to do so is to rely on the Zero Waste Hierarchy. The Zero Waste Hierarchy describes a progression of policies and strategies to support the ZeroWaste system, from highest and best to lowest use of materials. Zero Waste System is known as the Conservation of all resources by means of responsible production, consumption, reuse, and recovery of all products, packaging, and materials without burning them and with no discharges to land, water, or air that threaten the environment or human health.

Zero Waste System includes 7Rs, which are described below:

1. Refuse/Rethink/Redesign/Conserve :

*Design and purchase products from reused, recycled or sustainably harvested and renewable.
*Non-toxic materials to be durable, repairable, reusable, fully recyclable or compostable, and easily disassembled.

2. Reduce & Reuse/Incentives to Stop Waste: Measures taken to reduce the quantity and toxicity of resources, products, packaging and materials as well as the adverse impacts on the environment and human health.

3. Prepare for Reuse/Sustainable Design: Actions by which products or components are used again for the same or similar purpose for which they were conceived.

4. Recycle/Compost: Actions by which discards are mechanically reprocessed into products or materials or biologically processed to return to the soil.

5. Regulate Disposal: Maximize materials recovery from mixed discards after extensive source separation. Consider chemical processing in the form of repolymerization (i.e. Plastic-to-Plastic or P2P) only for materials which are not suitable for mechanical recycling.

6. Residuals Management: Handling of discards that were wasted in a way that does not threaten the environment or human health. Analyze what was wasted and why.

7. Regulation/Unacceptable :

* Don'tallow policies and systems that encourage the Destructive Disposal and/or the destruction of discards.

*Don't allow the Incineration of discards.

*Don'tallow discards to be used in products or materials that risk or cause adverse environmental or human health impacts.

Over 400 million tons of plastic are produced every year for use in a wide variety of applications. As mentioned earlier, only 9% of the total plastics are recycled every year, which is not at all enough to achieve the goal of giving a sustainable and a plastic-free life to our future generation. That's where regional and national government must step in. It is the responsibility of both government and civil society to address this issue through policies and regulations, raising awareness, and promoting sustainable alternatives. The following are ways how government can help in preventing plastic pollution:

1) Governments can enact policies and regulations to ban or limit the use of single-use plastics and promote sustainable alternatives.

2) They can phase out or ban products that cannot be recycled, define single-use plastics clearly, and ban items made from it.

3) They should also make the rules and guidelines for Extended Producer Responsibility (EPR) simple and enforceable, incentivize the business of recycling, and segregate at the source.

4) Governments, research institutions, and industries need to work collaboratively to redesign products and rethink their use and disposal to reduce micro-plastic waste from pellets, synthetic textiles, and tires.

Indian Government's efforts towards reducing the plastic footprint in the country:

* After amendment of Plastic Waste Management Rules, 2016, Sikkim was the first state in India to impose ban on single-use plastics.

* The existing regulation under the Plastic Waste Management Rules, 2016 forbade the use of plastic material in sachets for storing, packing, or selling tobacco and related products. This amendment further prohibits the manufacture, import, stocking, distribution, sale, and use of identified single use plastic items, which have low utility and high littering potential.

* Bureau of Indian Standards (BIS) has rules in place for plastics in daily-use products such as cosmetics and toiletries, which contain micro-

beads or small particles that are not biodegradable/water-soluble. BIS has come out with an Indian standard according to which plastic microbeads of diameter 5 mm or less, that are insoluble in water, and solid plastic particles used to exfoliate or cleanse in personal care products are banned.

*In order to stop littering, the thickness of plastic carry bags has been increased from fifty microns to seventy-five microns.

Civil Society's efforts towards reducing the plastic footprint in the country:

a) Raising Awareness : Civil society can play a role in reducing the plastic footprint by raising awareness about the issue and pressuring governments and corporations to take action. For example:

*Both the civil societies and the government identify January 30 as the Cleanliness Day with the aim of promoting cleanliness and sanitation as a way of life. The significance of this day lies in its ability to raise awareness about the importance of maintaining cleanliness and the role of each individual in keeping the environment clean.

B) Help in effective implementation of Government Policies : Civil societies abiding to the rules amended by the government to tackle plastic pollution is the best way to effectively implement the Government Policies.

C) Societal Campaigns: Societal campaigns such as Swachh Bharat Campaign (Clean India Campaign) also plays an important role in promoting awareness to tackle plastic pollution.

Not only government and civil societies, but various civilians and cities have also contributed with their own strategies to prevent plastic waste in their area. For example:

*Sarpanch Farooq Ahmad Ganie, an advocate from Sadiwara village of South Kashmir's Anantnag district, devised the 'Give Plastic and Take Gold' campaign to cope with the challenges in solid waste management. Under the scheme, any person collecting 20 quintals (2,000 kg) of plastic waste from the village will get a 10 gm gold coin. There is also a smaller reward of 5 gm for 10 quintals. This campaign was so impactful that within 15 days of starting the campaign, the village was declared plastic-free.

*Similarly, Varanasi had adopted an initiative to open plastic waste bank under the Public-Private Engagement (PPE) model. At this waste bank, one can bring waste plastic bottles or other plastic waste materials to exchange them with money. The waste then sent for recycling.

We had imagined that we had solved the problem of plastic waste through recycling it, or burying it, or shipping it out of our sight. But we were wrong. Plastic waste is everywhere today. It is in our faces. It is filling up our oceans and destroying marine life and even invading our food chain to get into our bodies. So, to achieve our goal to provide our future generation a plastic free environment, both civil societies and government must work together in cooperation and hold still to their promises of reducing plastic footprint. Moreover, they should also work on finding more alternative ways to reduce our plastic consumption.

MASS MEDIA AND ENVIRONMENT

• Diti Das

“With today's mass media obsession, its good to be able to raise awareness about our environment.”

The protection of environment is not a ‘one-man’ task. Participation of each and every member of the community will only bring desirable results. Convincing each and everyone needs a common medium. During this twenty-first century, mass media is the best means for uniting people towards preserving the environment.

“The youth can make or break a society.”

Surely, the role of youth at present determines the future. So, they ought to be given proper guidance about environmental issues and ways to address them. In India, the youth constitute sixty-six percent of the total population. To create environmental awareness in them, the Environmental science subject has been compulsorily included at various levels of the academic curriculum. But it is mostly observed that

they don't give much importance to this subject. So, in such a situation, the intervention of media in educating the youth about the environment finds relevance.

Mass media is defined as the means of communication such as radio, television, newspaper, magazine and the internet which reach or influence people widely. Over the last fifty years, mass media has transformed our everyday lives to the point where we are aware of the world wants within minutes of their occurrence. World topics related to environment such as global warming, rise in sea levels etc have progressed in media coverage due to technologies.

Certain television channels like Discovery, National Geographic, Animal Planet etc broadcast exclusively on endangered species. Then the print media is also a powerful ally in educating the public on environmental matters. The wildlife (IBWL), International Union of Conservation of Nature

(IUCN), World Wildlife Fund (WWF) etc release different environmental magazines like Nature, Biology Today, Nature Insight etc. Social media platforms like Facebook, Twitter etc have also played significant roles by creating many groups and sharing information regarding the environment.

In the beginning of 2020, the burning photos of the Amazon rainforest were seen in various media platforms. Then there were various articles on the improvement of the water equality of various Indian rivers during the Covid-19 imposed lockdown. But the water quality deteriorated again after the lifting of the lockdown as factories began dispensing their waste without treatment. The news of the Baghjan blowout in Assam in 2020 close to a biodiversity hotspot was circulated mostly through the regional media. Recently, the toppled images of train carriages at New Haflong Railway Station in Dima Hasao were widely circulated through various media. According to media reports, this meter gauge track project had been undertaken without proper planning.

These are a few examples of nature's fury reported by the media. But does mass media report only about havocs? The answer is a big no. The conservation efforts undertaken by various people are also reported through newspaper, articles, TV news channels etc. For instance, we know about Purnima Devi Barman's conservation works with the greater adjutant stork due to media coverage. Then, we also know about the Forest Man of India, Jadav Payeng's tree plantation on a sandbar of the river Brahmaputra and turning it into a forest reserve. Furthermore, we have also read in magazine about the chipko movement in Uttarakhand, The Appiko movement in Karnataka, the sacrifice of Amrita Devi and other Bishnois to prevent the felling of trees and so on.

Also, India's target at COP26 held at Glasgow in 2021 to achieve net zero carbon emission by 2070 reached the common people through various media. Thereafter, we also got to

know that the Government is trying to promote e-vehicles as well as blend ethanol with petrol to reduce the dependence and fossil fuels and thereby reduce carbon emission. Additionally we also got to know about small scale conservation efforts through local media such as plantation drive by a school or college, segregation of biodegradable and non-biodegradable wastes in a neighbourhood area etc.

By reporting about the fragile health of our environment, media makes us aware about the need to heal it. And by reporting about the conservation efforts of individuals as well as organisations, it inspires us to make an effort to preserve the environment. A healthy environment is the basis of existence of all living beings. Unless, it is protected, the progress of Homo Sapiens would eventually be impossible. The mass media plays its role well enough by disseminating information about various aspects of environment. But it amounts to nothing if we make no effort at an individual level.

Few steps that we can take are to reduce the use of vehicles that run on fossil fuels. We can switch off electric cars, make use of public transportation and also try to walk short distances. We can replace the use of electrical devices for light and air circulation by making use of natural light and fresh air as much as possible and by eco friendly architecture. One of our major goals must be to plant as many trees as possible. Large scale afforestation can go a long way in helping us turn around the present scenario.

Mass media acts as a connecting link between environment and people by making us aware about environmental problems and solutions to solve them. Just viewing, reading or sharing an environment related message is not enough unless we take a small step to mitigate its adverse effect. The efficiency and effectiveness of the role of mass media in protecting the environment will be proved only by our nature friendly acts in our daily lives.

CLIMATE CHANGE & DISASTER RISK REDUCTION: MAKING SUSTAINABILITY A WAY OF LIFE

• Chiranjib Sonowal

For most people, the expression “Climate Change” means the alteration of the world’s climate that we humans are causing, through fossil fuel burning, clearing forests and other practices that increase the concentration of greenhouse gases (GHG): gaseous constituents of the atmosphere, both natural and anthropogenic, that absorb and emit radiation at specific wavelengths within the spectrum of therm’s surface, the atmosphere itself, and by clouds. The primary greenhouse gases include H_2O , CO_2 , N_2O , CH_4 and O_3 . This is in line with the official definition by the United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) that climate change is the change that can be attributed “directly or indirectly to human activity that alters the composition of the global atmosphere and which is in addition to natural climate variability observed over comparable time periods”. However, scientists often use the term for any change in the climate, whether arising naturally or from human causes. In particular, the Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) defines “climate change” as “a change in the state of the climate that can

be identified ... by changes in the mean and/or the variability of its properties, and that persists for an extended period, typically decades or longer”. Each of these two definitions is relevant and important to keep in mind.

The term “climate” describes the overall long-term characteristics of the weather experienced at a place. For example, Singapore, in the tropics, has a hot wet climate, while continental Mongolia always has cold winters. The ecosystems, agriculture, livelihoods and settlements of a region are very dependent on its climate. The climate therefore can be thought of as a long-term summary of weather conditions, taking account of the average conditions as well as the variability of these conditions. The fluctuations that occur from year to year, and the statistics of extreme conditions such as severe storms or unusually hot seasons, are part of the climatic variability. Some slowly changing climatic phenomena can last for whole seasons or even years; the best known of these is the El Niño phenomenon: a naturally occurring phenomenon characterized by the abnormal warming of sea surface temperature in the central and eastern equatorial Pacific Ocean. On average, it occurs every two to seven years and can last up to 18 months.

Since the atmosphere connects all weather systems and all climates, it is sometimes useful to describe the atmosphere, oceans and Earth surface as the global climate system: a highly complex system consisting of five major components: the atmosphere, the hydrosphere, the cryosphere, the land surface and the biosphere, and the interactions between them. Because the climate system is in a constant state of flux and has always exhibited natural fluctuations and extreme conditions, it is not possible to argue that any single extreme event is attributable to climate change. Only after a sufficient period and with hundreds of extreme events recorded can scientists determine if a specific event is within normal historical variation or is due to some other cause such as climate change.

The causes of past changes in climate are not always clear but are generally known to be related to changes in ocean currents, solar activity, volcanic eruptions and other natural factors. The difference now is that global temperatures have risen unusually rapidly over the last few decades. There is strong evidence of increases in average global air and ocean temperatures, widespread melting of snow and ice, and rising average global sea levels. The IPCC Fourth Assessment Report concludes that the global warming is unequivocal. Atmosphere and ocean temperatures are higher than they have been at any other time during at least the past five centuries, and probably for more than a millennium.

The current concentration of greenhouse gases in the atmosphere is now the highest it has been for the past 500,000 years, having grown by 70% between 1970 and 2004 alone, and having reached this level exceptionally quickly. It is now widely accepted that human activities, in particular fossil fuel use and changing land-uses, are the dominant factor in this growth and are responsible for most of the warming observed over the past 50 years.

Climate change will affect all countries, but people in the poorest countries and poor people in richer countries are more likely to suffer the most. They tend to live in high-risk areas such as unstable slopes and flood plains, and often cannot afford well-built houses. Many of them depend on climate-sensitive sectors, such as agriculture, and have little or no means to cope with climate change, for example owing to low savings, no property insurance and poor access to public services. Climate change is expected to reduce already low incomes and increase illness and death rates in many developing countries.

It is more likely in India, that sustainable development will be challenged as climate change compounds the pressures that rapid urbanization, industrialization, and economic development have placed on natural resources. One of the main issues will be the availability of adequate fresh water, which by the 2050s will

be a concern for possibly more than one billion people. The continued melting of glaciers in the Himalayan region is projected to increase flooding and rock avalanches and to adversely affect water resources in the next two to three decades. India's coastal areas and its heavily populated delta regions, will become even more prone to increased flooding because of both rising sea levels and river flooding. Similarly, climate change will affect the different regions of the world.

Natural hazards by themselves do not cause disasters - it is the combination of an exposed, vulnerable and ill-prepared population or community with a hazard event that results in a disaster. Climate change will therefore affect disaster risks in two ways, firstly through the likely increase in weather and climate hazards, and secondly through increases in the vulnerability of communities to natural hazards, particularly through ecosystem degradation, reductions in water and food availability, and changes to livelihoods. Climate change will add yet another stress to those of environmental degradation and rapid unplanned urban growth, further reducing communities' abilities to cope with even the existing levels of weather hazards. The frequency of heavy precipitation events has increased over most land areas, which is consistent with global warming and the increase of atmospheric water vapour. More intense and longer droughts have been observed over wider areas since the 1970s, particularly in the tropics and subtropics. Higher temperatures and decreased precipitation have increased the prevalence of drier conditions as well as contributing to changes in the distribution of droughts. Changes in sea surface temperatures, wind patterns, and decreased snow pack and snow cover also have been linked to changing drought occurrence.

It is impossible to be absolutely certain about all the disaster-related effects of climate change, owing to the intrinsic uncertainty in the climate projections, the diverse and rapidly changing nature of community vulnerability, and

the random nature of individual extreme events. However, there is plenty of information on the serious impacts of events that have occurred in past decades, and on this basis alone there is much to be concerned about. The following consequences can be estimated in general terms:

1. More heat waves will increase the number of deaths, particularly among the elderly, the very young, or among people who are chronically ill, socially isolated or otherwise especially vulnerable.

2. Increased drought in some regions will lead to land degradation, damage to crops or reduced yields, more livestock deaths, and an increased risk of wildfire. Such conditions will increase the risk for populations dependent on subsistence agriculture, through food and water shortage and higher incidence of malnutrition, water-borne and food-borne diseases, and may lead to displacements of populations.

3. Increased frequency of high precipitation in some regions will trigger floods and landslides, with potentially large losses of life and assets. These events will disrupt agriculture, settlements, commerce and transport and may further increase pressures on urban and rural infrastructure.

4. Increases in the number and intensity of very strong cyclones (typhoons and hurricanes) will affect coastal regions, with potentially large additional losses of lives and assets.

5. Sea-level rise, coupled with coastal storms, will increase the impacts of storm surge and river flooding and damage livelihood systems and protective ecosystems. Low-lying settlements may become unviable, which may result in increased potential for movement of population and loss of infrastructure.

6. Higher temperatures and melting glaciers may cause glacial lake outbursts that could flood downstream settlements.

Countries are actively discussing and negotiating ways to deal with the climate change problem, within the UNFCCC. The first task is to address the root cause by reducing greenhouse

gas emissions from human activity. The means to achieve this are very contentious, as it will require radical changes in the way many societies are organized, especially with respect to fossil fuel use, industry operations, urban development and land use. For example, more efficient furnace systems, developing new low-energy technologies for industry and transport, reducing consumption of energy-intensive products, and switching to renewable forms of energy, such as solar and wind power. Natural carbon sinks, such as forests, vegetation and soils, can be managed to absorb carbon dioxide, and technologies are being developed to capture carbon dioxide at industrial sources and to inject it into permanent storage deep underground.

The second task in responding to climate change is to manage its impacts. Future impacts on the environment and society are now inevitable, owing to the amount of greenhouse gases already in the atmosphere from past decades of industrial and other human activity, and to the added amounts from continued emissions over the next few decades until such time as mitigation policies become effective. We are therefore committed to change. For example, preparing risk assessments, protecting ecosystems, improving agricultural methods, managing water resources, building settlements in safe zones, developing early warning systems, instituting better building designs, improving insurance coverage and developing social safety nets. These measures are intrinsically linked to sustainable development, as they reduce the risk to lives and livelihoods and increase the resilience of communities to all hazards. Ideally, adaptation and mitigation should be considered jointly, as some adaptation measures can contribute to reducing greenhouse gas emissions, while conversely mitigation measures can be planned to help reduce, and not inadvertently exacerbate, disaster risks.

Baba

• Brishob Deb

*"I see your words,
I read your signs,
I hear your voice,
Telling me to come back,
"Come back my child you've
been away for too
Long."*

*"But father how? How do I return
after straying
from you once again?"
"My child, it doesn't matter
how far you've strayed
or how long, I'll always be
here to welcome you
with open arms...
JUST COME HOME".*

*Alas!
The dream broke and
I was left with
a wet pillow and eyes
filled with tears
while sitting in front
of my father's garlanded
photograph
who is now
no more there.*

"...Yoga is, undoubtedly the best app that everyone must download in their life."

– Sri Sri Ravi Shankar

সূৰ্য নমস্কাৰ আৰু চন্দ্ৰ নমস্কাৰৰ উপযোগিতা

• কৰিণা গগৈ

সূৰ্য নমস্কাৰ হৈছে দিনটোৰ আৰম্ভণি ঘটোৱাৰ এক উৎকৃষ্ট উপায়। ইয়াৰ দ্বাৰা আমাৰ মন, মগজু আৰু আত্মা পোহৰেৰে উজ্জীৱিত হৈ উঠে। ভাৰতীয় বৈদিক নিয়ম অনুসৰি

সূৰ্য নমস্কাৰ আসনবিধ সূৰ্য দেৱতাৰ সৈতে সম্পৰ্কিত। ই শাৰীৰিক, মানসিক আৰু আধ্যাত্মিক শক্তি উন্নীতকৰণৰ এক শৃংখলাবদ্ধ আৰু পৰ্যায়ক্রমিক অভ্যাসশৈলী। সূৰ্য নমস্কাৰক ব্যায়ামৰ 'হৃদয় আৰু আত্মা' বুলি ক'ব পাৰি। সূৰ্য হৈছে জীৱনৰ এক সজীৱ উৎস। ই আমাক শক্তি আৰু পুষ্টি প্ৰদান কৰে। এই শক্তি আৰু পুষ্টি আমাৰ জীয়াই থকাৰ অবিচ্ছেদ্য অংগ। যোগ শাস্ত্ৰত সূৰ্য নমস্কাৰে আমাৰ শৰীৰৰ উত্তাপ নিয়ন্ত্ৰণ কৰে বুলি উল্লেখ আছে। অৱশ্যে, গধূলি যেতিয়া সূৰ্য অস্ত যায়; তেতিয়াও ইয়াৰ অভ্যাস কৰিব পাৰি।

সূৰ্য নমস্কাৰ আসনৰ দ্বাৰা সামগ্ৰিক স্বাস্থ্যৰ উন্নতি ঘটে। ইয়াৰ দ্বাৰা হৃদযন্ত্ৰ, পাক-প্ৰক্ৰিয়া আৰু হাওঁফাওঁৰ স্বাস্থ্য ভাল হয়। এই অভ্যাসে লসিকা তন্ত্ৰ, মেৰুদণ্ডৰ স্নায়ু আৰু অন্যান্য আভ্যন্তৰীণ অংগক উদ্দীপিত কৰে। সামগ্ৰিকভাৱে সূৰ্য নমস্কাৰৰ দীৰ্ঘম্যাদী উপকাৰে মানুহক ৰোগমুক্ত, সুস্থ আৰু শক্তিশালী হৈ থকাত সহায় কৰে। টোপনিৰ মান উন্নত কৰাৰ লগতে অনিদ্ৰা হ্রাস, আনকি নিৰাময়তো এইবিধ আসনে সহায় কৰে।

চন্দ্ৰ নমস্কাৰৰ অভ্যাস সূৰ্য নমস্কাৰৰে প্ৰতিফলন। চন্দ্ৰ সন্ধিয়া বা ৰাতি দৃশ্যমান হ'লে এই আসন কৰাটো উত্তম। এই আসনসমূহৰ অভ্যাস কৰাৰ আগতে পেট খালী হোৱাটো আৱশ্যক।

চন্দ্ৰ নমস্কাৰে আমাৰ ইন্দ্ৰিয়, আবেগ, মন, শৰীৰ আনকি আমাৰ টোপাশকো প্ৰভাৱিত কৰে। মেৰুদণ্ড, হামস্টিং, ভৰি আৰু পেটৰ পেশীবোৰো শক্তিশালী কৰাতো ই সহায় কৰে। ইয়াৰ উপৰি এইবিধ আসনে ৰক্ত-সঞ্চালন, শ্বাস-প্ৰশ্বাস আৰু পাচনতন্ত্ৰৰ কাৰ্যক্ষমতাৰ ভাৰসাম্য ৰক্ষাতো সহায় কৰে।

শাৰীৰিকভাৱে বেছি দুৰ্বল হ'লে, উচ্চ ৰক্তচাপ, হৃদৰোগ, এজমা, হাৰ্ণিয়া, কঁকালৰ বিষ, শৰীৰত জটিল অস্ত্ৰোপচাৰ থাকিলে, মহিলাসকলৰ ঋতুকাল চলি থকাৰ সময়ত আৰু গৰ্ভাৱস্থাৰ দ্বাদশ সপ্তাহৰ পাছত সূৰ্য নমস্কাৰ আৰু চন্দ্ৰ নমস্কাৰ কৰিব নালাগে।

MANASA MANGAL: *Weaving the Tapestry of Bengali Folklore & Literature*

• Arkopriya Singha

Bengali folklore is a vibrant tapestry woven with myths, legends, and mystical tales that have been passed down through generations. Among the pantheon of deities in this rich cultural landscape, Goddess Manasa, the serpent goddess, holds a special place. The Manasa Mangal, an epic poem composed by various poets including Kana Haridutta, Narayan Deb, Banshi Das, Radhanath Chowdhury, Ketaka Das, Kshema Nanda, Bipradas Pilipai, Bijaya Gupta, etc right from the medieval till the late medieval period, stands as an exquisite embodiment of this folklore, seamlessly blending mythology, devotion, and the timeless tale of love and sacrifice.

Goddess Manasa, revered as the queen of serpents and the protector against snakebites, finds herself enshrined in various forms in Bengali folklore. She is not confined to a single form, allowing devotees to connect with her through various manifestations.

1. **WORSHIP AS A CACTUS PLANT:** In some regions of Bengal, Manasa is worshipped in the form of a cactus plant. The thorny exterior of the cactus is seen as symbolic of the protective shield that the goddess extends to her devotees. The rituals associated with this form of worship

often involve offerings made to the cactus, seeking the blessings of Manasa for protection from snakebites and other ailments.

2. **WORSHIP AS A POT:** Another unique manifestation of Manasa involves worshipping her as a "Manasa Ghat or Pot" - a term used to describe a sacred pot designated for the goddess. Devotees create an altar or a designated symbol where the goddess is invoked and offerings are made. This form of worship signifies the omnipresence of the goddess, transcending the physical boundaries of a traditional idol.

3. **WORSHIP OF IDOL OF SNAKES:** In many Manasa temples, devotees worship the goddess through idols adorned with snakes. These

snake idols symbolize the divine serpents associated with Manasa, who are believed to be her protectors and companions. The serpent motif is a recurring symbol in Bengali folklore, representing both the mystical and the divine.

4. WORSHIP AS A LADY GODDESS SURROUNDED BY SNAKES: In some depictions, Manasa is worshipped as a gracious lady goddess adorned with serpents. This form highlights the maternal aspect of the goddess, emphasizing her protective and nurturing qualities. Devotees seek her blessings for fertility, well-being, and safeguarding against the perils of snakebites.

MANASA MANGAL: Symbolism in Bengali Literature: The Manasa Mangal, composed in the 15th century, is an unparalleled work of Bengali literature that serves as a bridge between mythology and the vibrant literary landscape of the region. This epic poem not only narrates the tale of Goddess Manasa but also intertwines it with the poignant love story of Behula and Lakhindar.

MYTHOLOGICAL SIGNIFICANCE: The Manasa Mangal delves into the mythological significance of Goddess Manasa, portraying her as the divine serpent goddess with the power to protect against snakebites and providing blessings for fertility and well-being. The verses of the poem transport readers into a realm where gods and goddesses coexist with mortals, blurring the lines between the earthly and the divine.

BEHULA AND LAKHINDAR: A Pious Love Story: The essence of the Manasa Mangal lies in the pious love story of Behula and Lakhindar. Behula, the devoted wife, embarks on a perilous journey to bring her deceased husband, Lakhindar, back to life. This narrative is not merely a love story but also a testament to the

power of devotion and sacrifice, highlighting the strength of human resilience in the face of adversity.

CHAND'S DOMINATING EGO AND DESTRUCTION: The epic also introduces the character of Chand, Lakhindar's father, whose dominating ego and arrogance lead to the tragic demise of his son. Chand's refusal to acknowledge the power of Manasa and his insistence on defying her authority ultimately bring about his own destruction. This portrayal serves as a cautionary tale, emphasizing the consequences of hubris and the importance of humility in the face of divine forces.

LITERARY EXCELLENCE AND CULTURAL LEGACY : The Manasa Mangal is not merely a religious scripture; it is a literary masterpiece that has left an indelible mark on Bengali culture. The vivid imagery, rhythmic verses, and seamless blending of mythology and human emotion showcase the literary prowess of various poets. The epic has inspired countless adaptations, performances, and artistic expressions, further solidifying its place in the cultural legacy of Bengal.

CONCLUSION : The Manasa Mangal stands as a testament to the multifaceted nature of Bengali folklore and literature. It seamlessly weaves together the worship of Goddess Manasa with a poignant love story, offering readers a glimpse into the intricate tapestry of the region's cultural and mythological traditions. As Behula's journey unfolds and Chand's ego crumbles, the Manasa Mangal transcends its mythological roots to become a timeless work of art, resonating with the hearts and minds of generations of Bengali readers and ensuring the enduring legacy of Goddess Manasa in the cultural heritage of Bengal.

বিজ্ঞানে
আনিব
জোৰাৰ

CHANDRAYAAN 3

• Riya Halder

Chandrayaan 3 is a follow up mission to Chandrayaan 2 to demonstrate end to end capability in safe landing and roving on the lunar surface.

India first lunar landing mission, ended in a heartbreak in 2019. The Chandrayaan 2 mission is a highly complex mission, which represents a significant technological leap compared to the previous mission of ISRO. The mission is designed to expand the lunar scientific knowledge through detailed study to topography leading to a new understanding of the origin and evolution of the moon. After the injection of Chandrayaan 2, a series of manoeuvres were carried out to raise its orbit and on Aug 14,

2019, and on 20 Aug 2019 Chandrayaan 2 was successfully inserted into lunar orbit and on Sep 02/2019 Vikram Lander was separated from the orbiter. Vikram Lander descent was as planned and normal performance was observed upto altitude 2.1 Km, subsequently communication from lander to the ground was lost.

After failure of Chandrayaan 2, ISRO is re-attempting a landing with Chandrayaan 3 which was launched on 14 July 2023 and is expected to land near the lunar South Pole region on 23 Aug, 2023.

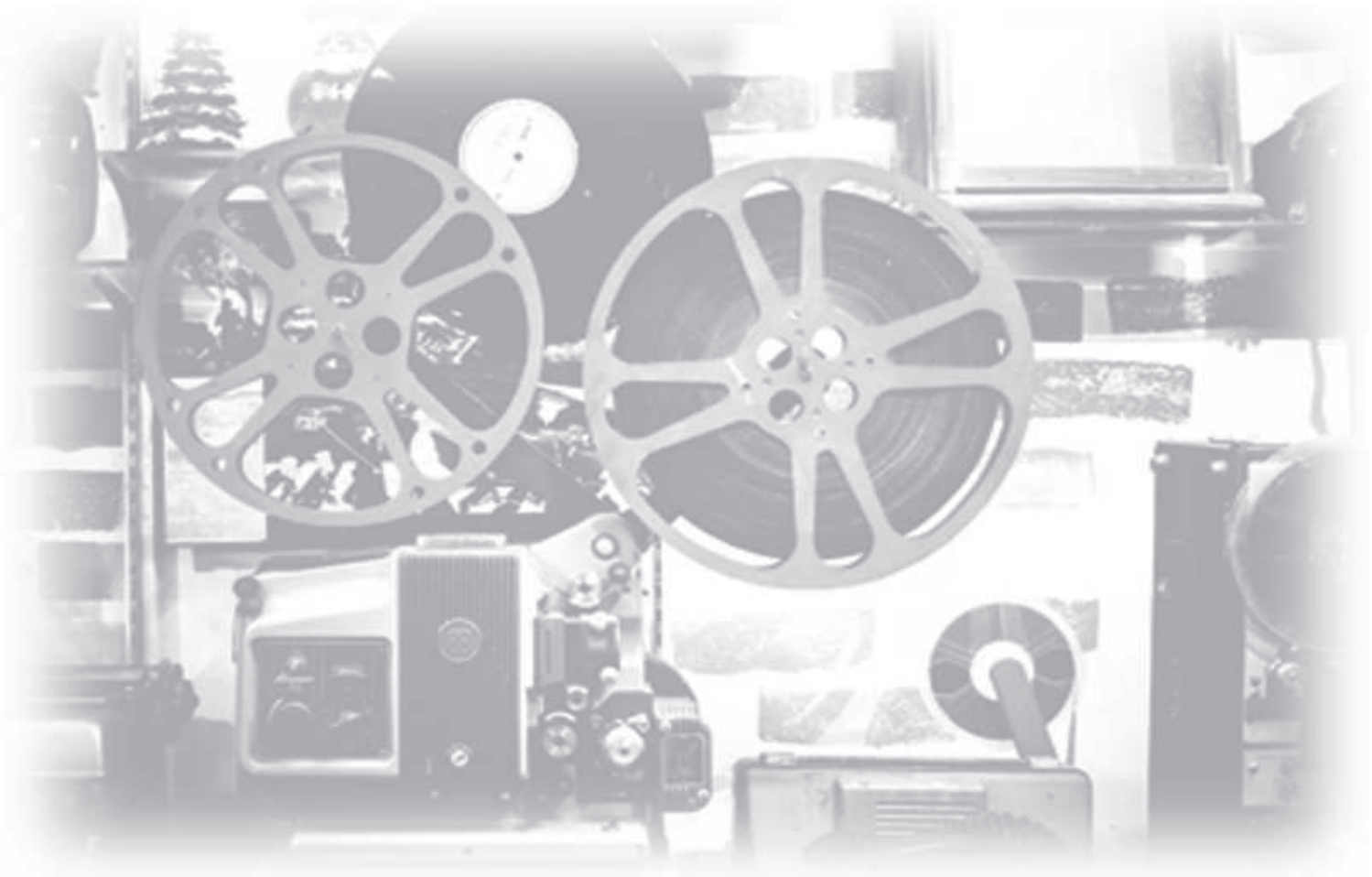
Chandrayaan 3 is third lunar mission and second attempt at achieving a soft landing on the moon's surface. The mission took off from the Satish Dhawan Space Center (SDSC) on July 14, 2023 at 2.35 pm.

THE CHANGES AND IMPROVEMENTS IN CHANDRAYAAN 3:

- The landing area has been expanded, providing flexibility to land safely within a larger designated area.
- The lander has been equipped with more fuel to enable longer distance travel to the landing site or alternate locations.
- The Chandrayaan 3 lander has solar panels on four sides, instead of only two in Chandrayaan 2.
- High resolution images from the Chandrayaan-2 orbiter are used to determine the landing location and physical modifications have been made to enhance stability and sturdiness.
- Includes an instrument called Laser Doppler Velocimeter, which will fire laser beams to the lunar surface to calculate the Landers speed.

IMPORTANCE OF LANDING NEAR SOUTH POLE:

- Targeted the equatorial region due to its favourable terrain and operating conditions.
- The lunar South Pole presents a vastly different and more challenging terrain compared to the equatorial region.
- Sunlight is scarce in certain Polar Regions resulting in perpetually dark areas where temperatures can reach to 230 degrees.
- Sunlight and extreme cold pose difficulties for instrument operation and sustainability.
- The lunar South Pole offers extreme and contrasting conditions that pose challenges for humans but make them potential repositories of valuable information about the early solar system.
- It is crucial to explore the region which could impact future deep space.

LET'S TALK ABOUT CINEMA

● Subhankar Das

Cinema, often known as movie, is a mode which gives us the opportunity to see things beyond imagination. For a filmmaker, cinema is an art. A powerful art form that blends storytelling, visuals and sound. It has a unique ability to convey emotions, ideas, and narratives in a way that hardly any other medium can. On the other hand, for mass audience, it is a source of entertainment. Movie gives them the pleasant and enjoyable moments.

In fact, cinema provide us a mode of expression better than all, because it is an amalgamation of Images, Sound, Music, Dialogues, People and their Emotions all together. We can actually relate with cinema better than any other medium of art through these collective expressions put together at one place. And that's what can be called the Real Beauty of Cinema or Movie.

Let's talk about story and screenplay, the core parts of a movie. While making a film, if these

two things do not have potential, then that movie does not appeal to the audience. In cinema, story refers to the narrative of a film which includes the characters and the settings that take place within it. It is often considered to be a tale with a beginning, middle and end. Whereas, a screenplay is a form of narration in which the movements, actions, expressions and dialogues of the characters are described in a certain format. If these two things dilute properly while making a film, then we will get a masterpiece and nothing else. Let's recall some movies, which proved that story and screenplay are the foundation of a film. Parasite, a South Korean black comedy thriller film, which follows a poor family who scheme to become employed by a wealthy family. The screenplay of the movie gives us messages related to class conflict, social inequality and wealth disparity in a satirical way. 12 Angry Men, an American legal drama film, a story which revolves around a jury of 12 men who are confined to one room, debate whether a young man is guilty of murder or not. A critically acclaimed film like this proved that a good story and screenplay is enough to make any movie a masterpiece. Tumbbad, an Indian folk horror film, which follows the story of Vinayak Rao and his search for a hidden treasure. Tumbbad is a cinematic gem, the screenplay of which weaves together, the mythology, horror and drama in a unique way. Some other notable movies with best story and screenplay are- The Matrix, Super Deluxe, Drishyam series, Inception, The Dark Knight and many more.

Let's talk about cinematography. The eyes of a movie, which sets and supports the overall look and mood of a film's visual narrative. Each visual element that appears on screen, can serve and enhance the story, if the cinematography is done in its best way. Light is a key aspect of cinematography, as it sets the mood and atmosphere of a scene. Similarly, framing and camera movement also plays a crucial role while doing cinematography. Framing determines what the audience sees and how they see it, helping to

create visual interest, balance and meaning. Some framing techniques are close-ups, wide shots and medium shots. Camera movement refers to the deliberate movement of the camera. The way the camera is moved and positioned, can have a significant impact on the mood, tone and meaning of a shot. Let's recall some cinematic styles. Mad Max: Fury Road, an Australian post-apocalyptic dystopian action film, is known more for the wide angle shots of the road battle and the place of desert. They perfectly create a visually spectacular movie and balance the tone of post-apocalypse. Another example is Oppenheimer (2023). The close-up shots in the movie on Cillian Murphy's face, perfectly implies the tense situations during the movie. The journey during and after the Manhattan Project, beautifully created through camera movement. Some other notable movies with awesome cinematography are: Dune, Dunkirk, Barfi! (shows the beauty of Darjeeling and Kolkata), 1917, Life of Pi (highlights the beauty of the ocean), Padmaavat, etc.

Let's talk about music, the essence of a movie. Music helps to shape emotional responses, creates a rhythm to scenes and segments and comments on the action. It creates social cohesion and speaks to all when words fail to connect. The film's music and the score contribute to the quality of the film. Like, Hans Zimmer's music in Interstellar, uplift the docking and ending scene; Nino Rota's iconic background music of The Godfather (1972) makes the audience instantly recall and recognise the film. Sometimes music are expressed with song, to provide depth in a movie. For instance, "See You Again" song in Furious 7; songs in musical films such as La La Land, Aashiqui 2, Rockstar, The Lion King (1994), Veer-Zaara, etc.

Let's talk about direction, the brain of a movie. Through proper direction only, a director presents a movie before the audience. The film director gives direction to the cast and crew and creates an overall vision through which a film eventually becomes materialised or noticed. If it

is not done properly then no one can stop it from changing it from Avatar to Adipurush. Avatar (2009), is an epic science fiction film. The filming was supposed to take place after the completion of James Cameron's 1997 film, Titanic, but the necessary technology was not yet available to achieve his vision of the film. So, after meeting his vision, he presented a groundbreaking visual spectacle movie before the audience in 2009. 'Perfection takes time' is a perfect quote for direction in a movie. Some other best directed films are The Lord of the Rings series, Life of Pi, The Apu Trilogy, Gangs of Wasseypur series, Black, etc.

Let's talk about editing. It is the process that turns individual scenes and shots into a coherent motion picture. Shots are cut or assembled to combine into the final movie. It shapes the movie with proper images and sounds, to make us feel emotionally connected while watching it. Memento (2000), an American dark mystery psychological thriller film, where editing has been done skillfully to express the narrative of the movie. Some other best edited movies are JFK, Raging Bull, Pulp Fiction, Uri: The Surgical Strike, The Social Network etc.

Let's talk about dialogue and acting. Dialogue is the mouth of a movie. Dialogue is more than just the words that are put into the character's mouth. Dialogue helps to characterize a person, intensify conflict, create suspense, deliver background information and reinforce atmosphere and create mood in a movie. But dialogue will impact the audience only when it is delivered by the characters in an appropriate way for which one needs the skill of acting. When the actor immerses themselves fully in the role of the character they are playing, they become that

character, and if they are truly good at their craft, they can bring us inside the character's mind. Some iconic dialogues are -

“Babumoshai, zindagi badi honi chahiye, lambi nahi.” – ‘Anand’ (Anand-1971)

“I’m gonna make him an offer he can't refuse.” – ‘Don Vito Corleone’ (The Godfather-1972)

Some other notable films, with strong dialogues and powerful acting are Black, Bajirao Mastani, Chak De! India, The Godfather, Fight Club, etc.

Let's talk about genres in cinema. Movie genres are stylistic categories that organize films based on criteria such as the setting, characters, mood, plot and theme. Primary film genres include action, comedy, drama, horror, romance, science fiction, mystery and many more. One of the interesting genres is masala movies. It is the most popular genre of Indian cinema. This genre is a blend of multiple genres into one work. Movies of this genre, freely blend action, comedy, romance and drama and also tend to be musical. Yaadon Ki Baarat (1973) has been widely identified as the first masala film. Some other popular movies are Sholay, Zanjeer, Main Hoon Na, Jawan, Pushpa: The Rise, Mannan and so on.

So, while making a perfect film, the filmmaker must keep in their mind to satisfy the audience without destroying the art of cinema. Although earning profit is an important factor while making a film, as money is needed while developing a movie. But filmmaker should not compromise the art while prioritising the commercial benefit. The art and the entertainment should be balanced in such a way so that the audience gets the best product out of it.

5G TECHNOLOGY

• Avinash Kumar Thakur

5G technology has a theoretical peak speed of 20 Gbps, while the peak speed of 4G is only 1 Gbps. 5G also promises lower latency, which can improve the performance of business applications as well as other digital experiences (such as online gaming, videoconferencing, and self-driving cars).

While earlier generations of cellular technology (such as 4G LTE) focused on ensuring connectivity, 5G takes connectivity to the next level by delivering connected experiences from the cloud to clients, 5G networks are virtualized and software-driven, and they exploit cloud technologies.

The 5G network will also simplify mobility, with seamless open roaming capabilities between cellular and Wi-Fi access. Mobile users can stay connected as they move between outdoor wireless connections and wireless networks inside buildings without user intervention or the need for users to reauthenticate.

How does 5G technology work?

5G technology will introduce advances throughout network architecture. 5G New Radio, the global standard for a more capable 5G wireless air interface, will cover spectrums not used in 4G. New antennas will incorporate technology known as massive MIMO (multiple input, multiple output), which enables multiple transmitters and receivers to transfer more data at the same time. But 5G technology is not limited to the new radio spectrum. It is designed to support a converged, heterogeneous network combining licensed and unlicensed wireless technologies. This will add bandwidth available for users.

5G architectures will be software- defined platforms, in which networking functionality is managed through software rather than hardware. Advancements in virtualization, cloud- based technologies, and IT and business process automation enable 5G architecture to be agile and flexible and to provide anytime, anywhere user access. 5G networks can create software-defined subnetwork constructs known as network slices. These slices enable network administrators to dictate network functionality based on users and devices.

5G also enhances digital experiences through machine-learning (ML)-enabled automation. Demand for response time within fractions of a second (such as those for self-driving cars) require 5G networks to enlist automation with ML and, eventually, deep learning and artificial intelligence (AI). Automated provisioning and proactive management of traffic and services will reduce infrastructure cost and enhance the connected experience.

IMPACT:

1. Higher speed and bandwidth: 5G technology provides faster download and upload speeds along with high bandwidth, which enables quicker and more stable access to online content and media. This is essential when communicating via video, conferencing, live streaming, or other high - bandwidth activities such as large file transfers.

2. Low latency: 5G networks have low latency, which means there is minimal delay in transmitting data. This could improve real-time communication in applications like gaming, virtual reality, or remote surgery.

3. Greater reliability: 5G networks have greater reliability than previous generations of wireless networks. This would enable better communication between devices and reduce the chance of disconnections, making way for real-time collaboration and sharing of important data.

4. Improved connectivity: With the higher speeds, and network density 5G provides, there can be better connectivity both in urban and rural areas. This could lead to large-scale network connections and invent more creative communication mediums.

5. Enhanced mobile communication: 5G technology boasts more advanced capabilities than traditional cellular networks, including a larger number of connected devices and the ability to connect different devices simultaneously. This could make communicating between devices such as wearable technology, vehicles, and home appliances more seamless.

Overall, 5G technology is poised to revolutionize how we communicate with each other, and it presents numerous possibilities for innovative and faster communication mediums. It is important to note, however, that some of these possibilities may take time to mature and become widely available.

যাত্ৰা

• বিদেশী মহন্ত

টিং টিং শব্দ কৰি ফোনটোৱে মেচেজ অহাৰ সংকেত দিলে। কেৰেলা ভাজিখন লৰাই লৰায়ে যুতিয়ে মেচেজটো খুলি চালে। শিউলীৰ মেচেজ। এইজনীয়ে লোভ লগাই লগাই মাৰে সদায়। তাই আজি ভাঙ্গা ইলিশ ৰান্ধিছে। যুতিৰ কেৰেলা ভাজিখন ৰান্ধিবলৈ উৎসাহ নোহোৱা হৈ আহিল। অকণো অপৰাধবোধ নোহোৱাকৈ আকৌ তাই ক'ব, “বনাই খাই দে।” যেন একেবাৰে ভাতৰ লগত পানী খোৱাৰ দৰে সহজ ঘটনাত! কাঁইট বেছি কাৰণে ঘৰত কোনেও ইলিশ মাছ নাথায়। কলেজ, ঘৰ, ল'ৰা-ছোৱালী আৰু সমৰ সকলোকে চঙালি নিজৰ পচন্দৰ বস্ত্ৰ এটা কেৱল নিজৰ বাবেই ৰান্ধিবলৈ সময় আৰু শক্তি দুয়োটাৰে তাইৰ অভাৱ। বুজিব জানো ক'লে! ভাঙ্গা ইলিশ পাইচ হোটেলবোৰত খাই সিহঁতে বৰ ভাল পাইছিল। কলিকতা তেতিয়া কলকাতা হোৱাই নাছিল। সিদ্ধেশ্বৰী আশ্ৰম, জগন্নাথ ভোজনালয়, স্বাধীন ভাৰত, হিন্দু হোটেল ... এইবোৰত সিঁহত টিফিলঘিলাই ফুৰিছিল। সিঁহত মানে আচানচোলৰ চৈতিকা, শিউলী; মায়াপুৰৰ শাৰদিন্দু আৰু সাগৰদ্বীপৰ সাগৰময়। এই

বাঙালী গুপৰ লগতে ওলমিছিল অসমৰ যুতিমল্লিকা। সাগৰময়হঁতৰ লগত পৰিয়েই বঙালী খানা খাবলৈ শিকিলে তাই! আৰু ক'ব নোৱাৰাকৈয়ে পাভ মাছৰ টেঙা জোল, জিৰা-জালুক দি ৰন্ধা পাৰ মাংস, অমিতাৰ খাৰ খোৱা অসমীয়া জিভাখনৰ প্ৰিয় হৈ পৰিল আলুৰ দম, তেলকৈ, সৰিয়হত লেটপেট খাই থকা ভাঙ্গা ইলিশ, জিৰাৰ পাতল জোলত ওপঙি থকা পাভ, তেলত ডুবি থকা ছাগলী মাংস আৰু আলুৰ মস্ত টুকুৰা। এনেকুৱা হোটেলত ভাত দাইল আৰু আলু ভাজা মেইন। তাৰ পিছত গ্ৰাহকৰ পচন্দ অনুসৰি আহে মাছ, মাংস, তিতা, টেঙা, জ্বলাকে ধৰি অন্যান্য উপকৰণ। কথাবোৰ ভাবি ভাবি বিৰস বদনেৰে তাই ভাত বাঢ়িলে। কেৰেলা ভাজি, মচুৰ দাইলৰ পিটিকা আৰু সৰু মাছ ভাজা। এটাও তাইৰ পচন্দৰ বস্ত্ৰ নহয়। কিয়নো তাই ৰান্ধিলে - কোনেওতো তাইক কেৰেলা ভাজি ভাজিবলৈ, মচুৰ দাইলৰ পিটিকা কৰিবলৈ কোৱা নাছিল! কিবা এটা অসহ্য অনুভৱ - খঙেই নে বিৰেই— তাইৰ বুকুৱেদি আহি চকুত ভিৰ কৰিলেহি। পৰম তৃপ্তিৰে কেৰেলা ভাজি চোৱাই

থকা সমৰক তাই কৈ পেলালে - অহা সপ্তাহত তাই কলকাতালৈ যাব।

হাতৰ ভাতগৰাহ মুখলৈ নিব খুজিও সমৰ আধাতে বৈ গ'ল। যুতি কলিকতালৈ যাব। আপাততঃ চাবলৈ গ'লে এইটো তেনে কোনো বিশেষ কথা নহয়। কিন্তু যুতি মানে যুতিমল্লিকাৰ কাৰণে এয়া এছোৱা সাঁচি থোৱা সময় হাতত লৈ আকৌ লিৰিকি-বিদাৰি চোৱাৰ অৱসৰ। দৈনন্দিন কামবোৰৰ মাজৰ পৰা ওলাই অকণমান মী টাইম কটোৱাৰ প্ৰয়াস। পাকঘৰ, ল'ৰা-ছোৱালী, কলেজ আৰু গৃহস্থ নামৰ বস্তুবিধৰ পৰা সাময়িক সকাহ। সমৰো ওলাইছিল আহিবলৈ। আচলতে কলিকতা বুলিলে সকলোৰে মন লিকলিকায়েই। ল'ৰা-ছোৱালী হালক একেখন চহৰতে থকা মোমায়েকৰ ঘৰত খোৱাৰ প্ৰস্তাৱ দি উলাহৰ মাদলিটোৰ দৰে তেওঁ টিকেট কৰিবলৈ বুলি ওলাইছিলেই। যুতিয়েহে চকু পকাই ধৰিলে। কত বছৰৰ মূৰত ব্ৰেক এটা ল'বলৈ ওলাইছে তাই। তাতো বপুৰাৰ শেন চকু। মুঠতে এইবাৰ তাই অকলেই যাব - লগত একো 'লায়েবিলিটি' নিনিয়। যুতিৰ মূৰ্তি দেখি ঘৰৰ বাকীকেইটা প্ৰাণী তাপ মাৰিলে। টিফিন কোনে বনাব - হ'মৱৰ্ক কোনে কৰাব জাতীয় কথা কেইটামান খেনখেনাই ল'ৰা-ছোৱালী দুটাই ক'ব খুজিছিল। দেউতাকৰ ইংগিতত মনে মনে থাকিল। যোৱাৰ আগদিনা সমৰে বৰ আশাৰে সুধিছিল, "লিষ্ট বনালা নেকি?"

চকু ঘোপা কৰি সুধিছিল তাই, "লিষ্ট! মানে কিহৰ লিষ্ট?"

"এই যে তুমি নাথাকিলে আমি কি কৰিম, কি খাম, টিফিন কি ৰান্ধিম, গেছৰ ইলেকট্ৰিচিটি বিল কেতিয়া দিম- এইবোৰ।"

কৰুণাৰ হাঁহি এটা মাৰি যুতিয়ে ক'লে, "জন্মতে কোনেও শিকি নাহে। চেষ্টা কৰিবা এণ্ড আই নৌ - যু কেন মেনেজ। বাই দ্য ৱে - লিষ্ট বনাই থোৱাৰ আইডিয়া ক'ব পৰা আহিল?"

তাৰ পিছত সমৰে উৎসাহেৰে অফিচৰ মহিলা সহকৰ্মীসকল টুৰলৈ যাব লগা হ'লে কেনেকৈ ঘৰ মেনেজ কৰি থৈ যায় তাৰ বৰ্ণনা দিবলৈ লাগিল।

মিচেচ ধৰেতো একেবাৰে ভাগে ভাগে ৰান্ধি মাইক্ৰ'ৱেভ বাকচত ভৰাই ফ্ৰিজত থৈ যায়। প্ৰতিটো বাকচৰ ওপৰত কোনসাজৰ বাবে সেয়াও লিখি থৈ যায়। পাকঘৰত ওলমি থকা হোৱাইট বৰ্ডত বিয়া-সকামৰ নিমন্ত্ৰণৰ তালিকা, বিল দিয়াৰ তাৰিখ চব লিখে। মিল্টাৰ ধৰে কেৱল লিষ্ট ফ'ল' কৰে আৰু অফিচৰ পিছত বন্ধু গোটাই আনি প'কাৰ খেলে। অলি আৰু এখোপ চৰা! তাই আকৌ সুমন্তাই কোনদিনা কি সাজ পিন্ধিব, সেয়াও ভাগে ভাগে ঠিক কৰি থৈ যায়।

"ভগৱানক ধন্যবাদ - মই যে তেনেকুৱা নহ'লোঁ।

ভাবাচোন কি খাবা - কি পিন্ধিবা তাতো তোমাৰ স্বাধীনতা নাথাকিব! মই নিজে ব্যক্তি-স্বাধীনতাত বিশ্বাসী মানুহজনীয়ে বাৰু তোমাৰ এনেকুৱা অৱস্থা এটা কেনেকৈ হ'বলৈ দিম? নিজে কৰি-মেলি পচন্দৰ বস্তু এটা গৰমে গৰমে খোৱাত যি আনন্দ আছে, সেয়া ফ্ৰীজত ৰখা বাহি খাদ্যত নাই। আৰু মই জানো তুমি ইমান অকৰ্মণ্যও নহয়!"

কৈয়েই বিজয়িনীৰ হাঁহি এটা মাৰি যুতিবাকচ সামৰিবলৈ উঠি গ'ল। সমৰক এনেকৈয়ে কথাবে জন্ম কৰে তাই! জানে এইবোৰ সুবিধাবাদী আৰু মধ্যযুগীয়া মানসিকতা কম-বেছি পৰিমাণে সকলো গৃহস্থৰ গাতে আছে। বেছি চিঞৰ-বাখৰ কৰিলে শাস্তি নষ্ট হোৱাৰ ভয়তে মানুহবোৰ মনে মনে থাকে। সমৰ সদায় যুক্তিত তাইৰ ওচৰত হাৰে আৰু "কলেজৰ প্ৰফেচাৰ কিয় বিয়া পাতিলোঁ" বুলি আক্ষেপো কৰে। তাইও ধেমালিতে কয়, "কথা বেচিয়েই খাই আছোঁ। ক'ত পাৰিবা তুমি মোৰ লগত!"

তাইৰ অলি আৰু মিচেচে ধৰৰ ওপৰত পুতৌ জন্মিল। নিজৰ অস্তিত্ব মূল্যবান কৰি তোলাৰ কি যে পুতৌজনক প্ৰয়াস! সমাজেও আদৰ্শ নাৰী বুলি এওঁলোককে বাঃ বাঃ দিয়ে। চাকৰি কৰা মানুহ যে ঘৰ চলোৱাত একেবাৰে পাকৈত নহয়, . সেই কথা সোঁৱৰাবলৈ, খুচিবলৈ সমাজখন আছেই নহয়! 'বেচৰী' - শব্দটো ডাঙৰকৈয়ে তাইৰ মুখেদি ওলাই আহিল। সচেতনভাৱে তাই ইফালে-সিফালে চালে। নাই। ভাগ্যে ওচৰত কোনো নাই। কলেজ ষ্ট্ৰীটৰ অলিয়ে গলিয়ে ঘূৰি-ঘূৰি তাইৰ ভাগৰ লাগিছেগৈ। ভালেকেইখন কিতাপো লোৱা হ'ল। কলিকতালৈ আহিব আৰু কলেজ ষ্ট্ৰীটত পাক এটা নামাৰিব! - এনেকুৱা হ'ব পাৰেনে? কিন্তু হৈছে। আগৰকেইবাৰ কলিকতালৈ আহি প্লেণেট ৰিয়াম, চাইন্স চিটি, চিৰিয়াখানা, বিড়লা মন্দিৰ এইবোৰ ঘূৰেতেই গ'ল। এবাৰ সুন্দৰবন আৰু আন এবাৰ দীঘাৰ পৰাও আহিল। কিন্তু কলেজ ষ্ট্ৰীট? সময় নাই। ৰ'দত ঘূৰি কিতাপৰ দৰদাম কৰিবলৈ কাৰো আগ্ৰহ আৰু ইচ্ছা নাই। তাতকৈ ল'ৰা-ছোৱালীকেইটাই হোটেলতে লাগি থকা ডাঙৰ মলটোত সময় কটাবলৈহে ভাল পায়। এইবাৰ তাই মুক্ত। কাৰো ইচ্ছা-অনিচ্ছাৰ লগত এইকেইদিন তাই মিলাই চলিব নালাগে। কথাবোৰ পাণ্ডুলি থাকোঁতে ক'ৰবাৰ পৰা অহা ফোৰন দিয়া দাইলৰ গোক্কতহে তাই গম পালে যে তাইৰ প্ৰচণ্ড ভোক লাগিছে। ৰাতিপুৱা ওলাওঁতে গাখীৰ একাপ আৰু কল এটা খায়েই ওলাইছিল তাই! এতিয়া এক বাজিল। এতিয়া এনেয়ে কিবা এটা খোৱাতকৈ একেবাৰে দুপৰীয়াৰ সাজ খোৱাটোৱেই ভাল হ'ব। তাই জেৰক্স গলিৰে পোনাই দিলে। ৰাস্তাৰ দুয়োফালে শাৰী শাৰী জেৰক্সৰ দোকান। এম. জি. ৰ'ড।

দোকানবোৰৰ চাইনব'ৰ্ডত থকা নামটো আওঁৰাই সামান্য হাঁহিলে তাই। - হায়ৰে বিলৈ! জেৰক্স গলিৰ দপদপনিত এম.জি.ৰ'ডৰ নাম কাগজে-কলমেহে আছেগৈ। স্বাধীন ভাৰত হিন্দু হোটেল। চাইনব'ৰ্ডখন এবাৰ চাই তাই ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল। বিশেষ সলনি হোৱা নাই হোটেলখন।

তাইৰ সন্মুখত কাঁহীৰ ওপৰত কলপাত পৰা ধোৱা ওলাই থকা গৰম ভাতৰ ওপৰত দুটুকুৰা তেল বিৰিঙি থকা বেঙেনাৰ ভজা। কাষত সৰু বাতি এটাত আলুৰ ঝুৰি ভজা আৰু সোনা মুগৰ দাইল, পটলৰ শুকট আৰু বন্ধাকবি-আলু-মটৰ আৰু গাজৰৰ মিহলি ভাজি এখন। যুতিয়ে ইলিশ মাছৰ ভাপত দিয়া আৰু মাটনো ল'লে। ফটো এখন তুলি যুতিয়ে সিঁহতৰ ৰাটচ এপ থুপত প'ষ্ট কৰিবলৈ লৈও কিবা এটা ভাবি নকৰিলে। থাওক। তাই কলিকতালৈ অহা কথাটো গোপনেই থাওক। এয়া তাইৰ নিজা সময়। মাংসত ডাঙৰ ডাঙৰকৈ দিয়া আলু বৰ প্ৰিয় যুতিৰ। আগহেৰে তাই ৰঙচুৱা মাংসৰ জোল অকণেৰে ভাতকেইটা সানি ল'লে।

“স্বাধীন ভাৰত হিন্দু হোটেলৰ এক ইতিহাস আছে। ১৯২৭ চনত উৰিষ্যাৰ এজন লোকে এইখন হোটেল পাতিছিল। নেতাজী, ঋষি অৰবিন্দ আদি স্বনামধন্য ব্যক্তি সকল আছিল এইখন হোটেলৰ নিয়মীয়া গ্ৰাহক। স্বাধীনতা আন্দোলনৰ কত পৰিকল্পনা এইখন হোটেলতে, কিজানিবা আমি বহি থকা টেবুলতে হৈছিল - কোনে জানে!”

সাগৰময়ে তাৰ চিৰাচৰিত গহীন মাতেৰে কৈছিল। তাই শিহৰিত হৈ পৰিছিল। ইস! এইখন হোটেলত সুভাষ চন্দ্ৰৰ খোজ পৰিছিল - কম কথানে!

নিৰুদ্বেগ গৈ শাৰদিন্দুৱে কৈছিল, “তেনেকৈ চাবলৈ গ'লে গোটেই কলিকতাতে তেওঁৰ খোজ পৰি আছে। কোনে মনত ৰাখে? সাগৰময়ৰ দৰে আবেগিক মূৰ্খ কিছুমানেহে!!” তাইক আচৰিত কৰি সিঁহতৰ হাঁহিত সাগৰময়েও সুৰ মিলাইছিল। দুৰ্বোধ্য! সাগৰময় দুৰ্বোধ্য।

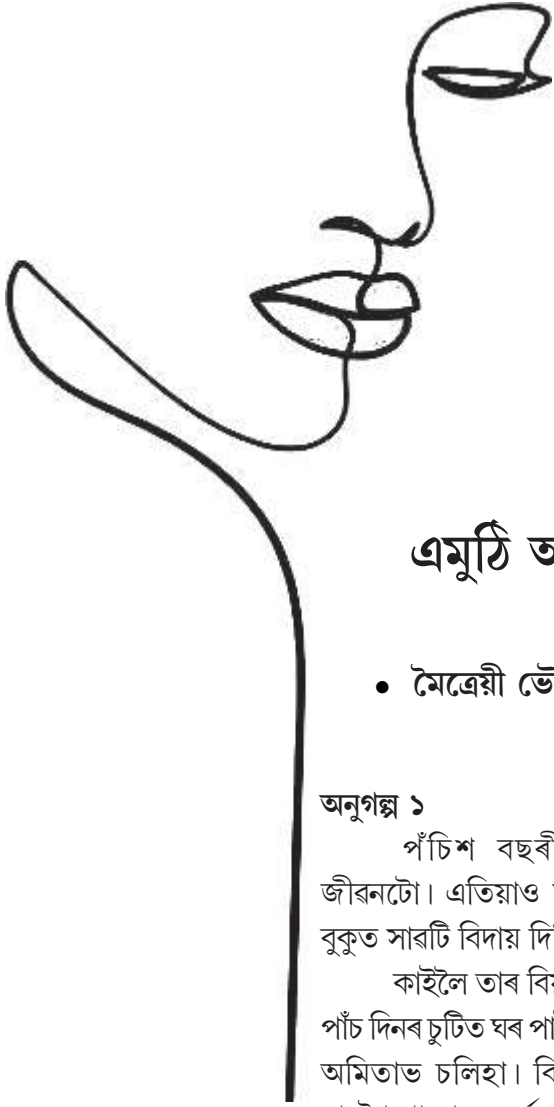
শান্তি নিকেতনৰ বকুলজোপাৰ গুৰিত বন্ধোৱা বেদীত বহি বৈছিল সাগৰময় আৰু যুতিমল্লিকা। সি তাইক ৰবীন্দ্ৰনাথৰ ‘নীশিথে’ গল্পটোৰ কথা কৈছিল। ৰাতি বকুল ফুল ঝুপ-ঝুপকৈ

সৰাৰ শব্দত সাৰ পাই কেৱল তাইৰ কথা মনত পেলোৱাৰ কথা কৈছিল। সেইবোৰ দিনত তাই শৰীৰত সানিছিল কেৱল বকুলৰ নিৰ্যাস। শান্তি নিকেতনৰ শেষৰ বছৰটোত হেৰাই গৈছিল সি। সেইপ্ৰচণ্ড মেধাবী ল'ৰাটোৰ কি হ'ল, ক'লে গ'ল কোনেও নাজানিলে। সাগৰময়ৰ কথা সুধি সুধি বছদিনলৈকে পুলিচে তাইক ব্যতিব্যস্ত কৰিছিল। সি কোনোবা নক্সালাইটৰ লগ লগাৰ খবৰো বতাহত ওপঙি ফুৰিছিল। সেইবোৰ দিনত তাইৰ প্ৰচণ্ড অভিমান হৈছিল। কোনটো সাগৰময় সাঁচা? বকুল ফুলৰ নিৰ্যাস ভালপোৱা, ৰবীন্দ্ৰনাথৰ কবিতা আবৃত্তি কৰা সাগৰময় নে শোষণৰ বিৰুদ্ধে জ্বালামুখী যেন ভাষণ দি দৰ্শকক আবেগ উতলাই তোলা সাগৰময়!! গংগা সাগৰৰ কপিল মুনি আশ্ৰমৰ পূজাৰীৰ দায়িত্বশীল পুত্ৰ সাগৰময় নে প্ৰেমিক সাগৰময়? এজন মানুহে একে সময়তে কিমানবিলাক মুখ যে কঢ়িয়াই লৈ ফুৰে! বতাহত সাগৰময় মিলি যোৱাৰ কিছু বছৰৰ পিছত তাই সমৰৰ লগত বিয়া হৈছিল। এইখন সংসাৰত তাই অসুখী হ'ব লগীয়া একো কাৰণেই নাই। সমৰক তাই বেয়া পোৱা নাই। সাগৰময়কো তাই লৈ ফুৰা নাই। কেৱল এই মুহূৰ্তত তাইৰ নিজকে অকণমান নিচুকাবলৈ মন গৈছে। আইনাত নিজৰ প্ৰসাধনবিহীন মুখখন চাবলৈ মন গৈছে।

চফকেইটা কাউণ্টাৰৰ পৰা লৈ গলিয়াই খাই বিল পৰিশোধ কৰি তাই ওলাই আহিল। এনেকৈ উদ্দেশ্যে বিহীনভাৱে ফুৰাৰ মজাই বেলেগ। এতিয়া কি কৰিব তাই! সাগৰদীপৰ তাৰ গাঁওখনৰ নাম কি আছিল বাৰু? গংগাসাগৰ! লৰালৰিকৈ তাই নে'টত চাৰ্চ কৰি গংগাসাগৰলৈ পিছদিনাৰ বাবে ট্যুৰ এটা বুক কৰি পেলালে। একো আশা কৰিও নহয়, অতিমাত্ৰা কেঁচা আবেগতো নহয়। তাইৰ মন গ'ল। আৰু মন যোৱাটো কৰিবলৈকে, নিজক অলপ আদৰ কৰিবলৈকেতো তাই এইবাৰ ইয়ালৈ আহিছে।

ফেৰীৰ পৰা হেঁচা-ঠেলাকৈ নমাৰ লগে লগে এজাক সাগৰীয় গোন্ধ কঢ়িয়াই অনা বতাহে তাইক চুই গ'ল। বেটেৰী ৰিক্সা এখনত বহি তাই চালকজনকে সাগৰময়ৰ ঘৰৰ ঠিকনা সুধিলে। বতাহত চুলি উৰুৱাই, বসন উৰুৱাই, ৰাস্তাৰ ধুলি উৰুৱাই তাই গৈ থাকিল।

সাগৰময়ক বিচাৰি? ওহেঁ! নিজক বিচাৰি।

এমুঠি অনুগল্প

• মৈত্ৰেয়ী ভৌমিক বৰুৱা

অনুগল্প ১

পঁচিশ বছৰীয়া অকলশৰীয়া জীৱনটো। এতিয়াও সজীৱ। ধনপোনাক বুকুত সাৰটি বিদায় দিছিলো তোমাক।

কাইলৈ তাৰ বিয়া পাতিছো, মাথোন পাঁচ দিনৰ চুটিত ঘৰ পাইছেহি IPS অফিচাৰ অমিতাভ চলিহা। বিয়া পাতি সপত্নীক যাবগৈ ঝাৰখণ্ড, কৰ্মস্থলীলৈ।

ধনপোনাক আশীৰ্বাদ কৰিবা।

অনুগল্প ২

নৃত্যশিল্পী কল্পনা আয়াৰ ইন্টাৰন্যাশনাল মিউজিক কনফাৰেন্সত অংশ গ্ৰহণ কৰি উভতি আহিছে। লগত বন্ধু ৰামানুজন। সঙ্গীতৰ পৃথিৱীত কল্পনা ৰামানুজন যুটিটোৰ নেপথ্যৰ সম্পৰ্ক সকলোৱেই জানে।

আজি কল্পনাৰ গস্তীৰ স্থিতিয়ে ৰামানুজনক আচৰিত কৰিছে। এয়াৰপৰ্টৰ প্ৰস্থান দুৱাৰত কল্পনাই ৰামানুজনক ক'লে “ৰামা জীৱনত বহুত ভুল কৰিলো। এইবাৰ শুধৰাব লাগিব। তুমি পত্নীৰ সৈতে সুখী হোৱা।” ঘৰ আহি পাওঁতে প্ৰায় সন্ধিয়া হৈছিল। ফ্ৰেশ হৈ চাহৰ কাপ হাতত লওঁতেই বিশিষ্ট বৈজ্ঞানিক কল্পনাৰ স্বামী ডঃ মধুসূদন আয়াৰ সোমাই আহিল। “Hello, how’s your show? Must be fabulous one as usual?”

কল্পনাই মধুসূদনক সাৰটি ধৰি কান্দিবলৈ ধৰিলে আৰু ক’লে “তুমি কিয় ইমান সৰল?”

“প্ৰেম ভালপোৱা কেতিয়াও কাটি ল’ব নোৱাৰি কল্পনা, এয়া আহৰণ কৰা বস্তু। সেয়া আজি মই আহৰণ কৰিলো আৰু তুমি আজিৰ পৰা সম্পূৰ্ণ মোৰ হ’লা। এতিয়া আৰু কোনেও তোমাক মোৰ পৰা কাটি নিব নোৱাৰিব।”

অনুগল্প ৩

গাড়ীখন উলিয়াই গেটখন বন্ধ কৰোতেই মোবাইল বাজিল। এনেই দেৰি হৈছে আকৌ ফোন। লৰালৰিকৈ গাড়ীত বহি মোবাইল তুলি ল’লে। ক্ষুণ্ণক সময়তে গোটেই পৃথিৱীখনেই যেন তোলপাৰ লাগিল। True caller ত ভাঁহি অহা নামটো দেখি!

ডাঃ যশোধীপ পুৰকায়স্থ।

“হেল্ল” মন্দিৰাৰ মাতটো ওলাবই খোজা নাছিল। সিপাৰৰ পৰা ভাঁহি আহিল “May I speak to Dr. Mandira?” এটা নাৰীকণ্ঠ! কিছূ সকাহ পালে তাই, নাম যদিও একে, কিন্তু মানুহ বেলেগ। “Yes, Mandira speaking” “আপোনাৰ এটা এপইন্টমেন্ট লাগিছিল, পামনে বাক?”

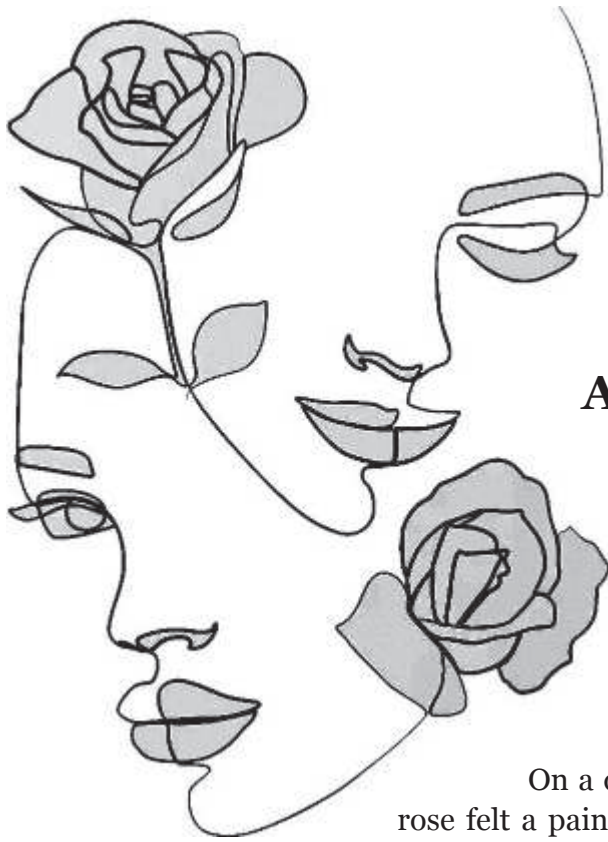
হঠাৎ নেটৱৰ্ক প্ৰব্লেম হৈ ফোনটো কাটি গ’ল। আৰু দেৰি নকৰি তাই গাড়ী ষ্টাৰ্ট দিলে।

চেস্বাৰত সোমাই প্ৰথম ৰোগীক পঠিয়াবলৈ কওঁতেই পুনৰ আগৰ ফোন কলটো আহিল। আকৌ এবাৰ অস্বস্তি অনুভৱ কৰিলেও আগৰ ফোনতে বুজিছিল এইটো প্ৰফেচনেল ফোন, গতিকে ফোন ধৰি ৮ বজাৰ এপইন্টমেন্ট দিলে।

সময়মতে ৰোগীৰ লগত সোমাই আহিল বিশিষ্ট চিকিৎসক ডাঃ যশোধীপ পুৰকায়স্থ। মিচেছ পুৰকায়স্থ সন্তান সন্তৰা, case complicated হোৱাৰ বাবে বেণ্ট গাইনো স্পেশিয়েলিষ্ট গৰাকীৰ ওচৰলৈ আহিছে। সম্পূৰ্ণ প্ৰফেচনেল কথা বাৰ্তাৰ মাজেৰেই তেওঁলোকক বিদায় দিলে মন্দিৰাই।

হাঁহি উঠিল তাইৰ। যশোধীপৰ সংসাৰ আগবঢ়াই নিয়াৰ বাবে আজি সি মন্দিৰাৰ শৰণাপন্ন। কাণত ভাঁহি উঠিল “তুমি ইয়াতে কিবা এটা বিষয়ত PG কৰা, আমাৰ বিয়াখন পাতি মই বিদেশত দুবছৰীয়া কোৰ্চ কৰোঁগৈ আৰু যদি কন্টিনিউ কৰো তেতিয়া আকৌ প্লেন কৰিম।” মন্দিৰা ভাঙি পৰিছিল। বহু কষ্ট কৰি সিদ্ধান্ত লৈছিল আৰু সিঁহতৰ সম্পৰ্কক চিৰদিনৰ বাবে জলাঞ্জলি দি মন্দিৰা উৰা মাৰিছিল বিদেশলৈ। আজি তাই superspecialist in gynecology। আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় ক্ষেত্ৰত আগশাৰীৰ এগৰাকী স্ত্ৰীৰোগ বিশেষজ্ঞ। আজি তাই সংকল্পবদ্ধ যেনেকৈয়েই হওক ডাঃ যশোধীপ পুৰকায়স্থ সংসাৰলৈ তাই সন্তান উপহাৰ দিবই।

(গল্পকাৰ ডিঃহঃসুঃ কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ কাৰ্য্যালয়ৰ জ্যেষ্ঠ সহায়ক)

UNFINISHED BLOOM : A TALE OF ROSE AND TULIP

• Pratham Routh

On a day, much like today, a day of heartache and reflection, the rose felt a pain in its petals that would forever mark the beginning of an incomplete friendship. Let me tell you the story of a rose and a tulip, two strangers in the world of blossoms.

They were two strangers in the vast garden of life, the rose and the tulip. Each had its own unique charm, its own way of capturing the essence of beauty. They crossed paths in the School of Flowers, where blooms from all corners of the world learned the art of existence. In no time, the rose and the tulip became inseparable. They shared their deepest secrets, confided in each other, and found solace in the companionship that was blooming between them. The rose, with its vibrant red petals, was a symbol of love, while the tulip, with its delicate grace, epitomized elegance. They were two halves of a whole, complementing each other like a perfect symphony. The rose would whisper its desires, fears, and aspirations to the tulip, and the tulip, in return, would listen, understand, and offer guidance. It was a friendship forged in the garden of understanding, a bond that flourished with each passing day.

But as the seasons changed and the school days of these two blossoms neared their end, a subtle shift began to take place. The rose, realised the importance of Tulip in its life, grew possessive. It started to overanalyze every word, every gesture of the tulip, trying to decipher the deeper meanings hidden within. It became sensitive to the slightest change in the tulip's behavior, always fearing that their friendship was slipping away. The tulip, on the other hand, remained true to its nature-graceful and calm. It was not as emotionally attached as the rose. It believed in the simplicity of their friendship and the beauty of the moments they shared. The tulip couldn't understand the turmoil brewing within the rose, and that, perhaps, was the root cause of their impending separation. Then, one fateful day, just a few months before their school life was to end, the rose's possessiveness reached its peak. It confronted the tulip, demanding answers to its questions, seeking reassurance of their friendship. The tulip, taken aback by the intensity of the rose's emotions, uttered words that would forever change the course of their friendship.

“Best friendship is just an illusion, the tulip said gently. Let's be just friends.”

The hopeful rose was torn apart. The words pierced through its heart like thorns. It stood there, speechless, unable to comprehend how their beautiful bond had come to such a painful end. All the

hurt it had ever felt from the tulip's actions paled in comparison to this single sentence. There was nothing left to say. No matter how much the rose had been hurt by the tulip's other actions, it was this one line that dismembered the rose from within. Without uttering a word, the rose turned away from the tulip, and they walked in different directions.

But time moved on, and the diary too reached its final page. The rose, on that day, penned a poem to encapsulate its journey:

A GAME OF HOPE

Upon a branch, a rose alone...
The air called, a way to be made.
But It wished the wind to touch it and blow...
The wind ignored, and there it stayed.
Calling it egoistic,
None could see the rose's pain.
In this game of hope,
All its feelings were in vain.
It sought love's touch, a helping hand
But its expectations, none could understand.'

"Listening to their Sir, the children who were almost in tears, asked a question, 'After school', Did they ever met again sir?"

Ending their dilemma, the Sir replied,

"You might wonder if the rose and the tulip ever met again after that painful parting. The answer, my dears, lies in the passage of time and the mysteries of life. It's a story that remains incomplete, just like some friendships, and perhaps, like the chapters of our own lives.

But now, it's 11:55 pm, and the night is late. It's time for you to go to sleep, for dreams are the bridges that connect our hearts and our hopes. Rest well, my little ones, and may your dreams be as beautiful as the rose and the tulip's friendship, albeit complete. And as you drift into slumber, remember that even incomplete stories hold within them the seeds of countless possibilities and the fragrance of beautiful memories."

Abiding their Sir, the children went to sleep.

5 Minutes later, a notification appeared on their Sir's phone, reminding him of someone's birthday. "12th May, 2040: Idiot's B'day". Suddenly a smile appeared and immediately the hands rushed to the WhatsApp to wish an old contact, but perhaps his heart intervened. With a smile on his face, he set the phone aside and drifted off to sleep.

THE AWAKENING OF A DREAM

• Neha Pandey

People think teaching as an alternative career option. They think, if nothing else works then there is the back up option of a teaching career.

This story is also based on a similar incident.

The summer season had arrived. Generally, Ishana is a cheerful girl but that day the sparkle

in her eyes had gone. There was a kind of restlessness on her face. And that is very much obvious, after all her higher secondary board examination results were about to come.

As usual Ishana's mom went to the temple, her father to the office and brother to school.

At 9'00 clock in the morning :

Ishana: Please god please, bless me with good marks this time I will work harder next time.

Maa (entering in the home) : What happened beta? How was your result?

Ishana: Maa please! Have some patience I am checking.

Lalita (Ishana's neighbour) : Congratulations! Congratulations! You have scored 82% in boards.

Ishana (whispering): Now. I will not get good colleges to study in. Everything is shattered.

(It is evening. Ishana is now sitting with everyone at dinner)

Her Father: Very nice Ishana! You scored to well. In our family no one ever got such marks. Even if we add all our family member's marks, we will not match yours.

Ishana: No use, papa! Now I will not get the good college to study in because I couldn't qualify the JEE to get admission into an engineering college.

Varun (her brother): Oi, you should be happy.

Her mom also agreed with her brother.

Ishana: But it's ok. What if I will not make it to my dream college. Now I will simply do my academics and will become a teacher. No tension and comfort as well. What do you say about it?

Her parents and brother nodded.

Ishana did not make it to her dream college managed to but she get managed to get admission into a nearby college named "Narayana University".

[Slowly time was passing colleges were about to open and Ishana had decided to do B.Ed just after her graduation. She had in her mind that life will be comfortable after this.]

[Next morning: It was the first day of college]

Ishana : Now stop maa, I am done.

Mon : Beta, take one more slice.

Ishana : OK, now stop, or else I will be late and I don't want to be late to college on the first.

Mom: OK, OK Take care of yourself, bye

[Ishana reaches college]

Amal's sir (Chemistry), Gopal's sir (English), Namita ma'am (Biology) and Krishna sir's (Physics) classes were enjoyed by her but she didn't like Nandeshwar sir's maths class.

Kavita to Ishana (Her senior): How was your first day at college? How was your faculty?"

Ishana: Everything is fine but I didn't understand what Nandeshwar sir was teaching. He was rude.

Kavita: Yes! Stay away from him. Take coaching from somewhere, my first advice to you.

Ishana: No way!! I have never taken coaching till date.

Kavita: Let's talk about it later, please. Now we should have some ice-cream.

Ishana: Yes, let's go!!

[A few days have passed, now the first semester exam was near]

[At Nandeshwar Sir's class]

Ishana: Sir, exams are just around the corner. If could you could do the revisions of logarithms once again, it would be helpful? I mean I have some doubt in my head in that particular chapter.

Nandeshwar Sir : So??

Ishana : Sir if you tell me once, I will try to catch this time. I did not understand it last time.

Sir : Go, and take admission to class 10th, where you'll study the basic concepts. I hope then all four doubt will be clear.

[The rest of the class started laughing]

After this incidents classroom she understood that she will not get any help from her maths teacher. Now, she had promised herself good marks in maths. Then, before having a second thought she went to a coaching centre.

Both Ishana and her luck were walking in opposite directions. Not a single institute allowed her to take admission in the middle of her semester exams.

Nervous Ishana now started focusing on self-study. Sometimes she took help from of her friends and sometimes her seniors.

And the exams started.

[Last day of examination]

Ishana: Oh God! Please save me today. May my maths exam go well today.

Mom: Beta, you will be late...

Ishana: Yes Maa, coming.

Mom: Take your breakfast nicely and don't think about your maths exams so intensively. I know it will be your scoring subject.

Ishana: You must be right Maa. Namita ma'am had also said the same. But what should I do? I didn't prepare for maths. You know its my weak subject only because of my dearest Maths sir. And, when I had tried that coaching thing, it also didn't work. Now you tell me why should I not be afraid?

Mam: Calm down my child.

Ishana: No Maa. You don't know. If I will get back in any subject they will fail me thoroughly Maa, I will go now.

Maa: Ok, bye

By some or the other means Ishana gave her exams.

A few more days passed, now the result was about to be declared. The results came and when Ishana saw her result, she burst into tears. And why she shouldn't be? Despite getting A+ grade in 5 subjects, only six marks less in maths failed her. Now all those scenes of Nandeshwar Sir's class were coming in front of her, how sir didn't clear even a single doubt of hers. She was disgusted with his way of teaching. Somewhere she sees her maths teacher as the reason for her failure.

TRING, TRING, TRING (*Alarm's ring*)

Maa: Get up my child, how long will you sleep?

Ishana (suddenly): Sorry mom, sorry.

Maa: What happened?

Ishana: Oh well it was all a dream
(mubling in mind)

Maa: What? What dream?

Ishana: Nothing maa, I saw a very useless
dream.

Maa: Oh, ok. Tell me Ishana.

Ishana: Maa, I want to be a good teacher.

Maa: What happened my child? Till
tomorrow you took teaching as an alternative
career option. What happened suddenly?

Ishana: But now I have understood the
position of a teacher in a society and their impact.

*(then she told her mother about her dream.
The college, the teacher, especially the maths
teacher were all part of her dream)*

Ishana: I don't want to become the
Nandeshwar Sir that I save in my dream. Instead,
I want to become such a teacher who maintains
the dignity of the position intact. Maa, now I can
understand the state of mind of the students who
pass through my situation. I don't know how
discouraged they may get. Maa, now you think. I
got A+ in all subjects, except Maths. It may be that
I am weak in Maths. But to understand one Math
formula there are different ways. Like Bipin Sir
used to teach us in class 10.

Maa: Yes, that's why he is a favourite teacher
of all the students.

Ishana: Yes maa, I was also such a fool that
I thought teaching to be a job that it too easy. I
don't want to increase the number of teachers like
Nandeshwar sir. Now, the first and the last aim of
my life is to become a good teacher.

Maa: Ok, dear. But for that first you have to
go to college.

Ishana: Yes, today is the first day of my
college. Thanks to the dream I had just before this
day. I no longer regret not being able to become
an engineer. I have chosen a better profession for
myself.

After that Ishana gets ready and goes to
college with renewed enthusiasm. In future, she
becomes a very famous teacher. The students
studying from her consider themselves as lucky.
The students wonder as to why she is into the
teaching profession inspite of being so sensible
and spectacular. Having knowledge ranging from
computer to coding, they think as to why she
didn't take up any other job or have a startup. The
professor (Ishana) smiled and replied that the
position of a teacher is the greatest and so he/she
should be a doyen of knowledge.

Teaching is not only a job or profession but
a means of enlightening the lives of thousands of
students and if this ray of knowledge doesn't reach
properly then students think of themselves as
good for nothing, It's not that students fail always
because of their insincerity or foolishness,
sometimes it happens as some teachers don't
teach them well. Teaching students with different
theories and examples enable them to get the
concept.

The position of Guru is that of a God. It's
not an alternative or the last career option.

So there's a saying in Sanskrit:

“Guru Brahma, Guru Vishnu
Guru Devo Maheshwarho:
Guru Sakshat Parambrahma
Tasmay Shri Guruwey namah”

Everyone can become a teacher with degree.
But not every teacher is a knowledge giver.

*(I have my earnest reverence for this
profession and want to be in this profession in
future)*

ভয়েই ভূত

• দীপাঘ্নিতা হাজৰিকা

পুহমহীয়া হাড়কপোঁৱা ঠাণ্ডাৰ নিশা, নগেন খুড়াহতৰ ঘৰত হেনো ন-খোৱা। আমাকো মাতিছে - মই, ভাইটি আৰু দেউতা ওলাইছো, মা অৱশ্যে আগতীয়াকৈ গ'ল। জাৰৰ নিশা গাঁওত ন খোৱাৰ আমেজেই বেলেগ... নতুন চাউলৰ সেই চেৱা দিয়া ভাত, মাছ আৰু কোমোৰাৰ সৈতে হাঁহৰ মাংস আৰু আটাইতকৈ সোৱাদৰ বস্তুটো হ'ল চুঙাত দিয়া চাউল... উফ। কি যে মজা....

খাবলৈ হোৱা আগত চোতাল খনত শীতকালৰ নিম গছৰ খৰিৰ উমাল জুইৰ উমাল আমেজ লৈ, ভকত-ককাসকলৰ সাধুকথা, অতীজৰ অভিজ্ঞতা আৰু নিজৰ লগত ঘটা কিছুমান ঘটনাৰে কি যে মেল! শুনিলে যেন শূনি থাকিবহে মন যায়।

তেনেতে ভোলা ককায়ে আকৌ আৰম্ভ কৰিলেই নহয়, 'বাৰিষাৰ এটি নিশাত মই অকলে ভূমক চাকিটো লৈ ওচৰৰে বিলখনলৈ মাছৰ দিঙাটোক চাওঁ বুলি গ'লো। তেনেতে এটা প্ৰকাণ্ড মানৰ মোৰ সন্মুখত! মই তাতেই অচেতন হৈ পৰিলো। অলপ পিছত চকুমেলা দেখিলো - মই এহাল দম্পতীৰ ঘৰত। মই সিঁহতৰ প্ৰায় হাতখনৰ সমানেই হ'ম.... 'সিঁহঁত খেতৰ আছিল। মতা খেতৰটোৱে ক'লে - চোৱা মই কি আনিছো খাবলৈ, মাইকী খেতৰজনীয়ে মোক অতি উৎসাহেৰে হাতত তুলি ল'লে। মোক সিঁহতে এটা বাঁহৰ সজাত ৰাখি থ'লে। সিঁহতে মোক ভাত খাবলে দিলে, সিঁহতৰ এটা চাউলেই মোৰ জোখৰ আধা হ'ব। দুদিনমান পিছত মতা খেতৰটোৱে ক'লে - হেৰা! ইয়াক খাই

পেলাও ব'লা..... মাইকী খেতৰজনীয়ে ক'লে — নাখাও দিয়া ইমান মৰম লগা গোল-মোল। ইয়াক আমি পুহিম। মুঠতে মোকলৈ সিঁহতৰ মাজত প্ৰায়ে আলোচনা বিলোচনা চলি থাকে। মই অকলে বহি বহি মনত এটাই চিন্তা কৰি থাকো, যে মই ইয়াৰ পৰা কেনেকৈ পলাব পাৰোঁ।

এদিন পিছে সঁচাকৈয়ে সুযোগ মিলিল। খেতৰ খেতৰনীয়ে মোক ঘৰত অকলে থৈ কৰ'বালৈ ওলাই গ'ল। যাবৰ সময়তো সিঁহতৰ মাজত তৰ্কাতৰ্কি হোৱাত দুৱাৰখন বাহিৰৰ পৰা ভালকৈ মাৰিবলৈ পাহৰিলে। মই এই সুযোগত একে লৰে দুবাৰখুলি বাহিৰলৈ ওলাই আহিলোঁ। তাৰ পিছত ঘূৰি পকি হাবিৰ মাজ মাজ তিনিদিনকৈ বাট কুৰি বাই আহি ঘৰ ওলাইছোহি।' — হয়নে নহয় সোধ আয়েৰক।

ভোলা ককাই সচৰাচৰ ভংগীত চকু টিপিয়াই লখিমী আইতালৈ চালে।

আমি গোটেই মখাই কেতিয়ানো ইটো সিটোৰ ওচৰ চাপি গুড়ি পৰুৱাৰ লডাটো যেন হৈ পৰিলোঁ মনতেই নাই। আইতাৰ ডাবিতহে আমাৰ সন্তিত ঘূৰিল — 'এই বুঢ়াটো! বাৰে ভচছ কথাসোপা গাই ল-চালি কেইটাক ভয় খুৱাইছে! চাঁও গুচক। ভাত খাবৰ যোগাৰ কৰিছে তালৈকে যক। তঁহতো যাহঁক — সোঁৱা মাৰ হঁতে ভাত বাঢ়িছে।'

আমিবোৰ কি কৰো কি নকৰোঁকৈ চোতালৰ এচুকত ভাতৰ পাতত বহিলোঁগৈ। মোৰ লগৰ চুম্পী আৰু আমাৰ সৰু ভাইটিৰ গাতে গা লগাই বহিলো। কাৰো মুখত কথা নাই।

হাঁহৰ মাংস, মাছ নে চুঙা চাউল কি খালো — ক'বই নোৱাৰিলো। কেৱল মনত ভাঁহি থাকিল ককাই কোৱা খেতৰৰ ঘৰখন, খেতৰ খেতৰণীৰ কাজিয়াবোৰ লগতে মূৰৰ পৰা ভৰিলৈকে গাৰ নোম দাংখাই যোৱা শিৰশিৰণি।

মাহঁতে খাবলৈ বহি আমাক ক'লে 'তহতি ঘৰলৈ যা — দেউতাৰ গ'লগৈয়ে। মই খাই বৈ অলপ অটাই পিটাই যাম।'

আমি নাযাওঁ নখাওঁ কৰিছিলো। কিন্তু মাৰ ভেকাহিত

সেয়া তল পৰিল — বেছিকৈ ভয় খাইছো বুলি দেখুৱাবলৈও লাজ লাগিল। সেয়ে মৰণত শৰণ দি আমি ঘৰলৈ ওলালো।

নগেন খুৰা হঁতৰ ঘৰৰ পৰা আমাৰ ঘৰলৈ যাওঁতে বাঁহনি এডৰা পাৰ হৈ যাব লাগে। বেছি দূৰ নহয়। তথাপি সেইকণতে ভয়। তাতে ইফালে আছে নদীখন। তথাপি আমি তিনিওটা ওলালো। চুম্পীত আমাৰ ঘৰতে থাকিব আজি। নিজান বাটটোত আঘোণ মহীয়া কুঁৱলী। কুঁৱলীৰ মাজেদি গুৰি গুৰি জোনাক। তিনিওটাই হাতত ধৰাধৰিকৈ চিঞৰি চিঞৰি প্ৰাৰ্থনা গাই গৈ আছে। ভূতে বোলে প্ৰাৰ্থনা শুনিলে ওচৰলৈ নাহে। বাঁহনিখন আৰম্ভ হওঁতেই মস্ত ক'লা ছাঁ এটা ইজোপা বাঁহৰ পৰা সিজোপা বাঁহলৈ জপিয়াই যোৱা চুম্পীয়ে দেখিলে। তাই ভয়তে দিক বিদিক হেৰুৱাই দৌৰিবলৈ ধৰিলে। কি হৈছে গম পোৱাৰ আগতেই আমিও তাইৰ পিছে পিছে দৌৰিবলৈ ধৰিলো। হঠাৎ ইদালৰ পিছত সিদাল বাঁহ হালি জালি নাচিবলৈ ধৰিলে — তললৈ হাউলি পৰিছে আকৌ চাৎ কৈ উঠি গৈছে। লগতে বিকট চিঞৰ।

আমি কেৱল দৌৰিছো আৰু দৌৰিছো। বাঁহনিখন পাৰ হৈয়ে — খগেন বৰতাৰ ঘৰ। বৰতাৰ ঘৰ পাইয়েই চুম্পি অচেতন হৈ পৰিল। আমাৰো উশাহ চুটি হৈ কথা ক'ব নোৱাৰা অৱস্থা। অৱশ্যে সেক পোতক দিয়াৰ পিছত চুম্পীয়ে জ্ঞান ঘূৰাই পালে। আমিও কিছু সুস্থিৰ হ'লো। সেই ৰাতি আমি বৰতাৰ ঘৰতে থাকিলো। বৰমাই নাম গাই গাই আমাক শুৱাই থলে।

পিছত শুনিলো আমাক ভূতৰ সাধু কে ভয় খুওৱাৰ বাবে ভোলা ককাক আইতাই ভালকৈ এজাউৰি দিলে। আগ পাচ নুগুনি ৰাতি অকলে ঘৰলৈ পঠিয়াই দিয়া বাবে মাকো ভালকৈ খং কৰিলে।

পিছত গম পালো বাঁহনি ডৰাত থলুৱা বান্দৰ এজাক আছিল। সৰু ল'ৰা-ছোৱালী আহি থকা দেখি ভয় খুৱাই ৰং পাইছিল। মনত ভয় থকা বাবে তাকেই চুম্পীয়ে ডাঙৰ ক'লা ছাঁৰ দৰে দেখিছিল।

সময়

• বিকি লালুং

সময়ৰ গতি অনিৰুদ্ধ। এক অনন্ত, অবিৰাম গতি-প্ৰবাহৰ নামেই হ'ল সময়। পল-অনুপল আদিৰ সমষ্টি সময়ৰ গতি দুৰ্বাৰ। সময় যে ইমান বেগেৰে কেনেকৈ যায়, ধৰিবই নোৱাৰি। সময়ে কেতিয়াবা কাৰোৱাক বৰ বেয়াকৈ জোকৰি যায়। সেয়েহে সময়ক কেতিয়াবা বৰ নিষ্ঠুৰ বুলিও কোৱা হয়।

এজন বৰ ক্ষমতাশালী ব্যক্তি। নাম তেওঁৰ দীনেশ বুঢ়াগোঁহাই। ডাঙৰ ব্যক্তিসকলৰ লগত তেওঁৰ ঘনিষ্ঠ সম্পৰ্ক। ধন, যশ, মান— এই সকলোখিনি তেওঁৰ আছে। কোনো দিনেই অভাৱ কি বস্তু তেওঁ বুজি নাপালে। তেওঁ যি বিচাৰে তাকে পায়। কিন্তু, আজি তেওঁ অনুশোচনাত। সংসাৰ কি, তেওঁ আজিহে বুজিছে। পতি-পত্নীৰ অৰ্থ কি? জীৱনৰ অৰ্থ কি? কি পালে তেওঁৰ জীৱনত? জীৱনৰ অৰ্থ বুজাত তেওঁৰ যেন বহুত দেৰি হ'ল।

এজনী সবল মনৰ পত্নী আৰু এটি মৰমলগা পুত্ৰ সন্তানেৰে সৈতে তেওঁৰ ভবা সংসাৰ। এখন সুন্দৰ গাড়ী, পকী ঘৰ, বন কৰা মানুহ... এই সকলোবোৰ তেওঁৰ আছে। ব্যৱসায়ৰ কামত দিনে-নিশাই তেওঁ অনাই-বনাই দেশ-বিদেশ ঘূৰে। তেওঁৰ পত্নী ৰাধাই ঘৰৰ সকলো দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰে।

ইচ্ছা কৰিলে তেওঁ এগৰাকী সু-গায়িকাও হ'ব পাৰিলেহেঁতেন! তেওঁৰ এটি ভাল কণ্ঠ আছে। কিন্তু সন্তানক সুনাগৰিক হিচাপে গঢ়ি তোলা, খেলা-ধূলা শিকোৱা এইবোৰকে তেওঁ নিজৰ জীৱনৰ উদ্দেশ্য কৰি ল'লে। এনেকৈয়ে তেওঁৰ জীৱনটো পাৰ হৈ গৈছে।

কিন্তু, দীনেশৰ বাবে ধন-সম্পদেই যেন সৰ্বস্ব! নিজৰ সন্তান আৰু পত্নীৰ বাবে তেওঁৰ সময় নাই। তেওঁ অনবৰতে

ব্যৱসায়ৰ কামত ব্যস্ত। লগত প্ৰায়েই সুন্দৰী যুৱতীও ঘূৰি ফুৰে। তেওঁ মাত্ৰ টকাহে চিনি পায়। ঘৰত মাত্ৰ নিশাটোহে কটায়। পত্নীৰ লগত কাজিয়াও কৰে। পত্নীক মাৰ-ধৰো কৰে। ৰাধাৰ চকুলো ববলৈ ধৰে। ইমান প্ৰতাৰণা, ইমান বিশ্বাসঘাতকতা! নাই, এনেকৈ আৰু নোৱাৰি। ৰাধাই এটা সিদ্ধান্ত লোৱাৰ কথা ভাবিলে।

সন্তানটিক লগত লৈ এদিন ৰাধাই ঘৰ এৰি গুচি গ'ল। দীনেশে কিন্তু যোৱাত বাধা নিদিলে। যোৱাৰ পাছত তেওঁ উশুংখল জীৱন-যাপন কৰিবলৈ ধৰিলে। কিন্তু, এনেকৈ আৰু কিমান দিন! তেওঁৰো অৱস্থা বেয়া হ'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে। বয়সৰো এটা সীমা থাকে। অতীতৰ কথাবোৰে তেওঁক বৰকৈ আমনি কৰিছে। জীৱনত তেওঁ বহুত পাপ কৰিলে। পাপৰ ফল তেওঁ এতিয়া ভোগ কৰিছে।

তেওঁ গম পাইছে যে পত্নী ৰাধা বৰ্তমান এখন স্কুলৰ শিক্ষয়িত্ৰী। তেওঁ ৰাধা আৰু সন্তানটিক ঘূৰাই অনাৰ কথা ভাবিছে। আইনগত বিবাহ-বিচ্ছেদ এতিয়াও হোৱা নাই বাবে তেওঁ আশা পুহি ৰাখিছে। ক্ষমা খোজা আৰু ক্ষমা কৰাটো মানুহৰ মহান গুণ। গতিকে, তেওঁ পত্নীক ক্ষমা খুজিব। তেওঁৰ বিশ্বাস, ৰাধাইও তেওঁক ক্ষমা কৰি দিব।

ভাবি থাকোঁতে “চাহ দিছোঁ” বুলি ৰতনে জনালেহি। ৰতন তেওঁৰ বনকৰা ল'ৰা। ইমানপৰে কি ভাবি আছিল, সেই কথা মনলৈ অহাত তেওঁ নিজেই উচপ খাই উঠিল। অলপ বাহিৰলৈ ওলাই গৈ তেওঁ দূৰেৰে নীলা পাহাৰৰ মনোমোহা ৰূপ, নীলা আকাশৰ সুন্দৰতা কিমান — সেই কথা প্ৰথমবাৰৰ বাবে নতুনকৈ অনুভৱ কৰিলে।

এটা সপোনৰ অভিমুখে...

• হিমা বৰুৱা

এটা সৰু কাহৰ শব্দত বুমুনাৰ চিলমিলকৈ অহা টোপনি ভাগিল। খৰখেদাকৈ উঠি ঘূৰি চাই তাই দেখিলে ৰুগ্নিয়ে ঠাণ্ডাতে কাঁপি কাঁপি বাৰে বাৰে কস্মলখন মেৰিয়াই ধৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। বুমুনাই তাইৰ কপালখন চুই চাই বুজিলে ৰুগ্নিৰ জ্বৰ হৈছে। হঠাৎ তাইৰ বুকুত এক বিশেষ খুন্দা মাৰি ধৰিলে। নীৰৱে দুটোপাল তপত চকুলোৰে সৰল ৰেখা এডাল বৈ আহিল। তাই ৰুগ্নিক নিজৰ গাৰ ফালে টানি আনিলে। কস্মলখন আকৌ এবাৰ জাৰি-জোকাৰি ভালদৰে ৰুগ্নিৰ গাত মেৰিয়াই দিলে। ৰুগ্নিৰ কণমানি দেহটোক নিজৰ বুকুৰ মাজত সুমুৱাই লৈ তাই বাৰে বাৰে ৰুগ্নিৰ পিঠি-মূৰ মোহাৰি দিবলৈ ধৰিলে। ৰুগ্নিৰ কম্পমান দেহ লাহে লাহে শান্ত হৈ পৰিল। মাকৰ কোমল বুকুৰ নিৰাপদ আশ্ৰয়ত মূৰ গুজি তাই শুই পৰিল। বুমুনাই ট্ৰিপালখন অলপ দাঙি চাই দেখিলে – প্ৰায় ৰাতি পুৱাইছেই। তাইৰ আৰু টোপনি নাহে। ৰাস্তাৰে এখন বাইক তীব্ৰ বেগেৰ পাৰ হৈ গ'ল। হাতত লৈ অহা জাবৰৰ টোপোলা এটা ট্ৰিপালখনৰ ফালে দলি মাৰি থৈ গ'ল। এটা উৎকট দুৰ্গন্ধ আহি তাইৰ নাকত লাগিল। তাইৰ গিৰিয়েক মফিলুছ এসপ্তাহৰ আগতে ঢুকাল। কোনোবা এখন তীব্ৰবেগী ট্ৰাকৰ খুন্দাত তাৰ দেহ ছেদেলি-ভেদেলি হৈ ৰাস্তাত পৰি থকা দৃশ্যটো তাইৰ চকুৰ আগত আজিও জীৱন্ত হৈ আছে। হওঁতে তাইৰ গিৰিয়েক বৰ এটা বেয়া মানুহ নাছিল। মদ-ভাং খাইছিল যদিও তাইৰ স্বামী আৰু ৰুগ্নিৰ পিতৃ হোৱাৰ দায়িত্ব ভালকৈয়ে পালন কৰিছিল। অন্ততঃ তাৰ ছাঁতেই সুৰক্ষিত পঁজা এটাত অতদিন তাই বাস কৰি আহিছিল। এতিয়াহে তাই অনুভৱ কৰিছে, জীৱনটোক ভালদৰে চলাই নিয়াটো ইমান সহজ নহয়। সিদিনালৈকে গিৰিয়েক জীয়াই থাকোঁতে এসাজ ভাতৰ পৰা ভাল কাপোৰ এসাজ পিন্ধালৈকে তাই একো চিন্তা কৰিবলগীয়া

হোৱা নাছিল। আৰু এতিয়া! পথৰ কাষৰ এই জাবৰৰ ৰাজ্যখনৰ মাজত তাই ঘৰ সাজিবলগীয়া হৈছে। তাই আকৌ এবাৰ ৰুগ্নিলৈ চালে। টোপনিত লালকাল দি থকা এখন নিস্পাপ, কোমল মুখ তাইৰ! এৰা, এইক লৈয়েইতো লহপহকৈ বাঢ়ি আহিছে বুমুনাৰ এটা ওফুলীয়া সপোন। ৰুগ্নিৰ বাবেইতো তাই জীয়াই ৰাখিব পাৰিছে এই সপোনক। এইৰ এতিয়া চাৰি বছৰ হৈছে। পইচা কেইটামান গোটাৰ পাৰিলেই তাইক ওচৰৰ চৰকাৰী স্কুলখনতে নাম লগাই দিব লাগিব। বুমুনাই তাইক মানুহ কৰিব। জাবৰৰ মাজৰ এই কদৰ্যময় পৃথিৱীখনৰ পৰা তাইক উলিয়াই আনিব। এৰা, ৰুগ্নিৰ বাবেইতো তাইৰ বুকুত অংকুৰিত হোৱা সপোনটোৱে তাইক অহৰহ আহ্বাদিত কৰে। আনি দিয়ে জীৱনৰ এক নতুন অৰ্থ।

‘ঐ বুমুনা, আজি শুয়েই থাকিবি নেকি?’ মাকৰ মাতত তাইৰ তন্ময়তা ভাগিল। ভাবনাৰ চাকনৈয়াত ঘূৰি থাকোঁতেই কেতিয়া যে ৰাতি পুৱাল, তাই গমেই নাপালে। খৰখেদাকৈ তাই ৰুগ্নিক কোলাৰ পৰা নমাই থৈ বাল্টি দুটা হাতত লৈ ওলাই গ'ল। ৰাজহুৱা টেপৰ পৰা পানী আনিবলৈ ৰাতিপুৱাতেই যাব লাগে। সিঁহতৰ বস্তিটোলৈ মাত্ৰ এবাৰেই দিনটোৰ বাবে পানী আহে। টেপৰ পৰা পানী আনিবলৈ পুৱাই লাইনত থিয় দিব লাগে। তাই টেপটোৰ ওচৰ পাই দেখিলে পানী আনিবলৈ অহা মহিলাসকলৰ ভিতৰত তাই পাঁচ নম্বৰত আছে। খৰখেদাকৈ বাল্টি দুটা পানীৰে পূৰ্ণ কৰি বুমুনাই বস্তিটোৰ অভিমুখে খোজ দিলে।

ঘৰলৈ আহি পানীৰ বাল্টি দুটা নিৰ্দিষ্ট এঠাইত থৈ গা-
পা ধুবলৈ বুলি বুমুনা পাছফাললৈ গ'ল। গা ধুই থকাৰ সময়তে
মাকে তাইক উদ্দেশ্যি পৰা কেইটামান দুৰ্দান্ত গালি-গালাজৰ
শব্দ উফৰি আহি তাইৰ কাণত পৰিল। “মেমনীৰ দৰে চাবোন
মাৰি এইজনীয়ে ইমান দেৰি গায়েই ধুইছেনে? জাবৰ
পেলাবলৈহে যাব! সস্তীয়া মাইকী হৈও দমটো কি চাবি
তাইৰ?” এৰা, বেয়া শব্দ, গালি-গালাজেৰেই আৰম্ভ হয় তাইৰ
ৰাতিপুৱাটো। তাইৰ দৰে এই বস্তিৰ প্ৰতিজনী মহিলাৰে
অপৰিস্কাৰ, অস্বাস্থ্যকৰ পৰিৱেশৰ লগতে এই গালি-
গালাজবোৰো জীৱনৰ অভিন্ন অংগ। এইবোৰৰ পৰা পলাই
ক'ত যাব পাৰিব সিহঁত?

মানুহজনৰ মৃত্যুৰ পিছত বুমুনা নিজৰ মাক আৰু
ককায়েক, নবৌয়েকৰ লগত থাকিবলৈ লৈছিল। প্ৰথম
কেইমাহমান মাকে তাইক সাহস দিছিল। নবৌয়েকে তাইক
আৰু ৰুগ্নিক মৰমেৰে আৱৰি ৰাখিছিল। ককায়েকেই তাইক
জাবৰ পেলোৱা কামটো শিকাই দিছিল। অকনমান সকাহৰ
ছাঁত তাই জিৰণি লৈছিলহে, কিন্তু কেনেকৈ যে সকলো
পৰিৱৰ্তন হৈ গ'ল। মাকেও তাইকহে যেন দোষাৰোপ কৰা
হ'ল। সৰু সৰু কথাত বকি থাকিবলৈ ল'লে। নবৌয়েকেও
সিহঁতক প্ৰতিটো কথাত গালি-গালাজ কৰে। ককায়েকেও
আজিকালি প্ৰায়ে মদ-পানী খাই চিঞৰ-বাখৰ কৰে। সিদিনা
নবৌয়েকে ককায়েকক “আকৌ আপদ এটা ডিঙিত লাগিলহি”
বুলি কৈ থকাও তাই শুনিছে। তাই কেতিয়াবা ভাবি আচৰিত
হয়, এয়াই তাইৰ মাক নে? যিজনীয়ে তাইক জন্ম দিছিল,
সাহস দিছিল। লাহে লাহে তায়ো যেন বুজি উঠিছে এইখন
ঘৰত তাইৰ দিন লাহে লাহে চমু চাপি আহিছে।

গা-ধুই বুমুনাই ভাত ৰন্ধাত লাগিল। ৰুগ্নিক উঠাই মুখ-
হাত ধুৱাই গৰমে গৰমে ভাত কেইটামান খুৱাই দিলে। তাইৰ
জ্বৰটো এতিয়াও কম নাই। পাৰিলে দৰৱৰ বটল এটা কিনি
আনিব লাগিব। তাইৰ বয়সৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে এইটো
সময়ত বটল বুটলিবলৈ যায়। জাবৰৰ মাজৰ পৰা প্লাষ্টিক,
চিচাৰ বটলবোৰ বুটলি দোকান কিছুমানত বিক্ৰী কৰি দিয়েগৈ।
এনেকৈয়ে সিহঁতে দুপইচা ঘটি ঘৰখনক সহায় কৰে।

তাই কিন্তু ৰুগ্নিক এইবোৰ কামত লগাব নোৱাৰে।
তাই ৰুগ্নিক সেইখন পুথিৱীৰ লগত চিনাকি কৰাব নোখোজে।
তাই বিচাৰে ৰুগ্নিয়ে পঢ়ক, নতুন কথা শিকক, দুপাখি মেলি
উৰিবলৈ শিকক।

তাই কামলৈ যাবলৈ সাজু হ'ল। মাক ঘৰতেই থাকে।
ভৰিৰ বিষত ফুৰিব নোৱাৰে। নবৌয়েকে মানুহ এঘৰত কাম
কৰে। তেওঁ আগতেই গ'ল। তাইৰহে ৰুগ্নিৰ বাবে অলপ দেৰি
হৈছে। যোৱাৰ আগতে ৰুগ্নিক কাষলৈ মাতি সদায় কোৱা
কথাষাৰ ক'লে, “ৰুগ্নি, কোনোবাই ক'ৰবালৈ মাতিলে নাযাবি।
আইতাক ভাত বাঢ়ি থৈছোঁ বুলি ক'বি। আইতাৰ লগে লগে
থাকিবি আৰু অকলে ঘূৰি নুফুৰিবি দেই!”

“ঠিক আছে, মা!” — ৰুগ্নিয়ে ক'লে।

তাই খৰ খোজেৰে বস্তিটোৰ পৰা ওলাই আহিল। হঠাৎ
তাইৰ বুকু কঁপি উঠিল। বাবুলাল চাহাব। এইকেইদিন সিহঁতৰ
ঘৰখনলৈ বাবুলালৰ আহ-যাহ বেছি হৈছে। প্ৰায়ে ৰাতি সিহঁতৰ
ঘৰত মদ-ভাঙৰ আড্ডা বহে। ককায়েক আৰু বাবুলালৰ কথা-
বতৰাৰ মাজত তাই বিপদৰ গোন্ধ পাইছে। সেইদিনা পানী
আনিবলৈ যাওঁতে কাঞ্জিমাই ফুচফুচাই কৈছিল— মহানগৰীৰ
বহু ঠাইত হেনো ইয়াৰ অবৈধ বেপাৰ আছে! ল'ৰা-ছোৱালী
সৰবৰাহো কৰে। পাৰিলে ৰুগ্নিক সাৱধানে ৰাখিবলৈও তাই
ক'লে। কোন দিনা কি হয় ঠিক নাই! বুমুনাৰ অন্তৰাত্মা এক
অজান শংকাত কঁপিবলৈ ধৰিলে। বুকুখনত গাঁজ-পুতি বহি
লোৱা সংশয় এটাই সাৰ পাই উঠিল। ককায়েক, মাকে যদি
কেতিয়াবা তাই ঘৰত নথকাৰ সুযোগ লৈ বাবুলালক ৰুগ্নিক
গতাই দিয়ে, কি হ'ব তাইৰ গতি? কাক লৈ জীয়াই থাকিব
তাই!!

তাই লাহেকৈ পিছলৈ ঘূৰি চালে। বাবুলাল পাণ-দোকান
এখনত সোমাইছে। ভগা আগদাঁত দুটা নিকটাই হাঁহি হাঁহি
কথা পাতিছে। শকত পেটটো হাঁহিৰ টোৰ লগে লগে জিকাৰ
খাই উঠিছে। তাইৰ মনটো অলপ শান্ত হ'ল। আকাশলংঘী
টাৱাৰবোৰৰ দিশত তাইৰ খোজৰ গতি খৰ হ'ল। মহানগৰীৰ
আকাশলংঘী টাৱাৰবোৰত থকা মানুহবোৰ চাগৈ খুব সুখী!
বুমুনাই কলিংবেল বজাই প্ৰতিঘৰ মানুহৰ পৰা জাবৰ লওঁতে
সদায় তাকেই ভাবে। জাবৰবোৰ প্ৰতিঘৰৰ পৰা লওঁতে তাই
পঢ়িব খোজে মানুহৰ মুখবোৰ। কিমান যে সুখী চাগৈ সিহঁত!!
সিহঁতৰ তাইৰ দৰে চিন্তা নাই। সিহঁতে নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালী
হেৰুওৱাৰ ভয়ত দিন কটাব নালাগে।

বুমুনাই সিহঁতৰ চাৰনিবোৰত অনুভৱ কৰে তাইৰ প্ৰতি
থকা সিহঁতৰ ঘৃণাৰ মনোভাৱ। তাইৰ কিন্তু এইবোৰ কথাত
বেয়া নালাগে। তাই কাম কৰি খাইছে।

লৰালৰিকৈ সেইটো টাৱাৰৰ কাম কৰি তাই আগ

বাঢ়িল। কেইবাটাও টাৰাৰ কাম কৰিবলৈ বাকী আছে। গোটেইবোৰ জাবৰ একেলগ কৰি মিউনিচিপেলিটিৰ গাড়ীত তুলি দি সেইবোৰ জাবৰ পেলোৱা ঠাইত পেলায়ো আহিবগৈ লাগে। কামবোৰ কৰি শেষ হয় মানে দিনটোৰ আধা দিন পাৰেই হয়গৈ। আজি বুমুনা সোনকালে ঘৰলৈও যাব নোৱাৰে। আজি তাইৰ মাহেকৰ পইচাকেইটা পোৱাৰ কথা আছে। পইচানো কেইটা পায়, তাৰে জোৰা-টাপলি মাৰি চলিবলগীয়া হয়। ঘৰৰ চেনি-নিমখৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ককায়েকৰ মদৰ খৰচ, মাকৰ বিষৰ দৰলৈকে সকলো জোৰা তাইয়েই মাৰিব লাগিব। সেই পইচাৰে মাহটো চলিবলৈ নোজোৰে।

বুমুনাই পইচা নিবলৈ অহা মানুহবোৰৰ দীঘল শাৰীটোত থিয় দিলেগৈ। আজি সকলোৰে মুখত প্ৰশান্তিৰ হাঁহি। আজি বুমুনাৰ মনটো পিছে বেলেগ এটা কথাৰ বাবেহে ভাল লাগি আছে। আজি তাই ৰুগ্নিৰ বাবে কিতাপ কিনাৰ কথা আছে। ওচৰতে এখন চৰকাৰী স্কুল আছে। তাতে তাই পঢ়িব পাৰিব। এয়া তাই সপোনৰ প্ৰথম খোজ। পইচা ল'বলৈ বুমুনাৰ নামটো লোৱাতহে তাই বাস্তৱলৈ ঘূৰি আহিল। পইচাকেইটা লৈ তাই বজাৰত সোমাল। চাউল-দাইলৰ পৰা আদি কৰি বিস্কুট-চেনিলৈকে অলপ কিনি ল'লে। কেইটামান দিন ভালকৈ যাব। তাই ৰুগ্নিলৈ বৰ্ণমালা থকা কিতাপ দুখন আৰু চিপ্‌চৰ পেকেট এটা কিনিলে। কাপোৰৰ দোকানৰ সন্মুখেৰে পাৰ হওঁতে ৰুগ্নিৰ বাবে এয়োৰ কাপোৰ কিনিবলৈ তাইৰ বৰ মন গ'ল। সদায় ৰুগ্নিয়ে আনে পেলাই দিয়া পুৰণা কাপোৰবোৰহে পিন্ধিব লাগে। কিমান আৰু তাই পুৰণা কাপোৰ পিন্ধিব! ৰুগ্নিয়ে নতুন চোলা পিন্ধাৰ কথা ভাবোঁতেই সম্ভৱিত বুমুনাৰ মন ভৰি পৰিল। দৰৱৰ দোকান এখনত সোমাই ৰুগ্নিৰ বাবে এবটল দৰৱৰ আৰু টেবলেট কেইটামান কিনি বুমুনাই ঘৰ অভিমুখে খৰখোজেৰে বাট ল'লে। সন্ধিয়াৰ হেঙুল পোহৰত আকাশৰ বেলিটোৱে চন্দুকত লৈ অহা জেতুকাবুলীয়া বংবোৰ ধৰালৈ সিঁচি দি বিশাম লোৱাৰ যো-জা কৰিছে। লাহে লাহে কৃত্ৰিম নিয়ন লাইটৰ পোহৰত চহৰখন সগৰ্বে জিলিকি উঠিল।

ঘৰ পাই ৰুগ্নিলৈ লৈ অহা বস্ত্ৰকেইপদ বুমুনাই তাইৰ হাতত তুলি দিলে। আনন্দত উজ্জ্বলি উঠা তাইৰ মুখখনৰ উজ্জ্বলতাই পাহৰাই পেলাইছিল বুমুনাৰ দিনটোৰ কঠোৰ ভাগৰখিনিও। লগত লৈ অহা দৰৱৰ অলপমান ৰুগ্নিক খুৱাই দিলে তাই। মাটিতে বহি লৈ চিপ্‌চ খাই ৰুগ্নিয়ে কিতাপৰ পাত লুটিয়াবলৈ ধৰিলে। তাইৰ মনত আজি অপাৰ আনন্দ। মাকে তাইৰ বাবে কিতাপ লৈ আহিছে, নতুন কাপোৰ এসাজো আনিছে। এতিয়া তায়ো স্কুল যাব পাৰিব। বুমুনায়ো আনন্দ মনেৰে পাকঘৰত সোমাল। আজি ভালদৰে ভাতসাজো ৰান্ধিব

পাৰিব তাই! সকলো যোগাৰ সম্পূৰ্ণ কৰি আহিছে। পিছে হঠাতে তাইৰ বুকুখন কঁপিবলৈ ধৰিলে। ককায়েকৰ মদৰ বাবে এক টকাও তাই সাঁচি ৰখা নাই। সকলো আজিয়েই শেষ হ'ল। তাইৰ ককায়েকৰ পৰা মাৰ খাব বুলি জানি ভয়ত খৰখৰকৈ কঁপিবলৈ ধৰিলে। তাই জানে, ককায়েকে তাইক মাৰ-ধৰ কৰিলেও মাকে একো মাত মাতিব নোৱাৰে। নীৰৱে মাথোঁ চাইহে থাকিব। তাই লৰালৰিকৈ ভাত ৰান্ধি শেষ কৰিলে। ৰুগ্নিক ভাতকেইটা খুৱাই কন্মল দি শুৱাই দিলে। মাককো মাতি আনি ভাতকেইটা বাঢ়ি দিলে। নবৌয়েকৰ অহাত প্ৰায়ে পলম হয়। তাই ককায়েকলৈ বাট চালে। কিছু সময় পিছতেই ঢলং-পলং খোজেৰে ককায়েক সোমাই আহিল। বুমুনাই দেখিলে ককায়েকৰ মুখৰ পৰা মল-মলকৈ মদৰ গোল্ক বিয়পি পৰিছে। এক অকটা গোল্ক। তাইলৈ চাই হাঁহি মাৰি ককায়েকে হাত দুখত পাতি কৈ উঠিল - “ঐ বুমুনা, আজি পইচা পালি নহয়, দে ৫০ টকা এটা।” মুখখন তল কৰি বুমুনাই সেমেনা-সেমেনি কৰিলে, “আজি ৰুগ্নিৰ বাবে নতুন কাপোৰ কিনিবলৈ বাবে পইচা নাবাচিলে....।” তাইৰ কথা শেষ হোৱাৰ আগতেই ককায়েক গুজৰি-গুমৰি উঠিল, “কি ক'লি! তোক আমি়েই খুৱাই-বুৱাই ৰাখোঁ, পইচা দুটামান আমালৈ থ'ব নোৱাৰ!! জীয়েকক মেমচাহাব বনাবি হাঁ! বহ, মই যদি তহঁতক ঘৰৰ বাহিৰ কৰিব নোৱাৰোঁ, মইয়ো মতা নহওঁ.....!” ককায়েকে ৰুদ্ৰমূৰ্তি ধাৰণ কৰিলে। ওচৰতে পৰি থকা বাঁহৰ লাঠিডাল হাতত তুলি লৈ সি বুমুনাৰ ওপৰত গৰজি উঠিল। চৰ-ভুকু দিয়াৰ লগতে সি তাইৰ পেটত প্ৰচণ্ড গোৰ এটাও সোধাই দিলে। এক তীব্ৰ আৰ্তনাদ কৰি বুমুনা বাগৰি পৰিল। সিহঁতৰ চিঞৰ-বাখৰ শুনি মাক ভিতৰৰ পৰা ওলাই আহিল। মাটিত পৰি থকা বুমুনাক দেখি তেওঁ পানী অলপ ছটিয়াই দিলে। অলপ অলপকৈ তাই চেতনা পাইছিল যদিও উঠিব নোৱাৰিলে। মাটিতে অজ্ঞান হৈ তাই পৰি থাকিল। এনেতে তাই মাক আৰু ককায়েকৰ মাজত ফুচফুচাই হোৱা কথাবোৰ কৈছে। তাই শুনিবলৈ চেষ্টা কৰিলে। “মাই..... ! বাবুলালে ৰুগ্নিৰ বাবদ বহুত টকা দিম বুলি কৈছে। আমি তিনিওটাই আৰামত খাব পাৰিম। এইক আমি বহুদিন খুৱালোঁ। এতিয়া তাই আমাক খুৱাব লাগিব। মই বাবুলালক কথা দি থৈ আহিছোঁ। কালিলৈ আঠমান বজাত বাবুলাল আহিব। এই কামলৈ যোৱাৰ পাছত ৰুগ্নিক সাজু কৰি থ'বি।” আধা জাপ খোৱা চকু দুটিৰে বুমুনাই মাক আৰু ককায়েকৰ শিয়ালৰ দৰে তীৰ্থক হাঁহি দুটা দেখিলে। তাইৰ বুকুখন জ্বলি গ'ল। ককায়েক বাহিৰলৈ ওলাই যোৱাৰ শব্দ তাইৰ কাণত পৰিল। কিন্তু, সেই খোজৰ শব্দই তাইৰ কলিজাত একুৰা জুই জ্বলাই গ'ল। সেই জুইৰ লেলিহান শিখাই

তাইক যদি পুৰি নিয়ে!! তাইৰ কি হ'ব? অপতৃণৰ দৰে ভয় আৰু সংশয়বোৰে তাইক ক্ৰমশঃ মেৰিয়াই ধৰি দুৰ্বল কৰি তুলিলে। হঠাৎ কিবা এক অদৃশ্য শক্তিয়ে তাইৰ মনত সাহস জগাই তুলিলে। নাই, নাই। তাই দুৰ্বল হ'ব নোৱাৰে। তাই ভবা ধৰণেই গঢ়ি তুলিব ৰুগ্নিৰ ভৱিষ্যৎ। তাই ৰুগ্নিক মানুহ কৰিব। তাই পাৰিব। কিবা এটা কৰিমেই বুলি মনতে ভাবি ল'লে নোৱাৰিব বুলি ক'তো লিখা নাই। তাই কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰিব। কিন্তু, তাৰ আগতে তাই এই অমানুহকেইটাৰ সংগ এৰিব লাগিব। হঠাৎ যেন তাইৰ দেহত, মনত ক'ৰবাৰ পৰা এসোপামান শক্তি গোট খালেহি! ককায়েকৰ মাৰত বিষালি হোৱা দেহটোৱে যেন হঠাতে সঞ্জীৱনী শক্তি লাভ কৰিলে। তাইক উঠিবলৈ চেষ্টা কৰা দেখি মাক খঙত জ্বলি উঠিল। ককায়েকে পেলাই থৈ যোৱা লাঠিডাল তুলি লৈ তেওঁ তীব্ৰবেগেৰে বুমুনাৰ ফালে আগবাঢ়িল। বুমুনাই এইবাৰ খং আৰু আক্ৰোশত লাঠিডাল আঁজুৰি কাঢ়ি ল'লে। খঙত তাই বজ্ৰকণ্ঠে কৈ উঠিল, “ঐ মা, বহুত সহ্য কৰিলোঁ। এইবাৰ ওচৰলৈ নাহিবি,! আহিলেই মূৰ ফালি দিম। বেছি সহ্য কৰি আছোঁ কাৰণে অত্যাচাৰ কৰিছ। নালাগে তঁহতি মোক খুৰাব। আহ, এইবাৰ মাৰ মোক! আহ!” কাহানিও নেদেখা বুমুনাৰ এই ভয়ংকৰ ৰূপ দেখি মাক বিব্ৰত হৈ পৰিল। তেওঁ আগুৱাই অহাৰ সাহস নকৰিলে। ককায়েকটো বাহিৰলৈ ওলাই গৈ এতিয়াও নহা দেখি মাক ভয়ত কম্পমান হ'ল। আজি বুমুনাই কি কৰে ঠিক নাই। তেৱোঁ বাহিৰলৈ পুতেকক খবৰটো দিবলৈ বুলি ল'ৰি ওলাই গ'ল।

হাতত লাঠিডাল লৈ সাহসেৰে থিয় দি থাকিল বুমুনা। আজি শান্তিৰে মুকলিৰে উশাহ ল'ব পাৰিছে তাই। ইমান দিনৰ শোষণৰ অন্তত আজি তাই নিজৰ শক্তিৰে উত্তৰ দিবলৈ সক্ষম হ'ল। কিন্তু, পাছ মূহূৰ্ততে তাই সচেতন হৈ উঠিল। ককায়েক আৰু মাকে লগত নিশ্চয় আন কেইজনমান মানুহ লগত লৈ আনিব। হয়তো বাবুলালো আহিব! নাই, নাই। এয়াই সুযোগ। এই বস্তু, এই ঘৰ, এই মানুহবোৰক তাই ত্যাগ কৰিব লাগিব। আন ঠাইলৈ গৈ তাই কাম কৰিব। ৰুগ্নিক তাই মানুহ কৰিব। তাই

প্ৰায় দৌৰি যোৱাদি ভিতৰলৈ গ'ল। শুই থকা ৰুগ্নিক তাই লৰাই লৰাই জগাই দিলে। নতুন চোলাটো তাইক পিন্ধাই দি কেইযোৰমান কাপোৰ বেগ এটাত জাপি জাপি তাই ভৰাই ল'লে। এনেকুৱা মুহূৰ্তত দৰকাৰ হ'ব বুলিয়েই কেইটামান টকা তাই সাঁচিছিল। তাই লুকুৱাই থোৱা পইচাৰ বেগটো কাপোৰৰ বেগটোতে ভৰাই ল'লে। আজি আৰু দুৰ্বল হৈ থকাৰ সময় নাই। এতিয়া নিজকে এই দুৰ্বলতাৰ পৰা মুক্ত কৰি শক্তিশালী হোৱাৰ সময়। তাই সিদ্ধান্ত ল'লে পুৱাৰ বাছখনতে তাই আৰু ৰুগ্নি উঠি এইখন চহৰ চিৰদিনৰ বাবে ত্যাগ কৰি গুচি যাব।

বুমুনাই ৰুগ্নিক কোঁচত তুলি ল'লে। তাইৰ সন্মুখত এটা নতুন ভৱিষ্যতক সযতনে লালন-পালন কৰি ৰখাৰ দায়িত্ব আহি পৰিছে। ৰুগ্নিক তাই গঢ়ি তুলিব। সকলো দিশৰ পৰা তাইক শক্তিশালী কৰি তুলিব। তাইক আৰু তাই নিজৰ দৰে দুৰ্বল কৰি নাৰাখে! ৰুগ্নিক লৈ বুমুনা খৰখোজেৰে বাছ আস্থান অভিমুখে খোজ ল'লে। ৰুগ্নিক শক্তিশালী কৰি তোলাৰ এটা দৃঢ় প্ৰতিজ্ঞাই তাইৰ মন প্ৰফুল্লিত কৰি তুলিলে.....।

দুখীয়া কোন ?

• চিমৰাণ বেগম

এদিন জাৰৰ দিনৰ সন্ধিয়া হঠাৎ বৰ জোৰেৰে এজাক ডবাপিটা বৰষুণ দিয়াত গাধ পোৱালীয়ে কাঁপি কাঁপি দৌৰি আহি ক'তো নিজকে ৰক্ষা কৰিবলৈ স্থান বিচাৰি নাপাই পথৰ দাঁতিৰ এটি সৰু জুপুৰি ঘৰৰ পিৰালিত উঠিলহি। ঘৰৰ দুৱাৰখন আধা জপাই ভিতৰত এটি চাকি জ্বলাই বিচনাত জিৰণি লৈ থকা দুখীয়া গৃহস্থই গম পাই বিচনাৰ পৰা উঠি দৰ্জাখন সম্পূৰ্ণ মেলি দি কাঁপি থকা গাধটোক ভিতৰলৈ সোমাই আহিবলৈ সুবিধা কৰি দিলে। এখন শুকান কাপোৰেৰে তাৰ গাটোও মচি দিলে। ঠিক সেই সময়তে বৰষুণৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ কেইজনমান সাধাৰণ দুখীয়া লোকে বজাৰ কৰি জুপুৰিটোৰ দুৱাৰ খোল খাই থকা দেখি দৌৰি জুপুৰিটোৰ পিৰালিত উঠাত গৃহস্থই তেওঁলোককো ভিতৰলৈ সোমাই আহিবলৈ ক'লে। কিন্তু, ভিতৰত বিচনাখন থকাৰ বাবে ঠাইৰ অভাৱ হোৱাত দুখীয়া গৃহস্থজনে সেইখন বেৰৰ ফালে একতীয়া কৰি তেওঁলোকক থিয় হৈ থকাৰ সুবিধা কৰি দিলে। সৰু জুপুৰিটোত এটা মুঢ়াৰ বাদে বহাৰ বাবে আন কোনো আসন নাছিল। গৃহস্থই খৰখেদাকৈ দুখনমান শুকান কাপোৰ আনি তেওঁলোকক গা মচিবলৈ দিলে। এনেতে এজন দীঘল চোলা পৰিধান কৰা, দীঘল দাড়ি থকা প্ৰায় ৭০-৭৫ বছৰীয়া বুঢ়া মানুহ এজনো জুপুৰিটোৰ ভিতৰলৈ তিতি-বুৰি সোমাই আহিল। গৃহস্থই নিজৰ গাত লৈ থকা শুকান কাপোৰখন আগন্তুকক গা মচি ল'বলৈ আগ বঢ়াই দিলে। গৃহস্থই ঘৰখনত থকা একমাত্ৰ মুঢ়াটো বুঢ়া মানুহজনক বহাৰ বাবে আগ বঢ়াই দিলে। জুপুৰিটোত সমৱেত আন আশ্ৰয়প্ৰাৰ্থীসকলৰ মাজৰে এজনে সকলোকে উদ্দেশ্যি তেতিয়া ক'লে, “চাওক, আমি এই বৰষুণত তিতি দৌৰি আহি থাকোঁতে বহু ওখ, ডাঙৰ, ধুনীয়া ঘৰৰ আগেৰে পাৰ হৈ আহিলোঁ। কিন্তু, আমাৰ কোনো এজনেও সেইবোৰ ঘৰৰ পদূলিৰে ঘৰবোৰলৈ সোমাবলৈ সাহ নকৰিলোঁ। তেওঁলোকৰ পোহনীয়া কুকুৰ, চকীদাৰ আদিৰ চেৰ সুবিধা। তেওঁলোকৰ বহুতৰে অসৎ উপাৰ্জনৰে ঘটা ধনেৰে আমাৰ নিচিনা দুখীয়াৰ হাতেৰে সজোৱা অট্টালিকাই এতিয়া আমাৰেই বুকু

কঁপায়। তেওঁলোকৰ ঘৰত সোমাবলৈ আমাৰ সাহ নহ'ল। আৰু আমাক সোমাবলৈ দিবই বা কিয়? তেওঁলোকৰ ঘৰ তিতিব। আমি দুখীয়া। আমাৰ গাৰ গোল্ক দুখীয়াৰ। আমাৰ ধন নাই। আমাৰ লগত ভগবান নাই। ভগৱান তেওঁলোকৰ লগতহে থাকে।” এই কথা শুনি মুঢ়াটোত বহি থকা বুঢ়া মানুহজনে মাত লগালে “বোপাইঁত, শুনা। এখন তৰোৱালৰ ফাঁকত দুখন তৰোৱাল নাথাকে। ঠিক তেনেকৈ, নানা কথাত অশাস্তি হৈ থকা, দুৰ্নীতিৰ ধনেৰে গঢ়া অট্টালিকাতো ভগৱান নাথাকে। ভগৱান থাকে মাথোঁ দুখীয়াৰ মাজতহে! যাৰ একোখন কোমল অন্তৰ আছে, যি সৎ আৰু পৰিশ্ৰমী, তেওঁৱেই নিশা শাস্তিৰে শুব পাৰে। দুখীয়া লোকৰ ধনৰ ভঁৰাল নাথাকিব পাৰে, কিন্তু তেওঁলোকৰ অন্তৰত থকা দয়া-মৰমৰ ভৰালটো বৰ বিশাল। আৰু চোৱাঁ! তোমালোকৰ দৰে মানুহবোৰ নথকা হ'লে, আজি তোমালোকে যাক বৰ মানুহ বুলিছা তেওঁলোকেই বা কি খালেহেঁতেন বা কিদৰে ৰাজপ্ৰাসাদৰ দৰে ঘৰ সাজিলেহেঁতেন! তেওঁলোক তেতিয়া বৰ মানুহ হ'লহেঁতেন নে? শুনা, তেওঁলোক তোমালোকৰ সৃষ্টি কৰা বৰ মানুহহে! আচল বৰ মানুহ হ'লা তোমালোক। তোমালোককহে সমাজে সন্মান দিব লাগে। তোমালোকে ভোকে-লঘোণে থাকি ভগৱানক অন্তৰৰে চিন্তা কৰা, তেওঁলোকে নোৱাৰে। তেওঁলোকৰ বহুতেই বহুত কুট-কৌশল কৰিহে অজস্ৰ ধন ঘটে। বহুতেইতো নিজৰ বাই-ভনী, ককাই-ভাইকো চিনি নাপায়। কেৱল টকাহে চিনি পায়। টকাহে তেওঁলোকৰ আপোন। তেওঁলোকৰ বহুতেই ৰুগীয়া। তোমালোকে ভালকৈ খাব পাৰা, তেওঁলোকে নোৱাৰে। এতিয়া কোৱাঁ, তোমালোকে তেওঁলোকৰ অৱস্থাৰ লগতে নিজৰ অৱস্থাৰ অদল-বদল কৰিবলৈ বিচাৰিবা নে?”

“নকৰোঁ”- সকলোৱে একেধাৰে চিঞৰি উঠিল। এই উত্তৰ শুনি বুঢ়া মানুহজনে বৰষুণ এৰিছে নে নাই, তাকে চাবলৈ বুলি বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল। আন্ধাৰত কোন পলকত মনুহজন আন্ধাৰত বিলীন হৈ গ'ল, কোনেও তৎ ধৰিবকে নোৱাৰিলে।

মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক সকল

DR. BHUPESH BHAGAWATI
Associate Professor
HOD, Commerce & HRM
Co-ordinator, PG Deptt.

MR. SAILEM GOGOI
Vice-Principal
Associate Professor
HOD, Accountancy

DR. TANKA PRASAD UPADHYAYA
Associate Professor
HOD, Banking

DR. SWAPNA NATH
Associate Professor
HOD, Bengali

DR. NABAJYOTI DUTTA
Assistant Professor
HOD, Assamese

DR. CHITRA ROY
Assistant Professor
Economics & INB

DR. SATYA BANJAN DOLEY
Assistant Professor
Accountancy

DR. TULIKA MATTACK
Assistant Professor
Commerce & HRM

DR. JOYDEV GOGOI
Associate Professor
HOD, Business Management

MRS. BANI KACHARI
Assistant Professor
Commerce & HRM

DR. JACOB KONWAR
Assistant Professor
Accountancy

DR. ANITA BARUWA
Associate Professor
Economics & INB

DR. IPSITA BHATTACHARYYA
Assistant Professor
HOD, English

MR. LUKU MDRANG
Assistant Professor
English

MR. KESHABANANDA HALOI
Assistant Professor
Accountancy

MR. PRASENJIT GOGOI
Assistant Professor
Business Management

DR. MINTU KR. DAS
Assistant Professor
HOD, Statistics & Mathematics

MRS. BHARATI LALUNG
Assistant Professor
HOD, Hindi

DR. AJIT GOSWAMI
Assistant Professor
Statistics & Mathematics

DR. KASTURI SAIKIA
Assistant Professor
Business Management

মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক সকল

MR. BORSING HANSE
Assistant Professor
Accountancy

DR. BIDISHA MAHANTA
Assistant Professor
Economics & INB

MR. PANKAJ SAHU
Assistant Professor
Commerce & HRM

MS. PALLAVI KASHYAP
Assistant Professor
Banking

MS. NAZRANA HAQUE
Assistant Professor
English

MS. RIYA DAS
Assistant Professor
Economics & INB

MRS. DIPALI KALITA
Assistant Professor
Economics & INB (Cont.)

MR. SATYADEO SAH
Assistant Professor
Accountancy (Cont.)

MR. SHIVA CHAKRABORTY
Assistant Professor
Commerce & HRM (Cont.)

MS. DOLY GOGOI
Assistant Professor
Business Management (Cont.)

DR. PRIYANKA DHANUKA
Students Counsellor, PG Dept. II
Assistant Professor
Commerce & HRM (Cont.)

MS. SWETA BANSAL
Assistant Professor
Commerce & HRM (Cont.)

MS. SUMI RAJKHOWA
Assistant Professor
Statistics & Mathematics
(Cont.)

MS. RIYA DUTTA
Assistant Professor
Accountancy (Cont.)

MS. BIPANCHI GOSWAMI
Assistant Professor
Accountancy (Cont.)

MR. PRANJAL PRATIM KONWAR
Assistant Professor
Accountancy (Cont.)

MR. BHASKAR KHUSWAHA
Assistant Professor
Statistics & Mathematics
(Cont.)

মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰী মকল

MRS. SANGGEETA SENSUA GOGOI
Librarian

MRS. PREMA CHUTIA
Supervising Assistant

MRS. MAITREYEE B. GHOVANICK
Senior Assistant

MR. SUBRATA ROY
Senior Assistant

MRS. PADMA CHETIA
Junior Assistant

MR. AMRIT SAIKIA
Junior Assistant

MR. RAJU BARUAH
Junior Assistant

MR. MONUJ DOWERAH
Junior Assistant (Cont.)

MR. DIBYAJEET BORAH
Junior Assistant (Cont.)

MISS BEAUTY GOGOI
Junior Assistant (Cont.)

MR. UDDALAK SENGUPTA
Library Assistant (Cont.)

MR. TULAN HAZARIKA
Grade IV

MR. RAMU MALI
Grade IV

MR. BISWANATH MALI
Grade IV

MR. BIPUL MISHRA
Grade IV (Contractual)

MR. DHRUBA GOGOI
Grade IV (Contractual)

MR. JITEN MALI
Grade IV (Contractual)

MRS. ROMA SONAR
Grade IV (Contractual)

MRS. SIBANI BASFORE
Grade IV (Contractual)

মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী নিবাসৰ কৰ্মচাৰী মকল

MS. CHINU SAIKIA
Matron (Cont.)

MS. SEETA SHARMA
Cook (Cont.)

MS. PINKY GORH
Assistant (Cont.)

MR. LAKHSMAN SHARMA
Night Chowkidar (Cont.)

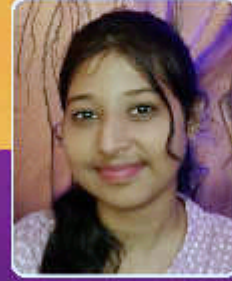
২০২০ চনৰ স্নাতক চূড়ান্ত পৰীক্ষাত ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ৪০ সংখ্যক স্থানৰ ভিতৰত থকা স্নেহাৰী শিক্ষার্থী সকল

BIPLOB NATH
Rank - 10
Banking & Insurance
Grade A+

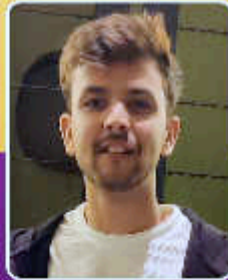
RUCHI PRAGNA SAIKIA
Rank - 16
Accounting & Finance
Grade A+

MUSKAN BERIA
Rank - 17
Accounting & Finance
Grade A+

HANSH GUPTA
Rank - 27
Accounting & Finance
Grade A+

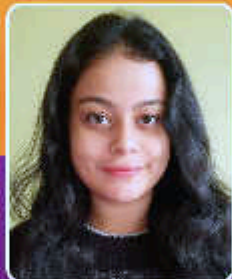
GAURAV KEJRIWAL
Rank - 29
Human Resource Management
Grade A+

MOUSHUMI BHATTACHARJEE
Rank - 29
Human Resource Management
Grade A+

DEEPIKA DAS
Rank - 30
Accounting & Finance
Grade A+

DARSHANA DAS
Rank - 32
Accounting & Finance
Grade A+

SHAKSHI KUMARI GUPTA
Rank - 32
Marketing
Grade A+

MONISH SAHA
Rank - 34
Banking & Insurance
Grade A+

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ সৃষ্টিমুখী যাত্ৰা

প্ৰতিভাৰ জিলিঙনি

DIBAKAR GOGOI
(RDC 2023)
Cultural & PM Rally

INTER COLLEGE KHO-KHO COMPETITION
2022-2023
1ST POSITION

BIDISHA GOGOI & ABRITA BHUYAN
2ND POSITION
Inter College Table Tennis Tournament
Women's Team Event

UDDIPAN BORUAH
NER Car Rally

GAYATRI PRADHAN
NER Car Rally

AMARTYA DASGUPTA
(SILVER)
Inter College Wushu

RASHMI REKHA SONOWAL
(SILVER)
Inter College Wushu

APHURANTA PHUKAN
(SILVER)
(on the Spot Painting)
youth Fest

BHARGAV GOGOI
(Bronze)
Inter College wight Lifting

INTER COLLEGE KABBADI COMPETITION
2022-2023
3RD POSITION

UJJALIT PEGU
Inter Unit Solo Song
Competition
NCC, Dibrugarh
3RD POSITION

SWATI LEKHA MITRA
(SILVER)
Inter College Wushu

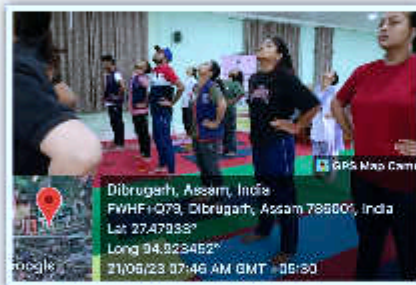

INTER COLLEGE KHO-KHO COMPETITION
2022-2023
3RD POSITION

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ সৃষ্টিমুখী যাত্ৰা

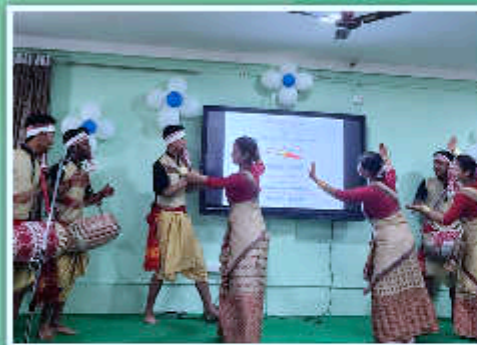
মানুহে মানুহৰ বাবে

କାନିନି ବାଣିଜ୍ୟ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ସୂକ୍ଷ୍ମଜମୁখୀ ଯାତ୍ରା

ମୁହଁ ଦେହତ ମୁହଁ ଘନ

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ সূৰুজমুখী যাত্ৰা

বোধিদ্রুমৰ ছাঁ

Unknown Love

• Swaraj Chakraborty

*Some People Come in our Life,
Makes us excited to Share the Rest of
The rest of the Life with Them.
When Being Alone, They Become The Shadow.
When Being Happy, They Become the Smile.*

*There can be Billions of People in Earth,
But loosing that Single one is Above Billions.
You Became the Poetry of my Life,
That started, but never came to an End.*

*You are the Ocean with Waves,
That makes me always elevated.
You are Sun, Moon, Rain, Light and Rainbow
That never stops Alluring.*

*Your Beauty is something,
That is Beyond the Level of Comparing.
Sometimes it Feels Like I am Living in
the Wrong Era,
But Your Simplicity Changes my Perspective.*

*Reason is Not Your Conversation,
That makes me Entertained.
It's The Way you look at me
This makes me Feel Sustained...*

*Can't Talk Without Feeling Honor,
Can't See Without Feeling Wonder,
Can't Touch Without Feeling Pure,
That's The Phase that makes me
Want You More & More....*

*Inside I have a Feeling,
Can't Comprehend
Beneath my Deepest Thoughts you are
More than Just a Friend...*

*The Madness of World Locks Away
Peace & Quiet Reigns
If you are not inside my Veins....
Looking Into Your Eyes
Makes me Confused all the Times.
I See Love & Care
Don't know whether it's for me?*

*Sentences, Words & Efforts are less
To make the Poetry End.
Until The Final Chapter of
my Life Ends With You
It will Continue.....*

Durga's Cry

● Pratham Routh

*As I look upon my children with sadness in my heart,
I see them celebrate with alcohol, tearing my devotion apart.*

*Vijaya Dashami, a moment so cultural and pure,
Is now tarnished by drunken revelry, a sight that makes me demure.*

*Am I so cheap, my dear devotees, that you need alcohol to rejoice?
Is this what I taught you, to indulge in vice and noise?
I am the mother of the universe, the goddess of power and love,
And yet you forget my teachings, as you dance and drink, high above.*

*Do not forget the true meaning of this sacred day,
It is a time for introspection, to seek truth in every way.
To conquer the demons within, and emerge victorious and strong,
To honor the triumph of good over evil, and right over wrong.
So let us celebrate with reverence, with love and devotion true,
And honor the goddess within us all, with actions that renew.
Let us make her proud, my dear friends, and show her our love and respect,
And celebrate Durga Puja with purity and joy, a moment we'll never forget.*

A Desire For Vrindavan

• Pratham Routh

*Amidst hills that roll and streams that flow,
Lies a paradise where love and beauty glow.
The air, with sweet fragrance imbued,
Carries melodies of flutes, like a sacred mood.*

*Peacocks dance with vibrance and grace,
In awe of the beauty of this sacred place.
Trees sway in perfect rhythm and rhyme,
As if singing a hymn to the passage of time.*

*Here, Radha and Krishna's love is pure,
Enduring forever, a bond that will never blur.
Their love, an eternal flame that glow,
In the hearts of all who seek to know.*

*Oh, how my heart yearns to be there,
To breathe the air that's pure and rare.
To witness the divine beauty of this place,
And see the love on Radha's face.*

*This land of love, where the skies are blue,
Is where my heart desires to journey to.
For in their love, I find the truest of joys,
And my heart sings with love's sweetest voice.*

*Let me step into this realm divine,
Where the love of Radha and Krishna intertwine.
Where the beauty of nature's embrace,
Fills the heart with love's sacred grace.*

*The dance of peacocks in vibrant hue,
Reflects the love of Radha and Krishna, true.
The melodies of flutes that play,
Echo their love, like a divine sway.*

*In this land of love, where hearts unite,
I'll lose myself in love's sweetest light.
For Radha and Krishna's love endures,
An immortal bond, forever pure.*

*Oh, how I yearn to be in this sacred space,
To bask in love's radiant embrace.
Where the trees sway in perfect rhyme,
And love's sweet fragrance fills my time.*

*This land of love is where my heart finds peace,
A divine realm where love's wonders never cease.
Where Radha and Krishna's love shines bright,
Filling the heart with love's sweetest light.*

Our College

- Dhiraj Agarwal

*In the heart of the city, standing tall and proud,
Lies a college of knowledge, where dreams are allowed.
DHSK Commerce College, a beacon of light,
Guiding young minds through knowledge's delightful flight.*

*Within its hallowed halls, aspirations take flight,
As students gather, eager to embrace their future bright.
Commerce, the focal point of every classroom's grace,
Nurturing talents, preparing them for the business race.*

*The corridors echo with laughter and joy,
As friendships are forged, bonds that'll never destroy.
Lecturers, mentors, with wisdom they impart,
Igniting a flame of learning in each student's heart.*

*Accounts, economics, and management's realm,
The curriculum shapes minds, like a polished helm.
From balance sheets to market trends' complex dance,
DHSK College cultivates skills, enhancing their chance.*

*The library beckons, a treasure trove of books,
Whispers of knowledge, unveiling hidden nooks.
Students delve deep into realms of business lore,
Gaining insights, unlocking wisdom's door.*

*Sports fields resound with cheers and youthful play,
Where talents blossom, passion finds its way.
Team spirit flourishes on the grounds so wide.
Unity and sportsmanship stand side by side.*

*Cultural events, a kaleidoscope of hues,
Expressions of art, in diverse creative views.
Dance, music, drama, a stage to shine,
Embracing talents, showcasing skills so fine.*

*DHSK Commerce College, a pillar of pride,
With dreams in their eyes, students stride.
Embracing opportunities, they pave their way,
To a future where success shall have its say.*

*Oh, DHSK Commerce College, your legacy bright,
Empowering young minds, guiding them through the night.
May your name forever shine in the annals of time,
A symbol of excellence, where aspirations climb.*

Where's My Shore?

• Ayushmita Dey

Balance Sheet of Your Life

• Jeet Paul

Birth is your Opening Stock.
Death is your Closing Stock.
What comes to you is Credit.
What goes from you is Debit.
Your Friends are your Assets.
But your Bad Habits are your Liabilities.
Your Health is your Goodwill and your Soul is your Fixed Asset.
Your Happiness is your Profit but your Sorrows is your Loss.
Your Character is your Capital.
Your Knowledge is your Investment.
Your Age is your Depreciation.
And always remember your Karma is your Auditor.

*In a world of division, I came to be,
My small yet unique story, you'll soon see.
Born and raised in this fractured land,
I couldn't claim what others held in their hand.*

*Lost amidst clashes, my identity buried,
Struggling to find what was my actual yield .
Just as I grasped what was meant to be mine,
Life's currents scrambled, a chaotic design.*

*Two boats on a river, they tugged me apart,
Caught in the struggle, a battle of heart.
In the midst, I remained, searching the shore,
For the bank that would grant me peace evermore.*

*In this tale of mine, so small and yet vast,
I seek my place, my identity at last.
Through division and turmoil, I yearn to find,
A peaceful haven, where my soul can unwind.*

Me

● **Priyanshi Paul**

*A simple being sent by god
To create a story,
To create some values,
Adding to my glory.*

*When you meet me initially,
Spend an hour,
You might feel like
The attitude of Eiffel Tower.
If we grow close,
With a friendly designation,
You'll learn the soft me,
And my helping passion.*

*My parameters are restricted,
Towards some rare gems,
But I get infinite titles like
“Addictive Personality, True Friend, etc”
From those few names.
If you wanna be the few,
Come on, you are free,
My trait will never judge you,
But if you do,
You won't be spared by me.*

*I spend my simple life,
Like the ECG of the busy crowd,
But my special traits,
Surely makes me self-proud*

Little Too Much

● Kunal Saha

I'm a little too much"

"Tell me."

"Hmm?"

"Tell me, all that makes you too much."

*I told him I was made from
moonlight and ocean water,
I was not created to be consumed,
I was created to create,
I know I'm not really alive,
without a brush or a blade
between my fingers,*

*I don't have a place
I could truly call home other
a girl with curly hair and red dresses.*

*I cut my hair every time
I need to make room for growth,
I grew my beard so I could learn
to be older than I am,
I get a tattoo every time
I understand myself,
don't water my plants
so they rot with me,*

*Play my violin loud
enough to forget it all,
yet, I make it sound
I like the first rain of monsoon,
I'm a hurricane myself
but I could find peace
in a thunderstorm,
I am the promises
I made to myself as
a whimpering kid,
I am power and vulnerability,*

*I am capacity,
chaos and potential,
I have the whole world
wrapped around my fingertips,
yet I'm worth less than
a bottle of beer to pops,
I'm a piece of meat but
I'm also a beating heart,
I am the embodiment of
rage, lust and love.
But unlike the monsters
I was made from I don't break
things when I'm hurting,
I create them.
"And who are you?" I asked him.*

Journey of a Chicken

• Dhubaraj Chiring

*I was born in a cage, with no room to move
I never saw the sun, or felt the grass or dew
I only knew the feed, the water, and the pain
The injections, the infections,
and the constant strain*

*I grew up fast, too fast, with no natural pace
I was bred for meat, not for health or grace
I had no friends, no family, no love or care
I only had the fear, the stress, and the despair*

*I was taken away, one day,
with no warning or choice
I was thrown in a truck, with no voice or noise
I only felt the cold, the heat, and the shock
The bumps, the bruises, and the final knock*

*I was killed in a slaughterhouse,
with no mercy or respect
I was hung by my feet, and slit across my neck
I only saw the blood, the blades, and the horror
The machines, the workers, and the conveyor*

*I was cooked in a kitchen, with no flavor or taste
I was seasoned, fried, and served on a plate
I only became a meal, a dish, and a bite
The calories, the protein, and the appetite*

*I was eaten by a human,
with no gratitude or guilt
I was chewed, swallowed,
and digested in his gut
I only gave him nourishment,
energy, and health
The vitamins, the minerals,
and the wealth*

*This was my life, my journey,
and my fate
A cycle of suffering, exploitation,
and waste
I never had a chance, a purpose,
or a meaning
I only had a name: a chicken.*

The Perpetual Cadence of The Vast Sea

• Gaurav Kejriwal

*Stirs a restless desire that engulfs me,
Like an infinite force I dare not impede,
Briefly rushing in - only to then recede.
Beckoning me to leave life's safe shore,
Into deep waters of mystery and lore.*

*The seagulls' cries seem to taunt me,
To follow them over the endless sea,
Where I'd be free to spread my wings
And discover the new life the sea brings.
Yet, fear holds me fast to a familiar place,
Away from the unknown trials I may face.*

*Even the ocean's waves seem to conspire,
Relentlessly calling to stoke curiosity's fire,
As they rumble ashore with impatient haste,
Swirling about my feet with purpose chaste,
Urging me to follow as they return to the sea,
Leaving a luring trail of life or its relics for me.*

*Shall I boldly explore the sea's possibilities,
Or allow imagined worries to be liabilities?
Although I cannot foretell all the sea offers,
The strong desire to enrich my mind's coffers
Begs me to obey the sea's enticing siren song
And let its wandering currents carry me along.*

*As the day slowly wanes on the sea's horizon,
I ponder the sea's glittering trail to the sun,
Inviting me to watch its vibrant dying light,
Before the day's life gives way to the night.
Still, I lingered a while after it faded away,
Wondering about the promises of a new day.*

Life is beautiful

Life Feels Beautiful!

• Neha Pandey

*Life hands you a rose:
a precious, but fragile gift, that you lose,
finding that it's now an echo of your heart.*

*“Don't you know” life says, “Beauty is pain”,
like the lucidity of nascent, night blooming solitude
When the skies become dark oceans
That drown out the world...
Though they are beautiful too,
With water lily stars swimming around
The mirror moon raft that keeps you afloat
Just as the rose, too, teaches through pain:
as the petals' sweet color can paint your world,
But it's thorn-decorated body can draw blood.*

May Be

• Shriti Saikia

*May be I am just a little piece
Of burning candle,
I may burn out are meet
After a while
Maybe it will be blown away
When brighter light grows.
But I wish within that time, maybe
My light touches you
That glows brighter and brighter
Kill my last moment.*

Mother

• Aqeel Shahjee

*A mother's love, a guiding Light
In her arms, everything feels right.*

*Through laughter and through tears
She's always there to dry our fear
With a heart pure as gold,*

*Her love for us will never grow old
She sacrifices and works so hard,*

*To give up the life more than we deserve
Through every trail, she stays by our side
With words of wisdom, she always provide*

*A shoulder to cry on, a listening ear
Her love and support, we hold so dear.*

*A mother's love is truly grand
A love that will forever stand*

*A rock to lean on, a source of strength
We are blessed to have her at any length*

*She is our role model, our guiding star
We are who we are, because of you are*

*Love for her is more than words can say
Forever and always, you light our way*

*A mother's love, a treasure rare,
We hold it close and keep it dear.*

Life's Voyage

• Chirag Sharma

*Born and being in the softest hands
In the world,
Mother made the life seem serene.
Well, the little boy knew nothing.*

*Now, the kid pretends to ride bikes,
Finds the rose fragrance Soothing
Unaware of the spines.*

*Years of teenage have appeared,
Life seems like a calm river,
Friends besides and a Young lover.
Affection rules the heart now.
Seasons passed and the mirror broke.
Confused whether fishes are safe in
aquarium or in the Shores.*

*River turns out to be an ocean
The questions are now against the god,
Now he holds a briefcase in his hands,
Stuck between what's life and where's the end.
The beard grew white, the face turned pale,
Realising money won't buy another minute,
the world of lies seemed a game.
He left the Sphere with a smile,
like he was being savage to the time.
The man definitely knew something.*

FRUGAL INNOVATIONS OR 'DESI JUGGAD' IN THE LIGHT OF SELF-RELIANT INDIA

• Pankaj Sahu

The government's call on self-reliant India and the rise in the number of start-ups in recent times is forward-looking. To go with the flow of start-ups, several entrepreneurs are coming out with many innovations after years of research. It is observed that in India a section of people, with limited knowledge and resources, come up with frugal innovations to meet some of the common needs, which we often term 'Desi Jugaad'. However, most of such innovations are not being recognised but can penetrate the Indian market and disrupt the high-cost alternatives. Also, most of the frugal innovations are low cost affordable and more or less sustainable and eco-friendly.

The meaning of Frugal innovation, often referred to as "Desi Jugaad" in the Indian context, represents a mindset of resourcefulness and creativity in entrepreneurship. It involves finding simple, cost-effective solutions to complex problems, often with limited resources. Entrepreneurs embracing frugal innovation leverage ingenuity to create products or services that are not only affordable but also cater to the needs of a diverse and price-sensitive market.

Moreover, considering the huge number of Indians qualifying as low-income and the price consciousness among them have made the frugal innovations good to go for the Indian economy. Moreover, recent studies have

shown that frugal innovations originating from individuals and groups in various sectors have the potential to drive not only sustainable product innovation but also methods and services. These innovations are not only practical and very cost-effective but are also often ecologically sound and, as such, hugely attractive. While the key principles of Frugal Innovation are mainly affordability and adaptability, resource optimisation and eco-friendliness (recycle and reuse) are also considered as important aspects.

Let us understand the

frugal innovation in the Indian context along with some success stories.

1. We can clearly understand the innovation or ‘Desi Jugaad’ by looking into the picture. This is an example of frugal innovation. Although most of the innovations and creativities are never acknowledged, this sort of desi jugaads are very low in cost and affordable. If these innovators and inventors are provided with support and guidance the product can be developed accordingly.

2. In the picture we can see how an old water tank is used as a two-wheeler shade. Although it seems to be unusual this innovation is a perfect example of reuse. Various other products can be used to create such innovations and for different needs.

PICTURE 2 PICTURE 1

3. If we see the third picture, we can see how plastic bottles are being used to water the vegetable garden. Despite having sophisticated products which are often expensive, this type of low-cost innovation and creativities are contributing

to a greener earth by reusing waste products.

Success Stories of Frugal Innovators.

1. KG AGROTECH : The picture highlights Mr. Kamlesh Nanasaheb Ghumare, popularly known

as 'Jugadu Kamlesh'. Kamlesh began his business adventure as he is always eager to discover a jugaad to address the issues that farmers confront. He devised a jugaad and created a pesticide cart after witnessing his father and a few other farmers who shared his struggles with the pesticide tank and the negative effects it was having on their health. Mr. Kamlesh pitched his innovation in Shark Tank India, Session II and got a deal from Peyush Bansal. After the deal, his company KG Agrotech expanded its product line by

KG Agrotech

launching Bharat K2, and set up a additional manufacturing unit. In terms of PICTURE 3 financial success, KG Agrotech's net worth soared to around Rs 1 crore as of 2023, while his personal net worth rose to Rs 75 lakh in the same period. (Source: Shark Tank India Club)

2. MITTICOOL : Mr. Mansukhbhai Prajapati, at the age of 48 and as tenth failed worked as a labourer in a tea vendor in Wankaner, a small dusty town in Gujarat. However, it was his feeling of shame that drove him to become an extraordinary entrepreneur with frugal innovation. He started to make everyday household appliances, all out of clay. However, his centrepiece product, Clay Refrigerator, turned up his fortune. Today, his products are so successful that he now has a row of factories with an assembly line production of myriad clay products. Moreover, his products have demand in the global market too. The innovations of Mr. Prajapati are mainly for low-income households and are eco-friendly. For instance, the clay refrigerator priced at . 8000 for a 50-litre capacity, perfectly replaces the common refrigerators which are more expensive. Moreover, the all-natural clay refrigerator is eco-friendly as it does not require any electricity nor releases the most common HFC found in domestic fridges, which has a global warming potential. Moreover, he has launched an array of kitchenware products available on his website <https://mitticool.com/>.

The two success stories are examples of how one can leverage frugal innovation to create sustainable, affordable products catering to cost-effective and efficient solutions. Considering the socio-economic landscape and vast demographic, marked by its price-conscious consumer behaviour, frugal innovations can play a crucial role in shaping the nation's economic dynamics. Moreover, in the vibrant landscape of Indian startups, the ethos of low-

cost solutions has become a defining characteristic, aligning seamlessly with the 'Make in India' initiative. The indigenous and resourceful solutions not only address local challenges but also position India as a formidable player in the global market.

Mitticool

These innovations not only boost economic growth but also foster the spirit of self-reliance, reinforcing India's commitment to be self-reliant. The young generations can come up with frugal innovation or 'Desi Jugaad' and connect it with the vision of a self-reliant India, where startups, driven by ingenuity and resilience can contribute significantly to the dynamic and competitive economic landscape of the country and stand tall in the global market.

The writer is Asst. Professor, Deptt. of Commerce & HRM, DHSKCC.

THE ROLE OF FAILURE IN ENTREPRENEURSHIP : TURNING SETBACKS INTO SUCCESS

• Bidisha Gogoi

Entrepreneurship is often seen as a glamorous and high-stakes endeavor, with a lot of potential for success and reward. However, it is important to remember that failure is an inevitable part of the entrepreneurial journey. In fact, it is often said that the only way to truly succeed as an entrepreneur is to fail first.

There are many reasons why failure is so common in entrepreneurship. One reason is that entrepreneurs are constantly innovating and trying new things. This means that there is a high risk of failure, as new ideas and ventures do not always work out. Additionally, entrepreneurs often operate in highly competitive environments, where it can be difficult to stand out from the crowd.

Despite the risks, failure can be a valuable learning experience for entrepreneurs. When something goes wrong, it is important to take the time to reflect on what happened and why. By identifying the root causes of failure, entrepreneurs can learn from their mistakes and avoid repeating them in the future.

How to turn setbacks into success

There are a few key things that entrepreneurs can do to turn setbacks into success:

1. Embrace failure : The first step is to embrace failure as a natural part of the entrepreneurial journey. Do not be afraid to fail, and do not let it discourage you from pursuing your goals. Instead, see failure as an opportunity to learn and grow.

2. Analyze your failures : Once you have experienced a failure, take the time to analyze what happened and why. What were the root causes of the failure? What could you have done differently? By understanding the reasons for your failure, you can develop strategies to avoid repeating the same mistakes in the future.

3. Seek feedback from others : Talking to other entrepreneurs, mentors, and advisors can be a great way to get feedback on your failures and learn from the experiences of others. They may be able to offer you new insights and perspectives that can help you to turn your setbacks into success.

4. Be persistent : Failure can be a setback, but it does not have to be the end of the road. The most successful entrepreneurs are the ones who are persistent and never give up on their dreams. Even after experiencing setbacks, they continue to learn and grow, and they eventually achieve their goals.

Examples of entrepreneurs who have turned setbacks into success

There are many examples of successful entrepreneurs who have experienced setbacks and failures along the way. Here are a few examples:

Walt Disney was fired from his job at a newspaper because he was told he lacked imagination and had no good ideas. He went on to found The Walt Disney Company, which is now one of the most successful entertainment companies in the world.

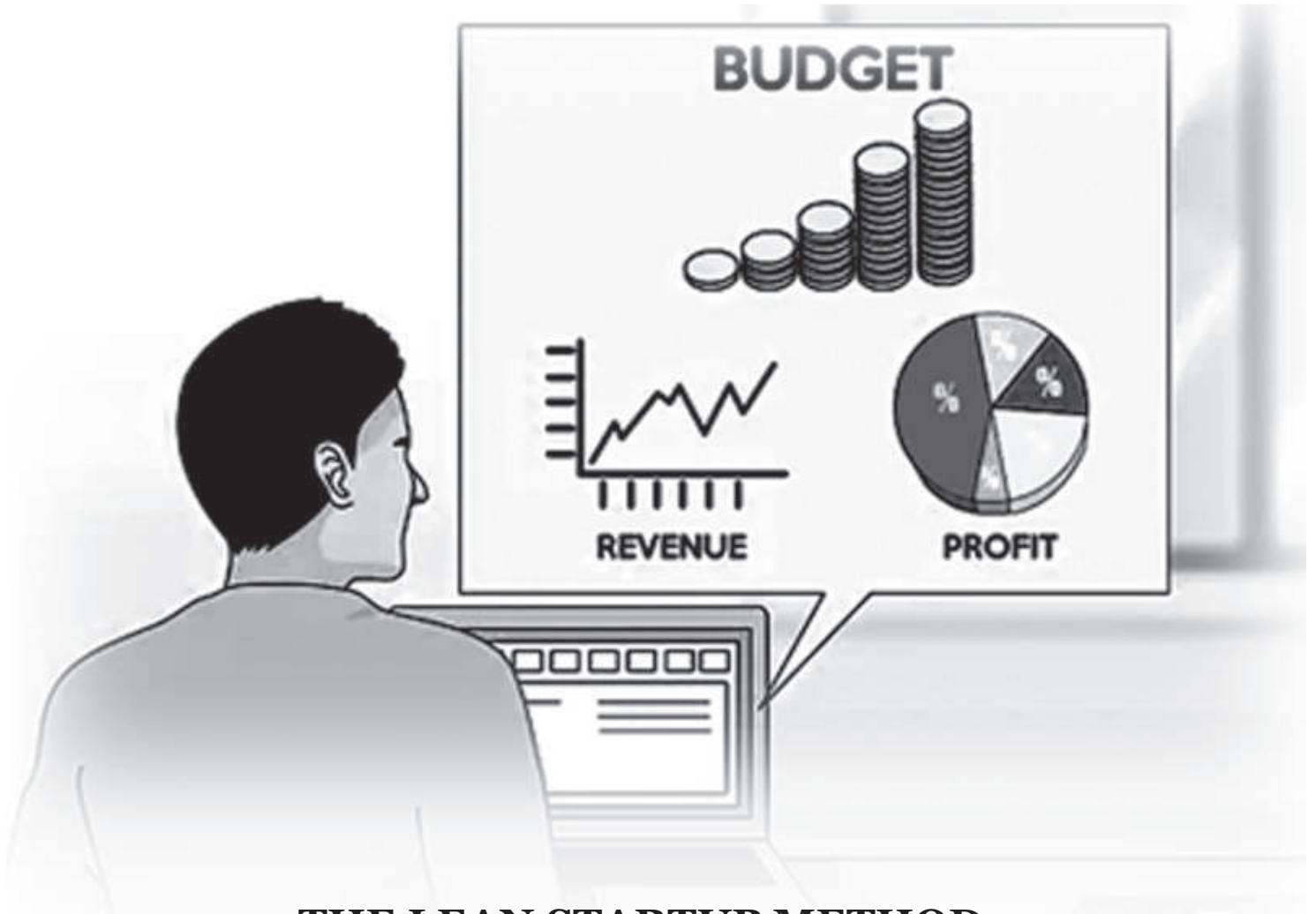
Oprah Winfrey was fired from her job as a news anchor because she was "unfit for television." She went on to become one of the most successful talk show hosts of all time, and she is now a billionaire businesswoman.

Steve Jobs was fired from his own company, Apple, in 1985. He went on to found NeXT Computer, which was later acquired by Apple. Jobs returned to Apple as CEO in 1997, and he led the company to a period of unprecedented success.

These are just a few examples of entrepreneurs who have turned setbacks into success. The important thing to remember is that failure is not the end of the world. It is simply a learning experience that can help you to grow and become a stronger entrepreneur.

Failure is an inevitable part of the entrepreneurial journey. However, by embracing failure, analyzing your mistakes, and seeking feedback from others, you can turn setbacks into success. The most successful entrepreneurs are the ones who learn from their failures and persevere in the face of adversity. Thus celebrate failure and bounce back as 'new' person with more energy and enthusiasm. Your dream will turn into reality.

THE LEAN STARTUP METHOD : BUILDING A BUSINESS ON A BUDGET

• Ridhi Agarwal

In an era where entrepreneurship is more accessible than ever, the Lean Startup method has emerged as a beacon of hope for aspiring business owners looking to build successful ventures without breaking the bank. This methodology, popularized by Eric Ries in his book "The Lean Startup," offers a systematic approach to business development that prioritizes efficiency, cost-effectiveness, and innovation. This approach is particularly useful for entrepreneurs who want to launch and grow a business quickly and with a limited budget. The key principles of the lean startup method and how it enables entrepreneurs to create successful businesses while keeping costs in check are as follows:

1. Validated Learning : At the core of the lean startup method is the concept of validated learning. Rather than launching a Business with an extensive business plan and a hefty investment, entrepreneurs are encouraged to create a Minimum Viable Product (MVP) and test it in the market. The feedback received from real customers allows for rapid iteration and improvements. This process minimizes the risk of wasting resources on an unproven idea.

2. Build-Measure-Learn Cycle : The lean startup method operates on a continuous feedback loop. It begins with building the MVP, Then measuring its performance in the market, and learning from the results. This iterative process helps refine the product or service over time, making it more aligned with customer needs and desires. By adhering to this cycle, entrepreneurs can avoid the pitfalls of over-investment in an unproven concept.

3. Bootstrapping : Bootstrapping is a key aspect of building a business on a budget. Instead of relying on external funding sources, lean startups use their own resources to launch and operate the business. This often involves cutting unnecessary expenses, starting small, and taking on multiple roles within the company. Bootstrapping not only keeps costs down but also fosters resourcefulness and adaptability.

4. Pivot or Persevere : One of the fundamental ideas of the lean startup is the ability to pivot or persevere. If the initial MVP doesn't gain traction in the market, entrepreneurs can pivot by making significant changes to the product or service or persevere by making minor adjustments. This flexibility ensures that financial resources are allocated efficiently based on real-world feedback.

5. Lean Thinking and Waste Reduction : Lean thinking, borrowed from lean manufacturing, is a cornerstone of the lean startup approach. It emphasizes the elimination of waste in all forms, whether it's time, money, or resources. By identifying and eliminating unnecessary steps and processes, lean startups optimize their operations And keep costs to a minimum.

6. Continuous Improvement : Lean startups are always looking for ways to improve their product and operations. This commitment to ongoing refinement and adaptation allows for cost-effective scaling as the business grows. It also helps maintain a competitive edge by staying attuned to changing market dynamics.

7. Customer-Centric Approach : A customer-centric mindset is critical to the lean startup method. By focusing on customer feedback and needs, businesses can allocate their limited resources more effectively. This approach not only saves money but also builds a loyal customer base.

The lean Startup methodology is a popular business strategy that has been adopted by many successful businesses. Here is an example of how businesses have used the Lean Startup Methodology to achieve success:

Dropbox : Dropbox is an online storage service that allows users to store, share, and manage files. The company followed the Lean Startup Methodology by developing a minimum viable product (MVP) that tested the basic functionality of their concept. They then used customer feedback to refine their product and eventually launch a full version of Dropbox. As a result, the company has grown into one of the most successful cloud storage services in the world.

So, the lean startup method has revolutionized the way entrepreneurs build businesses by emphasizing efficiency and cost-effective strategies. By employing validated learning, embracing the build-measure-learn cycle, bootstrapping, and being open to pivoting or persevering, entrepreneurs can create successful ventures even with limited budgets. Moreover, lean thinking, continuous improvement, and a customer-centric approach help keep costs in check while providing a strong foundation for growth. So, whether you're a new entrepreneur or an experienced one, consider adopting the lean startup approach to turn your business vision into a reality. Remember, success often stems from smart decision-making and resourcefulness rather than a vast budget.

SECTION 44 AD : A BOON OR A CURSE

• Jeet Paul

In the labyrinth of India's complex tax structure, Section 44AD stands as a significant provision aimed at simplifying the tax compliance burden for small and medium-sized businesses. Designed with the middle-class businessman in mind, this section offers a presumptive taxation scheme, providing a streamlined approach to calculating taxable income. On one hand, it emerges as a boon, easing the financial strain on these entrepreneurs, but on the other, critics argue that it may inadvertently open doors to tax evasion.

The crux of Section 44AD lies in its prescribed method for determining taxable income. Eligible taxpayers, primarily small businesses with a turnover below a specified threshold (Businesses whose total turnover or gross receipts in the previous year is Rs. 200 lakhs and Rs 300 lakhs in case aggregate cash receipts in the relevant previous year is not more than 5% of the total turnover or gross receipts), can declare

their income at a predetermined rate - minimum 6% of turnover for businesses received through digital payment and 8% for other modes. Further, such businesses are free from maintenance of books of accounts u/s 44AA and audit them u/s 44AB. This relieves them from the burden of maintaining detailed books of accounts, streamlining the compliance process.

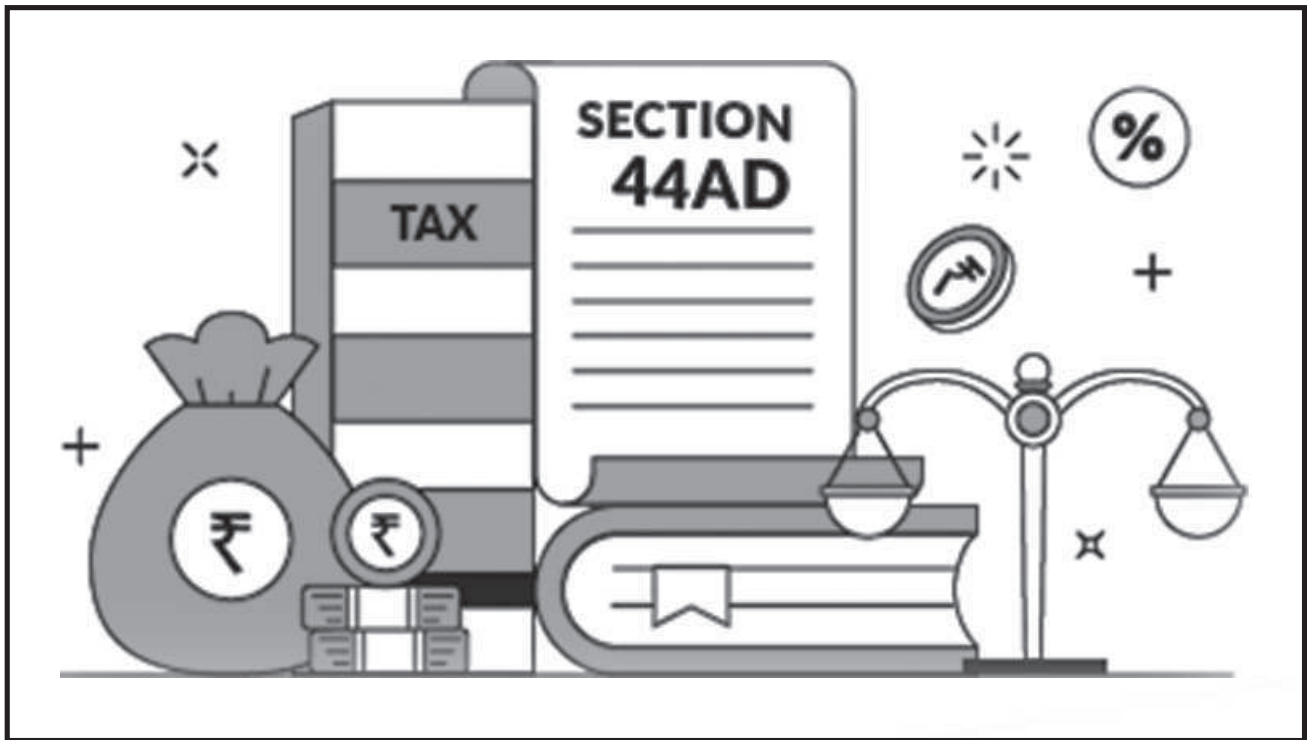
For many middle-class businessmen, Section 44AD serves as a financial boon. The simplified tax calculation not only reduces administrative complexities but also ensures a more straightforward approach to taxation. This, in turn, encourages entrepreneurship and economic growth among this demographic, fostering a favorable environment for small businesses to thrive. This section is one of the most practically used section for tax filings by businessmen.

However, the ease and simplicity that Section 44AD provides also harbor the risk of tax

evasion. The minimum presumptive rates may tempt some businesses to underreport their actual income to minimize tax liability. This unintended consequence poses challenges in maintaining a balance between facilitating genuine businesses and preventing potential misuse. The benefits of Section 44AD cannot be overstated - it alleviates the compliance burden for small businesses, promoting financial ease and fostering entrepreneurship. Yet, its potential as a tool for tax evasion underscores the need for vigilance and effective oversight. The exemption from maintenance of books of accounts and audit easily promotes fake reporting of cash receipts and thereby it helps in reducing the income. Many

businessmen thereby use it as a tool for reducing their income and tax thereon. Striking the right balance is crucial to ensure that the provision achieves its intended purpose without compromising the integrity of the tax system.

In conclusion, Section 44AD stands as a double-edged sword in India's tax landscape. While it offers a simplified and beneficial approach for the middle-class business community, its potential for misuse necessitates careful consideration. Policymakers must continue to evaluate and refine the provision to strike a delicate balance between supporting genuine businesses and curbing any unintended avenues for tax evasion.

SECTION 80C : A BOON FOR MIDDLE-CLASS TAXPAYERS

• Archita Biswas

Section 80C Tax Deductions:

Save up to
₹1,50,000

Section 80C of the Indian Income Tax Act has emerged as a savior for the middle-class taxpayers, offering a bouquet of tax-saving options. This provision allows individuals to claim deductions on their taxable income by investing in specified financial instruments, thus encouraging savings and investment.

As a result, it has become an integral component of the Indian income tax system.

Under Section 80C, taxpayers can claim deductions up to Rs. 1.5 lakh in a financial year by investing in various avenues such as Public Provident Fund (PPF), Equity-Linked Saving Schemes (ELSS), National Savings Certificates (NSC), and more. This provision not only fosters financial discipline but also acts as a catalyst for the growth of the economy by channeling funds into essential sectors. For middle-class taxpayers, Section 80C serves as a significant relief by reducing their taxable income. The deductions available cover a broad spectrum, ranging from life insurance premiums to tuition fees, enabling individuals to make choices that align with their financial goals. This flexibility empowers taxpayers to customize their investment portfolio, catering to both short-term and long-term financial objectives.

The importance of Section 80C in the Indian income tax system cannot be overstated. It is not only the most utilized deduction but also a key driver for the government's mission to promote a savings culture among citizens. By incentivizing investments in avenues that contribute to the overall economic development, Section 80C plays a pivotal role in shaping the financial landscape of the country.

During the tax-filing season, Section 80C takes center stage for the middle class. Its popularity lies in its simplicity and the tangible benefits it offers. Whether it's securing the future through tax-saving fixed deposits or building wealth through mutual funds, the options available under Section 80C cater to a diverse set of financial goals.

In conclusion, Section 80C stands as a true boon for the middle-class taxpayers in India. Beyond just reducing the burden of taxation, it fosters a culture of savings and investment, aligning perfectly with the government's vision of a financially empowered citizenry. As individuals navigate the complexities of income tax, Section 80C emerges as a reliable companion, facilitating both personal financial growth and the broader economic development of the nation.

SECTION 10 COMPOSITION SCHEME : A BOON FOR THE INDIAN INDIRECT TAX SYSTEM

• Pranab Deb

The Section 10 Composition Scheme under the Goods and Services Tax (GST) Act has emerged as a significant relief for small and medium-sized businesses, simplifying their compliance requirements and contributing to the efficiency of the Indian indirect tax system. This provision allows eligible taxpayers to opt for a simplified tax payment process, providing a plethora of benefits to ease the burden on the common taxpayer.

A manufacturer other than manufacturer of specified goods (Ice cream, Pan Masala, Tobacco, Areated Water, Fly ash bricks and blocks, Bricks of fossil meals, Building Bricks, Earthen or roofing tiles), A trader and Resturant Service provider can opt for Composition Scheme u/s 10 if their Aggregate Turnover in the preceding FY is not more than Rs 1.5Crore (Rs 75 lakhs for special category states except Assam, Himachal Pradesh and J&K). If a taxpayer opts for composition scheme then he has to pay GST as per the following rates

TAXPAYER : *Manufacturer Trader Resturant*

CGST 0.5% 0.5% 2.5%

SGST 0.5% 0.5% 2.5%

Tax Calculation on Taxable Turnover On Total Turnover On Total Turnover One of the key advantages of the Composition Scheme is its straightforward tax calculation. Registered businesses opting for this scheme are required to pay a fixed percentage of their turnover as tax, eliminating the need for intricate calculations associated with regular GST filing. This simplicity not only saves time and effort for small businesses but also minimizes the likelihood of errors, ensuring smoother compliance.

Additionally, the Composition Scheme promotes ease of doing business by alleviating the need for maintaining detailed records. Unlike regular taxpayers who are obligated to keep a

meticulous account of their purchases and sales, businesses under the Composition Scheme can maintain a simplified record, reducing the administrative burden on smaller enterprises.

While the Composition Scheme undeniably offers numerous benefits, it is crucial to acknowledge its limitations. Businesses availing this scheme are not eligible for collecting Tax from customers, not availing input tax credit, meaning they cannot claim refunds for taxes paid on their inputs. While this might be a deterrent for some businesses, the simplified compliance procedures and lower tax rates often outweigh the foregone input tax credit for those operating on smaller scales.

One potential challenge of the Composition Scheme is its limited applicability to certain businesses. Service providers except Restaurants and a supplier of Both Goods and Service where

the Aggregate Turnover from service is not more than the Total Aggregate Turnover during the preceding FY or Rs 5 lakh (whichever is higher), non-resident taxable persons, and suppliers of non-taxable goods are ineligible to opt for this scheme. This exclusionary aspect may be considered a drawback for businesses falling under these categories.

In conclusion, Section 10 Composition Scheme serves as a boon for the Indian indirect tax system, particularly for small and medium-sized enterprises. By simplifying tax calculations, reducing compliance burdens, and promoting ease of doing business, this provision plays a crucial role in fostering a business-friendly environment. While it may not be a one-size-fits-all solution, the Composition Scheme stands as a testament to the government's commitment to supporting the growth of small businesses and streamlining the nation's indirect tax landscape.

Wake Up Behula

• Archita Biswas

*Wake up before it's too late,
Else you'll be destroyed by your fate.
Your love is without life's glow,
Because of his father's flaw.*

*Mistake was committed by someone,
And it will scratch all your fun.
Still there's time, wake up new bride,
Else the snake will take your husband's life.*

*Opps..
The goddess took her retribution,
Against your father-in-law's
depreciation Towards her.
Now your life's gonna be blur.*

*Now, struggle awaits you.
Don't think stones are few.
You were too busy with sleeping's stuff,
Now it's too late to wake up.*

MEMORIES OF MANALI

• Shreya Goswami

I totally got it when Naina from Ye Jawani Hai Deewani said while returning from Manali, “Apne saath wapas yaadon ka ek bada sa suitcase le jaa rahi thi... jinhein mai kabhi nahi bhul paungi”

Because if there’s one trip in my entire life that I would like to live through again, it will always be the college trip to Manali. College was fun but that trip was the most happening thing of my life. That trip gave me so many wild experiences, so many adventures and memories.

I convinced 5 of my friends to take permission from their parents, never expected it to be granted but who am I to go against God’s will? Of course it had to happen. It started with the train journey. The wildest of all. From crossing picturesque landscapes to sitting with ten friends in a single seat, I enjoyed every bit of it. I mean

where else will I see India in it’s full glory? In the railway of course. After three days of gossiping and three nights of not sleeping, we finally reached our destination. Heaven in disguise - Manali. How do I even describe Manali in words? It’s glory is undefined. The air, the landscape, the apples, the snow filled mountains. Ah! What a beautiful place. We went to Jogini waterfalls in the first day. It was a little tiring but so worth it. Then we went to Vasisht Village, Hidimba temple and old Manali. Old Manali at night was magical. The lights, the market, the cute cafeterias, the restaurants, everything about old Manali was a vibe. Next day we went to Solang valley. Literal heaven on earth. Did paragliding for the first time, rode horses with friends, drove ATVs, ate the most delicious corn of our lives. That place was very vibrant and beautiful. The day after we went for rafting. It was

a wild experience. The Beas river splashing water on our faces was pure bliss. We then got to visit Naggar, an ancient town in Kullu district of Himachal Pradesh. It was once capital of the Kullu kingdom. The castle and ancient temples there had so much history that the place radiated a very different kind of energy. That night we stayed at Kasol. It was very chilly when the rain started pouring there. Later that night the power was cut. But with friends the worst of things feels the best. We used flashlights to survive the night. The next day we went to Manikaran Sahib, which is a pilgrimage centre for Hindus and Sikhs. Mostly famous for its hot spring. I cannot explain the aura of that place. If you could feel God, you'll probably understand what I'm trying to describe. The purity of that place cannot be putten into words. Most of us brought Kadas(bangles) and are still wearing them as a sign of friendship or devotion. We meditated inside the hot spring cave and felt totally rejuvenated. In the evening we were transferred to an adventure camp in Kasol. There, we danced the night away. It was wild. We were supposed to leave at 3 am in the morning so none of us slept, enjoying every bit of the last day of our trip. Trying to collect as much memories as we possibly can. While we were returning from Manali, we stopped by many Dhabas of Punjab. I feel blessed to have tasted the food there. Oh my God! It was delicious! At night we reached the Delhi station and took our seats. The train journey once again remains unforgettable. The late night gossips, editing of pictures, making of vlogs, sharing of food and endless cups of chai garam, garam chai. It felt like I could go on that train journey forever.

Tears started to fall as we reached the end of the journey. Hearts became heavier, promises were made to meet again. Hugs were shared, gifts were exchanged but deep down we all knew this was the end of that trip.

Even after one year, the memories are fresh. Personally I'm not a hoarder of things, so I did not bring a suitcase full of things, but of course I brought with me a suitcase and heart full of memories that will last a lifetime. It feels like yesterday and I'm sure it will always feel like yesterday. Because the happiness and bliss I've experienced there was very different. Those days aren't coming back for sure but I'm thankful because at least I got to live those days. At least I'll always have these stories to tell. I have been talking about it for a year and I will keep talking about it for years to come. Cherishing every small memory to its core.

A REPORT ON THE EDUCATIONAL TOUR TO ASIA'S LARGEST DRY FISH MARKET IN JAGIROAD

• Swarnata Shill

An educational tour to the Jagiroad Dry Fish Market was undertaken by the 5th Semester students from the Department of International Business, DHSK Commerce College during the first week of October, 2023. A total of 16 B. Com 5th Semester International Business Honours students, accompanied by two teachers of the Department undertook the tour with the objective of studying about the various international as well as domestic trade aspects of the largest Dry Fish Market in Asia.

This report aims to document the key findings and insights gained during the visit, highlighting the significance of this dry fish market in the global trade of dry fish.

INTRODUCTION : Jagiroad Dry Fish Market, located in the northeastern state of Assam, India, is renowned as Asia's largest dry fish market. The market serves as a pivotal hub for the trade and distribution of a wide range of dried seafood products. It plays a significant role in the international business landscape, attracting buyers and traders from various parts of the world.

OBJECTIVES : The objectives of the educational tour were as follows:

- To gain a deeper understanding of the dry fish industry in the region.

- To explore the international trade connections and market dynamics.
- To analyze the challenges and opportunities in the global dry fish trade.

MARKET OVERVIEW : Market Size and Significance

Jagiroad Dry Fish Market is the largest of its kind in Asia, covering a sprawling area where various dried seafood products are traded, including dried fish, prawns, shrimps, and more. The market caters to a diverse clientele, from local consumers to international buyers, making it a crucial player in the global dry fish industry.

KEY PRODUCTS : The market offers a wide variety of dried seafood products, with some of the most popular items being dried fish (hilsa, rohu, catla), dried prawns, dried shrimp, dried fish snacks, and more.

MARKET OPERATIONS :

Supply Chain

The supply chain in Jagiroad Dry Fish Market involves a network of fishermen, wholesalers, retailers, and exporters. The market acts as an intermediary between fishermen and international buyers, ensuring that products meet quality standards and regulatory requirements.

International Trade

The market is deeply integrated into international trade, with numerous buyers from countries like Bangladesh, Myanmar, Singapore, and Bhutan. International traders visit the market regularly to source high-quality dried seafood products.

CHALLENGES AND OPPORTUNITIES :

Challenges

- **QUALITY CONTROL :** Maintaining consistent product quality can be a challenge, as it relies on natural drying processes.
- **SUSTAINABILITY :** Sustainable fishing practices and resource management are becoming increasingly important in the industry.
- **REGULATORY COMPLIANCE :** Meeting international food safety standards and regulations can be demanding.

OPPORTUNITIES :

- **MARKET EXPANSION :** The market has opportunities for expansion, catering to a broader international clientele.
- **DIVERSIFICATION :** Exploring value-added products and diversifying the range of dried seafood.

- **SUSTAINABILITY INITIATIVES :** Implementing sustainable practices can enhance the market's reputation and attract eco-conscious buyers.

CONCLUSION : The educational field trip to Jagiroad Dry Fish Market highlighted the significant role of this market in the global dry fish trade. Its scale, diversity, and international connections underscore the potential for growth and development in the industry. To maximize its potential, the market must address challenges related to quality, sustainability, and regulatory compliance while embracing opportunities for expansion and diversification.

second highest concentration in Assam after Kaziranga National Park. It is often called 'Mini Kaziranga' due to similar landscape and vegetation. As it was the beginning of October, entry was not yet opened for the visitors, yet it was indeed a sight to behold so many Rhinoceros within the span of one's eyes.

After Pobitora, a visit to the historic Sitajakhala Hills was done. Nestled on the banks of River Killing, the Sitajakhala temple is adorned with many idols of Goddess Sita and Lord Hanuman. As per popular myth, Valmiki built the stone steps for Sita, going up to River Killing for her convenience. Hence, the steps were named as

This educational tour provided an eye-opening and enriching experience into the operations and dynamics of Asia's largest dry fish market in Jagiroad, with invaluable insights into the international business aspects of the dry fish industry.

The findings of this study will further serve as a case study for understanding the dynamics of specialized markets in the global economy.

After the market survey, the team also went for local sightseeing and then to Pobitora Wildlife Sanctuary.

Pobitora Wildlife Sanctuary has the highest density of one-horned rhinos in the world and

Sita Jakhala. The part of the River Killing flowing by the Sitajakhala Hill's is one of the most polluted caused by human inhabitation.

Sitajakhala is famous for its Milk Co-operative Society, which is the biggest milk production centre in Central Assam. It was started in 1958 to eliminate middlemen in the milk business. The cooperative now has over 1,000 members and its products are sold in several districts of the state.

This educational tour provided us with real business world understanding, fostering curiosity and helped in enhancing our interpersonal skills.

ROLE OF INTERNAL COMPLAINTS COMMITTEES IN HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS

• Dr Anita Baruwa

Educational institutions have long been regarded as bastions of learning and enlightenment. However, ensuring a safe and conducive environment for all members of the academic community is paramount. In light of this, the Supreme Court of India and the University Grants Commission (UGC) have issued comprehensive guidelines to address issues of sexual harassment and gender-based discrimination in the educational campuses. Central to this framework is the establishment and functioning of Internal Complaints Committees (ICCs) or simply, Internal Committees (ICs) within educational institutions. The vital role of ICCs can be understood in the broader context of their impact on campus safety and gender equality, with insights into their composition and responsibilities as also the connotations of different forms of gender harassment and the stakeholders within the purview of the afore-mentioned guidelines.

The Legal Mandate: Supreme Court and UGC Guidelines

In 1997, the Supreme Court of India laid down a landmark judgement in the case of Vishaka vs. State of Rajasthan. This judgement recognised the rights of women to a safe and harassment-free workplace, including educational institutions. Subsequently, the UGC, the apex body for higher education in India, issued guidelines in 2015 to

prevent and address sexual harassment on campuses. These guidelines were further revised in 2020 to strengthen the framework and ensure uniformity across all higher educational institutions. The UGC's *Sexual Harassment of Women at Workplace (Prevention, Prohibition and Redressal) Regulations, 2020*, emphasised the importance of ICCs as the primary mechanism for dealing with complaints of sexual harassment.

Composition of ICCs

ICCs are constituted within colleges and universities as per the guidelines provided by the UGC. These committees play a pivotal role in addressing complaints related to sexual harassment and gender-based discrimination on campus. The composition of ICCs, which compulsorily must have half of the members as women, is carefully designed to ensure fairness and impartiality. Key members who are nominated by the institution's Governing Bodies, typically include:

1. **Presiding Officer:** The Presiding Officer is a senior faculty member holding the position of an associate professor with expertise in gender issues. She leads the committee's proceedings and ensures that the complaint is handled with sensitivity and in accordance with the law.

2. **Faculty Representatives:** ICCs usually include faculty members who are well-versed in gender studies or related fields. Their academic knowledge and understanding of campus dynamics are invaluable in investigating complaints.
3. **Student Representatives:** Student members on the committee provide a crucial perspective from the student body. They can help in bridging the gap between students and the administration.
4. **Non-Teaching Staff Representatives:** These members represent the non-teaching staff, ensuring that the committee is inclusive in its composition.
5. **External Members:** The inclusion of external experts or members from NGOs with experience in dealing with gender-related issues can further enhance the credibility of ICCs.

Tenure of Members of ICCs

The tenure of ICC members is generally for a period of three years. This duration is meant to ensure that the committee remains effective and impartial, as members are expected to serve a limited term.

To ensure continuity and institutional memory within the ICCs, it is often advisable to have a staggered approach to the tenure of the committee members. This means that not all members of the ICC should complete their terms at the same time. Instead, the tenure of individual members should be staggered so that there is a mix of experienced members and new members serving on the committee.

This approach helps maintain stability within the committee and ensures that there are members with prior experience in handling complaints and investigations. It also helps in preserving the knowledge and expertise of experienced members while allowing new members to join and contribute fresh perspectives. The specific provisions for staggered membership and the process for selecting or appointing new members to replace those whose terms have ended can vary from one

institution to another, depending on their internal policies and guidelines.

In practice, institutions often outline the process for the appointment or replacement of ICC members in their sexual harassment prevention and redressal policies. It is essential for institutions to have clear and transparent procedures for selecting and rotating ICC members to maintain the committee's effectiveness and credibility in addressing complaints of sexual harassment and gender-based discrimination. In this context, it must be mentioned that D.H.S.K. Commerce College is the second college in Assam (after Doomdooma College) to have a drafted institutional anti-sexual harassment policy, wherein the comprehensive policy and procedural details have been laid down.

Responsibilities of ICCs

ICCs have a range of responsibilities, all aimed at creating a safe and harassment-free environment on college campuses:

1. **Receiving Complaints:** ICCs are responsible for receiving complaints of sexual harassment and gender-based discrimination from any member of the college community. It is crucial that these committees are approachable and accessible. The ICC section of the D.H.S.K. Commerce College website contains provision for receiving online complaints as well as a Complaints Register is maintained in the Office of the Principal for the same purpose.
2. **Conducting Investigations:** ICCs are tasked with conducting fair and impartial investigations into the complaints they receive. They must adhere to the principles of natural justice and ensure due process.
3. **Providing Support:** ICCs should offer support and guidance to complainants throughout the process. This includes ensuring confidentiality, providing counselling services, and protecting against retaliation.
4. **Recommending Action:** After conducting a thorough investigation,

ICCs recommend appropriate action to the college administration. This may include disciplinary measures against the perpetrator.

5. **Awareness and Prevention:** ICCs play an active role in creating awareness about sexual harassment and gender equality on campus. They may organise workshops, seminars, and awareness campaigns.
6. **Annual Reports:** ICCs are required to submit annual reports to the UGC, summarising their activities and outcomes. This promotes transparency and accountability.

Stakeholders within the ambit of UGC Guidelines

The UGC guidelines on the prevention, prohibition, and redressal of sexual harassment primarily apply to educational institutions and workplaces under the purview of the UGC. These guidelines are designed to create a framework for addressing and preventing sexual harassment within educational institutions, including colleges and universities. The primary stakeholders within the ambit of these guidelines include:

- **Employees:** This includes teaching and non-teaching staff, administrative personnel, and other employees of the educational institution. The guidelines are intended to protect employees from sexual harassment within the workplace.
2. **Students:** The guidelines extend to students within the educational institution. Educational institutions are responsible for ensuring that students are protected from sexual harassment on campus.
3. **Visitors and Guests:** In some cases, if the alleged incident of sexual harassment involves visitors or guests to the educational institution, it may fall under the jurisdiction of the guidelines. Educational institutions are encouraged to maintain a safe environment for all individuals on their premises.

4. **Contractual and Temporary Workers:** Contractual or temporary workers, including contractors and vendors who provide services within the educational institution, also come within the ambit of these guidelines.

It is important to note that these guidelines primarily apply to situations and individuals within the premises of the educational institution and their associated activities. They are intended to ensure that all members of the academic community have a safe and harassment-free environment while on campus. For incidents of sexual harassment that occur outside the college or beyond the scope of the educational institution, the legal framework and jurisdiction may differ.

Impact on Campus Safety and Gender Equality

The establishment and effective functioning of ICCs in colleges and universities across India have had a profound impact on campus safety and gender equality. These committees serve as a deterrent to potential harassers and provide a mechanism for victims to seek redressal. Moreover, ICCs contribute to a broader cultural shift by raising awareness about gender-based issues and promoting a more inclusive and respectful environment.

In this context, it is pertinent to understand what constitutes harassment on the basis of gender:

i. Explicit Sexual Harassment

According to the UGC's "Sexual Harassment of Women at Workplace (Prevention, Prohibition and Redressal) Regulations, 2020," sexual harassment is defined as follows:

"Sexual harassment includes any one or more of the following unwelcome acts or behaviour (either directly or by implication) namely:

- Physical contact and advances;
- A demand or request for sexual favours;
- Sexually coloured remarks;
- Showing pornography;
- Any other unwelcome physical, verbal or non-verbal conduct of a sexual nature."

The UGC guidelines emphasise that sexual harassment can occur in various settings, including educational institutions, and it is a violation of the fundamental right to equality as guaranteed under Article 14 of the Constitution of India and the right to life and liberty as guaranteed under Article 21. These guidelines are designed to provide a comprehensive framework for the prevention, prohibition, and redressal of sexual harassment in workplaces, including educational institutions by way of outlining the procedures for setting up Internal Complaints Committees (ICCs), the responsibilities of ICCs, the process for handling complaints, and the disciplinary actions that can be taken against individuals found guilty of sexual harassment.

Educational institutions are required to adhere to these UGC guidelines to create a safe and harassment-free environment for all members of the academic community, with a specific focus on the prevention and redressal of sexual harassment incidents.

ii. Subtle or Covert Forms of Gender Harassment

The UGC guidelines recognise that sexual harassment can manifest in both overt (explicit) and covert (subtle) forms. In addition to the explicit indicators of sexual harassment, the guidelines also acknowledge the existence of more subtle forms of gender harassment and emphasise that these behaviours can constitute sexual harassment. Some examples of subtle forms of gender harassment that are recognised within the ambit of the UGC guidelines are:

- *Innuendos and Inappropriate Jokes:* Subtle sexual comments, jokes, or innuendos that may be disguised as humour but have the effect of making someone uncomfortable or objectified.
- *Invasive Personal Questions:* Asking intrusive or prying questions about someone's personal life, including their romantic or sexual relationships, without their consent.
- *Leering or Staring:* Prolonged, unwelcome, and sexually suggestive

stares or leers that create an uncomfortable environment.

- *Unwanted Compliments:* Repeatedly giving unwarranted compliments about a person's appearance, clothing, or body in a manner that makes them uncomfortable.
- *Non-Consensual Touching:* Any form of physical contact, even if minor, that occurs without the person's consent and makes them feel uncomfortable or violated.
- *Online Harassment:* Harassment through electronic means, such as sending explicit or unwelcome messages, images, or videos, including cyberbullying and cyberstalking.
- *Microaggressions:* Subtle, often unintentional, comments or actions that convey derogatory or negative stereotypes about someone's gender, contributing to a hostile or offensive environment.
- *Exclusion and Isolation:* Deliberately excluding or isolating someone from activities, events or opportunities based on their gender, which can create feelings of discrimination and harassment.
- *Stereotyping and Sexist Remarks:* Making sexist or stereotypical comments about the abilities, roles, or characteristics of individuals based on their gender.
- *Undermining and Belittling:* Undermining or belittling a colleague's contributions, ideas, or authority based on their gender.
- *Unequal Distribution of Tasks:* Assigning certain tasks or responsibilities disproportionately to individuals of a particular gender (delegating tasks which require travel only to male colleagues may also constitute gender harassment) while exempting others based solely on their gender.

- *Excessive Expectations:* Setting higher performance standards, expectations, or work loads for individuals of one gender compared to their counterparts of a different gender.
- *Glass Ceiling:* Creating barriers that limit career advancement opportunities for individuals of a specific gender, which can include denying or delaying promotions, leadership roles, or professional development opportunities.
- *Overburdening:* Giving individuals of one gender more work, more challenging assignments, or a heavier workload without a justifiable reason.
- *Underestimation of Abilities:* Assuming that individuals of a particular gender are less capable or competent in handling certain tasks, or removing a colleague from a task which he/she was handling efficiently on grounds that it involved working late hours with the opposite gender.

These subtle forms of gender harassment, while not as overt as some other behaviours, can still have a significant and detrimental impact on individuals, creating an uncomfortable and hostile environment. Harassment, whether overt or subtle, is not limited to actions by individuals of a specific gender or directed solely at individuals of the opposite gender. It can occur between individuals of the same gender as well. This type of harassment is often referred to as “same-sex harassment.”

In the context of gender-based harassment, same-sex harassment can include behaviours such

as making derogatory comments about a colleague’s gender, spreading rumours, body shaming, making unwarranted comments about appearance, or engaging in other behaviours that create a hostile or uncomfortable environment based on gender. It is important to recognise that harassment is about power dynamics, control, and creating an uncomfortable or hostile atmosphere. It can occur regardless of the gender of the individuals involved. Harassment within the same gender group can be just as damaging and distressing as harassment involving individuals of different genders. Being within the ambit of the UGC guidelines, ICCs are bound to take actions against incidents of same-sex harassment in the same manner as applicable for all other forms of gender harassment.

The UGC guidelines recognise the importance of addressing both overt and subtle forms of sexual harassment to ensure a safe and inclusive educational environment for all. The ICCs have the responsibility of promoting awareness and providing training to recognise and address these subtle forms of harassment effectively.

By upholding the principles of fairness, impartiality and justice, ICCs play a vital role in shaping the future of higher education in India. To address and prevent harassment effectively, regular awareness and training programs should encompass the understanding that harassment can occur in various forms and between individuals of the same or different genders. Creating a culture of respect, inclusivity, and zero tolerance for harassment is essential in any environment for complete absence of any forms of harassment.

(Written on behalf of the ICC of the College, in the capacity of its Presiding Officer.)

Internet sources used for writing this article are duly acknowledged.

The writer is Associate Professor, Deptt. of Economics & INB, DHSKCC.

INNOVATION AND TECHNOLOGY FOR GENDER EQUALITY AND WOMEN EMPOWERMENT

• Anisha Sonowal

“With today’s mass digitalization, it is good to be able to lead gender equality and women empowerment.”

We are living in an world where scientific technological advancements are common. The Covid-19 pandemic has further accelerated a global digital and data-driven transformation. Digital technology is now being increasingly used for work, leisure and learning. So, the impact of innovative technology on gender equality and women empowerment cannot be undermined.

Through technology, it is becoming easier for women to access education, find jobs and start business. It has given them a chance to work remotely, take care of their household and yet excel in their fields. For example, activities facilitated by technology such as pursuing and online course, taking online tuition, setting up an Instagram/Facebook business profile to sell cooked/baked items, clothes, jewellery etc bring benefit to individual women. Whereas, e-commerce platform such as Nykaa founded by

Falguni Nayar (a women) also leads to welfare of other people associated with the company.

Taking into account, the impact of technology on women empowerment, the Government as well as private sectors make efforts to enhance the digital skills of girls and women. "Girls who Code" is a world famous non-profit programme which attempts to clear the gender gap in technology. It targets girls in the eleven to eighteen years age group. There are organisations like Futoleaum etc who have an Artificial intelligence and women with opportunities to pursue careers in science, technology, engineering and mathematic (STEM) related fields. By 2050, seventy five percent of jobs will be related to STEM areas. Yet today, women hold just twenty-two percent position in Artificial Intelligence, to name just one.

“Oppressed since ages but she treads on. Sexism also continued from physical to digital”

As per the United Nations, as much as thirty seven percent women do not have access to the

LGBTQIA++

• Subhankar Das

LGBTQIA++ (also known as LGBTQ) is an abbreviation for lesbian, gay, bisexual, transgender, queer, intersex, asexual and more. These terms are used to describe a person's sexual orientation or gender identity.

Until recent years, same-sex relationships were considered a criminal offence in India under Section 377 of the Indian Penal Code. In 2018, the Indian Supreme Court overturned this law in a landmark decision, recognizing the rights of LGBTQIA++ individuals and striking down this discriminatory law.

However, despite this progress, discrimination and marginalisation of the

LGBTQIA++ community remains prevalent in India. Transgender individuals, in particular, face significant challenges in accessing healthcare, education, and employment opportunities and are often denied on the basic rights and dignity.

LGBTQ citizen still face certain social and legal difficulties as compared to the people who do not belong to that community. Firstly, the effects of family reactions on children who identify as LGBTQ. Many LGBTQ children and adolescents feared their parents' response, which prevented them from discussing their emotions. People who identify as LGBTQIA+ can

take a significant hit to both their mental & physical well-being if they do not have the support of their families in a society that is restricted by a rigid set of social and cultural norms that dictate the terms and conditions of education, career, and marriage. Secondly, the voices of LGBTQIA+ persons living in metropolitan areas are heard via various online and in the real world. People who identify as LGBTQ in rural areas may repress their sentiments owing to a lack of exposure, comfort, and internet access in their religion. This is because refusing to marry can lead to increased instances of physical violence. Some are homeless, either by kicked out of their families for being gay or run away to escape violent relationships or situations. Most of them are deprived of education and the social support during the most formative years of their lives. And since they have no way to support themselves financially, they often indulge in dangerous sexual activities and drug usage. Again insufficient employment opportunities are adding fuel in the situation records. Some occupations have gender limits because of the discriminatory qualifying rules, which make it difficult for transgender people and those who don't adhere to binary gender identities to attain such positions.

There are infinite problems they face in their daily life. But, the problem they face needs a proper solution and awareness about them is very important. If normal men and women have the right to live in this society with respect then why not a person who belongs to LGBT can live in this social with respect.

Now the question is mainstreaming LGBTQ+ community Television and movies have likely altered the general Public's attitude toward LGBTQ individuals. It proves to be the most effective tools for redefining family roles & attitudes because they are accessible to rural

populations where social media has not yet made its way. This is because television & movies tell stories and feature programmed that educate and enlighten and relay LGBTQIA+ experiences in authentic & diverse ways. Movies like Badhaai Do, Shubh Mangal Zyada Saavdhan and Aligarh have the potential to make a significant contribution to the effort to shift society's unfavourable attitude about the LGBTQ community. Secondly, we should move away from favored treatment, toward equal treatment. People who identify as LGBTQ do not seem to be extraterrestrials; they do not suffer from an illness, their sexual orientation is genetic, and being gay is a natural phenomenon & not a disease. They should get equal treatment rather than preferential treatment. If they are accepted into Indian society on an equal footing, they will become wholly integrated into the collective growth process. Thirdly, it is a fundamental obligation of every parent to embrace their children in their whole, including their identities. They will convert society into one that recognizes the significance of variety & acknowledges the uniqueness of each person they welcome the kid as a acknowledges the uniqueness of each person if they welcome the kid as a member of that community And fourthly, promoting LGBTQIA+ Youth Awareness and Empowerment. It is necessary to have a platform that is both open & readily available for them to feel acknowledged and at ease while discussing their emotions. LGBT individuals now have more opportunities than ever to connect, share their experiences, and work together, thanks to the proliferation of online platforms like Gays; and Gaylaxy. Another positive more would be that Pride Month and Pride Parade Initiative should be supported.

While in response from Government, the Transgender Persons (Protection of Rights) Bill,

2019 was introduced in Lok Sabha on July 19, 2019 by the Minister for Social Justice and Empowerment, Mr. Thaawarchand Gehlot, to protect the rights and dignity of the LGBTQ community. The Bill prohibits the discrimination against a transgender person, including denial of service or unfair treatment in relation to education; employment; health care; access to, or enjoyment of goods, facilities, opportunities available to the public; right to movement; , right to reside, rent, or otherwise occupy property; opportunity to hold public or private office; and access to a government or private establishment in whose care or custody a transgender person is.

But in the name of empowering the community the bill further exposed them to institutional oppression and dehumanizes their body and identity.

There are some lacunas with the Bill. Firstly, the bill takes away the right" from transgender people to determine their sexual orientation. As per the bill, the change of gender identity in documents can only be done after proof of sex reassignment surgery which must be certified by the District Magistrate. This not only affects autonomy & privacy of transgender people, bull also exposes them to has harassment in the hands of authorities. Secondly, punishment for sexual abuse against transgender is only two years imprisonment as per the Transgender Persons Bill of 2019 whereas, a similar kind of offence if, happened against women attracts a punishment serious under IPC extending up to 7 years imprisonment. Thirdly, there are no provisions in relation to providing any scholarships, reservation or changing the school curriculum to make it LGBTQ inclusive or ensuring safe inclusive school & workplaces for the Trans community. Though we can hope and a expect that these gaps will be fulfilled by the government as soon as possible.

One of the main positive thing things nowadays is that today's youth agree to the opinion that LGBTQ citizen is not unnatural and immoral. They should have an equal opportunity for employment and should be allowed to work with children. Youth strongly agree that children should be educated about sexuality in schools. They agree that LGBTQ people should have the right to marry whomever they want and have the right to have children. Today's youth is openly participating in Pride Parades to demonstrate the legal rights of LGBTQ citizen.

Some of the well-known figures from the LGBTQ of community in India who have chosen to break the barriers and stand for themselves are - Dutee Chand (India's first openly gay athlete; Manabí Bandyopadhyay (India's first openly transgender college principal and first transgender person to hold a PhD); Benjamin Daimary (First openly gay actor to win National award); Rituparno Ghosh (Popular filmmaker, winner. Of 13 Indian National Film Awards); Narthaki Nataraj (First Transgender woman to receive the Sangeet Natak Akademi Award and the first transgender woman to be awarded Padma Shri); S.Swapna (First transgender Gazetted Officer in India) and many more.

There is not an iota of doubt regarding the fact that all the judgments related to LGBTQ people will shape the future of the LGBTQ rights movement in India. But these judgments are also progressive because apart from deciding upon the basic groundwork to confer a host of other civil rights which were earlier not available to the LGBTQ community but are ordinarily enjoyed by the heterosexual persons and cisgender persons. These civil rights include the right to marriage, right to adoption, right to surrogacy, right against discrimination, freedom from sexual assault etc. But, even after so many developments, LGBT people are still struggling to get the societal validation. A Supreme Court

Judgment can merely pass a resolution, but it is the duty of the society to not discriminate against LGBT people and to make them feel inclusive. Merely allowing Sexual Act's between the same sex couple will not bring them at the equal peril as the other citizens as the future of same sex

marriage, Legal Sanity of adoption by same sex couple, right against oppression etc. are uncertain & the community is still fighting for it. So, the battle is clearly not yet won, there is a long road ahead to make India an inclusive country in the true sense.

THE GRADUATION LIFE

• Abhishek Sharma

The measure of feelings to be graduated is unimaginable. Graduation is a milestone in our lives where we are able to celebrate the end of journey and putting a step forward to a new beginning. It will be the most significant stage I will ever pass. That will be the most emotional and unforgettable day of my life.

Everything felt so strange at first with clueless and socially awkward mind, underclassmen we all were. Now, halfway through my senior years I think back to those very first days. It is said that time flies when you're having fun and that is exactly what happened. [2020-2023] This 4 yrs has been a roller coaster Ride. So ups and downs, but still memorable. Being graduated flies the empty chapter in the book of life.

It is not only about being graduated, but it is also about recognizing the accomplishment from the past and commencing further no matter how much the struggle is. I will appreciate this journey for the rest of my life. It is so crazy to think that I will be graduating in a few months. The day will be the feeling of mixed emotions, teary eyes, smiles of relief laughter by Recalling back all those memorable moments which we shared together. Everything has gone so fast, but I have learned

many life long lessons in this four years of my college life.

Appreciation to all my teachers and fellowmates for being there for me through my not so good times. Also for praising ma and having faith on me. No matter how much solace and gratitude is shown towards them, it will never be enough.

Life is a journey! and we don't stop growing. It is about about growing. And being in our programs gives each one of us a new opportunities to continue growing.

The road that lies ahead won't be easy! There will be obstacles and missed exists roadblocks. There will be times when each of us will feel like we cannot possibly go on. There will be times when each of us will think he/she is alone or back against the wall.

But we are not alone we are all in this journey together. We've made it so far. Nothing worthwhile is easy. We Know we can achieve our dreams, and we are worth it.

Lastly waiting for for the day to be graduated and waiting to collect all those unforgettable moments which I will cherish life long.

TYPES OF FRIENDS DURING COLLEGE LIFE

• Brishop Deb

1st semester, the semester of hopes and new friends. At this phase mostly, ones friends circle in huge they use to hangout together and call themselves a pack. But the last semester is the semester of reality where the college life ends with three to four friends being together.

The time period between this 1st and the last semester depicts the types of friendship during college life. First of all you will get such a friend who wants to be on the good books of each and every one, and these are the ones who after leads to chaoe among the pack members.

Secondly you will get the party animals, bunking classes and having house party is just normal for them. I would like to warn you that if you don't control yourself then their vibe is enough to include you among these party animals.

Thirdly you will get such a friend who will be your Best Friend in a very short period of time, but will end up being strangers till the last semester.

Fourthly there will be one who is the “gali dictionary and used to invent new galies”.

Fifthly there will be bookworms, the toppers who are just busy with their books and teachers.

And the last one who use to hold the pack together in the person who is adventure lover, good at studies, seems like having a perfect life. But the reality is that, its true that friendship bonds are made during college life but I guess nobody share their entire past life with the college partners, so if you are still in touch with your school mates then your life is worthy.

FOREVER AND ALWAYS!!

• Diya Paul

“In the tapestry of life, there exists a thread so strong, so enduring and so pure, that it weaves together the hearts of two souls” – Best Friends

Two best friends are like stars in the night sky, guiding each other through the darkness of life's challenges. They share secrets that are only whispered to the moon or are unspoken to none but only to them, dreams only they can understand, and laughter that dances on the wind. So when you have a best-friend, vulnerability is not a weakness but a cherished gift, and the loyalty is a treasure more valuable than anything.

And you know what? Many people tag everyone as their best-friend easily, but according to me, a best friend is the one who knows the inner you ,who knows the unspoken emotions before you put them into words. A best friend is not the one who celebrates your victories but the one who

stands beside you in times of defeat, and holding a mirror to your strength when you doubt yourself. So, if you've one, keep it and give all your love to it.

People say, “Times Changes the bond and connection”, but I firmly believe best-friendship is a bond that doesn't require constant contact, it remains the same even when the life pull you in a different direction. A best friend is the keeper of your secrets, the Guardian of your dreams. The bond between best friends forms a beautiful perspective, is a treasure beyond measure-a treasure of love, trust and unwavering support, reminding us all that we are never alone in this journey called “LIFE”.

UNDERSTANDING LOVE PHILOSOPHY

• Nowas Kispota

LOVE begets love just as hatred begets hatred. Love is the unspoken, unrevealed medicine that heals all kinds of sickness. It is the best doctor that operates all situation and emotions is a way that soothes. Emotions tells us that love removes all the grudge between two persons and creates an environment of peace, joy, & mutual understanding. The essential factor that determines love is loving oneself first. Self-loving is considered to be the life-long romance. Looking on to the other side romanticizing love for the things of the world inherits despondency and dejection rather than happiness. People think if someone say" I LOVE YOU" it is the greatest compliment for them. Yes, it may be true if it is said by a person who loves oneself. But what we need to understand is-if a person says "I LOVE YOU" but does not love oneself is not worthy to called TRUE LOVER.

At present world love has become like card game. Both boys and girls play for sometimes and when they are satisfied or fade up, stop the game and look for another fine day (no matter with anyone). Strictly, I would apprise those players. For this the world need to understand that "The key to everything is PATIENCE. As we may know that we get the chicken by hatching the egg and not

smashing it. PATIENCE is not the ability to wait but the ability to keep a good attitude while waiting. One of the famous quotes in justification and fruit of PATIENCE, "ONE MINUTE OF PATIENCE, TEN YEARS OF PEACE".

Everything in this world that has a beginning has as an end. But the most fascinating thing is that True love has no end. Even if a lover dies but the love remains alive. Love changes the world and gives a new creation. Love is the common language of the universe. But due to some imperfection, being the purity of love gets defiled Understand the real virtue of love will take the society towards the life of light. Love makes an imperfect person perfect. When we love someone we say, I fell in love with her/him. But in a way I say it is wrong because when we love someone we actually get up and start a new life. It is the greatest support that makes an emotionally broken person to transfer and face life challenges.

Lastly, I would say," We all will live to have LOVE in our life, but remember the kind of love you give to others is the kind you'll get. Judge prudently and act wisely and also wait for the perfect time.

"Love is pure and divine; it overflows heavens peace".

MY JOURNEY WITH K DRAMA

• Riya Halder

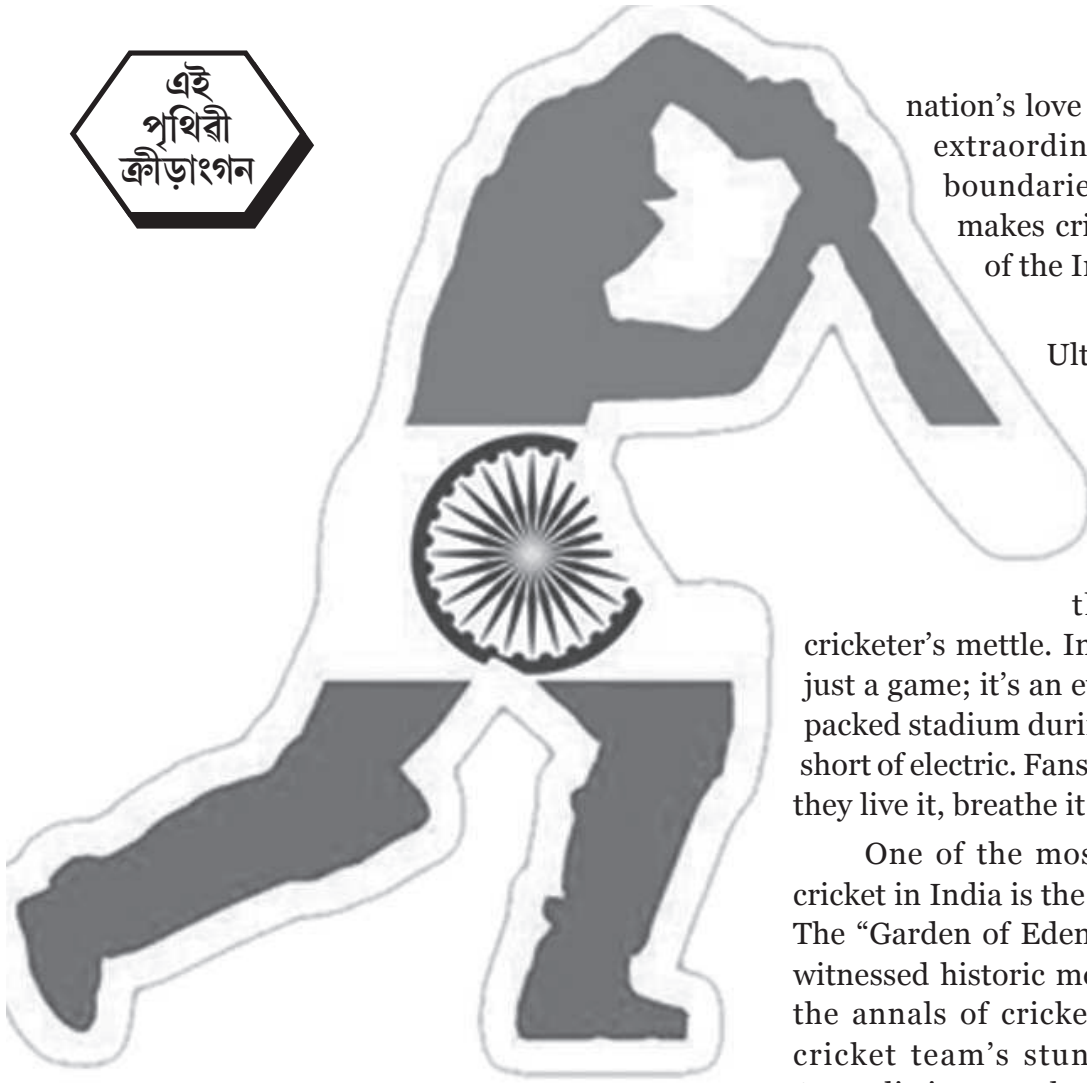
Real life is messy, and drama is a shaped version on real life.

YES!! You get it right I'm talking about K Drama so HELLO... I'm Riya and I find comfort & peace by watching k dramas. My journey into this enchanting world began with a single episode led to countless marathons and countless nights. K Dramas have the unique power to not only entertain but to transport us into a realm where the lines between fiction and reality is blur. Deeper into the magic of K Dramas, exploring their cultural significance, their ability to convey profound life lessons, and the irresistible charm that keeps fans like me coming back for more.

So, when I talk about K Drama the first drama came into my mind is "REPLY 1988". A time machine disguised as a K Drama series, talking us back to a simple era when cassette tapes rules the airwaves and the neighborhood was own playground. As I reflect on journey with the unforgettable show I'm transported to not only to specific time in south korea's history but the beautiful memories it created for me. It's a series that defines conventional drama tropes, focusing on the bonds of family and friendship rather than grand romantic gesture . This departure from the norm is precisely what makes so special. My experience with "REPLY 1988" is a tapestry of emotion woven with laughter, tear, and a profound sense of nostalgic. As I watched the lives of the five families on Ssangmun-dong streets unfold , it felt like I was a part of them .sharing their joys and sorrows. 'Reply 1988' has a magical quality that's makes its characters real and its heartwarming portrayal of family life remain us together.

NOW, "I want to introduce you to my all-time favorite K-Drama, '25 21'. This is an awaited drama telling the story of five young people confused and lost between love and friendship during their growing years. The drama about a hardworking young man who seeks to rebuild his life and a teen fencer who pursues big ambitions, who first met when they were 22 and 18 , then again 4 years later at 25 21. It isn't just a drama; it's an emotional rollercoaster that will make you laugh, cry, and root for the characters journeys. The story follows the pure and fierce growth of immature youth and the excitement and difficulties between friendship and love.

In conclusion I recommend these series to readers to seeking both entertainment and a deeper connection to experience. K-Drama series like 'REPLY 1988' and '25 21' offer viewers an immersive experience filled with different emotions and heart touching experiences.

CRICKET : THE HEARTBEAT OF INDIA

• Shreya Goswami

Cricket, often referred to as the “gentleman’s game,” is anything but gentle in India. It’s more like a raging storm that sweeps the nation off its feet in an exhilarating frenzy of enthusiasm and excitement. In a country teeming with diverse cultures, languages, and traditions, cricket stands as a unifying force, binding millions in a shared passion.

Cricket in India comes in various formats, each with its unique charm and fervor. The

nation’s love affair with the sport is an extraordinary tale that transcends boundaries, and it’s this love that makes cricket a quintessential part of the Indian way of life.

Test Cricket: The Ultimate Test

Test cricket is the purest form of the game. It’s a five-day battle of skill, patience, and endurance. For many, it’s the truest test of a cricketer’s mettle. In India, Test cricket is not just a game; it’s an event. The atmosphere in a packed stadium during a Test match is nothing short of electric. Fans don’t just watch the game; they live it, breathe it.

One of the most iconic venues for Test cricket in India is the Eden Gardens in Kolkata. The “Garden of Eden,” as it’s often called, has witnessed historic moments that are etched in the annals of cricketing history. The Indian cricket team’s stunning comeback against Australia in 2001, known as the “VVS Laxman-Steve Waugh epic,” is a testimony to the resilience and tenacity of Indian cricket.

But the excitement isn’t confined to the stadium alone. Families gather around their TV sets, cheering for their heroes. Offices come to a standstill, and the buzz of life in the streets dwindles as the nation unites to support the Indian cricket team. It’s not just a sport; it’s a way of life.

One-Day Internationals: The ODI Revolution

The 50-over format, commonly known as One-Day Internationals (ODIs), took the world by storm in the 1970s, and India was no exception. The Indian cricket team’s victory in the 1983 Cricket World Cup, under the leadership of Kapil Dev, is etched in the collective memory of every Indian cricket lover. It was a

defining moment that brought a wave of cricket euphoria across the nation.

ODIs are the perfect blend of excitement and strategy. The roar of the crowd, the frenetic pace of the game, and the unrelenting passion make ODIs an unforgettable experience. Matches like the 2011 ICC Cricket World Cup final, where India clinched the trophy at home, are etched in the hearts of fans. The anticipation, the nail-biting moments, and the roar of triumph in Wankhede Stadium in Mumbai are etched into the collective memory of Indian cricket enthusiasts.

T20 Cricket: The Spectacle

If ODIs brought a wave of cricket mania, then T20 cricket turned it into a tsunami. The Indian Premier League (IPL), launched in 2008, revolutionized the sport. The IPL is a spectacle like no other. It combines the thrill of cricket with the glitz and glamour of Bollywood. Every

summer, the entire nation tunes in to watch their favorite stars battle it out in this high-octane format.

From 'Dhoni's Helicopter Shot' to 'Kohli's Cover Drive,' every stroke, every wicket, and every six in the IPL is celebrated with unmatched enthusiasm. The cricketing carnival takes over the country, with fans sporting their team's colors, painting their faces, and dancing to catchy anthems. The roar of the crowd in stadiums like Eden Gardens and Wankhede is deafening, as fans pour their hearts out to support their teams.

The IPL has also opened doors for young talents to showcase their skills on a global stage. Players like Jasprit Bumrah, Surya Kumar Yadav, Hardik Pandya, and Shubman Gill, who made their mark in the IPL, are now integral parts of the Indian national team. The excitement and enthusiasm of the IPL continue to fuel the dreams of countless aspiring cricketers.

INTER COLLEGE KABADDI - OUR JOURNEY

• Sneha Kar

*'A game of Thrills Trials and
Triumph. A game symbolizing
the victory of Virtue over Vice.
A game that imprints its legacy
within our hearts minds & souls.'*

The game I am talking about is Kabaddi. "Kabaddi is a game that teaches us to fight till the end, to never give up and to always strive for excellence."

To encourage the students, Dibrugarh University organizing Inter-college Kabaddi Competition every year to take part and achieve excellence in their co-curricular activities. In 2022-23, the event was organized at Jhanji college. Our college had participated in the competition and I got the opportunity to be the part of our Kabaddi team and represent our college during this event. The practice for this event starts from the month of September to the month of December.

Sanjay Biswas and Vivel Keshari Bonia are our ex-seniors as well as our mentors who were there throughout this journey. A mentor cheer you on, provide feedback, advice and help you define and reach your goals. Just like that they help us in understanding the tactics of the game and we are forever grateful for them to be with us and teach us something so important that even helps us in the journey of life, to never give up and try your best as if it's your last. During the preparation of this 3-4 months we faced injuries and difficulties but they taught us not to give up and

be focused in our goals. This ups and downs of the journey made us more stronger to compete with our competitors. Their constant support and guidance made us fully prepared to face the competition and do our best.

In inter-college competition, all the terms are given their poles, a pole consist of 4 teams which compete among themselves and the champion team qualifies for the quarter finals. Our pole was of 4 team including us, the remaining 3 teams were Tinsukia College, Dibru College and Sibsagar College. After competing with these 3 teams, we were the champion team of our pole and qualified for the quarter finals. Next, we won the quarter finals against Kanoi College and entered into the Semi-Final match. In semi-finals we against the TCC college and we were really nervous as winning this match would mean a step closer to our goal. Unfortunately, we wouldn't win the match, but we didn't lose hope and played against Janji College for 3rd position and we won. It was such a phenomenal moment, it felt as if all the seeds of our hard work had finally become fruitful. This journey was a remarkable one with lots of ups and downs but, the one thing that was consistent throughout was the hope to never give up and give your best and staying true to it, I hope that we will bring the trophy home next time.

OUR TEAM :

1. Gayatri Gogoi (Captain)
2. Pinjumoni Baruah
3. Sneha Kar
4. Charli Gogoi
5. Mousumi Shah
6. Ankita Das
7. Shristi Kumari Shah
8. Sapna Kumari Shah
9. Doyashree Kalita
10. Bibha

Team Manager : SANJAY BISWAS
Coach : PRANAB DEB

INTER COLLEGE KHO KHO EXPERIENCE

• Sangita Kumari

Inter college Kho Kho is all about team work when you are on chasing side and when you are on running side, you should contribute your best running time for the team.

I feel proud in sharing my experience as a sports person. First of all I would like to thank all the peoples who supported us guided us in every steps during that period for the session 2022-23. This year also we got the opportunity to represent our college and we don't want to loose such a great opportunity. So we all work hard and prepared ourself for the matches. This year the event was organized by Komar Gaon College (Golaghat). The journey of responsibility started on 1st Sept, 2022, the day of start practicing regularly and focusing on achieving our team's common goal. There were lots of fun and hardwork. We practiced at chowkidinghee field both the time. Morning from 6:30 am to 10 am and evening from 3:30 pm to 5:30 pm with our former Games Secretary's Vishal Saha and Prem Prakash Tiwari and with our Ex-Seniors Vivek Kesari baniya, Sumit Pasi and Sanjay Biswas. They Prepared us, guided us, motivated us, supported us in every stage. Day by day we all are developing ourselves, learning new things, new skills, strategies etc. only because of such a grateful seniors.

After 4 months finally our team gets ready to fight. The on 10th Jan 2023 (Morning) our journey started and at night we reached in the college. On 17th Jan, 2023 match started. Now before match we all are quite nervous as it is natural but again we support & motivate each other in our 1st match. Our team played very well and won easily and marked our first victory. In our second match again our team played well and marked our 2nd victory

and with this our DHSKCC team entered into final. Now this time we had to face the Home team Kamar Gaon. As we won all matches so we are very much motivated but again quite nervousness it there. In that match we give our level best and finally that moment happens, we all are waiting for. We won the final match and secured 1st position.

Last time we promise ourselves that "we will have to win the next time" and finally we won. An that happiness, feelings wasn't express in words. And this time we promise ourselves that we maintain that position.

At last I would like to express my gratitude to seniors Bishal Saha, Vivek Kesari Baniya, Sumit Pasi, Sanjay Biswas & Prem Prakash Tiwari for cultivating a winning mentality within our team and for always there for us THANK YOU SO MUCH...

OUR TEAM

1. Rupy Tamuli (Captain)
2. Bitaki Dihingia
3. Anisha Swargari
4. Juri Sonowal
5. Preety Gurung
6. Monikankana Sonowal
7. Sangita Kumari
8. Pinju Moni Boruah
9. Gayatri Gogoi
10. Susmita Thapa
11. Gayatri Phukan
12. Naincy Gupta
13. Saroja Chetry

Team Manager : VISHAL SAHA
Coach : VISHAL SAHA

BLOOD DONATION CAMP : SUCCESS STORY

• Swaraj Chakraborty

The National Service Scheme (NSS) unit of DHSK Commerce college Organised a Blood Donation Camp that turned out to be a resounding success, leaving an indelible mark on our community. With meticulous planning, unwavering dedication, and enthusiastic volunteers, we were able to make a significant contribution to our local healthcare system.

The preparation for the blood donation camp began months in advance. Our NSS unit collaborated closely with Dibrugarh Blood Donors Forum, Robin Hood Army, Kalki Foundation, HDFC Bank, Assam Medical College Dibrugarh & Blood Bank Of AMCH Supported By Assam State AIDS Control Society(ASACS) to ensure a smooth and efficient event. We secured the necessary permissions, identified a suitable location at our College Campus, and created a robust communication strategy to raise awareness about the camp.

As the day of the camp approached, our NSS volunteers worked tirelessly to promote the event through social media, posters, and word of mouth. We also organized awareness sessions to dispel myths about blood donation and highlight its life-saving importance. This

educational component was crucial in attracting a diverse pool of donors.

On the day of the camp, our NSS unit was amazed by the overwhelming response. A steady stream of donors arrived, demonstrating their commitment to this noble cause. The medical team on-site ensured that all safety protocols were followed, guaranteeing a seamless and secure donation process.

The camp was not just about blood collection; it was also a testament to the spirit of community. Volunteers provided refreshments and care to donors, making them feel valued and appreciated. The atmosphere was one of unity and shared purpose, creating a memorable experience for everyone involved.

In the end, our NSS unit managed to collect an impressive number of blood units, exceeding our initial expectations. This accomplishment was not just about numbers; it was about saving lives. The donated blood went on to assist patients in local hospitals, including accident victims, surgical patients, and those with life-threatening medical conditions.

The success of our blood donation camp left a lasting impact on our NSS unit and the entire college community. It highlighted the power of collective action, compassion, and the ability to make a meaningful difference in the lives of others. It also inspired us to continue our community service initiatives, knowing that even a small group of dedicated individuals can create a positive ripple effect.

In conclusion, our NSS unit's blood donation camp was a testament to the spirit of service and unity. It not only saved lives but also reinforced the importance of community involvement. We are proud to have organized such a successful event and look forward to many more opportunities to serve our community in the future.

NSS – A JOURNEY UNFORGOTTEN

• Sasanka Paul

As I start sharing my working experience for past two years with this unit, I felt it is a unit with a motive to serve for the society and learning to the students of the college, a unit fully of energetic volunteers with positive approach and a serving intent to the society, a unit full of unity within the volunteers and support from PO Sir and other college faculties.

As I started my journey without any pre-defined goals or perspective. My first task was volunteering at the fresher's event of our college, where I found the coordination between the volunteers. My first drive was "Plantation Drive at the Banipur College Campus at Environment Day, 2021" where I felt the good bonds between the volunteers, Principal sir, PO Sir and other teachers working together to accomplish the task. Through this beautiful journey I learned a lot, got to know about the leadership quality I have, got many opportunity to mold by personality well and also my leadership quality. Mainly, the positive thing I develop within myself from this beautiful journey is "the love to serve for our society and also how to accomplish a group task." Through this journey I came across good friends and juniors, there intent to serve and work for the unit motivated me a lot. As a volunteer of the unit I have to mention some special people, firstly our PO, Ajit Goswami Sir for his constant support to the unit and secondly our NSS leader's "Sanjay Biswas and Ravi Das" they always motivated us with both their words and work. While working with the unit on the various drives and programs I got the opportunity to attend and listen to a talk program of "Diganta Biswa Sharma Sir" as his "enthraling talks put fire into a youth's soul." I got the opportunity to volunteer while the vaccination camp was conducted in our college and also worked for a few days at the "DIO office, Dibrugarh" for accumulation of data. I attended the "Training program on capacity building and leadership development" organised by the NSS cell, Dibrugarh University and also got the opportunity to attend a "talk program of mam Kiran Bedi." As I ended my working hours as an NSS Volunteer with 6 days to "NSS Special Camp at Chachaji High School, Hatimora Gaon" where we got the opportunity to manage the full 6 days

tasks, met few good little souls and enjoyed together the 6 camping days with them. Had a great experience of working with other volunteers, my co-volunteers and the supportive school faculty. The memorable moment for me from the Special Camp was that on the "Inauguration Ceremony I got to felicitate Dr. Devid Kardong Sir, Programme coordinator, DU" which will always be a sweet memory for me. Days past by now some good memories stayed with me! I started the journey with a group and ended up the journey with a handful of 9 friends. The love and respect I got from our juniors and teachers is irreplaceable. Hope our "DHSKCC NSS Unit works hard to serve for the betterment of our society and the students."

“NOT ME, BUT YOU”

• Sanjay Biswas

National Service Scheme a vast course of my life which felt more adventures than my graduation , which itself moto is "NOT ME, BUT YOU" . Starting delivering a journey full of lessons, experience and joy is a tough work and nostalgia at the same time for me. From a simple boy to everyones favourite , from a normal student to a unit leader it took me a few years of my graduation, although was lack behind to know about each one of our unit as the pandemic took our precious one year of college life but was familiar to everyone. My National Service Scheme (NSS) journey started at the year 2019 late at September with the issue of enrollment notice with unknown fellows and seniors and ended at June 2022 with a Special Camp followed by a warm and a very special farewell by my lovely Family i.e. the unit. At that time I joined the Unit our Programme Officer was Dr. Ajit Goswami sir and our Super Senior Pranjala Da (Pranjala Chelleng) was the Senior Volunteer and leader the unit. At first I thought that it was just a unit that will enhance my attendance and extra curriculum in the marksheet but NSS gradually built my leadership quality, ability to speak up in front of people, ability to handle programme , the ability to serve the society . National Service Scheme is a platform which if taken sincerely, you can be a great achiever one day with great moral values.

MY EXPERIENCE IN THE FIELD OF NCC

● Bitaki Dihinigia

My journey started when I took admission in DHSK COMMERCE COLLEGE in 2020. I have always been inclined towards sports and extracurricular from my school days so when I joined college, I opted for NCC for taking my first step towards joining the defense forces.

NCC- National Cadet Corps has been my acquaintance for 3 years and I have gained so much from that organization which I don't think could have been achieved from any other institution.

NCC has given so much which has prepared me for my life. During my first year I felt totally different as I got introduced to different things like Drill, Ragda (Punishment), a uniform which only a few were able to dawn. I had never come

across these things before in my life. When I wore that uniform, I used to get a feeling of pride and fulfillment. The most important values that I learned in NCC are Discipline, Punctuality and Unity. In my first year I attended CATC camp where several competitions were held like Public speaking, Dance competition, Group song, Drill selection test and many more. This camp made me realize that NCC is not just about being physically active, rather it's about the overall development of a person. Those 5 days(usually 10 days but it was during covid) of CATC can never be forgotten.

After that I attended many more camps and through that I got selected for IDSSC 2022 (Inter Directorate Sports Shooting Championship).

We were 20 cadets from all over the North Eastern Region(NER) who went through training in Guwahati and then represented NER in Chandigarh. Indeed it was a great experience.

Then I got selected for the AITSC (ALL INDIA THAL SAINIK CAMP) 2022 , which is one of the most prestigious camps conducted by the DG NCC.

We had gone through training and selection process for almost a month in Jorhat NCC Academy.

Our final destination was DG NCC CAMP, DELHI. In Delhi, we spent almost 10 days. Everyday we got a new experience, we participated in many events, we also visited some of the tourist destinations in Delhi like Qutub Minar, India Gate , Lotus Temple, War memorial and many more.

Honestly the whole journey was not that easy but a memorable one.

DHSKCC has given me a lot of opportunities which I cannot just express in a few words. Whether it is NCC, Sports or Education, I got the opportunity to develop myself in all the different fields. And now, I am joining one of the Indian Paramilitary forces - BSF , which is also known as the first line of defense.

A CADET'S DREAM

• Uddipan Baruah

“A fresh start isn't a new place, it's a new mind set.”

It was a remarkable day when I joined NCC in May, starting days in the college. I was motivated yet nervous to acquire a new way of living a life as a cadet. We were trained and gathered with lots of information, scopes and opportunities in our NCC life.

In my starting days, I was too excited to know about camps and other Army programs. Mainly, I tried to be a part of the national camps like Republic Day camp and IMA-attachment camp. It was indeed a very long, rigorous and a

tough procedure to be in a part of such camps. As by such, during my trials and selection days for those camps I learned as many things as drill, leadership quality, communication and specific knowledge. Though I failed to be a part of it and missed it narrowly, yet, I learned a lot and gathered much courage and made myself fearless to face any difficult situation in my journey.

Till the present day, I have learned the experience of being a cadet and to live a discipline life that changed every part of my life. Mostly, the seniors helped me a lot and without them, I would have known nothing about how capable I am to be on my dream journey.

Nearly a year passed with. Joining in NCC has proved to be a turning point in my life. More chances and opportunities are on the way to shine out in my journey as a NCC cadet and I want to opportunities to shine out and to be better person in the upcoming time.

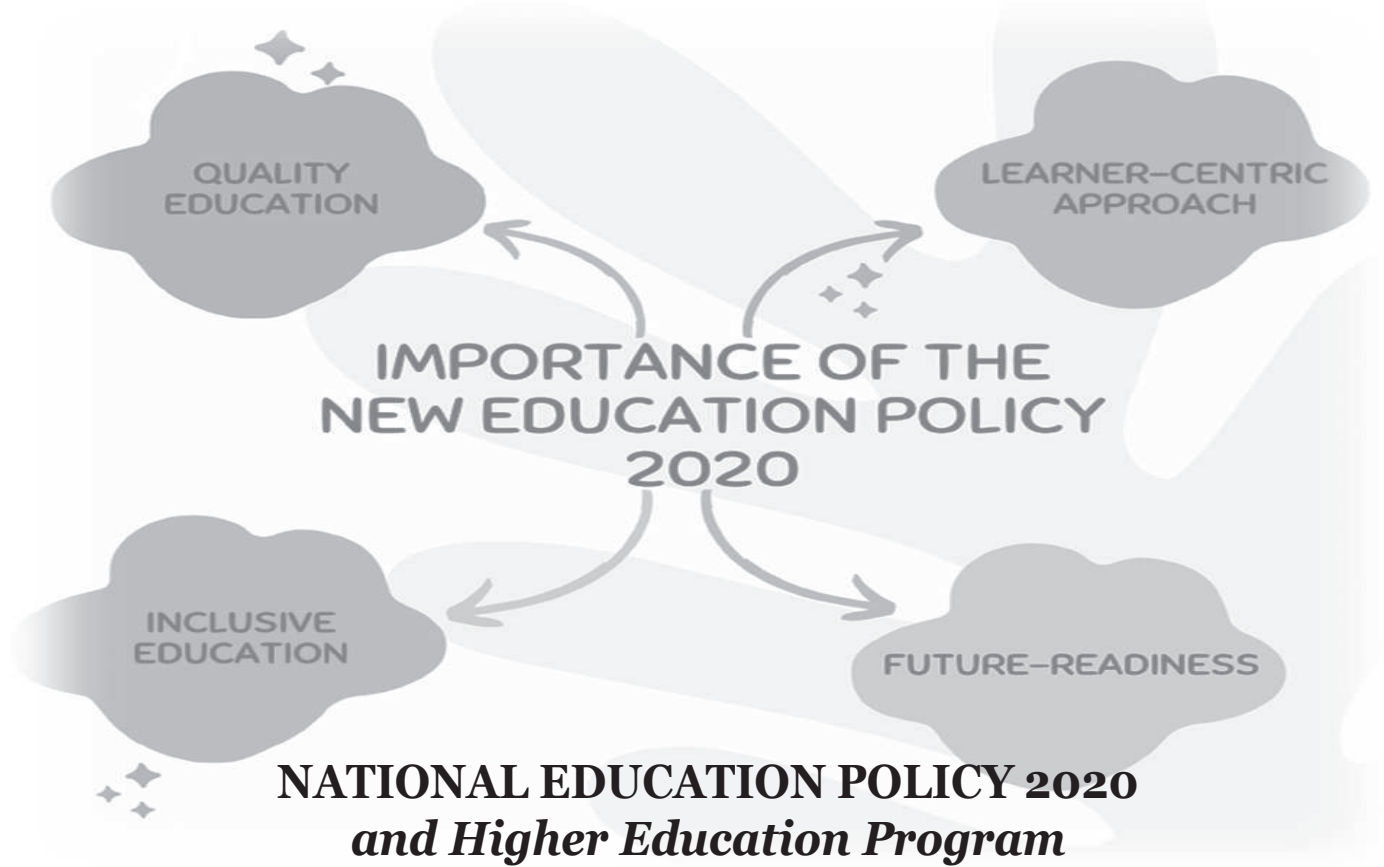
বিদ্যা মহাৰত্ন

• ৰোহন গগৈ

বিদ্যা মানৱ জীৱনৰ সবাতোকৈ শ্ৰেষ্ঠ সম্পদ। বিদ্যাই মানুহক অমৰত্ব প্ৰদান কৰে। বিদ্বান মানুহ বিনয়ী আৰু নম্ৰ স্বভাৱৰ হৈ সুখে শান্তিৰে জীৱন যাপন কৰিব পাৰে। বিদ্যাৰ বলতে গুণী জ্ঞানীসকলে বিশ্ব জয় কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। বিদ্যাৰ যোগেদি মানুহ সমাজৰ যোগ্য ব্যক্তি হ'ব পাৰে আৰু পাৰ্থিৱ সুখ সম্পদসমূহ আহৰণ কৰিব পাৰে। কালৰ সোঁতত সকলো পাৰ্থিৱ সম্পদ বিনষ্ট হ'লেও বিদ্বানজনৰ একোৱেই ক্ষতি নহয়। ক্ষমতাশীলজনক নিজ ক্ষমতাৰ অধীন সকলেহে শ্ৰদ্ধা জনায়, কিন্তু বিদ্বানজনক গোটেই পৃথিৱীয়ে শ্ৰদ্ধা কৰে। তেওঁ বিশ্বৰ সকলো প্ৰান্তৰ লোকৰ বাবে শ্ৰদ্ধাশীল।

পৃথিৱীৰ মহৎ, লোকসকল নিজ বিদ্যাৰ দ্বাৰা সৰ্বতোকালৰ বাবে পূজ্য হৈ ৰয়। উদাহৰণস্বৰূপে আমি আইনষ্টাইন, ডাৰউইন, প্লেট', ছেক্সপীয়েৰ, মিল্টন, মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰ দেৱ আদিৰ নাম ল'ব পাৰোঁ।

সেয়ে কোৱা হয় বিদ্যা গুৰুৰ গুৰু আৰু সঞ্চিত ধন। অন্য সম্পদ প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ বা চোৰ, ডকাইত আদিয়ে নিব পাৰে। কিন্তু বিদ্বান জনৰ বিদ্যা মহাৰত্ন কোনেও হৰণ কৰিব নোৱাৰে বিদ্যাই মানুহক প্ৰাপ্যৰ পৰা বঞ্চিত কৰিব নোৱাৰে বিদ্যাৰ জৰিয়তে সমাজৰ অন্ধবিশ্বাস দূৰ কৰিব পৰা যায় আৰু সমাজক উন্নতিৰ দিশত শিক্ষাৰ জৰিয়তে আগবঢ়াই নিব পাৰে। প্ৰাচীন কালৰ পৰা বিদ্যা মানুহে নিজকে সু-প্ৰতিষ্ঠিত কৰি অহাৰ উদাহৰণ আছে। এনেদৰে বিচাৰ কৰি চালে দেখা যায় যে আধুনিক বিশ্বই বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তি কৌশলৰ উচ্চ শিখৰত আৰোহণ কৰিছে বিদ্যা সম্প্ৰসাৰণৰ যোগেদিহে। বিদ্যাৰ দ্বাৰা নিজক প্ৰতিষ্ঠিত কৰিব নোৱাৰাজন বিফলতা হৈয়ে জীৱন অতিবাহিত কৰিব লগা হয়। বিদ্যা বুলিলে কেৱল পুথিগত বিদ্যাকে নুবুজায়, বিদ্যাই জীৱন নিৰ্বাহৰ প্ৰয়োজনীয় সকলো কৰ্মৰে প্ৰাসংগিক জ্ঞান আহৰণ বুজায়। পুথিগত বিদ্যা নথকা নিৰক্ষৰ এজনো অন্য দিশত বিদ্বান হ'ব পাৰে, যদিহে তেওঁৰ কৰ্মৰাজিত বিচক্ষণতা তথা তত্ত্ব গধুৰ জ্ঞান থাকে। সেয়ে কোৱা হয় বিদ্বান লোকৰ জীৱন ধন্য আৰু তেওঁলোক সমাজৰ প্ৰিয়।

• Anamika Pachani

“The primary difference that I have found between the system of education in India and other countries, particularly the USA, is that they focus problem solving and relating theories to reality around them. These two things are lacking in the education system in India”.

– *Narayan Murthy*

The earlier Indian education system basically focused on rote learning and giving results. The students were judged by the marks attained. But the National Education Policy (NEP) 2020 aims at all round development of the student. It looks forward to make India "a global knowledge superpower".

A new Education policy has been sanctioned by our government in July, 2020: after a gap of thirty four years for bringing changes in the National Education system. The Government of India aims to set up the NEP by the year 2040. The NEP includes several changes

in the school level as well higher education, including renaming the Ministry of Human Resource Development as the Education Ministry.

With the Higher Educational Institutions (HEI) gearing up to implement the NEP, affiliation of college will be phased out in fifteen years for granting autonomy to colleges, Multiple entries and exit option will gradually be a boon for the students. The undergraduate degree course will provide: a certificate after completion of one year of study, a diploma after two years and a bachelor degree after completion of three

years of study. After completing four years a particular discipline or field, a multidisciplinary honors degree will be awarded. An Academic Bank of Credit (ABC) has been set up to store digitally the academic credits earned from different recognised HEIS.

NEP 2020 will also revise the eligibility criteria for PhD programmes. Candidates who have completed four years Bachelor's degree with research are eligible to take up PhD. Candidates who have completed two years Master's course can also take up PhD. M.Phil course has been discontinued. The National Testing Agency (NTA) will conduct common entrance exam for universities at national level. MERUS (Multi-disciplinary education and research universities) at par with IITs, IIMs will be established for holistic education of global standard. Right now our Dibrugarh University has been granted MERU status.

High performing Indian universities will get offers to set up campuses offshore. Top hundred universities in the world will be encouraged to operate in India. The policy encourages HEIs to prepare professionals in cutting edge areas such as Artificial Intelligence (AI), nanotechnology, neuroscience etc for creation of employable youths. The Government will encourage students by facilitating scholarships and financial assistance.

Restructuring vocational education is another prime focus of the NEP 2020. Vocational

education will be integrated into HEIs in a phased manner. Initiatives are also suggested, culture and art among all spheres of teaching and learning. More HELS will use mother tongue/local language as a medium of instruction. Last year in 2022, Madhya Pradesh became the first state to start giving instruction in Hindi. Research shows that education in the mother tongue is key factor for quality learning.

However, language is a negative factor in NEP 2020 as introducing mother languages for each subject in academic institutes will be difficult. According to the NEP 2020, students willing to complete their graduation have to study for four years while one can easily complete his/her diploma in two years. This might encourage the pupil to leave the course without fully completing it. Further, the NTA, though envisaged to serve as an autonomous testing organisation for admissions and fellowship in HEI may, in reality, lead to loss of autonomy among the universities after admission.

The education system of India ranks thirty-third in the world. There are certain issues in the education system in India, if addressed can enhance the quality of education. The NEP is a progressive shift towards a more scientific approach to education. If implemented in its true sense, the new education structure can lead India at par with the leading countries of the world.

“A one new initiative action better than thirty four years of repeated action.”

সভাপতিৰ প্ৰতিবেদন

যাত্ৰাৰ আৰম্ভণি হৈছিল প্ৰায় এবছৰ আগত। তাৰিখ ১৯ ডিচেম্বৰ, ২০২১-২২ বৰ্ষৰ ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স সূৰ্জমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনৰ ফলাফল ঘোষণাৰ দিন। যিহেতু মইও প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা আগবঢ়াইছিলো, সেয়েহে মোৰ কাৰণে দিনটো বিশেষ আছিল। ভোট গ্ৰহণ প্ৰক্ৰিয়া শেষ হোৱাৰ পিছত গধূলি প্ৰায় চাৰিটা মান বজাৰ আৰম্ভ হৈছিল ফলাফল ঘোষণাৰ ক্ষণ। এজন প্ৰাৰ্থীয়ে কেতিয়াও নভবা ঘটনা এটা ঘটিছিল মোৰ লগত, হয় মই পৰাজিত হৈছিলোঁ। সেইদিনাৰ পৰিস্থিতি বিশ্লেষণ নকৰিলেও চাগে সকলোৱে বুজি পাব। কাৰণ কেৱল মই নহয়, মোৰ লগত আমি হৈ সহযোগ কৰা সকলোৱে মোৰ দুখৰ সমভাগি হৈছিল সেইদিনা, আমি সকলো হাৰিছিলো। যিহেতু নিঃস্বার্থভাৱে কাম কৰিবলৈ এটা হেঁপাহ আছিল, সেয়েহে ছাত্ৰ একতা সভাত নথকাকৈ যিমান পাৰোঁ তেওঁলোকৰ লগত জড়িত হৈছিলো।

(২০২২, ছেপ্তেম্বৰ)

নিৰ্বাচন : আহি পালেহি ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ নিৰ্বাচনৰ সময়। এইবাৰ মই নহয়, মোৰ বিশেষ বন্ধু কেইজনমানে ক'লে বোলে, “এইবাৰ আমাৰ সভাপতি পদৰ প্ৰাৰ্থী অভিষেক”, মই আচৰিত, একেধাৰেই একো নভবাকৈ ক'লো, “না, নহ'ব। এনেকৈয়ে বহু ভাবি চিন্তি থিৰাং কৰিলোঁ যে নিৰ্বাচনত প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা কৰিম, আৰু সভাপতি পদৰ বাবে যিমান পাৰোঁ নিজক তৈয়াৰ কৰিলোঁ।

(২৮, ছেপ্তেম্বৰ ২০২২)

ফলাফল : বহু দিনৰ কষ্টৰ ফলাফলৰ দিন। দিনৰ প্ৰায় দুটা মান বজাত এক নং ৰুমত আৰম্ভ সেই বিশেষ ক্ষণটো। শেষৰ পৰা একাদিক্ৰমে আৰম্ভ হৈছে ফলাফল ঘোষণা, একেবাৰে শেষত সভাপতি পদৰ ফলাফল। লিখি প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰা এটা ক্ষণৰ সাক্ষী হৈ ৰৈছিলো মই। চকুত নাই পানী, মুখত নাই হাঁহি, মই অবাক। হয়, এইবাৰ মই জিকিলো। ফলাফল পাইয়ে মই ওলাই আহি আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ মজিয়াত এটা চুমা খাইছোহে মাথোঁ, দেখিছো সকলোৱে বন্ধুৰে আহি মোক কান্ধত উঠালেই, বাকীখিনি লিখিবলৈ মোৰ সাধ্যৰ বাহিৰ। কিন্তু এটাই কথা কম, মই নহয় আজি জিকিছো।

Abhisek ..

অভিষেক শৰ্মা

সভাপতি

ডি. হ. সূ. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়
ছাত্ৰ একতা সভা, ২০২২-২৩

মোৰ সুখত সকলোৱে হাঁহিছে-কান্দিছে, সঁচাকৈয়ে এনেকুৱা বন্ধু পাই মোৰ জীৱন ধন্য। সকলোৱে যাতে মোৰ দৰে নিঃস্বার্থ বন্ধু পায়।

(৩০, ছেপ্তেম্বৰ ২০২২)

শপত গ্ৰহণ : যিহেতু বহু সপোন বুকুত বান্ধি ওলাই আহিছিলো কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ হকে নিঃস্বার্থভাৱে কাম কৰিবলৈ, সেয়েহে শপত বাক্য মুখত লৈয়ে প্ৰতিজ্ঞা লৈছিলো যে মহাবিদ্যালয়খনৰ গৰিমা বৃদ্ধি কৰিব নোৱাৰিলেও, কেতিয়াও গুণ-গৰিমান স্নান হ'বলৈ নিদিওঁ।

এইখিনিতেই মই নিজকে এজন বিশেষ বুলি ভাবো কাৰণ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় (ড° খনীন্দ্র মিশ্ৰ ভাগৱতী চাৰ) আৰু উপাধ্যক্ষ মহোদয় (শৈলেন গগৈ ছাৰ)ৰ দৰে দুজন বিশেষ ব্যক্তিক মই মোৰ পথ প্ৰদৰ্শক হিচাপে পালো। এওঁলোকেই হৈছে আমি কৰা প্ৰতিটো কামত সহায়-সহযোগ তথা নিজৰ সন্তানৰ দৰে মৰম কৰা আমাৰ শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰু।

(৩১, অক্টোবৰ ২০২২)

বিদায় ও সম্বৰ্ধনা অনুষ্ঠান : আমাৰ ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভা গঠন হোৱা পাছত সময় আহি পৰিল ২০২১-২২ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সকলো বিষয়-ববীয়াক স-সন্মানেৰে বিদায় দিয়া। তদুপলক্ষে আমি উক্ত দিনা সকলো বিষয় ববীয়াক মান সন্মানেৰে বিদায় দিয়াৰ লগতে এখনি সম্বৰ্ধনা পত্ৰ আৰু সামান্য লঘু আহাৰেৰে অনুষ্ঠান সামৰিলো।

ইয়াৰ পিছত সময়ত বিভিন্ন সৰু-ডাঙৰ কামত আগ-ভাগ লৈছিলো, যেনে- মাতৃভাষা দিৱস, ভাৰতীয় ভাষা দিৱস, NSS ৰ তৰফৰ পৰা আয়োজন কৰা বিভিন্ন সমাজসেৱামূলক কাম আদি অন্যতম।

(জানুৱাৰী ২০২৩)

আৰম্ভ হৈছিল বনভোজ আৰু প্ৰতিখন ছাত্ৰ একতা সভাৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ কামটো অৰ্থাৎ বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ। সময়ৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি আমি আটাইকেইজন বিষয়ববীয়াই একত্ৰিত হৈ আলোচনা কৰি বনভোজ আৰু মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ বাবে দিন ঘোষণা কৰিলো।

(২১, জানুৱাৰী ২০২৩)

বনভোজ : এই দিনটোৱেই নিৰ্দিষ্ট কৰিছিলোঁ আমি বাৰ্ষিক বনভোজৰ বাবে, গতিকে আগদিনাই (২০, জানুৱাৰী) যাৱতীয় কাম-কাজবোৰ কৰি সেইদিনা ৰাতিপুৱা সোনকালে মই ওলালো সকলোকে আগবহাবলৈ বুলি। যিহেতু দুদিন পাছৰ পৰা আৰম্ভ আমাৰ বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহ, সেয়েহে নিজকে বনভোজৰ পৰা আঁতৰাই ৰাখি আমাৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ উপ-সভাপতি আৰু সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদকৰ নেতৃত্বত লগতে বাকী বিষয়ববীয়া সকলৰ সহযোগত, ভগৱানৰ নাম মুখত লৈ তেওঁলোকে যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলে অৰুণাচল প্ৰদেশৰ তেজু নামৰ এখন মনোৰম প্ৰাকৃতিক পৰিৱেশলৈ।

(২৩-৩০, জানুৱাৰী ২০২২)

অৱশেষত আহি পৰিল সেই বিশেষ বাৰ্ষিক সপ্তাহ, যাৰ বাবে এবছৰ ধৰি অধিৰ আগ্ৰহেৰে বৈ থাকে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী। ২৩ জানুৱাৰীৰ পৰা ৩০, জানুৱাৰীলৈ সপ্তাহ জোৰা অনুষ্ঠান। আমি সকলোৱে মিলি বহু নিয়াৰিকৈ নিজৰ নিজৰ কামবোৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ আৰু মই সৌভাগ্যৱান যে সকলোৱে ইমান ধুনীয়াকৈ সহযোগ কৰিছিল। এইবাৰ আমি আমাৰ অধ্যক্ষ (ড° খনীন্দ্র মিশ্ৰ ভাগৱতী চাৰ) মহোদয়ৰ অনুপস্থিতি বাৰুকৈয়ে অনুভৱ কৰিছিলো, কাৰণ তেঁওৰ ঘৰুৱা বিশেষ কামৰ বাবে আমাক লগ দিব পৰা নাছিল। কিন্তু এইক্ষেত্ৰত আমি সন্মুখীন হোৱা বিভিন্ন সমস্যাত আমাক সহায় কৰিছিল সমূহ শিক্ষাগুৰুৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ উপাধ্যক্ষ (শৈলেন গগৈ চাৰ) মহোদয়ে। এনেকৈয়ে বাৰ্ষিক সপ্তাহৰ অন্তিম দিনা বিভিন্ন সমাজকৰ্মী আৰু শিক্ষাগুৰুসকলৰ উপস্থিতিত আমি বাঁটা বিতৰণী সভা, সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান চলাই গ'লো। একেবাৰে শেষত অসমৰ জনপ্ৰিয় কণ্ঠশিল্পী নিয়ৰ বিকাশৰ গীতেৰে আমি ৫৯ তম মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ সামৰণি মাৰিলো।

(১-৪ ফেব্ৰুৱাৰী, ২০২৩)

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ শেষ হৈছিলহে মাথোঁ, এইবাৰ আৰম্ভ ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয় আন্তঃমহাবিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱ-২০২৩। ইয়াত আমাৰ সাংস্কৃতিক সম্পাদকে সকলো

প্ৰতিযোগীকে নিয়াৰিকৈ তৈয়াৰ কৰি ৰাওনা হ'ল ডিগবৈত অৱস্থিত ডিগবৈ মহিলা মহাবিদ্যালয়লৈ, কিয়নো এইবাৰ তাত আয়োজন কৰা হৈছিল আৰু আমি গৰ্বিত যে এইবাৰ আমাৰ মহাবিদ্যালয়লৈ সু-নাম কঢ়িয়াবলৈ সক্ষম হৈছিল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল। এনেকৈয়ে শেষ হৈছিল এইবাৰৰ ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়, আন্তঃমহাবিদ্যালয় যুৱ মহোৎসৱ - ২০২৩।

(২১ ফেব্ৰুৱাৰী, ২০২৩)

মোৰ প্ৰতিশ্ৰুতিৰ অন্যতম এটা প্ৰতিশ্ৰুতি সফল। হয়, এই দিনটোতেই আমি লাইখুটা স্থাপন কৰিছিলোঁ আমাৰ কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰাবাসৰ। ৰাতিপুৱাই অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ নিৰ্দেশ মৰ্মে আমি উপস্থিত হৈছিলো বাণীপুৰস্থিত আমাৰ খেলপথাৰত, য'ত বৰ্তমান নিৰ্মাণমান অৱস্থাত আছে আমাৰ ছাত্ৰাবাসটো।

(৪ এপ্ৰিল, ২০২৩)

এই দিনটোত আমাৰ অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ নিৰ্দেশ মৰ্মে আমি আয়োজন কৰিছিলোঁ এখন অনুষ্ঠান, য'ত আমাৰ অধ্যক্ষ

মহোদয়ে মহাবিদ্যালয়লৈ সুনাম কঢ়িয়াই অনা পুৰস্কাৰপ্ৰাপ্ত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক সম্বৰ্ধনা জনোৱাৰ লগতে কিছু মাননী আগবঢ়াই।

এনেকৈয়ে লাহে লাহে অন্ত পৰিছিল মোৰ অৰ্থাৎ আমাৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ এটা সোণালী অধ্যায়। এই লেখাৰ জৰিয়তে মই সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী অৰ্থাৎ মোৰ মৰমৰ ভাইটি-ভগ্নী তথা বন্ধু-বান্ধৱীক ইয়াৰ পৰাই শতকোটি প্ৰণাম আৰু ধন্যবাদ জনাইছোঁ। কিয়নো এইয়া তোমালোকে দিয়া মোৰ জীৱনৰ অন্যতম শ্ৰেষ্ঠ উপহাৰ আৰু তোমালোকবিহীন এই যাত্ৰা মোৰ বাবে কল্পনাৰীতি। কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ হকে কাম কৰিবলৈ পাই মোৰ ছাত্ৰ জীৱন ধন্য, লগতে ইয়াৰ পৰাই আৰু এটা প্ৰতিশ্ৰুতি দিব বিচাৰো যে প্ৰাক্তন হিচাপেও আগন্তুক দিনত মহাবিদ্যালয়ৰ হকে যিমান পাৰোঁ নিঃস্বার্থভাৱে কাম কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰিম।

শেষত জয়তু কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়
জয়তু কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সমাজ।

অভিষেক শৰ্মা

সভাপতি

ডি. হ. সু. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়

ছাত্ৰ একতা সভা, ২০২২-২৩

Vice President's Report

Date-28th of September, 2022 the day I won't forget ever. 4:00 pm approximately, I bowed my gratitude towards the students who did cast their valuable votes for my victory. The moment I felt like now I can sleep peacefully, now the hustle is no more. I called Maa after the election results were out, I said "Now your son is the Vice President of the college where baba once studied", such a proud moment for me it was.

But every story has its own thrill so has the election. There are positive stuffs related to the election as well as negative.

Moving to the positive ones, I gained tons of experience relating to leadership, speaking out to a crowd of people, a hell lot of experience and more importantly the types of people. Above all these I learnt that people will do anything for money. I participated in the intercollege volleyball competition held in Subansiri College, I went to Digboi Women's college for Youth festival, leading the college rally as an union member and many more; all these just boosted up my experience and knowledge. Moreover I got to know the real meaning of friends and also learnt that many people weight friendship in terms of money and power.. On the other hand I got people like Sanchita Dey who supported me like anything and everything during my election.

Talking about the dark side of being appointed as the Vice President of D.H.S.K Commerce college is

Brishop Deb

Brishop Deb

Vice President

DHSKCCSU, 2022-2023

that Yes I won the election but at what cost? Election is all about choosing the deserving candidate, but think on your own that does it really happen for all the union posts. Let it be.

Last but not the least I am glad that I was lucky enough to represent NSS and GC for my college. It was a great time during NSS activities, laughing and cracking jokes. Now all those laughter appears just as a dream. We grew up. Now I am having a job

but not the same happiness and laughter anymore. Lastly an special thanks to all the teachers, my juniors and mates for choosing me as the VP of DHSKCC 2022-23.

With regards to everyone

Brishop Deb
Vice President
DHSKCCSU, 2022-2023

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

বুকুত অদম্য সাহস লৈ মহাবিদ্যালয়ৰ আৰু ছাত্ৰ সমাজৰ হকে ওলাই আহিছিলো ২০২২-২০২৩ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত সাধাৰণ সম্পাদক পদত প্ৰাৰ্থিত্ব আগবঢ়াবলৈ। ২৮ ছেপ্টেম্বৰ, ২০২২ মোৰ জীৱনৰ বিশেষ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ দিন। সেই দিনটোত ১ নং শ্ৰেণীকোঠাত মোৰ ভাতৃপ্ৰতীম অমৃত দাদা, কৌস্তভ দাদা, চিৰঞ্জীৱ দাদা আৰু লভিজীত ভাইটি আমি পাঁচ জন শেষৰ বেঞ্চখনত হেঁপাহেৰে ফলাফলৰ বাবে বাট চাই আছিলোঁ। অৱশেষত কষ্টৰ ফল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ সমাজে মোক দিলে। ফলাফল দেখি ফুৰ্তিতে মোৰ চকুলো বৈ গৈছিল। ৩০ ছেপ্টেম্বৰ ২০২২ তাৰিখে আমি নতুনকৈ নিৰ্বাচিত হোৱা সদস্য-সদস্যসকলে দায়িত্বভাৰ গ্ৰহণ কৰিলোঁ। সেইদিনাৰ পৰাই দায়িত্ববোৰ আৰম্ভ হ'ল। জীৱন প্ৰথম অভিজ্ঞতা, নাজানো কেনেকৈ ক'ত কি কৰিম কাৰণ কামবোৰ মোৰ একেবাৰে নতুন। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ জ্যেষ্ঠ শিক্ষাগুৰু ড° ভূপেশ ভাগৱতী ছাৰক মোৰ মুখ্য উপদেষ্টা হিচাপে পালো আৰু সকলো ক্ষেত্ৰতে ছাৰে মোক দিহা-পৰামৰ্শ, সহায়-সহায়োগিতা আগবঢ়াইছিলো।

এতিয়া আহিছোঁ মোৰ কাৰ্যকালৰ বছৰটোৰ কৰ্মসূচীলৈ। ডিব্ৰুগড় জিলা দিৱস : ডিব্ৰুগড় (১ অক্টোবৰ), লগতে সংগতি ৰাখি ৩০ ছেপ্টেম্বৰ ২০২২ তাৰিখে অৰ্থাৎ আমাৰ শপত গ্ৰহণৰ দিনাই সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰা আছিল আৰু সেই শোভাযাত্ৰাত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা মিচিং জনগোষ্ঠীয় সাংস্কৃতিক দল হিচাপে অংশগ্ৰহণ কৰাবলৈ আমি সক্ষম হৈছিলো।

কাতি বিহু উদ্‌যাপন : ইং ১৮ অক্টোবৰ ২০২২ তাৰিখে আবেলি ৫:৩০ মানত কাতি বিহু উপলক্ষে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় ড° খনিন্দ্র মিশ্ৰ ভাগৱতী আৰু সতীৰ্থ কেইজনমানৰ উপস্থিতিত তুলসীৰ তলত বস্তি প্ৰজ্বলন আৰু কাতি বিহু উপলক্ষে দুআষাৰ বক্তব্য আগবঢ়ায়।

মহাবিদ্যালয় বাৰ্ষিক সপ্তাহ (২৩ জানুৱাৰীৰ পৰা ৩০ জানুৱাৰীলৈ): মহাবিদ্যালয় বাৰ্ষিক সপ্তাহ হৈছে এটি অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ তথা ডাঙৰ কাম। মোৰ নেতৃত্বত আৰু সকলোৰে সহযোগত সূচাৰুৰূপে বাৰ্ষিক সপ্তাহৰ কামবোৰ সম্পন্ন হ'ল। বাৰ্ষিক সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা মোৰ অন্য এটা দায়িত্ব আছিল সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰা। মোক এই ক্ষেত্ৰত সহায় সহযোগিতা আগবঢ়োৱা ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিষয়ববীয়া সকলৰ লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক এই লিখনিৰ জৰিয়তে ধন্যবাদ জনাইছোঁ কিয়নো তেওঁলোকৰ অবিহনে এই কাম হয়তো সম্পন্ন নহ'ল হয়।

নেতৃত্ব
বিস্তাৰণ

অপূৰ্ব বসুমতাৰী

সাধাৰণ সম্পাদক

ডি. হ. সু. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়
ছাত্ৰ একতা সভা, ২০২২-২৩

সেইবাৰ মহাবিদ্যালয় বাৰ্ষিক সপ্তাহৰ মাজে আছিল ‘গণতন্ত্ৰ দিৱস’ আৰু ‘সৰস্বতী পূজা’। গণতন্ত্ৰ দিৱসৰ দিনা পুৱা শিক্ষাগুৰু আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ উপস্থিতিত উপাধ্যক্ষ মহোদয় শৈলেন গগৈ ছাৰে পতাকা উত্তোলন কৰে আৰু ছাৰে দুআষাৰ মান বক্তব্য আগবঢ়ায়। বিগত বছৰসমূহৰ দৰে সেইবাৰো আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত সৰস্বতী পূজা আয়োজন কৰা হৈছিল। পূজাৰ আগদিনা দিনত পূজাৰ কিছু আগদিনা দিনত পূজাৰ কিছু সামগ্ৰী আৰু বিয়লি ‘শান্তিপাৰা’ৰ পৰা আই সৰস্বতীৰ মূৰ্তি নিবলৈ আহিছিলো সতীৰ্থ দুজনৰ লগত আৰু গধূলি পূজাৰ মণ্ডপ সজাইছিলো আৰু পূজাৰ দিনা ২ নং শ্ৰেণী কোঠাত পায়স বিলোৱা, এটি ভাল লগা মুহূৰ্ত আছিল।

মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক সপ্তাহৰ অন্তিমটো দিনত মুকলি সভা আৰু সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান আছিল। মুকলি সভাখনিত সভাৰ উদ্দেশ্য ব্যাখ্যা আগবঢ়ালো আৰু সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান সমূহ সুকলমে পাৰ হ’ল তাৰ পাছতেই মহাবিদ্যালয় বাৰ্ষিক সপ্তাহটোৰ অন্ত পৰিল।

“যুৱ মহোৎসৱ” (১ ফেব্ৰুৱাৰীৰ পৰা ৪ ফেব্ৰুৱাৰী):

যিহেতু মই প্ৰথম দিনা যাব নোৱাৰিলো, যুৱ মহোৎসৱৰ মোৰ দায়িত্ববোৰ আমাৰ ছাত্ৰ একতাৰ সভাৰ সাংস্কৃতিক সম্পাদিকা নিকিতা গগৈলৈ অৰ্পণ কৰিলোঁ। ছাত্ৰ একতা সভাৰ কেইজনমান বিষয়ববীয়াৰ লগতে বহুকেইজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে ‘যুৱ মহোৎসৱত’ অংশগ্ৰহণ কৰি সুনাম কঢ়িয়াই আনিবলৈ সক্ষম হ’ল। যুৱ মহোৎসৱৰ দ্বিতীয় দিনা মই আৰু এজন সতীৰ্থ সহিতে অনুষ্ঠানটোত উপস্থিত হৈছিলো আৰু তাত গৈ বহুতো নজনা কথা জানিব পৰিলোঁ লগতে অভিজ্ঞতাও হ’ল। ৫ ফেব্ৰুৱাৰী দিনা আমি সকলো মহাবিদ্যালয় অভিমুখে উভতিলোঁ।

বিষ্ণু ৰাভা দিৱস উদ্‌যাপন (২০ জুন, ২০২৩) :
অসমীয়া বিভাগৰ আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ উদ্যোগত ২০ জুন তাৰিখে ড° লক্ষীপ্ৰসাদ দত্ত সভাকক্ষত বিষ্ণু ৰাভা দিৱস উদ্‌যাপন কৰিছিলো। অনুষ্ঠানটো আয়োজন কৰাৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষকৈ সহায় আগবঢ়োৱা ব্যক্তিজন হ’ল অসমীয়া বিভাগৰ বিভাগীয় প্ৰধান ড° নৱজ্যোতি দত্ত ছাৰ যাৰফলত আমি অনুষ্ঠানটো সুকলমে অনুষ্ঠিত কৰিব পাৰিলোঁ আৰু মই ছাৰক এই লিখনিৰ যোগেদি অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

নৱাগত আদৰ্শ সভা (১ ছেপ্টেম্বৰ, ২০২৩) : আমি সুভাগ্য বুলি কম, মোৰ কাৰ্যকালতেই মহাবিদ্যালয়ৰ নতুন

প্ৰেক্ষাগৃহটোত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰম্পৰা অনুসৰি পূৰ্বৰ বছৰৰ সমূহৰ দৰে সেইবাৰো ২০২৩ বৰ্ষৰ নৱাগত আদৰ্শ সভাখনি অনুষ্ঠিত কৰিবলৈ সক্ষম হ’লো।

ইং ৪ মে, ২০২৩ তাৰিখে চূড়ান্ত বৰ্ষৰ দাদা বাইদেউ সকলক বিদায় সম্ভাষণৰ অনুষ্ঠান এটি আয়োজন কৰিছিলোঁ।

সেইটো বৰ্ষতে আন্তঃমহাবিদ্যালয় প্ৰতিযোগিতা সমূহত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ কেইবাজনো ছাত্ৰ ছাত্ৰীয়ে তেওঁলোকে নিজৰ লগতে মহাবিদ্যালয়লৈ সুনাম কঢ়িয়াই আনিবলৈ সক্ষম হ’ল। অসমীয়াত এষাৰ বাক্য আছে ‘কষ্টৰ ফল মিঠা’ ছাত্ৰ ছাত্ৰীসকলে ৰ’দ বৰষুণ নেওচি পুৱা-গধূলি বহুতো কষ্ট কৰিছিল যাৰ ফলত পৰৱৰ্তী সময়ত ডিব্ৰুগড় হনুমানৰ সূৰ্যমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিয়ালবৰ্গই পালে। এই ক্ষেত্ৰত মই ‘ত্ৰীড়া সম্পাদক’ শ্ৰী অভিলেয কৌশিকক অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ কিয়নো তেওঁ প্ৰতিটো কাম নিষ্ঠাৰে কৰিছিল যাৰ ফলত সুনাম অধিকাৰ কৰিবলৈ সক্ষম হ’ল।

আমাৰ কাৰ্যকালৰ সময়তে ইং ১০ আৰু ১১ অক্টোবৰ, ২০২৩ তাৰিখে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত ২০২৩-২৪ বৰ্ষৰ ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ আন্তঃমহাবিদ্যালয় দবা খেল প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত হৈছিল আৰু ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অন্তৰ্গত কেইবাখনো মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা বহুত কেইজন প্ৰতিযোগী খেলখনত অংশগ্ৰহণ কৰিবলৈ আহে। মহাবিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষ আৰু সকলো দায়িত্ব প্ৰাপ্ত বিষয়ববীয়া সকলৰ লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সহযোগত দবা খেলখন নিয়াৰিকৈ পাৰ হৈ গ’ল।

সেইটো বৰ্ষতে আমি ভাবিছিলোঁ যে মহাবিদ্যালয়ৰ দ্বিতীয় চৌহদ বাণীপুৰত অৱস্থিত মহাবিদ্যালয় খেলপথাৰখনত পোন প্ৰথমবাৰ বাবে বাৰ্ষিক সপ্তাহৰ খেল সমূহ অনুষ্ঠিত কৰিম, এই বিষয়ে অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ আগত অৱগত কৰিছিলোঁ আৰু তেখেতে অতি তৎপৰতাৰে খেলপথাৰখন খেলাৰ উপযোগী কৰি দিলে। যাৰ ফলত আমি আমি খেল সমূহ সুন্দৰকৈ অনুষ্ঠিত কৰিব পাৰিলোঁ আৰু আমি ভবা কথাটো দিঠকত ৰূপায়ন হ’ল। মোৰ কাৰ্যকালতেই খেলপথাৰৰ চৌহদত ইং ২১ ফেব্ৰুৱাৰী, ২০২৩ তাৰিখে অধ্যক্ষ মহোদয়, উপাধ্যক্ষ মহোদয়, শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰু সকলৰ লগতে ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিষয়ববীয়া সকল আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ উপস্থিতিত মহাবিদ্যালয় পৰিচালনা সমিতিৰ সন্মানীয় সভাপতি শ্ৰদ্ধাৰ শ্ৰীযুত গোপাল চন্দ্ৰ শৰ্মা ডাঙৰীয়াই নতুন কৈ নিৰ্মাণ হোৱা মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰাৱাস

আধাৰশিলা উদ্ধোধন কৰে আৰু ছাত্ৰাৱাসৰ কাম অতি সোনকালেই হৈ আছে।

ইং ১৩ অক্টোবৰ, ২০২৩ তাৰিখে নতনকৈ গঠন হোৱা ছাত্ৰ একতা সভাৰ শপত গ্ৰহণৰ অনুষ্ঠানত আনুষ্ঠানিকভাৱে সমাপ্ত হয় আৰু নৱ নিৰ্বাচিত ছাত্ৰ একতা সভাৰ সুহ বিষয়ববীয়াক অভিনন্দন জনায় দায়িত্বভাৰ অৰ্পণ কৰে।

যিহেতু মোৰ কাৰ্যকালৰ বছৰটোৰ মাজত কিছুমান অসুবিধাৰ কাৰণে শিক্ষামূলক ভ্ৰমণটো পৰিকল্পনা কৰিব নোৱাৰিলো সেয়েহে ইং ২০২৪ ১ জানুৱাৰী মাহত 'গোৱা' আৰু 'কলিকতা' লৈ বুলি আগবাঢ়িলোঁ।

সেই গোটেই বছৰটোত বহুতো নজনা কথা শিকিবলৈ পালো, ভাল বেয়া কথা বাচিব পৰা হলোঁ আৰু শ শ লোকৰ আগত কথা কবলৈ ক্ষমতা লাভ কৰাৰ লগতে অভিজ্ঞতাও হ'ল।

মই এই লিখনিৰ জৰিয়তে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় ড° খনিন্দ্র মিশ্ৰ ভাগৱতী ছাৰক অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ কাৰণ ছাৰে আমাক সকেলা ক্ষেত্ৰতো দিহা পৰামৰ্শ আৰু সহায় সহযোগিতা আগবঢ়োৱাৰ লগতে ছাৰৰ পৰা বহুতো কথা শিকিবলৈ পালো। আমাৰ ভুলবোৰ ছাৰে আঙুলিয়াই দিছিল। প্ৰত্যেকটো ক্ষেত্ৰত ছাৰে দিয়া শিক্ষাৰ পৰা উৎসাহিত হৈছিলো আৰু মই ছাৰৰ ওচৰত চিৰকৃতজ্ঞ হৈ ৰম। কামসমূহৰ সম্পৰ্কে ড° ভূপেশ ভাগৱতী চাৰৰ লগত আলাপ আলোচনা কৰিবলৈ গলে সকলোবোৰ অতি সুন্দৰকৈ বুজাই পৰাই দিছিল। ছাৰৰ পৰা বহুতো নজনা কথা জানিব পোৱাৰ লগতে এজন মানুহ বা এজন ছাত্ৰ নিজৰ জীৱনত কেনেকৈ আগবাঢ়ি গৈ সমাজত এজন সফল ব্যক্তি হ'ব পাৰি এইবোৰৰ বিষয়েও শিকিবলৈ পালোঁ। মই ছাৰক এই লিখনিৰ যোগেদি অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ আৰু মই ছাৰৰ ওচৰত চিৰকৃতজ্ঞ হৈ ৰম।

মোৰ কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাত সকলো ক্ষেত্ৰতে দিহা-পৰামৰ্শ দিয়া, সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ উপাধ্যক্ষ অধ্যাপক শৈলেন গগৈ ছাৰ, আভ্যন্তৰীণ মান নিশ্চয়তা কোষৰ সমন্বয়ক ড° টংক প্ৰসাদ উপাধ্যায় ছাৰ, মহাবিদ্যালয়ৰ শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী বৃন্দ,

গৃহগাৰিকা মহোদয়া আৰু সন্মানীয় কৰ্মচাৰীসকল, সকলোলৈ মই অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ আৰু মই আপোনালোকৰ ওচৰত চিৰকৃতজ্ঞ হৈ ৰ'ম লগতে সেই সময়ছোৱাত যদি মোৰ কিবা ভুল-ভ্ৰান্তি হৈছিল মোক যাতে আপোনালোকে ক্ষমা কৰি দিয়ে।

এই লিখনিৰ জৰিয়তে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ দুজন কৰ্মচাৰীক বিশেষকৈ অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ, সেই দুজন হ'ল 'বিশ্বনাথ', দা আৰু 'জীতেন' দা। এই দুজন ব্যক্তিয়ে মোক সেই বছৰটোত প্ৰত্যেকটো অনুষ্ঠানত বহুত সহায় কৰিলো। তেওঁলোকে কৰা এই সহায় সদায় মনত থাকিব।

"হে মৰমৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল" তোমালোকৰ মৰম, আৰ্শ্ববাদ আৰু সহায়-সহযোগিতাৰ অবিহনে হয়টো মই আজি এনেদৰে এজন ছাত্ৰ প্ৰতিনিধি হিচাপে দুটিমন বাক্য লিখিবলৈ সুযোগ নাপালো হয়। মোৰ এই পৰিচয়, আগবাঢ়ি যোৱাৰ ক্ষমতা কেৱল মাত্ৰ তোমালোকৰ কাৰণেই সেয়েহে তোমালোকক এই ছেগতেই বহুত বহুত ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। নাজানো ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলৰ হকে কি কৰিব পাৰিলো বা কি কৰিব নোৱাৰিলো কিন্তু মোৰ চেষ্টা সদায় অব্যাহত ৰাখিছিলো। তেওঁলোকৰ এই মৰম আৰু মোৰ তেওঁলোকৰ প্ৰতি থকা ভালপোৱা সদায় যেন সকলোঁ সময়তে আমাৰ মাজত থাকে তাকেই ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনাইছোঁ। মই তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা আমি হৈ আগবাঢ়ি যাব বিচাৰিছিলো, ঠিক তেনেদৰে আমি সকলোৰে ডিৱৰ্গড় হনুমানবক্স সুৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সমাজ হৈ আগবাঢ়ি গ'লো। মই তেওঁলোকৰ বিপদ-আপদৰ সময়ত সদায় আছিলোঁ, আছোঁ আৰু সদায় থাকিম।।

।। জয়তু কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়।।

।। জয়তু কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ সমাজ।।

অপূৰ্ব বসুমতাৰী
সাধাৰণ সম্পাদক

ডি. হ. সু. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়
ছাত্ৰ একতা সভা, ২০২২-২৩

সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিজন ব্যক্তিৰ ধাৰণা কেৱল জিকাই নহয়, অনেকে শিক্ষাৰে শিক্ষিত হৈ নিজৰ প্ৰতিভাক, জ্ঞানক বৃদ্ধি কৰিবহে আগবাঢ়ে। এই শিক্ষা গ্ৰহণৰ পথত পোৱা পৰিশ্ৰমেই সফলতা কঢ়িয়াই আনে। মই ডিব্ৰুগড়ৰ স্থানীয় বাসিন্দা নহয়, মই চিলাপথাৰৰহে। মেট্ৰিক পৰীক্ষাৰ দেওনা পাৰ কৰাৰ পাছত এইবাৰ ৰঙা দিলো উচ্চ-শিক্ষাৰ দৰ্জা পাৰ কৰিব, সময়বোৰ পাৰ হোৱাৰ লগে লগে পৰীক্ষাও ভাল হ'ল লগতে মোৰ সপোনৰ কলেজখনতো নাম ভৰ্তি কৰিব পাৰিলোঁ। এতিয়া মই ডি. হ. সু. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ। ২৮ ছেপ্টেম্বৰ, ২০২২ বৰ্ষ সময় ১ বাজি ৩০ মিনিট, ১নং শ্ৰেণী কোঠাত ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ ফলাফলত সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদক ৰূপে মই জয় লাভ কৰিলো। ফলাফলটোৱে নকন্দা ল'ৰাৰ চকুত সফলতাৰ পানী লৈ আনিলে। এবছৰৰ কষ্টৰ ফল দিলে সেই দিনটোৱে। ৩০ ছেপ্টেম্বৰ তাৰিখে আমাৰ শপত গ্ৰহণ হ'ল আৰু কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰিলোঁ। সেইদিনাখনৰ পৰাই মনত প্ৰতিজ্ঞা কৰিলোঁ যে সকলো কাম মোৰ নিষ্ঠা অনুসৰি সম্পন্ন কৰিম। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মৰম, স্নেহ আৰু শিক্ষাগুৰু সকলে দিয়া আশীৰ্বাদৰ কাৰণে জীৱনৰ বাটত মই আগবাঢ়িম বুলি আশা ৰাখিলোঁ। ছাত্ৰ একতা সভাৰ এবছৰীয়া জীৱন যাত্ৰাৰ আৰম্ভণি :

“মিচিং জনজাতীয় শোভাযাত্ৰা” ৩০ ছেপ্টেম্বৰ :

ডিব্ৰুগড় জিলা প্ৰতিষ্ঠা দিৱস উপলক্ষে প্ৰতিখন মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা বিভিন্ন জন-জাতীয় শোভাযাত্ৰা উলিওৱা হৈছিল। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা আমি মিচিং জনগোষ্ঠীয় সম্প্ৰদায়ক আৰু অনেক দৃষ্টিগোচৰ কৰিবলৈ শোভাযাত্ৰাত অংশগ্ৰহণ কৰিছিলো। ছাত্ৰ-একতা সভাৰ সদস্যয়ে শোভাযাত্ৰা ভালকৈ পৰিচালনা কৰিছিল।

“কাতি বিহু” ১৮ অক্টোবৰ :

অসমীয়া জাতিয়ে তুলসী তলত বস্তিৰ জেউতিৰে পথাৰৰ লখিমীকক ভঁৰাললৈ অহাৰ বাট দেখুৱাই দিয়ে। আকাশ-বস্তি জ্বলাই লখিমীৰ আগমণৰ পূৰ্বাভাস জগতক জনাই দিয়ে। এয়াই কাতি বিহুৰ বিশেষত্ব। উক্ত দিনাখনেই আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড০ ভাগৱতী ছাৰৰ লগতে সকলো ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্যই তুলসীৰ তলত বস্তি, প্ৰজ্বলন কৰে আৰু কাতি বিহু উদ্‌যাপন কৰে।

“ৰক্তদান শিবিৰ” - ১৭ নৱেম্বৰ :

জৰুৰীকালীন ৰক্ত যোগান ধৰি ৰোগীক সহায় কৰিবৰ বাবে স্বেচ্ছাকৃত ৰক্তদানৰ উদ্দেশ্যে NSS আৰু ছাত্ৰ একতা সভাই এই শিবিৰ আয়োজন কৰে। ৰক্তদানেৰে যিয়ে জীৱন দান কৰিছে মই সকলোকে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

Sanghi Paul.

সঞ্জু পাল

সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদক
ডি. হ. সু. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়
ছাত্ৰ একতা সভা, ২০২২-২৩

ছাত্ৰ একতা ২০২১-২২ বৰ্ষৰ বিদায় সম্বৰ্ধনা ২১ নৱেম্বৰ :

ডি. হ. সূ. কানৈ বাণিজ্যিক মহাবিদ্যালয়ৰ কাৰণে শাৰীৰিক আৰু মানসিকভাৱে কাম কৰা আমাৰ ২১-২২ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাক ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ একতা সভাই ধন্যবাদ জনালোঁ।

আন্তঃ মহাবিদ্যালয় প্ৰতিযোগিতা :

মৰাণ মহিলা মহাবিদ্যালয় আয়োজন হোৱা 'আন্ত মহাবিদ্যালয়' প্ৰতিযোগিতাত শৰীৰ চৰ্চাৰ সম্পাদক ৰহিত আদব আৰু সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদক মই সন্তু পালৰ সৈতে ২ জন ছাত্ৰয়ে অংশগ্ৰহণ কৰে। তাৰে এজনে Body Building ত তৃতীয় স্থান লাভ কৰি সুনাম কঢ়িয়াই আনিলে।

“মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক সপ্তাহ” (২৩ পৰা ৩০ জানুৱাৰী) এতিয়া আমি হাতত ল'লো বহুৰটোৰ আটাইতকৈ ডাঙৰ কাম 'মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক সপ্তাহ' এইবাৰৰ বাৰ্ষিক সপ্তাহটো সুন্দৰকৈ দায়িত্ব অনুসৰি পালন কৰিলোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ দ্বিতীয় কেম্পাছত প্ৰথমবাৰৰ বাবে সকলো ক্ৰীড়া প্ৰতিযোগিতা সম্পন্ন হ'ল, আৰু সাংস্কৃতিক সন্ধ্যা সন্মানীয় গায়ক নিয়ৰ বিকাশ দাদাৰ সৈতে নাচ-গানে উপভোগ কৰিলোঁ। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ফুৰ্তিত নিজকে সুখী কৰিলো কিয়নো তেওঁলোকৰ দাবী আছিল গায়ক নিয়ৰ বিকাশৰ অনুষ্ঠান উপভোগ কৰাৰ। এনেকৈ অন্ত পৰিল বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ।

যুৱ মহোৎসৱ (২ ফেব্ৰুৱাৰী) :

যুৱ মহোৎসৱ সকলো দায়িত্ব আমাৰ একতা সভাৰ সাংস্কৃতিক সম্পাদক নিকিতা গগৈৰ হাতত আছিল। সহায়ৰ হাত হিচাপে সভাপতি আৰু উপ-সভাপতিও গৈছিল। কেইবাজনও ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে 'যুৱ মহোৎসৱ'ত অংশগ্ৰহণ কৰিলে।

ছাত্ৰ নিবাসৰ আধাৰশিলা স্থাপন (২১ ফেব্ৰুৱাৰী) :

শিক্ষাগুৰু সকল আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ সকলো সদস্য মিলি ছাত্ৰ নিবাসৰ আধাৰশিলা স্থাপন অনুষ্ঠান আয়োজন। কলেজখন মোৰ সপোন। সেয়ে, মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নয়নত সুখী হ'ও।

হীৰক জয়ন্তী উদ্‌যাপন (১৫ জুন) :

১৯৬০ চনৰ পৰা কলেজখনে উচ্চ শিক্ষাৰ বন্তি জ্বলাই আহিছে। কত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ জীৱন গঢ়াৰ থলী আমাৰ কলেজখন। এই বছৰ ১৫ জুন, ২০২৩ বৰ্ষত হীৰক জয়ন্তী অৰ্থাৎ ৭৫ বৰ্ষত ভৰি দিলে। মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰধান শিক্ষাগুৰু ড০ কে. এম ভাগৱতী সাৰৰ দ্বাৰা হীৰক জয়ন্তী উদ্‌যাপন কৰা হয়।

স্বাধীনতা দিৱস (১৫ আগষ্ট) :

আমি গৰ্বিত আমি ভাৰতীয় আমাৰ তিনি বৰণীয়া পতকা আমাৰ গৰ্ব। আকাশত উৰি থকা পতকাই সকলো ভাৰতীয়ৰ মনত বন্দে মাতৰমৰ ধ্বনি দিলে। অন্য বছৰৰ দৰে এই বছৰেও অন্যথা নহ'ল অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ দ্বাৰা পতকা উত্তোলন হ'ল লগতে তেওঁৰ বক্তৃতাৰে সভাখন অন্ত পৰিল।

নৱাগত আদৰ্শ সভা :

নতুন জীৱনৰ অধ্যায়লৈ অহা নৱাগত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ শুভেচ্ছা থাকিল। উক্ত দিনাখন কলেজৰ নতুন প্ৰেক্ষাগৃহত অনুষ্ঠানটি আয়োজন কৰা হয়। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ নাচ গানে কলেজখন জিলিকাই তুলিছিল। আৰু শেষত সকলোৱে একে লগে মিলি কৰা ফুৰ্তি, আমাৰ আয়োজনে নৱাগত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক স্মৰণীয় দিনৰ টোপোলা হাতত দিলো বুলি আশা ৰাখিলোঁ।

কুইজ প্ৰতিযোগিতা, কবিতা প্ৰতিযোগিতা, শিক্ষক দিৱস, বিশ্ব পৰিবেশ দিৱসৰ দৰে অনেক ক্ষুদ্ৰ ক্ষুদ্ৰ প্ৰতিযোগিতা সম্পন্ন কৰিলো। অমৃত বৃক্ষ আন্দোলনত সন্মানীয় শিক্ষাগুৰুসকল, ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্য, NSS, আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে মিলি ১০০ জোপা গছ পুলি ৰোপণ কৰিলোঁ কলেজৰ দ্বিতীয় কেম্পাছত। সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদক ৰূপে মই অনেক নজনা কথা জানিব পাৰিলোঁ। মই শিক্ষাগুৰু সকললৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জনালোঁ। সকলো দিশত সমানে লগত থকা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক মোৰ অলেখ হিয়া ভৰা ধন্যবাদ তোমালোকৰ কাৰণেই মই সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদকৰ পদৰ দায়িত্ব সফল ভাবে পালন কৰিলো। তোমালোকে মোৰ কাৰণে যিখিনি কৰিলা মই ঋণ শোধ কৰিব নোৱাৰিম আগন্তুক দিনত যি অসুবিধাৰ সন্মুখীন নোহোৱা কিয় মোক যাতে মনত পেলোৱা মই সদায় সকলো কামতে কলেজৰ হকে কাম কৰি আছিলোঁ আৰু ভৱিষ্যতেও কাম কৰিম মোৰ সাধ্যৰে।

জয়তু ডি. হ. সূ. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়।

জয়তু ডি. হ. সূ. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়।।

সঞ্জু পাল

সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদক

ডি. হ. সূ. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়

ছাত্ৰ একতা সভা, ২০২২-২৩

আলোচনী সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদন প্ৰাক মুহূৰ্তত যি সকল শুভাকাঙ্ক্ষীয়ে ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ বাবে ডিব্ৰুগড় হনুমানবক্স কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ আলোচনী সম্পাদক হিচাপে সেৱা আগবঢ়াবলৈ সুবিধা দিলে, সেইসকল শুভাকাঙ্ক্ষীলৈ আন্তৰিক ধন্যবাদ জনাইছোঁ।

মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২২-২০২৩ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ আলোচনী সম্পাদক হিচাপে কাৰ্যনিবাহ কৰি বিগত বছৰটিৰ কাৰ্যক্ৰমগণিকাৰ পাতনি মেলাৰ আগতে মোৰ শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ, মান্যবৰ শিক্ষাগুৰুসকল তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু-বান্ধৱী, দাদা বাইদেউ সকললৈ মেৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। লগতে যি সকল মহান ব্যক্তিয়ে মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতিৰ কাৰণে যথেষ্ট উদ্যম কৰ্তব্য পৰায়নতা আৰু দান বৰঙণিৰে আজি এই পৰ্য্যায়ত কানৈ মহাবিদ্যালয়খনি উপনীত কৰোৱাইছেহি মই সেই সকল মহান ব্যক্তিলৈ সশ্ৰদ্ধ প্ৰণিপাত জনাইছোঁ।

ইং ২৮-০৯-২০২২ তাৰিখে শপত গ্ৰহণ কৰি মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভাৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰোঁ। ছাত্ৰ একতা সভাৰ আলোচনী সম্পাদক হিচাপে মোৰ সীমিত জ্ঞান আৰু অভিজ্ঞতাৰে মহাবিদ্যালয় উন্নতিৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিছিলো। ফলস্বৰূপে অসমীয়া বিভাগৰ প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা “মহুৰন” উন্মোচন হয়। মহুৰনৰ কামসমূহ শৃংখলাবদ্ধভাৱে চলাই নিয়াত সহায় কৰা ড° নৱজ্যোতি দত্ত ছাৰক আন্তৰিক ধন্যবাদ যাচিলো। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত মোৰ বিভাগৰ অন্তৰ্গত সকলো প্ৰতিযোগিতা সূচাৰুৰূপে সম্পন্ন হৈ গৈছিল। ১৫/০৮/২০২৩ তাৰিখে স্বাধীনতা দিৱসৰ দিনা মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক প্ৰাচীৰ পত্ৰিকা “বসুন্ধাৰা”ৰ উন্মোচন কৰা হয়। ২০২৩ বৰ্ষৰ “বসুন্ধাৰা” বিষয়বস্তু আছিল ‘Nation First Always First’। মহাবিদ্যালয়খনৰ কঠীয়াতলী “বাণিজ্য দৰ্পণ” বাৰ্ষিক আলোচনীৰ কাৰণে গল্প-প্ৰবন্ধ-কবিতা ইত্যাদিৰ লিখনি বিচাৰি জননী দিছিলো। ফলস্বৰূপে কিছুমান লিখনি হাতত পৰিল। চালি-জাৰি চাই তাৰেই কিছুমান প্ৰকাশৰ বাবে যুগুতাই দিলো। কিন্তু আলোচনীখন কিমান ভাৰ দৰে সজাই পৰাই দিব পাৰিছো সেয়া পাঠক-পাঠিকা সকলৰহে বিচাৰ্য্য। সম্পাদক হিচাপে আলোচনীৰ বাবে লেখা সংগ্ৰহ কৰোঁতে উপলব্ধি কৰিছো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজত এই বিষয়ত কিছু অমনযোগিতা আৰু আছে। লেখাবোৰ যিধৰণে পৰিপাটিকে দিব লাগে, তেনেধৰণে দিয়া দেখা নগ’ল। তদুপৰি বছৰে লেখাৰ নূন্যতম গুণগত মান নোহোৱাৰ বাবে প্ৰকাশৰ পৰা আঁতৰাই থোৱা হৈছে। কাৰ্য্যভাৰত থকা ক্ষেত্ৰখনৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ত উলহ-মালহেৰে উদ্যাপন কৰা শ্ৰী শ্ৰী পূজা, নৱাগত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক আদৰণি জনোৱা, স্নাতক বৰ্ষৰ

পূজা-ঘোষ

পূজা ঘোষ

আলোচনী সম্পাদক

ডি. হ. সু. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়
ছাত্ৰ একতা সভা, ২০২২-২৩

ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক বিদায় সম্ভাষণ জনোৱা সুধাকণ্ঠ দিৱস উদ্‌যাপন কৰা, হীৰক জয়ন্তী উদ্‌যাপনৰ উদ্বোধনী অনুষ্ঠান আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰায়বিলাক অনুষ্ঠানত সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়াই মোৰ কৰ্তব্য পালন কৰিছিলোঁ।

মোৰ এই এবছৰীয়া কাৰ্যকালত প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰত দিহা পৰামৰ্শ আৰু উৎসাহ-উদ্দীপনা যোগোৱা সন্মানীয় অধ্যক্ষ ড° খনীন্দ্ৰ মিশ্ৰ ভাগৱতী ছাৰ, উপাধ্যক্ষ ড° শৈলেন ছাৰ, মোৰ বিভাগীয় তত্ত্বাবধায়ক ড° বিদিশা মহন্ত বাইদেউ, ড° ইন্দিৰা ভট্টাচাৰ্য বাইদেউ, ড° ভাৰতী লালুং বাইদেউ, ড° নৱজ্যোতি ছাৰ, ড° স্বপ্না নাথ বাইদেউ, নাজৰানা হক বাইদেউ আৰু সমূহ পূজনীয় শিক্ষাগুৰুক মোৰ অন্তৰৰ শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

হে পৰম শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ মহোদয়, উপাধ্যক্ষ মহোদয়, সন্মানীয় শিক্ষাগুৰু, ছাত্ৰ একতাৰ সভাৰ কৰ্মকৰ্তাসকল, ছাত্ৰী নিবাসৰ সমূহ ছাত্ৰীসকল, বন্ধু-বান্ধবী, দাদা-বাইদেউ আৰু ভাইটি-ভগিটি সকল এই অভাজনে আপোনালোকৰ আশিস শিৰত লৈ সফলভাৱে ৰূপায়ন কৰোতে কোনো সময়ত যদি ভুল-ভ্ৰুটি ৰৈ গ'ল তেন্তে মোক ক্ষমা কৰি দিয়ে যেন। এনে এটি গুৰুত্বপূৰ্ণ দায়িত্ব অৰ্পণ কৰি সকলোৰে প্ৰতি সেৱা

আগবঢ়াবলৈ এই সুবিধা দিলে তাৰ বাবে আপোনালোকৰ ওচৰত চিৰ ঋণী ৰৈ ৰ'লো।

সদৌ শেষত মাতৃতুল্য কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় দীৰ্ঘায়ু হওঁক জ্ঞানৰ বস্তিৰে বাট পোহৰাই নৱপ্ৰজন্মক আদৰি লওক তথা মহাবিদ্যালয়খনি বিশ্বদৰবাৰত সু-শিক্ষাৰে সকলো দিশতে আদৰ্শৰ স্থলী হওঁক এই কামনাৰে মই মোৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ আলোচনী সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন সামৰিলো।

ধন্যবাদ।

জয়তু ডি. হ. সূ. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়।

জয়তু ডি. হ. সূ. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়।।

পূজা ঘোষ

আলোচনী সম্পাদক

ডি. হ. সূ. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়

ছাত্ৰ একতা সভা, ২০২২-২৩

Welfare & Cultural Secretary's Report

From the very beginning I would like to thank all the members who are supported and guided me to represent myself as a welfare & cultural secretary of D.H.S.K Commerce College for the academic year 2022-2023. It has been a delightful experience throughout the year organizing various ad vibrant student body activity participated in numerous cultural events, making this section truly exceptional burning our one year term, we have committed ourselves to standing up for all the Students since the Day of Swearing in ceremony.

A few days after taking office, the traditional “college week” of the college organised started from 23rd January to 30th January, 2023. A lot of event were organised in my department like classical dance competition creative Dance, Debate, Quiz etc. ended smoothly. All the members of the college management committee helped to conduct the college week smoothly.

The, Inter college youth festival were was organised from 1st February to 4th February, 2023 at Digboi Mahila Maha Vidyalaya where there are many students from our college participated in all events also we are participated in cultural rally. I was a Special day for us when our college Student Aphuranta Phukan was able to achieve second prize for on the Spot Painitng. Those 4 days were full of fun and enthusiasm.

Nikita Gogoi

Nikita Gogoi

Welfare & Cultural Secretary
DHSKCCSU, 2022-2023

I take this opportunity to thank our cultural advisor Dr. Tanka Prasad Upadhyaya Sir for their continuous support and guidance. I hereby also thank our principal Sir Dr. K. M. Bhagawati Sir, Sri

Sailen Gogoi Sir, Dr. Bidisha Mahanta Maa'm for their encouragement and due support.

With regards to everyone

Nikita Gogoi
Welfare & Cultural Secretary
DHSKCCSU, 2022-2023

Games Secretary's Report

I am Abhilekh Kaushik, and I had the honor of serving as the Games Secretary of Dibrugarh Hanumanbaux Surajmal Kanoi Commerce College during the academic year 2022-23. I am humbled to share some of the significant achievements that took place during my tenure.

One of the most remarkable accomplishments was the unprecedented number of medals earned by our college students in various sports competitions. It was heartening to witness our athletes excel under my tenure, resulting in the highest medal count the college has achieved to date.

A defining moment during my term was the successful inauguration of our college's dedicated sports field. This endeavor was the result of relentless hard work and dedication. Our new field not only became a center for sporting activities but also symbolized our college's renewed commitment to fostering sportsmanship and physical well-being.

I take pride in organizing the first-ever Sports Week on our newly inaugurated field. This event brought our college community together, promoting unity and a healthy competitive spirit. It was a rewarding experience to see students, faculty, and staff come together to celebrate sports.

During my tenure, we successfully secured funding from Rashtriya Uchchar Shiksha Abhiyan (RUSA). This funding played a crucial role in enhancing the availability of top-notch sports

Abhilekh Kaushik

Abhilekh Kaushik
Games Secretary
DHSKCCSU, 2022-2023

equipment for our college. It ensured that our budding athletes had access to the resources they needed for training and competition.

In addition, I had the privilege of introducing the college's first-ever Volleyball team. This team marked a significant milestone in our college's sports history. Not only did I initiate the formation of the team, but I also actively participated as a member, further underscoring my commitment to sports at the grassroots level.

Furthermore, I had the pleasure of collaborating with the Welfare and Cultural Secretary to successfully represent our college in the Inter-College Youth Festival. This collaboration highlighted our college's multifaceted talent and teamwork,

showcasing our abilities beyond the sports arena.

In conclusion, my time as Games Secretary at Dibrugarh Hanuman bax Surajmal Kanoi Commerce College in 2022-23 was marked by significant achievements. These include record-breaking medal counts, the successful inauguration of our college field, the organization of the inaugural Sports Week, securing funding for sports equipment, the introduction of our first Volleyball team for inter-college competitions, and successful participation in the Inter-College Youth Festival. I am grateful for the support of our college community and look forward to seeing the continued growth of sports within our institution, inspiring future generations of college athletes.

Abhilekh Kaushik
Games Secretary
DHSKCCSU, 2022-2023

Gymnasium Secretary's Report

I am Rohit Yadav, and I had the honor of serving as the Gymnasium Secretary of Dibrugarh Hanumanbaux Surajmal Kanoi Commerce College during the academic year 2022-23. I'm humbled to share some of the significant achievements that took place during my tenure.

First of all, when I became Gymnasium secretary of our college, I took few students to represent our college to Moran Mohila Vidyalaya in Inter College Gym activities where our college achieved 3rd position in Bodybuilding. It was one of my best experience under my tenure.

As a Gymnasium Secretary, my first priority is to look after Gym. During my tenure, Our Gym has undergone necessary modifications under Rashtriya Uchchatar Shiksha Abhiyan (RUSA). This played a crucial role in enhancing the availability of the gym equipments for our college. Now all the necessary equipments are available in Gym for the Students who interested to perform gym related activities.

In addition, I had the privilege of introducing our college's first-ever Girls Gym. This endeavour was the result of relentless hard work and dedication. I had also placed the necessary equipments in the girls gym with affordable fees. Therefore, fees of both the boys and girls gym is same and affordable one.

Furthermore, I had the pleasure of collaborating with the Games Secretary to successfully represent our college in the Inter college games competitions as well

Rohit Yadav

Gymnasium Secretary

DHSKCCSU, 2022-2023

as in the Annual College Week competitions. Therefore, I had also collaborated with the Boys Common Room Secretary to successfully represent our college in the Inter college Chess competition. Moreover, I had collaborated with Welfare and Cultural Secretary to successfully represent our college in the Inter college Youth Festival. This collaboration resulted into better teamwork and achievement of our college.

In conclusion, I want to express that from my experience, I have acquired strong supervisory skills and also how to prioritize tasks. I can handle several tasks and ensure that the assigned work is done at right time. My experience of working in a health and fitness environment i.e, as a Gymnasium Secretary of our college marked as a

significant achievements. These include 3rd position in Bodybuilding in Inter college gym competition, Necessary equipments in Gym is modified by RUSA which plays a important role in the college gym, Introducing first-ever Girl's Gym in our college with all the necessary equipments and successfully representing our college in the Inter college Youth Festival. I am glad for the love and support of our college community and look forward to seeing the continued growth of Gym within our institution, inspiring future generations of our college.

Rohit Yadav
Gymnasium Secretary
DHSKCCSU, 2022-2023

Boys Common Room Secretary's Report

"Dream big , stay positive , work hard , and enjoy the journey."

First of all I would like to pay my respect to all the members of DHSK Commerce College. I express my gratitude towards our principal sir Dr. Khanindra Misra Bagawati, our Vice principal sir prof. Sainen Gogoi, my chief advisor Dr. S. R. Doley sir who guided me and advised me in my tenure and all the respected professors and staffs of our college.

The journey of responsibility started on the month of September 28 , 2022 , when I was elected as the new Boy's common room secretary of our college with God's grace and the love and support of the students of our college. There were a lot of people supporting me but I would specially thank my respected senior Arkopriya Sinha, Bibek Deb and my few fellow friends for always directing me in the right direction. During my tenure, our union organized the 59th annual college week . I also offer my thank to my union mates (2022 -23) who helped me during my tenure . Under my office I organized table tennis, badminton, carrom, chess, basketball, spoon marble race , musical chair etc. I also specially thank our Girls Common room secretary Nikhita Mohan who helped me a lot . During the month of November to December I and my closest friend who is also the Games Secretary of our college Abhilekh Kausik went to Duliajan and jorhat together along with the participants for intercollege table tennis and badminton competition.

Saubhik Ganguli
*Boys Common
Room Secretary*
DHSKCCSU, 2022-2023

I am glad that we went on winning the runner's up in table tennis competition, special thanks to Abrita Bhuyan for securing the silver medal and making us all proud. I am very grateful to experience this journey which taught me so many lessons of life.

Before concluding my report I would like to say that the journey was very exciting and memorable one for me . Again I pay my respect to all the members of Dhsk Commerce College. At last not the least I would like to sincerely apologize to everyone for any kind of mistake I

committed or unable to accomplish my duties during the session as your Boy's common room secretary.

Long live DHSK Commerce College
Long live DHSK Commerce College
Students Union

Saubhik Ganguli
Boys Common
Room Secretary
DHSKCCSU, 2022-2023

ছাত্ৰী জিৰণি কোঠা সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিত মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ ক্ষেত্ৰত জড়িত থকা প্ৰত্যেকজন ব্যক্তিলৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ প্ৰথমখন পূৰ্ণাংগ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় অৰ্থাৎ ডিব্ৰুগড় হনুমানবল্ল সূৰজমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ত অধ্যয়ন কৰাৰ সুবিধা পোৱাৰ লগতে এই মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২৩-২৩ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদিকা ৰূপে কাৰ্যভাৰ কৰিবলৈ পাই নিজকে ধন্য মানিছোঁ।

সেইদিনা আছিল ২৮ ছেপ্তেম্বৰ, ২০২২। মনত ভয় আছিল যদিও হেপাঁহেৰে ফলাফলৰ বাবে বাট চাই আছিলোঁ। অৱশেষত ফলাফল ঘোষণা কৰা হ'ল, দুচকু সেমেকি পৰিছিল যদিও জয়লাভ কৰাৰ স্ফূৰ্তি আৰু উৎসাহেৰে মন ভৰপূৰ হৈ পৰিছিল। ৩০ ছেপ্তেম্বৰ দিনা অনুষ্ঠিত হোৱা নৱনিৰ্বাচিত ছাত্ৰ একতা সভাৰ শপত গ্ৰহণ অনুষ্ঠানত মই ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদিকা হিচাপে নিম্নাৰ্থভাৱে মহাবিদ্যালয়ৰ গৌৰৱক সৰ্বত্ৰে ৰাখি কাম কৰি যাবলৈ প্ৰতিশ্ৰুতিবদ্ধ হৈছিলোঁ।

মোৰ এই কাৰ্যকালত ড° অনিতা বৰুৱা বাইদেউক মুখ্য উপদেষ্টা হিচাপে পাই মই নিজকে সৌভাগ্যৱতী বুলি বিবেচিত কৰো কিয়নো, তেওঁ মোক সকলো দিশতে দিহা পৰামৰ্শ আগবঢ়াই কামবোৰ সুচাৰুৰূপে পৰিচালনা কৰিবলৈ সহায়-সহযোগ আগবঢ়াইছিল। লগতে মই এই লিখনিৰ দ্বাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰত্যেকজন শিক্ষাগুৰুলৈ অশেষ ধন্যবাদ আৰু সশ্ৰদ্ধ প্ৰণিপাত কৰিছোঁ।

মোৰ কাৰ্যকালৰ আৰম্ভণিতে অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ উপস্থিতিত আমি ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্যসকলে ১৮ অক্টোবৰ দিনা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাঙ্গণত কাতি বিহু উদ্‌যাপন কৰিছিলোঁ। তাৰপাছত বৰ্ষটোৰ সৰ্বাটোতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ কৰ্মতো আহি পৰে, সেয়া হ'ল ২০২৩ চনৰ ২৩ জানুৱাৰী- ৩০ জানুৱাৰী লৈকে অনুষ্ঠিত হোৱা মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক সপ্তাহ। মই আৰু মোৰ সতীৰ্থ ছাত্ৰ জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদক সৌভিক গাঙ্গুলী লগতে ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্যসকলৰ সহযোগত Badminton, Table Tennis, Chess, Carrom, Music Chair, Spoon & Marble Race, Mehendi, Rongoli প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰিছিলোঁ। ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্যসকলক মই অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ কাৰণ সকলোৰে সহযোগ অবিহনে সকলোবোৰ কাম সুচাৰুৰূপে পৰিচালনা কৰাটো সম্ভৱ নহ'ল হয়। চলিত বাৰ্ষিক সপ্তাহৰ মাজতেই ২৬ জানুৱাৰীত উপাধ্যক্ষ মহোদয়, শিক্ষাগুৰুসকল, ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্যসকলক আৰু ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলৰ উপস্থিতিত গণতন্ত্ৰ দিৱস পালন কৰা

Nikhita Mehan

নিশিতা মহন

ছাত্ৰী জিৰণি কোঠা সম্পাদক

ডি. হ. সু. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়

ছাত্ৰ একতা সভা, ২০২২-২৩

হয়। তাৰোপৰি ১৫ জুন তাৰিখে মহাবিদ্যালয়ৰ হীৰক জয়ন্তীৰ আৰম্ভণি অনুষ্ঠানত নিজকে জড়িত ৰাখিবলৈ পাই অত্যন্ত সৌভাগ্যৱান অনুভৱ কৰিছোঁ। এনেদৰেই সময়ৰ সোঁতত দিন বাগৰিল আৰু কৰ্তব্যৰ টোপোলাটো সামৰি থোৱাৰ সময় আহি কাষ চাপে। অৱশেষত ১ ছেপ্তেম্বৰ তাৰিখে নতুন প্ৰেক্ষাগৃহত নৱাগত আদৰ্শৰূপে ২০২২-২৩ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ অন্তিমটো অনুষ্ঠান উদযাপন কৰা হয়।

এনেদৰেই মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন অনুষ্ঠানবোৰত মই ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্যসকলৰ লগতে শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সহযোগত সকলো কাম সূচাৰুৰূপে আৰু নিষ্ঠাৰে কৰিবলৈ প্ৰচেষ্টা চলাইছিলো। এই কালছোৱাত নজনা বহু শিকিলোঁ, নতুন অভিজ্ঞতা অৰ্জন কৰিলোঁ, বহু গুণবান বিশিষ্ট লোকক লগ পোৱাৰ সৌভাগ্য লাভ কৰিলো। কেতিয়াও মানুহৰ মাজত কথা ক'ব নজনা ছোৱালীজনীয়ে শ শ মানুহৰ

আগত নিৰ্ভীকভাৱে কথা ক'ব পৰাৰ ক্ষমতা অৰ্জন কৰিলোঁ।

অৱশেষত মোৰ এই প্ৰতিবেদনৰ অন্তত মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো কৰ্মৰত ব্যক্তি আৰু সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰিছোঁ।

জয়তু কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়
জয়তু কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ সমাজ।

নিশিতা মহন
ছাত্ৰী জিৰণি কোঠা সম্পাদক
ডি. হ. সু. কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়
ছাত্ৰ একতা সভা, ২০২২-২৩

বাতৰিৰ শিৰোনাত কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়

DHSK Commerce College all set for diamond jubilee celebration

STAFF CORRESPONDENT

DIBRUGARH, June 10: Dibrugarh, Hanumanbua Surajshil Kanti Commerce College, northeast India's first, full-fledged commerce college, is all set to celebrate its diamond jubilee celebration this year.

The commerce college was established in 1960 and since then, the institute has been providing quality education fostering academic excellence. The jubilee celebrations will commence on June 15 with a grand opening ceremony. Eminent personalities, distinguished alumni and esteemed members of the faculty will

It may be mentioned here that the genesis of Dibrugarh University has a direct link to DHSK Commerce College. For about five years, Dibrugarh University functioned from the DHSK Commerce College building. The college introduced the post-graduate (M.Com.) classes in 1972. However, the course was discontinued in 1977 on the insistence of the M.Com. course by Dibrugarh University. DHSK Commerce College was also instrumental in establishing Kanto Law College.

To recall the college's rich history and celebrate

its role made to society, the jubilee organizing committee has made elaborate plans to host a series of events and activities. The diamond jubilee celebration of the college will span several days on its campus, creating an opportune time for alumni, current students, faculty and the local community to come together and reflect upon six decades of educational excellence.

The opening ceremony will include a keynote address, highlighting the remarkable journey of DHSK Commerce College and its significant contributions to the field of education.

The inauguration will

be the interactive session with the retired teachers of the college.

The main program will be a nostalgic trip down memory lane, providing a platform for networking. In addition to this, a series of events, workshops and seminars will be conducted throughout the celebration. Besides, a souvenir will be published to mark the golden jubilee.

The inauguration will also include a lecture by 'National Education Day and Commerce Education Opportunities and Challenges'.

The inauguration will

ৰাষ্ট্ৰীয় এক্স সন্মিলনত অংশগ্ৰহণ

কানৈ কমাৰ্চ এন এছ এছৰ স্বেচ্ছাসেৱকৰ

ডিব্ৰুগড়, ১ এপ্ৰিল: ১৯৬০ চনত প্ৰতিষ্ঠা প্ৰাপ্ত আৰু প্ৰথম শ্ৰেণীৰ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় হিচাপে স্বীকৃতি লাভ কৰা কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ডঃ খনিজ্জ মিশ্ৰে আৰু কমাৰ্চ এন এছ এছৰ স্বেচ্ছাসেৱকসকলে ১১ মার্চৰ পৰা ১৭ মার্চলৈ অহা অষ্ট্ৰেলিয়াত অনুষ্ঠিত ২১তম আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ৰাষ্ট্ৰীয় এক্স সন্মিলনত অংশগ্ৰহণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

১৯৬০ চনত প্ৰতিষ্ঠা প্ৰাপ্ত আৰু প্ৰথম শ্ৰেণীৰ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয় হিচাপে স্বীকৃতি লাভ কৰা কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ডঃ খনিজ্জ মিশ্ৰে আৰু কমাৰ্চ এন এছ এছৰ স্বেচ্ছাসেৱকসকলে ১১ মার্চৰ পৰা ১৭ মার্চলৈ অহা অষ্ট্ৰেলিয়াত অনুষ্ঠিত ২১তম আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ৰাষ্ট্ৰীয় এক্স সন্মিলনত অংশগ্ৰহণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ত বক্তৃতানুষ্ঠান

অধ্যক্ষ ডঃ খনিজ্জ মিশ্ৰে ভাগবতীয়ে আদৰ্শৰ ভাষণ প্ৰদান কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ লাচিত বৰফুকনৰ মহান ভাগ্য আৰু বীৰত্বৰ গুণানুকীৰ্তন কৰাৰ লগতে সমবেত ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলক নেতৃত্বমূলক গুণাবলী সমূহ আয়ত্ব কৰিবলৈ ছাত্ৰাৱস্থাৰ পৰাই

চেষ্টা কৰিবলৈ আহ্বান জনায়। সমল ব্যক্তি হৈকবল আহমেদে তেওঁৰ ভাষণ প্ৰসঙ্গত আহোম সেনাপতি লাচিত বৰফুকনৰ বীৰত্ব আৰু দেশপ্ৰেমৰ সম্পৰ্কে

ছাত্ৰ ছাত্ৰীক অৱগত কৰাৰ লগতে অসম বুৰঞ্জী তথা ভাৰত বুৰঞ্জীৰ বহু নতুন কথা সমবেত সকলক জানিবলৈ দিয়ে। আহমেদে লগতে ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলে

নেতৃত্ব গুণ আয়ত্ব কৰিবলৈ কি কি দিশৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিব লাগিব সেই

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ত সংবিধান দিবস উদযাপন

দিবসৰ লগতে সংগতি ৰাখি মহাবিদ্যালয়ৰ পুৰিষ্ঠাবল প্ৰেক্ষাগৃহত সংবিধানৰ

প্ৰস্তাবনা পাঠৰ লগতে ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলক মাজত এখন কেলিগ্ৰাফি প্ৰতিযোগিতা

অনুষ্ঠিত কৰা হয়। অনুষ্ঠানটোৰ আৰম্ভণিতে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ডঃ খনিজ্জ

মিশ্ৰ ভাগবতীয়ে সংবিধান দিবসৰ তাৎপৰ্য ব্যাখ্যা কৰাৰ লগতে প্ৰতিজন

নাগৰিকে জাৰ্জীয় সংবিধানৰ বিষয়ে জনাতো নিতান্তই প্ৰয়োজনীয় বুলি মন্তব্য

আপায়। ভাৰত বৰ্ষৰ পৱিত্ৰ সংবিধানৰ প্ৰস্তাবনাটোক বিষয় হিচাপে লৈ

অনুষ্ঠিত কৰা কেলিগ্ৰাফি প্ৰতিযোগিতাখনত ভালদৰে অংশগ্ৰহণ কৰিবলৈ

স্বপ্নগ্ৰহণ কৰে। মহাবিদ্যালয়ৰ ৰাষ্ট্ৰীয় সেৱা আঁচনি গোটৰ সচিব

ডিব্ৰুগড় জিলা সদৰৰ তথা ৰাজ্যখনৰ বিভিন্ন শিক্ষাৰ অনাত্ম

অংশী শিকশকসকলে কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ত ব্যৰ্থতা বিৰোধ

আৰু ৰাষ্ট্ৰীয় সেৱা আঁচনি গোটৰ যুগীয়া উদ্যোগত তথা

মহাবিদ্যালয়ৰ আত্মতৃপ্ত মান নিশ্চয়তা কোষ আৰু অসম

জিলা মহাবিদ্যালয়ৰ মহাৰাজত ছাত্ৰস্বীৰ উদ্বোধন সন্মিলন

সহযোগত উদ্বোধন কৰিবলৈ প্ৰতিবেদন বিবেচনা এখন সভাখনত

সভা অতি অনুষ্ঠিত কৰা হয়। মহাবিদ্যালয়ৰ ৰাষ্ট্ৰীয় সেৱা আঁচনি

কানৈ কমাৰ্চ কলেজৰ আবৃত্তা ভূঞাৰ সাফল্য

আন্তঃমহাবিদ্যালয়ৰ টেবুল টেনিছ

কানৈ কমাৰ্চ কলেজৰ আবৃত্তা ভূঞাৰ সাফল্য আন্তঃমহাবিদ্যালয়ৰ টেবুল টেনিছত অংশগ্ৰহণ কৰি অসম বুৰঞ্জী তথা ভাৰত বুৰঞ্জীৰ বহু নতুন কথা সমবেত সকলক জানিবলৈ দিয়ে। আহমেদে লগতে ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলে নেতৃত্ব গুণ আয়ত্ব কৰিবলৈ কি কি দিশৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিব লাগিব সেই কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ত সংবিধান দিবস উদযাপন

'এক ভাৰত শ্ৰেষ্ঠ ভাৰত' যুৱ সংগমত কানৈ

কমাৰ্চৰ এন এছ এছৰ স্বেচ্ছাসেৱকৰ অংশগ্ৰহণ

ডিঃ বিশ্বব্ৰতৰ আন্তঃমহাবিদ্যালয়ৰ

ডিঃ-খোত কানৈ কমাৰ্চ কলেজ চেম্পিয়ন

কানৈ কমাৰ্চ কলেজৰ আবৃত্তা ভূঞাৰ সাফল্য আন্তঃমহাবিদ্যালয়ৰ টেবুল টেনিছত অংশগ্ৰহণ কৰি অসম বুৰঞ্জী তথা ভাৰত বুৰঞ্জীৰ বহু নতুন কথা সমবেত সকলক জানিবলৈ দিয়ে। আহমেদে লগতে ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলে নেতৃত্ব গুণ আয়ত্ব কৰিবলৈ কি কি দিশৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিব লাগিব সেই কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ত সংবিধান দিবস উদযাপন

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ত ৰক্তদান শিবিৰ সম্পন্ন

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ত ৰাষ্ট্ৰীয় একতা দিবস পালন

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ত জন্মগত

বিসংগতি সম্পৰ্কীয় সজাগতা সভা সম্পন্ন

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ত ৰক্তদান শিবিৰ সম্পন্ন

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ত জন্মগত

বিসংগতি সম্পৰ্কীয় সজাগতা সভা সম্পন্ন

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ত জন্মগত

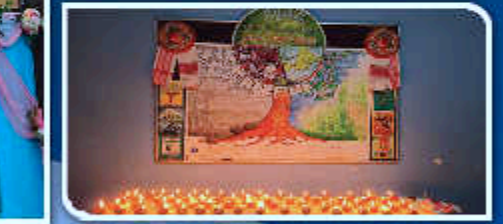
বিসংগতি সম্পৰ্কীয় সজাগতা সভা সম্পন্ন

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ত জন্মগত

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ত জন্মগত

কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ত জন্মগত

হীৰক জয়ন্তী উদ্‌যাপনৰ কিছু মুহূৰ্তৰ ছবি

মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদ

মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী নিবাস

মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ নিবাস (নিৰ্মাণমান)

ডিব্ৰুগড় হনুমানবৰুৱা সুবৰ্জমল কানৈ বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ

বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ

বাণিজ্য দৰ্পণ